അവന്റെ രാജ്യം കീഴടക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.
പക്ഷെ അവൻ അതിനെ തിരിച്ചെടുക്കുന്നു.

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്

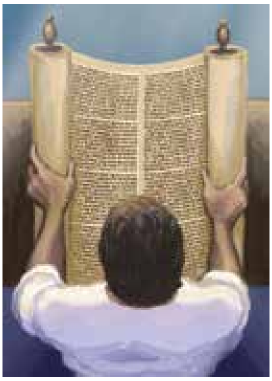

വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ
നിന്ന്

വിവരിച്ചത്
പി. ടി. ബ്രാമ്സൻ

ചിത്രീകരിച്ചത്
അർമിൻഡാ സാൻ മാർട്ടിൻ

Relief Opportunity & Care for Kids
ROCK INTERNATIONAL
Resources Of Crucial Knowledge

MALAYALAM EDITION OF KING OF GLORY

KING OF GLORY
By P. D. Bramsen
Illustrated by Arminda San Martín
Copyright © 2011, 2020 ROCK International. All rights reserved.

ROCK INTERNATIONAL
- **R**elief, **O**pportunity & **C**are for **K**ids
- **R**esources **O**f **C**rucial **K**nowledge

P.O. Box 4766, Greenville, SC 29608, USA
resources@rockintl.org
www.rockintl.org

www.king-of-glory.com

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്
രചിച്ചത് പി. ഡി. ബ്രാമ്സൻ
ചിത്രീകരിച്ചത് ആർമിന്ദ സാൻ മാർട്ടിൻ
പകർപ്പവകാശം © 2021 ROCK International. എല്ലാ അവകാശങ്ങളും നിക്ഷിപ്തം.

ISBN 978-8-1782-0479-6

അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന തിരുവെഴുത്ത് ഉദ്ധരണികൾ എടുത്തത് ലാഭേച്ഛയില്ലാത്ത ഓർഗനൈസേഷനായ ഇന്റർനാഷണൽ ബിബ്ലിക്കൽ അസോസിയേഷൻ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വേഡ് പ്രോജക്റ്റ് മലയാളം ***സത്യവേദപുസ്തകം*** എന്ന പതിപ്പിൽ നിന്നാണ്.

Wordproject® is a registered name of the International Biblical Association, a non-profit organization registered in Macau, China. © International Biblical Association. All rights reserved.

ബുക്ക് റോയൽറ്റി വീണ്ടും റോക്ക് ഇന്റർനാഷണൽ പ്രോജക്ട്ടുകളിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. *കിംഗ് ഓഫ് ഗ്ലോറി* അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് റോക്ക് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും പ്രക്ഷേപണങ്ങളും വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന്, ബന്ധപ്പെടുക: resources@rockintl.org

രചയിതാവിനെക്കുറിച്ച്: പോൾ ഡാൻ ബ്രാമ്സൻ ജനിച്ചത് കാലിഫോർണിയയിലാണ്. അദ്ദേഹവും ഭാര്യയും അവരുടെ മൂന്ന് മക്കളെ പശ്ചിമാഫ്രിക്കയിലെ സെനഗലിൽ വളർത്തി – സഹാറയുടെ വക്കിലുള്ള ഭൂരിപക്ഷ–മുസ്ലിം രാഷ്ട്രം. ബ്രാമ്സൻ ഒരു അന്തർദ്ദേശീയ പ്രേക്ഷകർക്കായി എഴുതുന്നു, കഥകൾ പറയുന്ന വിഭവങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും വേദപുസ്തക പ്രവാചകന്മാരുടെ സന്ദേശം കാലക്രമത്തിൽ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കലാകാരനെക്കുറിച്ച്: അർജന്റീനയിലെ അർമിന്ദ സാൻ മാർട്ടിൻ എഴുതുന്നു: "എനിക്ക് ഓർമ്മയുള്ളപ്പോൾ മുതൽ ഞാൻ വരയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ദൈവം നൽകിയ എന്റെ എല്ലാ കഴിവുകളും *മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്* ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ ചൊരിഞ്ഞു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ പ്രോജക്റ്റ് ഒരു സ്വപ്ന സാക്ഷാത്കാരമാണ്, ജീവിതത്തിലൊരിക്കൽ. ഈ അവസരത്തിന് എനിക്ക് കർത്താവിനോട് എത്ര നന്ദി പറഞ്ഞാലും തികയില്ല." അർമിന്ദ നിലവിൽ നിരവധി പ്രസാധക സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ചിത്രീകരണങ്ങൾക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

Published in Association with:
GLS Publishing
250-D Udyog Bhavan,
Worli, Mumbai – 400030
India

പ്രിൻറ്റഡ് ഇൻ ഇൻഡ്യ

രാജാവിന്റെ മഹത്വത്തിനായും

ഭൂഗോള രാജ്യങ്ങളിലേ

എല്ലാ പ്രായത്തിലുമുള്ള കുട്ടികളുടെ

അനുഗ്രഹത്തിനായും

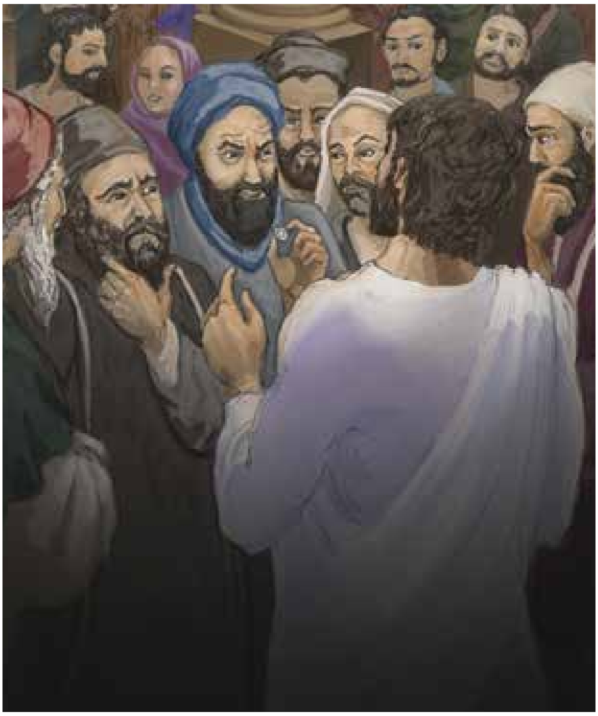

"സുരക്ഷിതം? ആര് സുരക്ഷിതത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു?
'തീർച്ചയായും അവൻ സുരക്ഷിതനല്ല. പക്ഷെ അവൻ നല്ലവനാണ്.
അവൻ രാജാവാണ്, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.

സി. സ്. ലൂവിസ് എഴുതിയ *ദി ലയൺ, ദി വിച്ച്, ആന്റ് ദി വാർഡ്രോബ്*

രംഗം തിരഞ്ഞെടുക്കൽ

തിരശ്ശീലയ്ക്ക് പിന്നിൽ 8

ആരംഭം 11

1 • രാജാവും അവന്റെ രാജ്യവും

2 • രാജാവും അവന്റെ പ്രവാചകന്മാരും

3 • രാജാവും അവന്റെ പ്രപഞ്ചവും

ഭാഗം 1 - രാജാവ് തന്റെ പദ്ധതി മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു 19

4 • ആദ്യ ദിവസം	ഉല്പത്തി	1
5 • തികഞ്ഞ ലോകം	ഉല്പത്തി	1-2
6 • ആദ്യ നരൻ	ഉല്പത്തി	1-2
7 • ഒരു തികഞ്ഞ വീട്ള	ല്പത്തി	2
8 • പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമം	ഉല്പത്തി	2
9 • ആദ്യ നാരി	ഉല്പത്തി	2
10 • വെളിച്ചത്തിന്റെ രാജ്യം	വെളിപാട്	4-5
11 • ഇരുട്ടിന്റെ രാജ്യം	യെശയ്യാ	14; യെഹെസ്കേൽ 28
12 • സർപ്പം	ഉല്പത്തി	3
13 • തിരഞ്ഞെടുക്കൽ	ഉല്പത്തി	3
14 • പാപവും ലജ്ജയും	ഉല്പത്തി	3
15 • ആത്മീയ മരണം	ഉല്പത്തി	3
16 • ശാപം	ഉല്പത്തി	3
17 • വാഗ്ദാനം	ഉല്പത്തി	3
18 • ആദ്യത്തെ ത്യാഗം	ഉല്പത്തി	3
19 • രാജ്യഭ്രഷ്ട്	ഉല്പത്തി	3
20 • ആദ്യ കുട്ടികൾ	ഉല്പത്തി	4
21 • പാപികളുടെ ആരാധന	ഉല്പത്തി	4
22 • പാപയാഗത്തിന്റെ നിയമം	ഉല്പത്തി	4
23 • സ്വീകരിച്ചു നിരസിച്ചു	ഉല്പത്തി	4
24 • ആദ്യ കൊലപാതകം	ഉല്പത്തി	4-5

25 • ക്ഷമയും ന്യായവിധിയും ഉല്പത്തി 6-7
26 • ഒരു പുതിയ തുടക്കം ഉല്പത്തി 8-9
27 • അഹംഭാവ ഗോപുരം ഉല്പത്തി 11
28 • ദൈവം അബ്രഹാമിനെ വിളിക്കുന്നു ഉല്പത്തി 12
29 • വാഗ്ദാന സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ ഉല്പത്തി 15
30 • അന്തിമ പരീക്ഷ ഉല്പത്തി 22
31 • ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട മകൻ ഉല്പത്തി 22
32 • ചിത്രങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും ഉല്പത്തി 22
33 • വിശ്വസ്തനും പരിശുദ്ധനുമായ ദൈവം പുറപ്പാട് 19-20
34 • പത്തു കൽപ്പനകൾ പുറപ്പാട് 20
35 • കൂടുതൽ ചിത്രങ്ങൾ പുറപ്പാട് 20, 24
36 • കൂടുതൽ പ്രവചനങ്ങൾ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ & പ്രവാചകന്മാർ

ഭാഗം 2 - രാജാവ് തന്റെ പദ്ധതി നിറവേറ്റുന്നു...87

37 • രാജാവിന്റെ കഥ തുടരുന്നു മത്തായി 1
38 • മേരിയുടെ കഥ ലൂക്കോസ് 1
39 • ജോസഫിന്റെ കഥ മത്തായി 1
40 • ആഗമനം ലൂക്കോസ് 2
41 • ഇടയന്മാരുടെ കഥ ലൂക്കോസ് 2
42 • വിദ്വാന്മാരുടെ കഥ മത്തായി 2
43 • തികഞ്ഞ കുഞ്ഞ് ലൂക്കോസ് 2
44 • ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട് യോഹന്നാൻ 1
45 • തികഞ്ഞ പുത്രൻ മത്തായി 3
46 • രണ്ടാമത്തെ മനുഷ്യൻ മത്തായി 4
47 • മിശിഹാ-രാജാവ് ലൂക്കോസ് 4
48 • ഭൂതങ്ങളും രോഗങ്ങളുടെയും മേലുള്ള ആധിപത്യം ലൂക്കോസ് 4
49 • കാറ്റിനും തിരമാലകൾക്കും മേലുള്ള ആധിപത്യം മർക്കോസ് 4
50 • പാപത്തിൻ മേലുള്ള ആധിപത്യം മർക്കോസ് 2
51 • മരണത്തിൻ മേലുള്ള ആധിപത്യം ലൂക്കോസ് 7; യോഹന്നാൻ 11
52 • പരിപാലകൻ യോഹന്നാൻ 6
53 • ഗുരുനാഥൻ മത്തായി 5-7

54 • അവന്റെ മഹിമ	മത്തായി	17
55 • അവന്റെ ദൗത്യം	മത്തായി	16, 20
56 • രാജാവ് ജറുസലേമിൽ പ്രവേശിച്ചു	മർക്കൊസ്	11
57 • രാജാവിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു	ലൂക്കോസ്	20
58 • രാജാവിനെ തടയപ്പെടുത്തി	മർക്കൊസ്	14
59 • രാജാവിനെ കുറ്റംവിധിച്ചു	യോഹന്നാൻ	18
60 • രാജാവിനെ കിരീടം ധരിപ്പിച്ചു	മത്തായി	27
61 • രാജാവ് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു	ലൂക്കോസ്	23
62 • രക്ഷകൻ-രാജാവ്	ലൂക്കോസ്	23
63 • അന്തിമ ത്യാഗം	മത്തായി	27
64 • രാജാവിനെ അടക്കം ചെയ്തു	മത്തായി	27
65 • ശൂന്യമായ ശവകുടീരം	മത്തായി	28
66 • പ്രവാചകന്മാരുടെ സന്ദേശം	ലൂക്കോസ്	24
67 • രൂപാന്തരപ്പെട്ട ശരീരം	യോഹന്നാൻ	20
68 • പുറപ്പെടൽ	പ്രവൃത്തികൾ	1
69 • വിജയാഘോഷം	സങ്കീർത്തനങ്ങൾ	24; വെളിപാട് 5
70 • രാജാവിന്റെ പുനരാഗമനം	വെളിപാട്	19-22

സമാപ്തി..........157

• എല്ലാക്കാലവും സന്തോഷത്തോടെയോ?

• മോശ വാർത്ത

• നല്ല വാർത്ത

• രാജാവിനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണം

ബോണസ് സവിശേഷതകൾ.......... 167

• രംഗം അവലോകനം ചോദ്യങ്ങൾ

• അവസാന കുറിപ്പുകൾ

• ആഴത്തിൽ പോകുന്നു

• സിനിമ അദ്ധ്യായം ഗൈഡ്

ദൃശ്യങ്ങൾക്ക് പിന്നിൽ

സഹോദരിയോടൊത്ത് കരയിൽ ഇരിക്കുന്നതിൽ ആലീസ് വളരെ ക്ഷീണിതയായിരുന്നു, ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാത്തതിൽ; ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ അവൾ അവളുടെ സഹോദരി വായിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിലേക്ക് എത്തിനോക്കി, പക്ഷേ അതിൽ ചിത്രങ്ങളോ സംഭാഷണങ്ങളോ ഇല്ലായിരുന്നു, "എന്തായിരുന്നു ചിത്രങ്ങളോ സംഭാഷണമോ ഇല്ലാതെ ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ ഉപയോഗം? "എന്ന് ആലീസ് കരുതി.

— *ആലീസിന്റെ അഡ്വഞ്ചേഴ്സ് ഇൻ വണ്ടർലാൻഡിലെ ആദ്യ വരികൾ ലൂയിസ് കരോൾ* 1865

നിങ്ങൾ വായിക്കാൻ പോകുന്ന പുസ്തകം ചിത്രങ്ങളും സംഭാഷണങ്ങളും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, പക്ഷേ പൗരാണിക ക്രിതിയും ഭ്രമാത്മകതയായ ആലീസ് ഇൻ വണ്ടർലാൻഡിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവിലെ,[1] ചിത്രങ്ങളും സംഭാഷണങ്ങളും ശരിക്കും സംഭവിച്ച ഒരു കഥയിൽ നിന്ന് ഒഴുകുന്നു. [2]

കുറച്ച് മടിയോടെയാണ് ഇതുവരെ പറഞ്ഞതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും മികച്ച കഥയെക്കുറിച്ച് ചിത്രങ്ങൾക്കൊപ്പം ഒരു പുസ്തകം നിർമ്മിക്കാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചത്.

വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, പശ്ചിമാഫ്രിക്കയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ റേഡിയോ പ്രോഗ്രാം ഉത്പാദനത്തിൽ ഒരു കോഴ്സ് എടുത്തു. ക്ലാസിന്റെ ആദ്യ ദിവസം പ്രൊഫസർ ചോദിച്ചു, "എന്താണ് ടെലിവിഷനില്ലപരി റേഡിയോയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന നേട്ടം? " അവന്റെ ഉത്തരം ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

"ഇത് ഒരു മികച്ച ചിത്രം നൽകുന്നു."

യഥാർത്ഥം.

ഉയർന്ന ബജറ്റ് ബ്ലോക്ക്ബസ്റ്റർ മൂവികൾ പോലും ലളിതമായ വാക്കുകൾ ഉജ്ജ്വലമായ മാനസിക ചിത്രങ്ങളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാനുള്ള മനുഷ്യ മനസ്സിന്റെ കഴിവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. പുരാതന പ്രവാചക തിരുവെഴുത്തുകൾ നൂറുകണക്കിന് വാക്ക്-ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചത് ഒരു സിനിമയ്ക്കും തൃപ്തികരമായി കാണിക്കാൻ കഴിയില്ല, ഒരു മനുഷ്യ കലാകാരനും പൂർണ്ണമായി ചിത്രീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

അതിനാൽ ഞാൻ ഇത് സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതുവരെ പറഞ്ഞ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയെ ഒരു കലാസൃഷ്ടിക്കും നന്നായി ചിത്രീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.
എന്നിരുന്നാലും, ശ്രമിച്ചത് രസകരമായിരുന്നു.

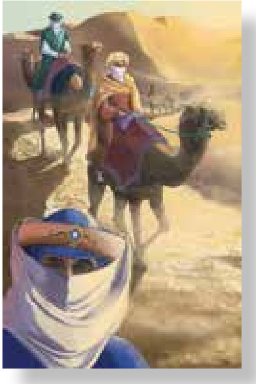

അർജന്റീനയിൽ നിന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ അസാധാരണ കഴിവുകളുള്ള കൃപാലുവുമായ ആർമിൻഡ സാൻ മാർട്ടിൻ, ബൈബിൾ കഥകൾ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് പെയിന്റ് ചിത്രത്തിലൂടെ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ അതിശയകരവും കൃത്യവുമായി ജോലി ചെയ്തു. ഡിജിറ്റൽ പേനയും ബ്രഷും ഉപയോഗിച്ച് അർമിന്ദ പൂർത്തിയാക്കി പ്രാഥമിക രേഖാചിത്രങ്ങളും അവസാന പെയിന്റിംഗുകളും വെറും പതിനാല് മാസത്തിനുള്ളിൽ. എന്നെപ്പോലെ തന്നെ അവളുടെ ജോലിയിൽ നിങ്ങൾ പുളകിതരാകുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക.

നമ്മൾ ഒരു സ്റ്റോറിബുക്ക് വായിച്ചാൽ, എവിടെ നിന്ന് തുടങ്ങും? മധ്യത്തിൽ? ഇല്ല, നമ്മൾ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ആരംഭിക്കും. അപ്പോൾ മാത്രമേ നമുക്ക് കഥ മനസ്സിലാകൂ. അതുപോലെ, തിരുവെഴുത്തുകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ നാം തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ആരംഭിക്കണം, കഥയെ അതിന്റെ യുക്തിപരവും സംതൃപ്തവുമായ നിഗമനത്തിലേക്ക് പിന്തുടരുവാൻ.

പ്രവാചകന്മാരുടെ രചനകളിൽ നൂറുകണക്കിന് ചെറുകഥകളിലൂടെ ഒരു കഥ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ് എഴുതിയപ്പോൾ, അനന്തവും വിശാലവുമായ പൂന്തോട്ടത്തിലേക്ക് പോയി, പൂക്കൾ കുറച്ച് ഡസൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഒരൊറ്റ പൂച്ചെണ്ട് ക്രമീകരികച്ച് അത് മുഴുവൻ പൂന്തോട്ടത്തിന്റെയും മഹത്വം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഫ്ലോറിസ്റ്റിനെപ്പോലെ എനിക്ക് തോന്നി. ഈ പുസ്തകത്തിന്, ഞാൻ ചില ഡസൻ പ്രധാന കഥകൾ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്ന് 70 രംഗങ്ങളുള്ള ഒരു നാടകത്തിലേക്ക് ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തിയ നിത്യരാജാവിന്റെ മഹത്വം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ.

ദൈവത്തോടുള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥന, ഇത് സത്യമായി കാണിച്ചും പറഞ്ഞുംകൊണ്ട് എല്ലാ പ്രായത്തിലുമുള്ള പ്രേക്ഷകരെ പ്രവാചകന്മാരുടെ രചനകളിൽ ആനന്ദിപ്പിക്കുകയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അവർ വിവരിക്കുന്നവനെ സ്നേഹിക്കുവാനും, ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത സന്തോഷകരമായ രാജ്യത്തിൽ ചേരുവാനും ഇടവരട്ടെ എന്ന്.

ഒരു തെളിഞ്ഞ പഠത്തിന്,

Paul D. Bramsen

ആരംഭം

എന്റെ ഹൃദയം ശുഭവചനത്താൽ കവിയുന്നു;
എന്റെ കൃതി രാജാവിന്നു വേണ്ടിയുള്ളതു എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു.
എന്റെ നാവു സമർത്ഥനായ ലേഖകന്റെ എഴുത്തുകോൽ ആകുന്നു.

സത്യവും സൌമ്യതയും നീതിയും പാലിക്കേണ്ടതിന്നു
നീ മഹിമയോടെ കൃതാർത്ഥനായി വാഹനമേറി എഴുന്നെള്ളുക;
നിന്റെ വലങ്കൈ ഭയങ്കരകാര്യങ്ങളെ നിനക്കുപദേശിച്ചുതരുമാറാകട്ടെ.

— പ്രവാചകരുടെ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്ന് (സങ്കീ 45: 1,4)

രംഗം 1

രാജാവും അവന്റെ രാജ്യവും

പണ്ട് പണ്ട് യുഗാരംഭത്തിന് മുമ്പ് ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു, മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്. ഈ രാജാവ് എന്റെയോ നിങ്ങളുടെയോ സങ്കൽപത്തിനതീതമായിരുന്നു. നിത്യതയുടെ അന്തരാളത്തിൽ അവൻ ഏകരാജാവായിരുന്നു, അവിടുത്തെ രാജത്വം, ഏകരാജത്വം, പരിപൂർണ ജ്ഞാനം, സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം എന്നിവയുടെ മണ്ഡലം. രാജ്യത്തിന് സൂര്യനെയോ നക്ഷത്രങ്ങളെയോ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു, കാരണം രാജാവ് അതിന്റെ പ്രകാശം ആയിരുന്നു.

രാജ്യത്തിന്റെ വലിപത്തിന് പരിധിയില്ലായിരുന്നു, അതിന്റെ പ്രജ പരിമിതമായിരുന്നു. ചിലർ രാജാവിന് ഒരു പ്രജ ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നു.

അതോ അവനുണ്ടായിരുന്നുവോ?

ഈ രാജാവിന്റെ ആദ്യകാല രഹസ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന് അവൻ ഏകനായിരുന്നപ്പോഴും, അവൻ ഒരിക്കലും ഏകനല്ലായിരുന്നു.

എന്നിരുന്നാലും, തന്റെ ജീവിതം മറ്റ് ബുദ്ധിജീവികൾക്കൊപ്പം പങ്കുവെക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

അങ്ങനെ, ഈ നല്ലതും ജ്ഞാനിയുമായ രാജാവ് സ്വർഗീയ പ്രവിശ്യയിൽ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ധൂമകേതുക്കളും അതീവ ബുദ്ധിജീവികളും ആയ ദൂതസംഘത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. അവൻ അവരെ എല്ലാവരെയും പേര് പേരായി അറിയുകയും, അവരും അവനെ അറിയണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ചു. രാജാവിന്റെ കൂടെയുള്ള ജീവിതം നിരന്തരമായ സാഹസികത ആയിരുന്നു.

എന്നാൽ രാജാവ് ദൂതന്മാർ മാത്രം പോരാ എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ അവൻ സമയം, സ്ഥലം, ദ്രവ്യം – എന്നിവയുടെ മണ്ഡലം സൃഷ്ടിച്ചു. ഒരു ആശ്ചര്യജനകമായ പ്രപഞ്ചം ഒരു തിളങ്ങുന്ന ഗ്രഹം മനുഷ്യർ എന്ന അതിശയകരമായ ജീവികളുടെ ആവാസത്തിനായി സൃഷ്ടിച്ചു.

മാലാഖമാരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, മനുഷ്യ കുടുംബം പുരുഷനും സ്ത്രീയുമെന്ന രണ്ട് ആളത്വത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി. ദൂതന്മാരുടെകൂടെയുള്ളതുപോലെ, രാജാവ് അവരോടൊപ്പം അവന്റെ ജീവിതം പങ്കുവയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു

അപ്പോൾ ഭയാനകമായ ഒരു കാര്യം സംഭവിച്ചു. രാജ്യത്തിൽ മത്സരം ഉയർന്നുവന്നു, ആദ്യം സ്വർഗത്തിലും, പിന്നീട് ഭൂമിയിലുമായി.

വിപ്ലവകാരിയായ ഒരു ദൂതൻ ആ രാജ്യം പിടിച്ചെടുത്തു ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യരെ കീഴടക്കി. പക്ഷേ, രാജാവ് അത്ഭുതപ്പെട്ടില്ലാ.

രാജാവിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ ഒരു രക്ഷാ പദ്ധതി ഉുണ്ടായിരുന്നു വളരെ വലുതും, നിഗൂഢമായ ഒന്ന് ഉുണ്ടായിരുന്നു. അതിരുകവിഞ്ഞ, ദൂരവ്യാപകമായ ഒന്ന് അവൻ അത് പൂർത്തിയാക്കാൻ ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾ എടുക്കും.

നിങ്ങൾ മറ്റെന്താണ് നിത്യരാജാവിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുക?

അവൻ കാലത്തിന് അതീതമായി ജീവിക്കുന്നു.

രംഗം 2
രാജാവും അവന്റെ പ്രവാചകന്മാരും

രാജാവിനെയും അവന്റെ പദ്ധതികളെയും അറിയാൻ, അവന്റെ പുസ്തകം നിങ്ങൾ അറിയണം.

പതിനഞ്ചിലധികം നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥയും സന്ദേശവും രേഖപ്പെടുത്താൻ നാൽപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവരെ പ്രവാചകന്മാർ എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു. രാജാവ് അവർക്ക് തന്റെ വാക്കുകൾ നൽകി. ചുരുളുകളിൽ അവർ അത് പകർത്തുവാൻ തലമുറകൾക്കായി വിതരണം ചെയ്യാനും സൂക്ഷിക്കാനും വേണ്ടി. പ്രവാചകന്മാരിൽ മിക്കവരും പരസ്പരം പരിചയമില്ലെത്തവരായിരുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ രചനകൾ ഒരു സ്ഥിര കഥയും സന്ദേശവും നൽകുന്നു.

പ്രവാചകന്മാരുടെ ലിഖിതങ്ങൾ വിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്തുകളെന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. തിരുവെഴുത്തുകൾ ഇല്ലാതെ നാം എവിടെ നിന്നു വന്നെന്നും, എന്തുകൊണ്ടാണ് നമ്മൾ ഇവിടെവന്നതെന്നും, എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്നും ഊഹിക്കാൻ മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. ശരിയായ ഉത്തരങ്ങൾ അറിയാൻ നമ്മൾക്ക് രാജാവിന്റെ പുസ്തകം ആവശ്യമാണ്.

ഏതാണ്ട് മൂആയിരത്തിഅഞ്ഞൂറ് ആണ്ടുകൾക്കു മുൻപ് രാജാവ് മോശയെന്ന പ്രവാചകന് പ്രചോദനം നൽകി, എഴുതുവാൻ

> മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല യഹോവയുടെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സകലവചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു. (ആവർത്തനം 8:3)

ഇന്ന് രാജാവിന്റെ വാക്കുകൾ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഒരു പുസ്തകത്തിലാണ്, വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ. വിശുദ്ധം എന്നതിൻ അർത്ഥം *പവിത്രം* എന്നാണ്, *മറ്റെല്ലാറ്റിൽ നിന്നു വേർ തിരിക്കപ്പെട്ടത്.* ബൈബിൾ എന്നതിൻ അർത്ഥം പുസ്തകമോ പുസ്തകങ്ങളുടെ സമാഹാരമോ എന്നാണ്. ബൈബിളാണ് ലോകത്തെ ഏറ്റവുമധികം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകം, ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത പുസ്തകം. ആയിരക്കണക്കിന് പുൽച്ചുരുൾ, തുകൽ ചുരുളുകളും പുരാതന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഏറ്റവും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട് കാണിക്കുന്നു.[3]

തിരുവെഴുത്തുകളിൽ രണ്ടു പ്രധാന ഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

ആദ്യത്തെ ഭാഗം പഴയ നിയമം (തോറ, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ) ആണ്. അവിടെ രാജാവ് തന്റെ പദ്ധതി മുൻകൂട്ടിപ്പറയുന്നു..

രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം പുതിയ നിയമം ആണ് (സുവിശേഷങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ മുതലായവ) രാജാവ് തന്റെ പദ്ധതി നിറവേറ്റുന്നു.

ഉടമ്പടിയെ *വാഗ്ദാനം, കരാർ* അല്ലെങ്കിൽ *സമ്മതം* എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ദൈവം എന്തു ചെയ്യാനാണ് പദ്ധതിയിട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് പഴയ നിയമത്തിൽ മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ അവന്റെ പദ്ധതിയുടെ പൂർത്തീകരണം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിനു മാത്രമേ ചരിത്രം സംഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അതിനെകുറിച്ച് രചിക്കാൻ കഴിയൂ.

പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഒരു മഹാരാജാവ് കത്തും ഫോട്ടോകളും അയച്ചുതരുന്നതിനു പകരം—ആ രാജാവ് നിങ്ങളെ വ്യക്തിപരമായി സന്ദർശിക്കുന്നതു പോലെ.

തിരുവെഴുത്തുകൾ മധ്യപൂർവ ദേശത്ത് ആദ്യമായി വന്നു, ആഫ്രിക്ക, ഏഷ്യ, യൂറോപ്പ്, പിന്നീട് അമേരിക്കയിലേക്കും അതിനഅപ്പുറംവും. പ്രവാചകന്മാർ മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്ത് നിന്ന് വന്നു, എന്നാൽ അവർ എഴുതുന്ന കഥയും സന്ദേശവും എല്ലാ ജനതക്കും ഉള്ളതാണ്. ഓരോ കുടുംബത്തിനും. ഓരോ വ്യക്തിക്കും.

നിനക്കായ്.

രംഗം 3

രാജാവും അവന്റെ പ്രപഞ്ചവും

നമുക്ക് സമയവും സ്ഥലവും വിണ്ടും

പുറകോട്ട്,

പുറകോട്ട്,

യാത്രചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ,

ആളുകൾ, ഗ്രഹങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവക്കു മുൻപ് തിരുവെഴുത്തിലെ ആദ്യത്തെ വാക്കുകളിന് പിന്നിൽ ശക്തിയും മഹത്വവും നമുക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കും

> ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. (ഉല്പത്തി 1:1)

ലോകവും അതിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളും ഒരു സർവജ്ഞനായ സ്രഷ്ടാവ് കൂടാതെ ആണ് നിലനിൽക്കുന്നതെന്ന് ഇന്ന് പലരും കരുതുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ രൂപകൽപനയെ പര്യാപ്തമയി വിശദീകരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ രാജാവ് പറയുന്നു:

> ആകാശം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു; ആകാശവിതാനം
> അവന്റെ കൈവേലയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു. (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 19:1)

കൈകളെ കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടേത് നോക്കു. നിങ്ങളുടെ തള്ളവിരലുകൾ ഇളക്കുക. ഒരു പുസ്തകം, ചൂല്, അല്ലെങ്കിൽ ചുറ്റിക അവയില്ലാതെ പിടികൂടാൻ ശ്രമിക്കുക. നഖം, സന്ധികള്, തൊലി എന്നിവയെ ശ്രദ്ധിക്കു. നിങ്ങളുടെ കൈകൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന ചില പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കു. പ്രധാനിയായ ഒരു ശില്പിക്കെ അത്തരം ഉപകരണങ്ങൾ രൂപകൽപന ചെയ്യാൻ കഴിയൂ.

ഒരു ലക്ഷം കോടി ആകാശവീഥി ഉണ്ടാക്കിയ ജ്ഞാനവും ശക്തിയും എങ്ങനെയുള്ളതായിരിക്കും? അല്ലെങ്കിൽ കോടിക്കണക്കിന് സങ്കീർണ്ണ ഘടകങ്ങളുള്ള ഒരു ശരീരകോശം നിർമ്മിക്കാൻ?

അല്ലെങ്കിൽ അതിസൂക്ഷ്മമായ കോശങ്ങളുടെ ഇഴചുരുളുകൾ പാരമ്പര്യ നിയമാവലിയായി പിണയ്ക്കുവാനും, നിന്നെ നീയായി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ?

ഏകദേശം മൂവായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഒരു പ്രവാചകനും രാജാവുമായ ദാവീദ് എഴുതി:

> എന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ നീ എന്നെ മെടഞ്ഞു. ഭയങ്കരവും അതിശയവുമായി എന്നെ
> സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 139:13-14)

നിങ്ങളെ രൂപീകരിച്ചവനെ കണ്ടുമുട്ടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവും യജമാനനുമായവനോടൊപ്പം എന്നെന്നേക്കും ജീവിക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾക്ക് കഴിയും. അവൻ തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അവനെ അറിയണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കുടുംബവും സമൂഹവും അവനെ അറിയാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവന്റെ പദ്ധതി ഗ്രഹിക്കാൻ അവൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു, അവന്റെ സ്നേഹം അനുഭവിക്കാൻ, അവന്റെ മഹിമകാണുവാൻ, അവന്റെ ഭരണത്തിന് കീഴടങ്ങുവാൻ, അവന്റെ മഹത്വത്തിനായി ജീവിക്കുവാനും. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പ്രജയായിത്തീരുവാൻ നിങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുകയില്ല.

എല്ലാത്തിനുമുപരി, അവൻ വെറും *ഒരു* രാജാവല്ല. അവൻ *സർവ്വോത്തമമായ* രാജാവാണ്. *മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്.*

ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥയാണ്.

ഭാഗം 1

രാജാവ്
അവന്റെ പദ്ധതി
മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു

— പഴയ നിയമം —

രംഗം 4

ആദ്യ ദിനം

ദൈവത്തിന്റെ പുസ്തകം ആരംഭിക്കുന്നത് ഒരു രാജാവിന് ഉചിതമായാണ്. നാം എന്തറിയണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവൊ അത് അവൻ നമ്മോട് പറയുന്നു, കൂടുതൽ ഒന്നും ഇല്ല.

> ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. (ഉല്പത്തി 1:1)

നമുക്ക് കാണാനും തൊടാനും സാധിക്കുന്ന സർവ് ത്തിനും ഒരു ആരംഭം ഉണ്ട്, എന്നാൽ സ്രഷ്ടാവും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉടയവനുമായവന് ആരംഭമോ അവസാനമോ ഇല്ല. അവൻ അദൃശ്യനാണ്, നിത്യമായ ആത്മാവാണ്, സർവ്വവ്യാപിയുമാണ്. അവൻ എല്ലാം കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവന്റെ പേര് നിങ്ങള്ക്കറിയാമോ? ദൈവത്തിന് പല പേരുകൾ ഉണ്ട്, എന്നാൽ അവന്റെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ പേര് യഹോവ ആണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൂലഭാഷയിൽ, *യഹോവ* എന്നാകുന്നു അവന്റെ നാമം, അതിന്റെ അർത്ഥം, *ആയിരിക്കുന്നവൻ* അഥവാ വെറും *ഞാനാകുന്നവൻ* എന്നാണ്.

യഥാർത്ഥ ഭൂമിയെക്കുറിച്ചുള്ള രാജാവിന്റെ വിവരണവുമായി സൃഷ്ടിയുടെ കഥ തുടരുന്നു.

> ഭൂമി പാഴായും ശൂന്യമായും ഇരുന്നു; ആഴത്തിന്മീതെ ഇരുൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു വെള്ളത്തിൻ മീതെ പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. (ഉല്പത്തി 1:2)

ഈ ഗ്രഹം ജനവാസത്തിനുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കാൻ സമയമായി.

> "വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ" എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; വെളിച്ചം ഉണ്ടായി.
>
> വെളിച്ചം നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു ദൈവം വെളിച്ചവും ഇരുളും തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു. ദൈവം വെളിച്ചത്തിന്നു "പകൽ" എന്നും ഇരുളിന്നു "രാത്രി" എന്നും പേരിട്ടു. സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി—ഒന്നാം ദിവസം. (ഉല്പത്തി 1:3-5)

സൃഷ്ടിയുടെ ആദ്യദിവസം ദൈവം എന്തു ചെയ്തു? അവൻ വെളിച്ചം അന്ധകാരത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാൻ കൽപ്പിച്ചു പിന്നീട് സൂര്യൻ ഭൂമിയിൽ തിളങ്ങും, പക്ഷേ ഒന്നാം ദിവസം അല്ല. ദൈവമാണ് പ്രകാശത്തിന്റെ ഉറവിടം. അത് നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം എന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു

> ദൈവം വെളിച്ചം ആകുന്നു; അവനിൽ ഇരുട്ടു ഒട്ടും ഇല്ല. (1 യോഹന്നാൻ 1:5)

ദൈവം വെളിച്ചം പോലെ ശുദ്ധമാണ്. അവൻ മലിനമാകില്ല. വളരെ വൃത്തികെട്ടവസ്തുക്കളിൽ വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കുമ്പോൾപ്പോലും അതു ശുദ്ധമാണ്. ദൈവം പൂർണനാണ്. ദൈവം വിശുദ്ധനാണ്

സൃഷ്ടിസ്ഥലത്ത് ദൈവത്തിനൊപ്പം ആരാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? അവന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, വെള്ളത്തിൻ മീതെ സഞ്ചരിച്ചു. അവിടെ അവന്റെ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു, സംസാരിക്കുന്നതായി.

> ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടു കൂടെ ആയിരുന്നു. സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി... (യോഹന്നാൻ 1:1-3)

ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവും, വചനവും എല്ലായ്പ്പോഴും സത്യദൈവത്തിനൊപ്പമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് രാജാവിനെ കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയാമായിരുന്നു:

അവൻ ഏകനായി ജീവിച്ചപ്പോൾ പോലും അവൻ ഏകനല്ലായിരുന്നു എന്ന്.

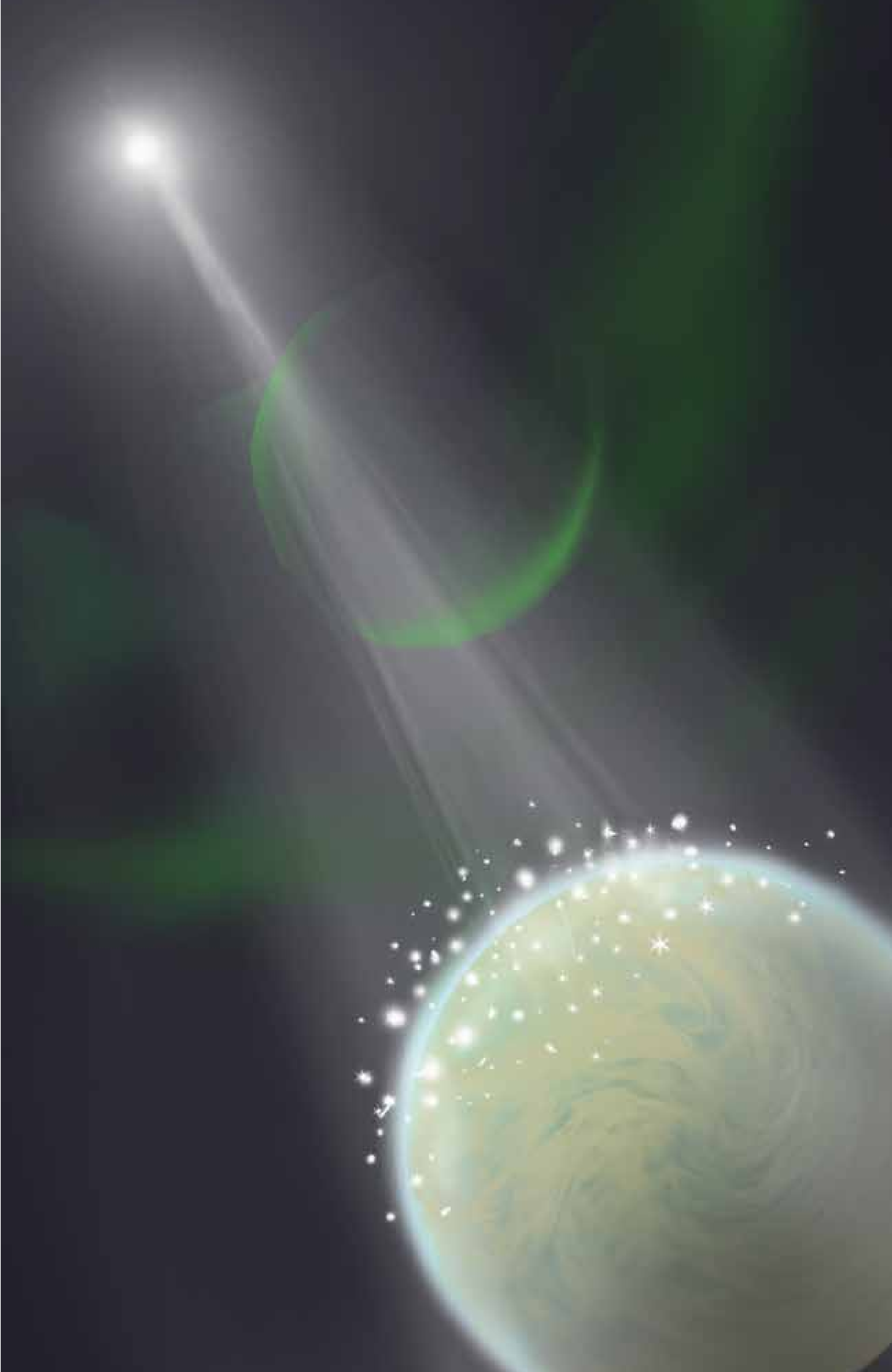

രംഗം 5
പരിപൂർണ ലോകം

ആറ് ക്രമമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ രാജാവ് മനോഹരമായ ഒരു ലോകം സൃഷ്ടിച്ചു.

ദൈവം കൽപ്പിച്ചു, തികച്ചും രൂപകൽപ്പന ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

ഒന്നാം ദിവസം ദൈവം കൽപ്പിച്ചു, “വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ!” അപ്പോൾ വെളിച്ചം ഉണ്ടായി.

രണ്ടാം ദിവസം, ദൈവം ഭൂമിയുടെ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു, നാം കാണുന്ന നീല ആകാശവും നമ്മൾ ശ്വസിക്കുന്ന അദൃശ്യമായ വായുവും. ദൈവം ആകാശത്തെ ഒരു പൂർണ്ണതയോടെ രൂപകല്പന ചെയ്തിരുന്നു ജീവൻ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന സമ്മിശ്രണ വാതകങ്ങൾ, ഓക്സിജൻ, നൈട്രജൻ പോലുള്ളവ.

മൂന്നാം ദിവസം ദൈവം കൽപ്പിച്ചു, “ഉണങ്ങിയ നിലത്തെ കാണട്ടെ!” അതാണ് സംഭവിച്ചത്. എന്നിട്ട്, ഭൂമിയിൽനിന്നു പുല്ലും വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും മുളെച്ചുവരട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; ഉടനെ, ഓരോന്നും അതാതിന്റെ വിത്തുകളോടെ പുല്ലും സസ്യങ്ങളും പൂക്കളും പഴങ്ങളും വളർന്നു തുടങ്ങി.

നാലാം ദിവസം, ദൈവം സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന് കൽപ്പിച്ചു ഭൂമിയുടെ വർഷങ്ങളും, മാസ്സങ്ങളും, ദിവസങ്ങളും അടയാളപ്പെടുത്തുവാൻ. അവൻ നക്ഷത്രങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി.

അഞ്ചാം ദിവസം ദൈവം പറഞ്ഞു, “വെള്ളം മത്സ്യവും മറ്റ് ജീവികളുമായി പെരുകട്ടെ!” ആകാശം എല്ലാത്തരം പക്ഷികളാലെ നിറയട്ടെ!” അതാണ് സംഭവിച്ചത്.

ആറാം ദിവസം ദൈവം കൽപ്പിച്ചു, “ഭൂമി എല്ലാത്തരം മൃഗങ്ങളെയും ഉളവാക്കട്ടെ—കന്നുകാലികളും, ചെറിയ മൃഗങ്ങളും, കാട്ടുമൃഗങ്ങളും!” ദൈവം ഓരോ ജീവജാലവും ഒരേ തരത്തിലുള്ള സന്താനങ്ങളെ പുനരുൽപ്പാദിപ്പിക്കുവാനും അതിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പരിപാലിക്കുവാനുമായി സൃഷ്ടിച്ചു.

നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു. (ഉല്പത്തി 1:25)

സമാധാനം വാണു. തുടക്കത്തിൽ എല്ലാ മൃഗങ്ങളും സൗഹൃദമായിരുന്നു. അവർ പരസ്പരം കൊന്നു തിന്നിരുന്നില്ലാ. സസ്യങ്ങളായിരുന്നു അവരുടെ ആഹാരം.

ക്രമം വാണു. ചിട്ടയിൽ, സൂര്യൻ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ശരിയായ ദൂരം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. കറുത്തവാവ് മുതൽ പൂർണ്ണ ചന്ദ്രൻ വരെ ചന്ദ്രൻ മാറും. ഭൂമി അതിന്റെ വായു, വെള്ളം, പാഴ്വസ്തുക്കൾ എന്നിവ പുനരുപയോഗിക്കുമായിരുന്നു. നന്നായി ഭരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഭൂമിയിലെ രാജത്വത്തിന് ഒരു കുറവും ഭവിക്കില്ലാ. അത് മനുഷ്യവർഗത്തിന് അനുയോജ്യമായ സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു ഭവനമായിരിക്കും.

സൃഷ്ടിയുടെ ഓരോ ദിവസവും ദൈവത്തേക്കുറിച്ച് ഒരു സൂചന തരുന്നു.[4]

ദിവസം 1 ദൈവം പരിശുദ്ധനാണെന്ന് നമ്മളെ കാണിക്കുന്നു. അവൻ പൂർണ്ണനും ശുദ്ധനും വെളിച്ചം പോലെ എന്ന്.

ദിവസം 2 ദൈവം സർവശക്തനാണ്. അവൻ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദിവസം 3 ദൈവം നല്ലവനാണ്. അവൻ ആയിരക്കണക്കിന് സസ്യങ്ങളും ആഹാരവും നമുക്കു വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു.

ദിവസം 4 ദൈവം വിശ്വസ്തനാണ്. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അവരുടെ പരിക്രമണപഥങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു

ദിവസം 5 ദൈവം ജീവനാണ്. അവൻ കടലിൽ മത്സ്യവും, ആകാശത്തിൽ പക്ഷികളും ആക്കി.

ദിവസം 6 ദൈവം സ്നേഹമാണ്. ദൈവം മൃഗങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം, തന്റെ സ്നേഹം പകരുവാനുള്ള സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള സമയമായിരുന്നു അത്.

അവന്റെ വിശുദ്ധി, ശക്തി, നന്മ, വിശ്വസ്തത, ജീവനും സ്നേഹവും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യേക മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കാൻ സമയമായി.

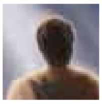

രംഗം 6
ആദ്യ നരൻ

സൃഷ്ടിയുടെ ആറാം ദിവസം രാജാവ് തന്നോടു തന്നെ സംസാരിച്ചു

(ദൈവം, അവന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ്, അവന്റെ വചനം)

> "നാം നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ സാദൃശ്യപ്രകാരം[5] മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക; അവർ... സർവ്വഭൂമിയിന്മേലും, എല്ലാ ഇഴജാതിയിന്മേലും വാഴട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു.
>
> ഇങ്ങനെ ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ആണും പെണ്ണുമായി അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു. (ഉല്പത്തി 1:26-27)

തിരുവെഴുത്ത് ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് പറയുമ്പോൾ , ദൈവം നമ്മളെപ്പോലെ തന്നെയാണ് എന്നല്ലാ അർത്ഥം. അവന്റെ സ്വഭാവവും വ്യക്തിത്വവും നാം പ്രതിഫലിപ്പിക്കണം എന്നാണ് അതിൻറെ അർത്ഥം . റോമൻ നാണയങ്ങൾ ചക്രവർത്തിയുടെ ചിത്രം മുദ്ര കുത്തിയിരുന്നത് പോലെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിഛായ മനുഷ്യരാശിയുടെ മേൽ മുദ്രപതിച്ചിരുന്നു. ആദ്യമനുഷ്യനും സ്ത്രീയും സ്രഷ്ടാവിനെപ്പോലെ ചിന്തിക്കാനും, സ്നേഹിക്കാനും, സംസാരിക്കാനും ഉള്ള കഴിവോടെ സൃഷ്ടിച്ചു അവനുമായി ഒരു അടുത്ത ബന്ധം ആസ്വദിക്കാനായി. മനുഷ്യരെ ദൈവത്തിന്റെ അടിമകളായിട്ടല്ല, മറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്.

മനുഷ്യരേ സ്വന്തം സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം അവർക്ക് ആധിപത്യം നൽകി. മനുഷ്യർ ദൈവത്തിനായി ഭൂമിയെ കരുതേണ്ടതും ഭരിക്കേണ്ടതുമാണ്, അതിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും അതിന്റെ വിഭവങ്ങൾ വിവേകപൂർവ്വം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ. അത്തരം കഴിവുകൾ മനുഷ്യരാശിയെ മൃഗരാജ്യത്തിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു നിർത്തുന്നു.

മൃഗങ്ങൾക്ക്, ദൈവം രണ്ട് മാനങ്ങൾ നൽകി: ദേഹവും ദേഹിയും.

മനുഷ്യർക്ക് ദൈവം മൂന്ന് മാനങ്ങൾ നൽകി: ശരീരം, പ്രാണൻ, ആത്മാവ്.

> യഹോവയായ ദൈവം നിലത്തെ പൊടികൊണ്ടു[6] മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ചിട്ടു അവന്റെ മൂക്കിൽ ജീവശ്വാസം ഊതി, മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ള ദേഹിയായി തീർന്നു. (ഉല്പത്തി 2:7)

ശരീരം കേവലം ഒരു വീടോ കൂടാരമോ ആയിരുന്നു ദൈവം ശ്വസിച്ച് മനുഷ്യന് പ്രാണനും ആത്മാവും നൽകിയ ഭവനം.

പ്രാണൻ മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിപരമായ ബുദ്ധിവും, വികാരവും, ഇച്ഛയും ആയിരുന്നു, അത് മനുഷ്യന് ചിന്തിക്കാനും, അനുഭവിച്ചറിയുവാനും, തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനും സാധിപ്പിച്ചു.

ആത്മാവ് മനുഷ്യനെ ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി.

ശരീരം മനുഷ്യനെ ദൃശ്യമായ ലോകവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് സജ്ജനാക്കിയപ്പോൾ, അദൃശ്യനായ ദൈവവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് ആത്മാവ് മനുഷ്യനെ സജ്ജനാക്കി. യഹോവ മനുഷ്യർ അവനെ അറിയണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു.

ആളുകൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക നിക്ഷേപം ആയിരിക്കും. ദൈവം അവരെ ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട്, അവൻ അവരുടെ സ്രഷ്ടാവ് മാത്രമല്ല അവരുടെ ഉടമസ്ഥനും ആയിരുന്നു.

യഹോവയായ ദൈവം ആദ്യ മനുഷ്യനെ ആദാം എന്ന് വിളിച്ചു, അതായത് ഭൂമിയിൽ നിന്ന് എന്ന് അർത്ഥം, അല്ലെങ്കിൽ കേവലം മനുഷ്യൻ. പിന്നീട് ദൈവം ആദ്യ സ്ത്രീയെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും, എന്നാൽ അതിനുമുമ്പ് ചില തയ്യാറെടുപ്പുകൾ നടക്കണമായിരുന്നു.

ആദാമിന് ഒരു വീടും ജോലിയും ആവശ്യമായിരുന്നു.

രംഗം 7

പരിപൂർണ ഭവനം

ആദ്യത്തെ മനുഷ്യശരീരം പൊടിയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാക്കി ജീവൻ അതിൽ ഊതിയ ശേഷം, ദൈവം ഏദെനിൽ ഒരു തോട്ടം നട്ടുപിടിപ്പിച്ചു, മധ്യപൂർവദേശത്ത് എവിടെയോ.

ഒരു പളുങ്കുപോലുള്ള-തെളിഞ്ഞ നദി ആ ഉദ്യാനത്തിലൂടെ ഒഴുകി.

> യഹോവയായ ദൈവം സകലവിധ വൃക്ഷങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി; മരങ്ങൾ നിലത്തുനിന്നു വളരുന്നു-- കണ്ണിന് ഹൃദ്യമായതും, ഭക്ഷിക്കാൻ നല്ലതുമായവ. തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ ജീവന്റെ വൃക്ഷവും നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷവുംഉണ്ടായിരുന്നു.
>
> യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്‌വാനും അതിനെ കാപ്പാനും അവിടെ ആക്കി. (ഉല്പത്തി 2:9,15)

യഹോവയായ ദൈവം ആദാമിനോട് ഏദെനിൽ ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചില്ല. ദൈവം മനുഷ്യന്റെ സ്രഷ്ടാവും ഉടമസ്ഥനുമായിരുന്നു. മനുഷ്യന് ഏറ്റവും മികച്ചത് എന്താണെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു.

ആദാമിന്റെ തോട്ടഭവനത്തിൽ അനന്തമായ സന്തോഷം നിറഞ്ഞിരുന്നു. കാണുന്നതിനും, കേൾക്കുന്നതിനും, മണക്കുന്നതിനും, സ്പർശിക്കുന്നതിനും, ആസ്വദിക്കുന്നതിനും ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ. തിളങ്ങുന്ന അരുവികൾ. പാടുന്ന പക്ഷികൾ. സുഗന്ധമുള്ള പൂക്കൾ. രോമങ്ങളുള്ള ജീവികൾ. ചാറുള്ള പഴങ്ങൾ. കറുമുറ പച്ചക്കറികൾ. മധുരമുള്ള സരസഫലങ്ങൾ. നിഗൂഢ വനങ്ങൾ. വർണശബളമായ പാറകൾ. ആകർഷണീയമായ പ്രാണികൾ. ഒരു ലക്ഷം കോടിയിലധികം അത്ഭുതങ്ങൾ കണ്ടെത്താനായി കാത്തിരുന്നു.

എന്നാൽ മനുഷ്യൻ പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുവാനും ഭക്ഷിപ്പാനും മാത്രമല്ല സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. ദൈവം ആദാമിനെ മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ തലവനാക്കി. ആദാമും കുടുംബവും അവനോടൊപ്പം എന്നേക്കും വാഴാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചു എന്നാൽ ചെറിയ ജോലികളിൽ വിശ്വസ്തതയുള്ളവർക്കേ വലിയ ജോലികൾ നൽകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ദൈവം ആദാമിന് അവന്റെ ആദ്യത്തെ ജോലി നൽകി: തോട്ടം പരിപാലിക്കുവാൻ.

ഈ പൂന്തോട്ടം ഒരു തികഞ്ഞ സ്ഥലമായിരുന്നു. അതിൽ മുള്ളുകളോ കളകളോ ചീത്ത പ്രാണികളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാലാവസ്ഥയും അനുയോജ്യമായിരുന്നു മണ്ണ് സമ്പന്നമായിരുന്നു, എന്നാകിലും ഒരിക്കലും മഴ പെയ്തിരുന്നില്ല. പകരം, ഒരു മൂടൽമഞ്ഞു ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഉയർന്നു, നിലം നനച്ചു.

ദൈവം ആദാമിനു വേറെയും ജോലി കൊടുത്തു: മൃഗങ്ങൾക്ക് പേരിടുവാൻ.

യഹോവ സൃഷ്ടികളെ അവനരികിൽ കൊണ്ടുവന്നു അവൻ അവരെ എന്തു വിളിക്കുമെന്നു കാണുവാൻ. ആ രംഗം ഒന്നു ഭാവനയിൽ കാണുക. ഒരു ജോഡി മൃഗങ്ങൾ ഒഴുകുന്ന കേശവും ശക്തമായ കാലുകളുമായി കുതിച്ചുവരുന്നു. ആദം അവരെ പഠിക്കുന്നു, പുറം തടകി, അവരെ കുതിര എന്നു പേർ വിളിച്ചു. സ്രഷ്ടാവിന്റെ വിളികേട്ട് ഒരു വലിയ പക്ഷി വളഞ്ഞ കൊക്കും വിശാലമായ ചിറകുകളുമായി വേഗത്തിൽ പറന്നു വന്നു. “കഴുകൻ” ആദം പറഞ്ഞു. അടുത്തതായി, ഓറഞ്ച് അങ്കിയിൽ കറുത്ത വരകൾ ഉള്ള ഒരു മൃഗംകടന്നു പോയി. ആദം അതിനെ എന്ത് വിളിച്ചു എന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നു?

> മനുഷ്യൻ എല്ലാ കന്നുകാലികൾക്കും ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കും എല്ലാ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും പേരിട്ടു. (ഉല്പത്തി 2:20)

ഏദെൻ മനുഷ്യൻ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ അറിയാൻ പറ്റിയ സ്ഥലം ആയിരുന്നു.

ആദമിനെ പരീക്ഷിക്കാൻ സമയമായി.

രംഗം 8

പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ന്യായപ്രമാണം

ആദിമുതൽ, ദൈവവും മനുഷ്യനുംസ്നേഹിതർ ആയിരുന്നു, എന്നാൽ ആ സൌഹൃദം പരീക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ രാജാവ് അവന്റെ രാജ്യത്തിൽ അവനു കീഴടങ്ങാൻ നിർബന്ധിതരായ പ്രജകളെകൊണ്ട് നിറയ്ക്കുവാൻ ഇച്ഛിച്ചില്ല.

ദൈവം ആദാമിനെ സ്നേഹിക്കുകയും അവനും അവന്റെ ഭാവി കുടുംബത്തിനുമായി വിസ്മയാവഹമായ പദ്ധതികൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കാരണം, പാവകളെയല്ല, ആളുകളെയാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചത്, അവൻ ആദാമിന് അനുസരിക്കാൻ ഒരു നിയമം നൽകി.

> യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: തോട്ടത്തിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളുടെയും ഫലം നിനക്കു ഇഷ്ടംപോലെ തിന്നാം. എന്നാൽ നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം തിന്നരുതു; തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും. (ഉല്പത്തി 2:16-17)

ഇത് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു കല്പനയല്ല. ആദാമിന് തോട്ടത്തിലെ എല്ലാ പഴവും കഴിക്കാം ഒരെണ്ണമൊഴിച്ച്. ഈ ലളിതമായ നിയമം അനുസരിച്ചുകൊണ്ട്, ആദം സ്രഷ്ടാവിൽ തനിക്ക് ഏറ്റവും മികച്ചത് എന്താണെന്ന് അറിയിന്നതിൽ താൻ വിശ്വസിച്ചെന്ന് കാണിക്കാമായിരുന്നു.

ആദാം ഈ നിയമം ലംഘിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നാണ് ദൈവം പറഞ്ഞത്?

ദൈവം ആദാമിനോട് അവൻ നിരോധിക്കപ്പെട്ട ഫലം തിന്നാൽ അവൻ മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങണം, പ്രാർത്ഥന മുത്തുകള് ഉപയോഗിക്കണം, ഉപവസിക്കണം, ഒരു പള്ളി, സിനഗോഗ്, അല്ലെങ്കിൽ മസ്ജിദിലേക്ക് പോകണം, അവന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ സമനിലപ്പെടുത്തുവാൻ മതിയായ സത്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞോ? ഇതാണോ ദൈവം പറഞ്ഞത്?

ദൈവം അതല്ല പറഞ്ഞത്.

ദൈവം ആദാമിനോട് പറഞ്ഞു, നീ അത് കഴിച്ചാൽ, നീ നിശ്ചയമായി മരിക്കും.
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുസരിക്കാത്തത് പാപം ആണ്.
ദൈവത്തിന്റെ കല്പന ലംഘിക്കുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷ മരണമായിരിക്കും.
തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ രാജാവ് ഇതിനേ വിളിക്കുന്നു "പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും പ്രമാണം" എന്ന്. (റോമർ 8:2).

രാജാവിന്റെ കല്പന പറയുന്നു പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ മരണമാണ് എന്ന്.

മരണമെന്നത് വേർപിരിയൽ എന്നാണ്. ആദാം ദൈവത്തിന്റെ ഏക കല്പന അനുസരിക്കാത്ത പക്ഷം വാടിപ്പോകുന്ന ഒരു തകർന്ന ശാഖപോലെയാകും അവൻ, ജീവന്റെ ഉറവിടത്തിൽ നിന്നും വേർപിരിഞ്ഞ് തൽക്ഷണം മരിക്കും.

ആദാം പ്രപഞ്ചത്തിലെ രാജാവ് എന്തു ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞിരുന്നുവോ അതിനു പകരം തന്നിഷ്ട പ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് അതിക്രമമായിരിക്കും. അത് പാപമായിരിക്കും.

പാപം ദൈവവുമായുള്ള മനുഷ്യന്റെ സൗഹൃദം അവസാനിപ്പിച്ചു.
മനുഷ്യന്റെ വാർധക്യത്തിനും മരണത്തിനും പാപം കാരണമായി. പാപം മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ്, ദേഹി, ശരീരം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് എന്നെന്നേക്കുമായി വേർതിരിപ്പിച്ചു.

പാപം മാരകമാണ്.

രംഗം 9

ആദ്യ നാരി

ദൈവം ആദ്യ മനുഷ്യന് ഒരു ജോലി ചെയ്യുവാനും അനുസരിക്കാൻ ചട്ടവും നൽകിയതിനു ശേഷം, ആദ്യത്തെ സ്ത്രീയെ രൂപീകരിക്കാൻ സമയമായി.

> അനന്തരം യഹോവയായ ദൈവം: മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല; ഞാൻ അവന്നു തക്കതായൊരു തുണ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
>
> ആകയാൽ യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യന്നു ഒരു ഗാഢനിദ്ര വരുത്തി; അവൻ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ വാരിയെല്ലുകളിൽ ഒന്നു എടുത്തു അതിന്നു പകരം മാംസം പിടിപ്പിച്ചു. യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനിൽനിന്നു എടുത്ത വാരിയെല്ലിനെ ഒരു സ്ത്രീയാക്കി, അവളെ മനുഷ്യന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
>
> അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ; ഇതു ഇപ്പോൾ എന്റെ അസ്ഥിയിൽ നിന്നു അസ്ഥിയും എന്റെ മാംസത്തിൽനിന്നു മാംസവും ആകുന്നു. ഇവളെ നരനിൽനിന്നു എടുത്തിരിക്കയാൽ ഇവൾക്കു നാരി എന്നു പേരാകും എന്നു പറഞ്ഞു. (ഉല്പത്തി 2:18, 21-23)

ആദ്യത്തെ ശസ്ത്രക്രിയ ആർ നടത്തിയെന്ന് നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചോ? ആദ്യ വിവാഹാലോചന ആർ നടത്തിയെന്ന്? അതെ, ദൈവം ആയിരുന്നു.

സ്ത്രീ പുരുഷനിൽ നിന്ന് എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. പിന്നീട്, ആദാം തന്റെ ഭാര്യക്ക് ഹവ്വാ എന്ന നാമം കൊടുത്തു, എല്ലാവർക്കും അമ്മ എന്നാണ് അർത്ഥം. ദൈവം അവർക്ക് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ കർത്തവ്യം നൽകിയിരുന്നു, എന്നാലും അവൻ പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും ഒരേ പ്രാധാന്യം നൽകി. ആദമിനെപ്പോലെ ഹവ്വയും ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ്. സ്രഷ്ടാവു-ഉടമയെക്കുറിച്ച് അറിയുവാനും അവന്റെ സ്വഭാവം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാനും, എന്നേക്കും ദൈവവുമായി ഒരു സന്തുഷ്ടബന്ധം ആസ്വദിക്കുവാനുമായി അവളെയും രൂപീകരിച്ചു.

> താൻ ഉണ്ടാക്കിയതിനെ ഒക്കെയും ദൈവം നോക്കി, അതു എത്രയും നല്ലതു എന്നു കണ്ടു സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, ആറാം ദിവസം.
>
> താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ഒക്കെയും ദൈവം തീർത്തശേഷം താൻ ചെയ്ത സകലപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ഏഴാം ദിവസം നിവൃത്തനായി. (ഉല്പത്തി 1:31; 2:2)

ഏഴാം ദിവസം ദൈവം എന്തിന് വിശ്രമിച്ചു? കാരണം അവന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയായി. മാത്രമല്ല, ആറു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ നമ്മുടെ ലോകം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടും ഏഴാം ദിവസം വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടും, ദൈവം ഏഴു ദിവസം നീണ്ട ആഴ്ചവട്ടം സ്ഥാപിച്ചു—ലോകവ്യാപകമായി ഇപ്പോഴും ഈ രീതി തുടരുന്നു.

യഹോവയാം ദൈവം ആദാമും ഹവ്വായും ജ്ഞാനമുള്ളതും സ്നേഹമുള്ളതുമായ പിതാവിനെപ്പോലെ പരിചരിച്ചു. ഓരോ ദിവസവും വൈകുന്നേരം അവൻ തോട്ടത്തിലേക്കു വരികയും അവരുമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അവർക്ക് സന്തോഷവും സുഖവുമായിരുന്നു

> മനുഷ്യനും ഭാര്യയും ഇരുവരും നഗ്നരായിരുന്നു; അവർക്കു നാണം തോന്നിയില്ലതാനും. (ഉല്പത്തി 2:25)

ഭാവനയിൽ കാണുക ഒരു തികഞ്ഞ ലോകത്തിൽ പൂർണതയുള്ള ദമ്പതികൾ തങ്ങളുടെ പൂർണ സ്രഷ്ടാവിനോടൊപ്പം സ്നേഹത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നത്. കാര്യങ്ങൾ ആദ്യം തുടങ്ങിയത് അങ്ങനെയാണ്.

എന്താണ് തെറ്റിയത്?

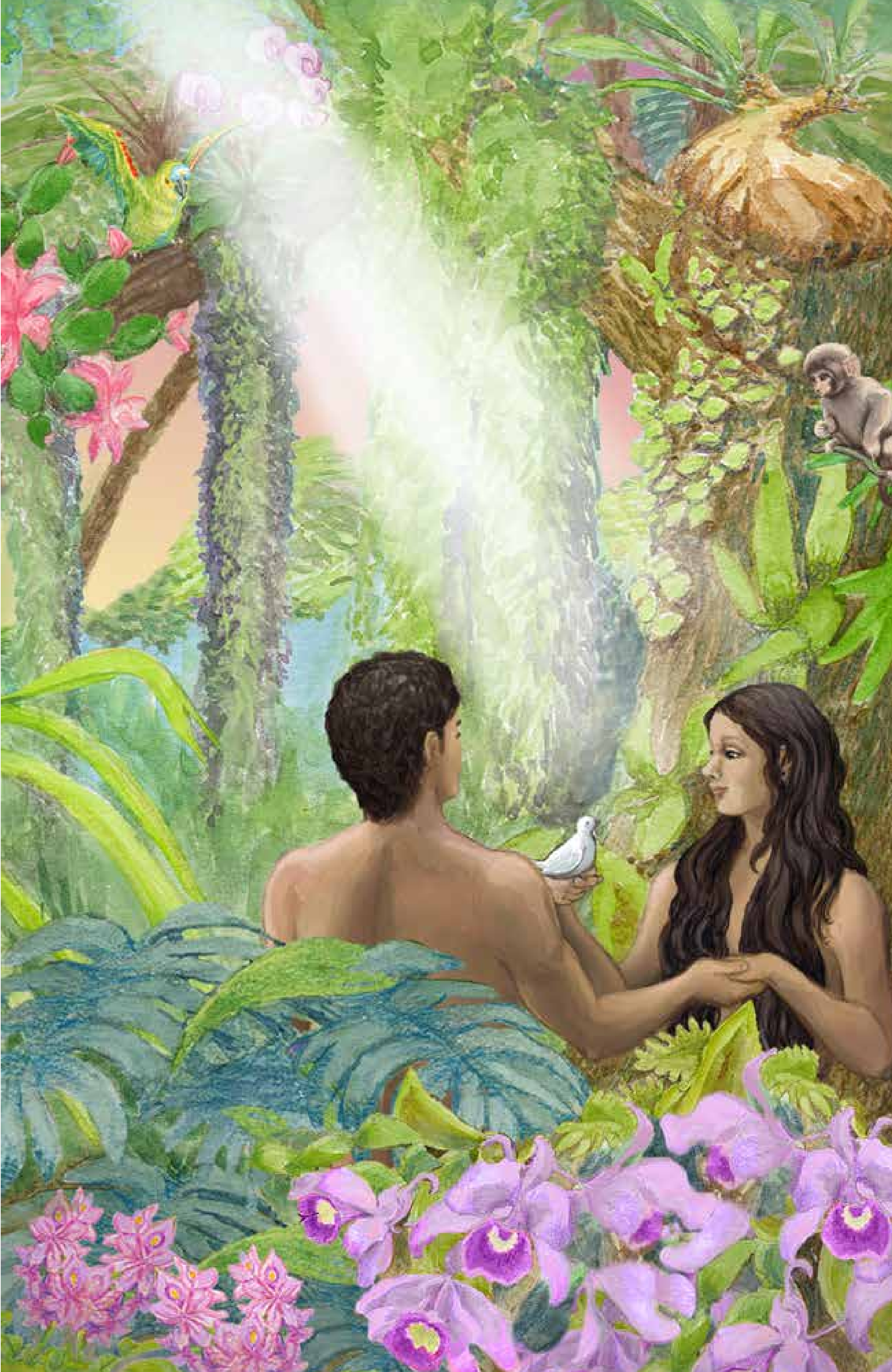

രംഗം 10

വെളിച്ചത്തിന്റെ രാജ്യം

ഭൂമിയിലെ തെറ്റ് കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ നാം മനസ്സിലാക്കണം.

പറുദീസ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ലോകം ശുദ്ധമായ വെളിച്ചം ഉള്ള സ്ഥലമാണ്, അതിമനോഹരമായ നിറങ്ങൾ, ആവേശകരമായ സംഗീതം, തൃപ്തികരമായ സംസാരം, വിസ്മയകരമായ നിഗൂഢതകൾ. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഏറ്റവും ലളിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആനന്ദങ്ങളെ കവിഞ്ഞിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗം മറ്റൊരു പരിമാണത്തിലാണ്.

സ്വർഗ്ഗം രാജാവിന്റെ ഭവനമാണ്

ഈ സ്ഥലത്തെ ഏറ്റവും മികച്ച ആകർഷണം രാജാവ് തന്നെ ആണ്. ഈ ദിവ്യമായ നഗരത്തിന്റെ ഓരോ കോണിലും അവന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ രൂപകൽപ്പന ചെയ്തതാണ്.

> നഗരം സ്വച്ഛസ്ഫടികത്തിന്നൊത്ത തങ്കവും ആയിരുന്നു. (വെളിപ്പാടു 21:18)

സ്വർഗത്തിന്റെ വിശദമായ വിവരണം തിരുവെഴുത്തിന്റെ അവസാനത്തെ പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വെളിപ്പാടിൽ., ദൈവം യോഹന്നാൻ പ്രവാചകന് സ്വർഗത്തിന്റെ ഒരുദർശനം നൽകിയിട്ട് അവൻ കണ്ടത് എഴുതാൻ പറഞ്ഞു.

> എന്റെ മുമ്പിൽ സ്വർഗത്തിൽ ഒരു സിംഹാസനത്തിൽ ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
> ...സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റും കാഴ്ചെക്കു മരതകത്തോടു സദൃശമായോരു പച്ചവില്ല്;.
> ...സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു മിന്നലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും പുറപ്പെടുന്നു.
> ...സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പളുങ്കിന്നൊത്ത കണ്ണാടിക്കടൽ
>
> പിന്നെ ഞാൻ ദർശനത്തിൽ...ഏറിയ ദൂതന്മാരുടെ ശബ്ദം കേട്ടു; അവരുടെ എണ്ണം പതിനായിരം പതിനായിരവും ആയിരം ആയിരവും ആയിരുന്നു. ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായി സർവ്വശക്തിയുള്ള കർത്താവായ ദൈവം പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ എന്നു അവർ രാപ്പകൽ വിശ്രമം കൂടാതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (വെളിപ്പാടു 4:2-3, 5-6; 5:11; 4:8)

മാലാഖ ദൂതനോ ദാസനോ ആണ്. ദൂതന്മാർ ആത്മജീവികൾ ആണ്. അവരുടെ സ്രഷ്ടാവിനെ പോലെ ദൂതന്മാരും മനുഷ്യർക്ക് അദൃശ്യരാണ്, ദൗത്യങ്ങളുമായി അയക്കുമ്പോൾ മാത്രം അവരെ കാണപ്പെടും.

മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പെ സ്വർഗരാജാവ് ദൂതന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചു. തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ താൻ അത് നമ്മോട് പറയുന്നു, "സകലദൂതന്മാരും ആനന്ദിച്ചു" (ഇയ്യോബ്38:7) അവർ അവൻ ലോകം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ.

ദൈവം തന്റെ ദൂതൻമാർക്ക് അറിയാനുള്ള കഴിവു നൽകി, അനുസരിക്കാനും, സ്തുതിക്കാനും എന്നേക്കും അവനെ സേവിക്കുവാനും. ദൂതന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ അടിമകളല്ലായിരുന്നു. മനുഷ്യരുടേതു പോലെ, ദൈവം അവരെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല. സന്തുഷ്ടരും, മനസ്സൊരുക്കമുള്ള ദാസരേയാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചത്.

ഒരു ഉന്നതനായ ദൂതനെക്കുറിച്ച് തിരുവെഴുത്തുകൾ പറയുന്നു, ദൈവം അവന് വലിയ ബുദ്ധിയും സൗന്ദര്യവും ശക്തിയും നൽകി.

ഈ ദൂതന്റെ കഥ നിങ്ങൾക്കറിയാമെങ്കിൽ, തിന്മ എവിടെ നിന്നു വന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും.

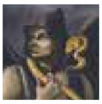

രംഗം 11

ഇരുട്ടിന്റെ രാജ്യം

ലൂസിഫർ ദൈവത്തിന്റെ പ്രമുഖ ദൂതന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. അവന്റെ പേര് തിളങ്ങുന്നവൻ എന്നാണ്. പ്രവാചകന്മാരുടെ തിരുവെഴുത്തുകൾ ലൂസിഫറിനെ വർണിക്കുന്നു, "നീ മാതൃകാ മുദ്രയാകുന്നു; നീ ജ്ഞാനസമ്പൂർണ്ണനും സൌന്ദര്യസമ്പൂർണ്ണനും തന്നേ (യേഹേസ്കേൽ 28: 12).[7]

അപ്പോൾ ലൂസിഫർ തന്നെത്താൻ നോക്കി മഹാനായ സ്രഷ്ടാവായ രാജാവിനുപകരം. ആദ്യമായി, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജീവി സ്വയം അഭിമാനിച്ചു! തന്റെ സൗന്ദര്യത്തിലും ബുദ്ധിശക്തിയിലും അന്ധമായി മതിമറന്ന് അവൻ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചവനെ മറന്നുപോയി ലൂസിഫർ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു,

> **ഞാൻ എന്റെ സിംഹാസനം ദൈവത്തിന്റെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു മീതെ വെക്കും;...**
> **ഞാൻ മേഘോന്നതങ്ങൾക്കു മീതെ കയറും;**
> **ഞാൻ അത്യുന്നതനോടു സമനാകും."** (യെശയ്യാ 14:13-14)

ലൂസിഫർ രാജാവ് ആകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ അവന്റെ ഇച്ഛ നടപ്പാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു ദൈവഹിതത്തിനുപകരം.

പാപം പ്രപഞ്ചത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

തന്റെ മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ദൂതന്മാരിൽ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം ലൂസിഫർ വശത്താക്കി, പാപം പൊറുക്കാത്ത ദൈവം അവരെ അവന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ ഭവനത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി.

ലൂസിഫറിന്റെ പേര് സാത്താൻ എന്നു മാറ്റി, കുറ്റം ആരോപിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം. വഞ്ചകൻ എന്നർത്ഥമുള്ള പിശാചെന്നും അവൻ അറിയപ്പെടുന്നു. ദുഷ്ട ദൂതന്മാർ ഭൂതങ്ങളെന്നു അറിയപ്പെടുന്നു.

ഒരു ഇരുണ്ട രഹസ്യ സ്ഥലത്തിൽ ദൈവം ഒരു തടവ് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു പിശാചിനും ഭൂതങ്ങൾക്കും വേണ്ടി. ഈ സ്ഥലം നരകം, അഗ്നി തടാകം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു അത് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നിത്യമായ വേർപിരിയലിന്റെ ഒരു സ്ഥലമാണ്, വിമതർക്ക് കലഹമുണ്ടാക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒരിടം. ഒരിക്കൽ സാത്താനും അവന്റെ സകല ഭൂതഗണവും ആ ജയിലിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി ബന്ധിക്കപ്പെടും, എന്നാൽ അവരൊന്നും ഇതുവരെ അവിടെ എത്തിയിട്ടില്ല.

അപ്പോൾ ഈ അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ദൈവം അവരെ തള്ളിക്കളഞ്ഞപ്പോൾ എവിടേക്ക് പോയി?

അവർ ഭൂമിയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് നീങ്ങി. അവിടെ സാത്താൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ സംഘടിപ്പിച്ചു. സ്വർഗത്തിൽ ഭരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഭൂമിയിൽ ഭരണം നടത്തും! അതുകൊണ്ടാണ് തിരുവെഴുത്ത് സാത്താനെ വിളിക്കുന്നത്, "ആകാശത്തിലെ അധികാരത്തിന്നും അനുസരണക്കേടിന്റെ മക്കളിൽ ഇപ്പോൾ വ്യാപരിക്കുന്ന ആത്മാവിന്നും അധിപതിയായവൻ" എന്ന്. (എഫെസ്യർ 2:2).

പിശാചും ഭൂതങ്ങളും നമുക്ക് അദൃശ്യമാണ്, പക്ഷേ യഥാർഥമാണ്. അവർ എങ്ങനെയിരിക്കുമെന്ന് നമ്മൾക്ക് അറിയില്ലെങ്കിലും, നമ്മൾക്ക് അവരുടെ ഇരുട്ടായ ദുർമാർഗം അറിയാം. അവർ എല്ലാത്തരം തന്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിക്കും ഇരുട്ടിന്റെയും നാശത്തിന്റെയും നാട്ടിലേക്ക് കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാൻ. അവർ നിന്നെ നശിപ്പിക്കാനായി നിരന്തരമായി പ്രവർത്തിക്കും.

> **സാത്താൻ താനും വെളിച്ചദൂതന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നുവല്ലോ.** (2 കൊരിന്ത്യർ 11:14)
>
> **നിങ്ങളുടെ പ്രതിയോഗിയായ പിശാചു അലറുന്ന സിംഹം എന്നപോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ടു എന്നു തിരഞ്ഞു ചുറ്റിനടക്കുന്നു.** (1 പത്രൊസ് 5:8)

നമ്മുടെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കളുടെ കഥയിലോട്ട് നമുക്ക് ഇപ്പോൾ തിരിച്ചുവരാം.

രംഗം 12

സർപ്പം

ആദാമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും ജീവിതം സാഹസികകൃത്യങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യവും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു.

ഓരോ ദിവസവും അത്ഭുതകരമായിരുന്നു അവർ അവരുടെ വിശാലമായ പൂന്തോട്ടം പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുകയും അതിലെ ജീവികളെയും സസ്യങ്ങളെയും പരിപാലിക്കുകയും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ രുചിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ.

ഓരോ സായാഹ്നവും അതിലും അതിശയകരമായിരുന്നു, കാരണം അവരുടെ സ്രഷ്ടാവ് - ഉടമ അവരെ ഒരു വ്യക്തിഗത സന്ദർശനത്തിലൂടെ ബഹുമാനിച്ചു. അവർ അവനോടൊത്ത് നടക്കുവാനും സംസാരിക്കുവാനും എന്തൊരുല്സുകരായിരുന്നു! ആ മനുഷ്യനും ഭാര്യയും അവരുടെ പൂന്തോട്ടത്തിൽ സന്തുഷ്ടരായിരുന്നു.

എന്നാൽ സാത്താൻ സന്തുഷ്ടനായിരുന്നില്ല. അവൻ ദൈവത്തെ വെറുത്തു, ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഈ രണ്ട് സൃഷ്ടികളെയും അവൻ വെറുത്തു.

അതുകൊണ്ട് പിശാച് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പിടിച്ചടക്കാൻ കഴിയാഞ്ഞപ്പോൾ, ഭൂമിയിലെ രാജ്യങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കാൻ പദ്ധതിയിട്ടു. അവൻ ആദാമിനെ, മനുഷ്യന്റെ തലവനായവനെ, ദൈവനിയമത്തെ ലംഘിക്കാനായിടവരുത്തിയാൽ. എന്നാൽ ആദാമിനെ നേരിട്ട് അവൻ പരീക്ഷിക്കില്ല...

ഒരു ദിവസം ഹവ്വാ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു.

അത് ആദം അല്ലായിരുന്നു. അത് ദൈവവുമല്ലായിരുന്നു.

അത് ഒരു സർപ്പമായിരുന്നു

ഹവ്വയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സംസാരിക്കുന്ന ഇഴജന്തു മറ്റൊരു പുതിയ കണ്ടെത്തൽ മാത്രമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ശത്രു സർപ്പത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്ന് ഹവ്വക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു. അവളാൽ ആദാമിനെ പരീക്ഷിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുവാൻ സാത്താൻ അവളെ ഉപയോഗിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെന്ന് അവൾക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു.

സർപ്പം അവന്റെ കണക്കുകൂട്ടുന്ന കണ്ണുകൾ സ്ത്രീയെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമയോടെ കാത്തിരുന്നു.

പിന്നെ, ഉചിതമായ നിമിഷത്തിൽ, അവൻ അവളോട് ചീറ്റിപറഞ്ഞു,

> “തോട്ടത്തിലെ യാതൊരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലവും നിങ്ങൾ തിന്നരുതെന്നു ദൈവം വാസ്തവമായി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു.” (ഉല്പത്തി 3:1)

ദൈവവചനത്തെ ഹവ്വ സംശയിക്കണമെന്ന് സാത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ദൈവം തന്നിൽ നിന്നും ഭർത്താവിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും നല്ലത് തടയുന്നുയെന്ന് അവൾ ചിന്തിക്കണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

> സ്ത്രീ പാമ്പിനോടു: “തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം ഞങ്ങൾക്കു തിന്നാം; എന്നാൽ നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്നരുതു, തൊടുകയും അരുതു“ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> പാമ്പു സ്ത്രീയോടു: “നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല നിശ്ചയം; അതു തിന്നുന്ന നാളിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു തുറക്കയും നിങ്ങൾ നന്മതിന്മകളെ അറിയുന്നവരായി ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകയും ചെയ്യും എന്നു ദൈവം അറിയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. (ഉല്പത്തി 3:2-5)

ഹവ്വാ എന്തു ചെയ്യും?

രംഗം 13
തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

അവന്റെ ഇഷ്ടം അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിൽ നടക്കാൻ ദൈവം ആദാമിനും ഹവ്വയ്ക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരുന്നു.

അവൻ തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ച ഈ പ്രത്യേക സൃഷ്ടികൾക്ക് ഏറ്റവും മികച്ചത് എന്താണെന്ന് യഹോവയ്ക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. ആദാമും ഹവ്വായും അവനിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു, അവന്റെ ഭരണത്തിനു പിന്നിലെ കാരണങ്ങൾ മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും.

ദൈവത്തിന് മാത്രമേ തിന്മയുടെ ഭീകരതയും ദൂർവ്യാപകവുമായ അനന്തരഫലം മുൻകൂട്ടി കാണാൻ കഴിയൂ. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ ആദാമിനോട് പറഞ്ഞത്,

> "എന്നാൽ നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം
> തിന്നരുതു; തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും." (ഉല്പത്തി 2:16–17)

പക്ഷെ ഇപ്പോൾ പാമ്പ് ഹവ്വായോടു പറഞ്ഞു:

> "നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല നിശ്ചയം;" (ഉല്പത്തി 3:4)

ഹവ്വാ ആരേ വിശ്വസിക്കും—അവളുടെ സ്രഷ്ടാവ് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സൃഷ്ടിയേയോ?

ഇതാണ് സംഭവിച്ചത്:

> ആ വൃക്ഷഫലം തിന്മാൻ നല്ലതും കാണ്മാൻ ഭംഗിയുള്ളതും ജ്ഞാനം
> പ്രാപിപ്പാൻ കാമ്യവും എന്നു സ്ത്രീ കണ്ടു ഫലം പറിച്ചു തിന്നു
>
> അവൾ ഭർത്താവിന്നും കൊടുത്തു;
> അവൻ അവളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു,
> അവന്നും തിന്നു. (ഉല്പത്തി 3:6)

അവൾ അത് കഴിച്ചു! അവൻ അതു കഴിച്ചു!

വിലക്കപ്പെട്ട പഴം ഹവ്വ കഴിച്ചു കാരണം സാത്താന്റെ തന്ത്രങ്ങളാൽ അവൾ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ വഴിക്കുപകരം സ്വന്തം വഴിക്ക് പോകാൻ മനപൂർവം തിരഞ്ഞെടുത്തതിനാലാണ് ആദാം അത് ഭക്ഷിച്ചത്.

അവരുടെ വിശുദ്ധ, സ്നേഹവാനായ സ്രഷ്ടാവിന് സമർപ്പിക്കുന്നതിന് പകരം, മനുഷ്യവർഗം ശത്രുക്കൾക്ക് കീഴടങ്ങിയിരുന്നു.

നമ്മുടെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കൾ പാപം ചെയ്തു.

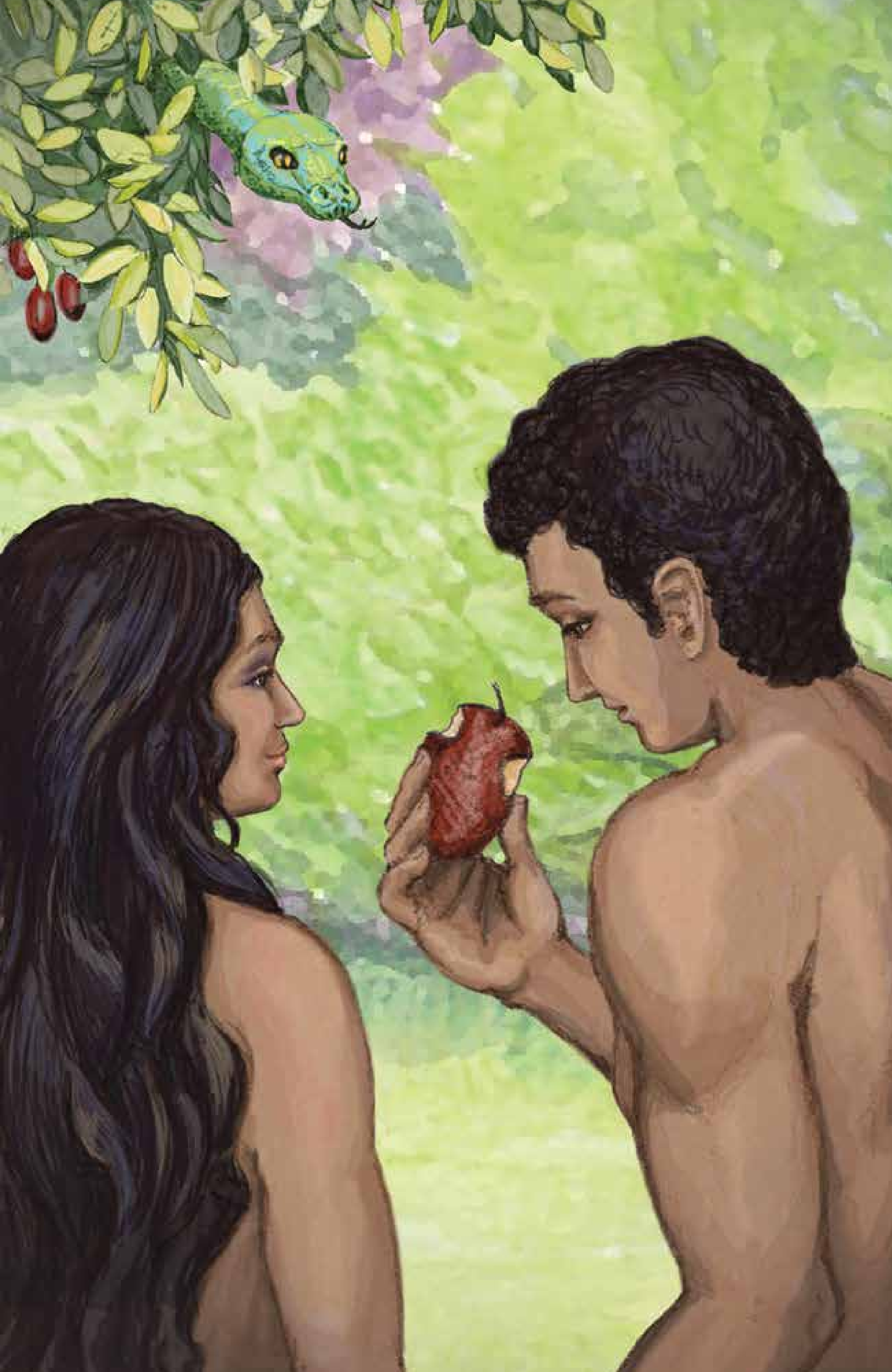

രംഗം 14

പാപവും ലജ്ജയും

ആദാം മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ നിയമിക്കപ്പെട്ട തലവൻ ആയിരുന്നു. ദൈവം അവനോടായിരുന്നു കൽപ്പിച്ചത് നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷഫലം തിന്നരുതെന്ന്. ആദാം നിയമവിരുദ്ധമായ പഴം കടിച്ചപ്പോൾ അവനും അവന്റെ ഭാര്യയും തങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഭയാനകമായ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി.

> ഉടനെ ഇരുവരുടെയും കണ്ണു തുറന്നു തങ്ങൾ നഗ്നരെന്നു അറിഞ്ഞു, അത്തിയില കൂട്ടിത്തുന്നി തങ്ങൾക്കു അരയാട ഉണ്ടാക്കി. (ഉല്പത്തി 3:7)

കത്തുന്ന അപമാനവും ഹൃദയം നുറുങ്ങുന്ന കുറ്റബോധവും അവരുടെ പ്രാണനിൽ കവിഞ്ഞൊഴുകി. അവർ അകത്തും പുറത്തും അശുദ്ധമാണെന്ന് തോന്നി.

പാപം ലജ്ജ കൊണ്ടുവന്നു.

ആദാമും ഹവ്വായും ദൈവനിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, അവർ ദൈവജ്ഞാനമുള്ളവരും, പിന്നേ "നാണം തോന്നിയില്ലതാനും" (ഉല്പത്തി 2:25). അവർ സ്രഷ്ടാവിനൊപ്പം ഇരിക്കുന്നത് ശ്രേഷ്ഠ പദവിയായി കരുതി, അവനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ, അവന്റെ സ്നേഹിതരാകാൻ.

എന്നാൽ നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം തിന്നതിനുശേഷം, അവർ സ്വയം ബോധമുള്ളവരും ലജ്ജിതരും ആയിത്തീർന്നു

അപമാനം ബഹുമാനത്തിനു ബദലായി.

അവരുടെ അപമാനം അത്തി ഇലകൾ കൊണ്ട് മൂടുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു, എന്നാൽ അവരുടെ പരിശ്രമത്താൽ അവരുടെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ ആക്രമിച്ച പാപത്തെ ഒഴിവാക്കാൻ അവർ നിസ്സഹായരായിരുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട ബഹുമതി വീണ്ടെടുക്കാൻ അവർ നിസ്സഹായരായിരുന്നു.

അപ്പോൾ ഉച്ചകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഉടൻ അവരുടെ വിശുദ്ധവും സ്നേഹനിർഭരമായ സ്രഷ്ടാവ് അവന്റെ സായാഹ്ന സന്ദർശനത്തിന് വരും. അവനെ കാണുന്ന ചിന്ത അവരെ ഭീകരമായി ഞെട്ടിച്ചു.

അവൻ അവരോട് എന്തു പറയും?

അവർ അവനോട് എന്തു പറയും?

രംഗം 15

ആത്മീയമായി മരിച്ചവർ

ദൈവത്തോട് അനുസരണക്കേട്ട കാണിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, ആദാമും ഹവ്വായും തങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവായ സുഹൃത്തിന്റെ ഓരോ സന്ദർശനത്തിലും ആനന്ദിച്ചിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ അവർക്ക് ഭയമായിരിക്കുന്നു.

> ആ പുരുഷനും അവന്റെ ഭാര്യയും വെയിലാറിയപ്പോൾ യഹോവയായ ദൈവം തോട്ടത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒച്ച അവർ കേട്ടു; മനുഷ്യനും ഭാര്യയും യഹോവയായ ദൈവം തങ്ങളെ കാണാതിരിപ്പാൻ തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചു. (ഉല്പത്തി 3: 8)

അനുസരണയില്ലാത്ത കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ.
ആദാമും ഹവ്വായും സ്രഷ്ടാവിൽ നിന്നും ഒളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

> എന്നാൽ ദൈവമായ കർത്താവ് മനുഷ്യനേ വിളിച്ചു, “നീ എവിടെ ആണ്?”
>
> അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു, “തോട്ടത്തിൽ നിന്റെ ഒച്ച കേട്ടിട്ടു
> ഞാൻ നഗ്നനാകകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു ഒളിച്ചു.”
>
> ദൈവം ചോദിച്ചു, “നീ നഗ്നനെന്നു നിന്നോടു ആർ പറഞ്ഞു? തിന്നരുതെന്നു ഞാൻ
> നിന്നോടു കല്പിച്ച വൃക്ഷഫലം നീ തിന്നുവോ?”
>
> അതിന്നു മനുഷ്യൻ: “എന്നോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ നീ തന്നിട്ടുള്ള —
> സ്ത്രീ വൃക്ഷഫലം തന്നു; ഞാൻ തിന്നുകയും ചെയ്തു”
>
> അപ്പോൾ യഹോവയായ ദൈവം സ്ത്രീയോടു: നീ ഈ ചെയ്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
>
> പാമ്പു എന്നെ വഞ്ചിച്ചു, ഞാൻ തിന്നുപോയി എന്നു സ്ത്രീ പറഞ്ഞു. (ഉല്പത്തി 3: 9-13)

ആദാമും ഹവ്വായും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്? കാരണം അവർ പാപം ചെയ്തു. എന്തിനാണ് അവർ തങ്ങളുടെ പാപത്തിനു വേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയത്? കാരണം അവർ ലജ്ജിച്ചതുകൊണ്ട്.

ആദാമും ഹവ്വായും ഇനിമേൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമായ സ്വരൂപം വെളിപ്പെടുത്തുകില്ല.
സ്രഷ്ടാവിന്റെ വിശുദ്ധിയും സ്നേഹവും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം,
ഇപ്പോൾ അവർ പിശാചിന്റെ മത്സരവും അഹങ്കാരവും പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു.

ആദ്യ ദമ്പതികൾ ഒരു ജീവനുള്ള വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് ഒടിഞ്ഞ ഒരു ശാഖ പോലെയായിരുന്നു.
അവരുടെ പാപം പ്രപഞ്ചത്തിലെ രാജാവുമായുള്ള അവരുടെ ബന്ധം തകർത്തു.

ആത്മീയമായി അവർ മരിച്ചു. അവരുടെ പാപം അവരെ
നിത്യജീവന്റെ ഉറവിങ്കൽനിന്നു വേർപിരിച്ചു.

ശാരീരികമായി, അവർ ജീവനോടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ വളർന്നുപഴകുന്ന ഒരു പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു.
മരണത്തിന്റെ ശക്തി തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ ആക്രമിച്ചു.

എല്ലാ മരണവും നാശത്തിന്റെയും കാരണം എന്താണ്?

പാപം.

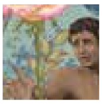

രംഗം 16

ശാപം

മനുഷ്യചരിത്രത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ദൈവവും മനുഷ്യനും ഒത്തൊരുമിച്ചായിരുന്നു. സമാധാനവും സന്തോഷവും വാണു. അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ ദൈവനിയമത്തെ ലംഘിച്ചു.

ആദാമും ഹവ്വായും പാപം ചെയ്ത ആ ദിവസം തന്നെ, ദൈവം അവരുടെ പാപത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

അവൻ സ്ത്രീയോടു കല്പിച്ചതു:

> "നീ വേദനയോടെ മക്കളെ പ്രസവിക്കും; നിന്റെ ആഗ്രഹം നിന്റെ ഭർത്താവിനോടു ആകും; അവൻ നിന്നെ ഭരിക്കും." (ഉല്പത്തി 3:16)

പാപം രംഗത്ത് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, ഭർത്താവിന്റെ നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹത്തിലും പരിപാലനത്തിലും ഹവ്വ സന്തോഷിച്ചു, ഇപ്പോൾ അവരുടെ പാപ-മലിനമായ പ്രകൃതി വിവാഹത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിന് കലഹവും വേദനയും കൂട്ടും.

അടുത്തതായി, ദൈവം ആ മനുഷ്യനോടു പറഞ്ഞു:

> "നിന്റെ നിമിത്തം ഭൂമി ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും നീ കഷ്ടതയോടെ അതിൽനിന്നു അഹോവൃത്തി കഴിക്കും. മുള്ളും പറക്കാരയും നിനക്കു അതിൽനിന്നു മുളെക്കും... നിലത്തുനിന്നു നിന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ തിരികെ ചേരുവോളം മുഖത്തെ വിയർപ്പോടെ നീ ഉപജീവനം കഴിക്കും; നീ പൊടിയാകുന്നു, പൊടിയിൽ തിരികെ ചേരും.." (ഉല്പത്തി 3: 17-19)

അവരുടെ പാപം കാരണം,ആദാമിനും ഹവ്വക്കും ഭൂമിയിലെ രാജത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ ലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾ മുള്ളുകൾ, വേദന, സങ്കടം, രോഗം, മരണം എന്നിവ ഉൾപ്പെടും.

നമ്മിൽ ചിലർ അത്തരം അനുഭവങ്ങൾ സാധാരണമായി സ്വീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സുഗന്ധമുള്ള റോസ് ചെടിയിൽ മുള്ളുകളുള്ളത് ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപകൽപ്പനയിലായിരുന്നോ? അതോ, പ്രസവത്തിന്റെ ആശ്ചര്യത്തിൽ കഠിന വേദന ഉൾപ്പെടുത്താൻ?

അതോ, ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചവർ വൃദ്ധരായി മരിക്കുമോ? ഇല്ല. ദൈവം സ്വയം പൊരുതാനായിട്ടല്ല യഥാർത്ഥ രൂപകല്പന ചെയതത്. മനുഷ്യന്റെ പാപം നിമിത്തമാണ് ഭൂമി ദൈവത്തിന്റെ ശാപത്തിനു കീഴിലായത്.

മനുഷ്യർ പാപം ചെയ്തതാൽ മനുഷ്യവർഗം മരിക്കണം. പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമം അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

മരണം വേർപിരിയലാണ്. പാപം മൂന്ന് ഭീകരമായ വേർതിരിവ് സൃഷ്ടിക്കുന്നു:

1. ആത്മീയ മരണം: മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് ദൈവത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടു.

2. ശാരീരിക മരണം: മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവും ജീവനും അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും (അവന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരിൽ) നിന്നും വേർപെട്ടു.

3. നിത്യമായ മരണം: മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ്, ദേഹി, ശരീരവും നിത്യമായി ദൈവത്തിൽ നിന്ന് തീപ്പൊയ്കയിൽ വേർപിരിഞ്ഞു.[8]

മനുഷ്യൻ പാപത്തിന്റെ ശാപത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം രക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു വഴിയുമില്ലായിരുന്നു.

എന്തെങ്കിലും പ്രത്യാശയുണ്ടോ?

രംഗം 17
വാഗ്ദാനം

സാത്താൻ രാജാവിന്റെ പ്രത്യേക നിക്ഷേപത്തെ മോഷ്ടിച്ചു,എന്നാൽ രാജാവിന് അത് തിരികെ വാങ്ങാൻ രഹസ്യപദ്ധതി ഉണ്ടായിരുന്നു. കാരണം, രാജാവ് നൽകാനാഗ്രഹിച്ച മോചനദ്രവ്യം അചിന്തനീയമാംവിധം ഉയർന്നതായിരിക്കും, പിശാചുക്കളോ മനുഷ്യരോ അവന്റെ പദ്ധതി പൂർത്തീകരിക്കുന്നതുവരെ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല.

സാത്താൻ മനുഷ്യഗണത്തേ കീഴടക്കിയ അതേ ദിവസം, യഹോവയായ ദൈവം പാമ്പിനോടു കല്പിച്ചതു:

> "നീ ഇതു ചെയ്കകൊണ്ടു എല്ലാ കന്നുകാലികളിലും എല്ലാ കാട്ടുമൃഗങ്ങളിലുംവെച്ചു നീ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!
> നീ ഉരസ്സുകൊണ്ടു ഗമിച്ചു നിന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും പൊടി തിന്നും." (ഉല്പത്തി 3:14)

സർപ്പങ്ങളെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, അവക്ക് കാലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യരാശിയെ പാപത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിന് സാത്താൻ സർപ്പത്തെ ഉപയോഗിച്ചത് കാരണം, അവൻ അതിനെ നിലത്തു ഇഴയാൻ ശപിച്ചു. (പെരുമ്പാന്റെയും മലമ്പാമ്പിന്റെയും തോലിനു കീഴിൽ കാലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു ഇടത്ത് ചെറിയ മുഴകളുണ്ട് എന്ന്, നിങ്ങൾക്കറിയുമോ?) പാമ്പുകളെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന മൃഗങ്ങളാക്കിയിട്ട്, ദൈവം മനുഷ്യ കുടുംബത്തിന് ഒരു ദൃശ്യമായ ഉദ്ബോധനം നൽകി, തന്റെ ഉദിശ്ട സമയത്ത് അവൻ "ഭൂതലത്തെ മുഴുവൻ തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന പിശാചും സാത്താനും എന്ന മഹാസർപ്പമായ പഴയ പാമ്പിനെ" ഞെരിക്കും. (വെളിപ്പാട് 12: 9)

അപ്പോൾ ദൈവം സർപ്പത്തേ ഉപയോഗിച്ച സാത്താനോട് പറഞ്ഞു,

> "ഞാൻ നിനക്കും സ്ത്രീക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും അവളുടെ സന്തതിക്കും തമ്മിൽ ശത്രുത്വം ഉണ്ടാക്കും.
> അവൻ നിന്റെ തല തകർക്കും; നീ അവന്റെ കുതികാൽ തകർക്കും." (ഉല്പത്തി 3:15)

അല്പം അല്പമായി ദൈവം തന്ന അനേകം പ്രവചനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതായിരുന്നു ഇത്, സാത്താനിൽ നിന്നും, പാപത്തിൽനിന്നും, മരണത്തിൽനിന്നും ആളുകളെ രക്ഷിക്കാനായി തന്റെ രഹസ്യ പദ്ധതി അറിയിക്കുവാനായി. എന്നാൽ സാത്താനിൽനിന്നും തന്റെ പിൻഗാമികളിൽ ന്നിന്നും ആ പദ്ധതിയെ മറച്ചുവെയ്ക്കാൻ, രാജാവ് ഈ പ്രവചനം ഗൂഢഭാഷയിലാക്കി.

ദൈവം ഒരു രക്ഷകനെ അയയ്ക്കുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു—ഒരു സ്ത്രീയുടെ സന്തതി.
രക്ഷകന് ഒരു മാനുഷ്യ മാതാവ് ഉണ്ടായിരിക്കും, പക്ഷേ, മനുഷ്യ പിതാവ് ഇല്ല.
അവൻ മശീഹ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നർത്ഥം.
സാത്താൻ മശീഹയുടെ ഉപ്പൂകുറ്റി അടിയ്ക്കും, എന്നാൽ മശീഹ
സാത്താന്റെ തല തകർക്കും.

ഇതിന്റെ എല്ലാം അർത്ഥം എന്താണ്? പിന്നീട് രാജാവ് വ്യക്തമാക്കും, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ദൈവം ആദാമിനും ഹവ്വയ്ക്കും പ്രത്യാശ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, രാജാവിന്റെപ്രവാചകന്മാർ ഇങ്ങനെ എഴുതി,

> ഇരുട്ടിൽ നടന്ന ജനം വലിയോരു വെളിച്ചം കണ്ടു ...
> കന്യക ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും;
> അവന്നു ഇമ്മനൂവേൽ എന്നു പേർ വിളിക്കും—'ദൈവം നമ്മോടുകൂടെയുണ്ട്.' (യെശയ്യാവു 9: 2; 7:14)

രാജാവ് തന്റെ പ്രത്യേക നിക്ഷേപത്തെ മോചിക്കും.[9]
എന്നാൽ അതിന് എത്ര വിലയാകും?

രംഗം 18

ആദ്യത്തെ ത്യാഗം

വിലക്കപ്പെട്ട ഫലം ഭക്ഷിച്ച ശേഷം ആദാമും ഹവ്വായും എന്തു ചെയ്തുവെന്ന് നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? അവർ അത്തിപ്പഴങ്ങളുടെ ഇലകൾ കൊണ്ട് മറയുണ്ടാക്കി.

അവരുടെ മൂടുപടം സ്രഷ്ടാവും ന്യായാധിപനുമായവന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അവർക്ക് സുഖകരമായിരുന്നോ? ഇല്ല! അവർക്ക് ലജ്ജയും കുറ്റബോധവും തോന്നി. അവർക്ക് ദൈവത്തോടു നിരപ്പാവാൻ ഒരു വഴിയുമില്ലായിരുന്നു.

അതിനാൽ ദൈവം അവർക്ക് ഒരു കാര്യം ചെയ്തു.

> "യഹോവയായ ദൈവം ആദാമിന്നും അവന്റെഭാര്യക്കും തോൽകൊണ്ടു ഉടുപ്പു ഉണ്ടാക്കി അവരെ ഉടുപ്പിച്ചു.." (ഉല്പത്തി 3:21)

ആദ്യത്തെ മൃഗയാഗം ചെയ്തത് ആരാണ്? ദൈവം ചെയ്തു.

യഹോവ മൃഗങ്ങളെ കൊന്നുകളഞ്ഞു, തൊലികൊണ്ട് കുപ്പായം ഉണ്ടാക്കി, ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും ധരിപ്പിച്ചു. ഇത് ചെയ്തു കൊണ്ട്, ദൈവം അവർക്ക് ചില അടിസ്ഥാന പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അവന്റെ നീതി, കരുണ, കൃപ എന്നിവയെക്കുറിച്ച്.

ഈ മൂന്ന് പ്രധാന പദങ്ങളേക്കുറിച്ച് നമുക്ക് ഒന്ന് ചിന്തിക്കാം.

> നീതി. മരിച്ച മൃഗങ്ങളെ നോക്കുക. ദൈവം അവരെ എന്തിനാണ് ബലിയർപ്പിച്ചത്? ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമം ഉറപ്പിക്കാൻ അവൻ അത് ചെയ്തു. അവരുടെ പാപം മരണത്താൽ ശിക്ഷിക്കണം. അത് നീതിയാണ്.
>
> കരുണ. ആദാമിനേയും ഹവ്വായേയും നോക്കുക. ദൈവം അവരെ കൊന്നോ? ഇല്ല. അവരുടെ സ്ഥാനത്തു മരിക്കാൻ ദൈവം മൃഗങ്ങളെ നൽകി. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷയാണ് അവരുടെ പാപങ്ങൾക്കായുള്ളത് അവരെ ശിക്ഷിക്കാതെ. അത് കരുണയാണ്.
>
> കൃപ. ആദാമിൻറേയും ഹവ്വായുടേയും മനോഹരമായ ഉടുപ്പു നോക്കു. ഈ രണ്ട് നിയമലംഘകർ ഈ സമ്മാനം അർഹിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല, പക്ഷേ ദൈവം കൃപ കാണിച്ചു ബലികഴിച്ച മൃഗങ്ങളുടെ തൊലികൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രംധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്. അത് കൃപയാണ്.

യഹോവ അവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതു നിമിത്തം, ആദാമും ഹവ്വായും വീണ്ടും ദൈവത്തോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിച്ചു.

മൃഗരക്തം അവരുടെ പാപം മറച്ചുവച്ചു. ആദാമും ഹവ്വായും ആ ദിവസം മരിക്കാൻ അർഹരായിരിന്നു, പക്ഷേ നിർദ്ദോഷികളായ മൃഗങ്ങൾ അവരുടെ സ്ഥനത്തു മരിച്ചു.

മൃഗങ്ങളുടെ തൊലികൊണ്ടുള്ള അങ്കി അവരുടെ അപമാനം മൂടി. ഒരിക്കൽ കൂടി, ആദാമിനും ഹവ്വാക്കും ദൈവസന്നിധിയിൽ സുഖപ്രദമായ ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു.

ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുവൻ എഴുതി,

> "ഞാൻ യഹോവയിൽ ഏറ്റവും ആനന്ദിക്കും!
>
> അവൻ എന്നെ രക്ഷാവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു നീതി എന്ന അങ്കി ഇടുവിച്ചിരിക്കുന്നു." (യെശയ്യാവു 61:10)

പാപികളേ വീണ്ടും നേരേ ആക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ

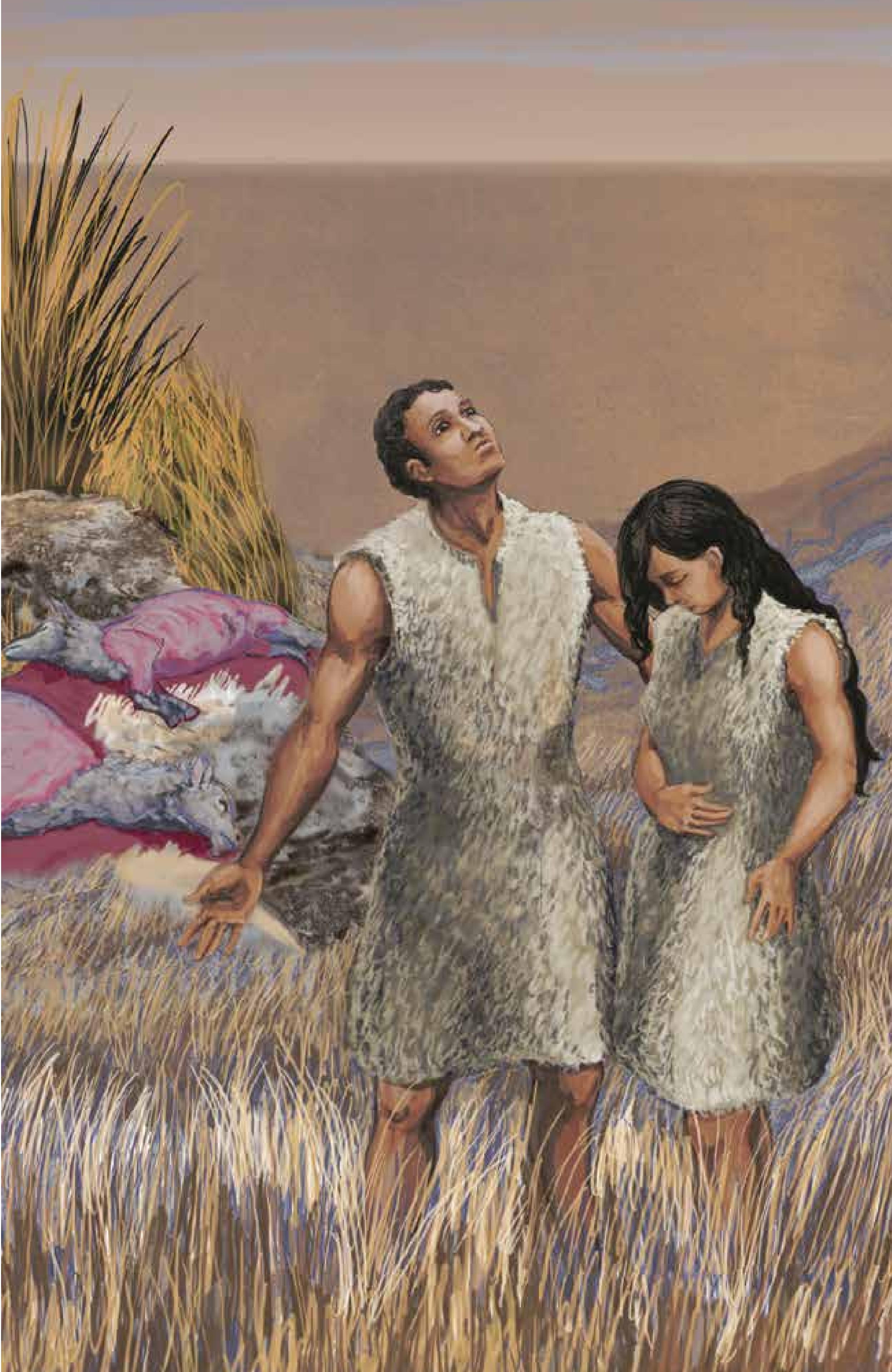

രംഗം 19

രാജ്യഭ്രഷ്ട്

ദൈവം മത്സരികളായ ദൂതന്മാരെ സ്വർഗത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയപ്പോൾ, അവരുടെ ശിക്ഷ അനിവാര്യമായിത്തീർന്നു. ഈ ആത്മജീവികൾ സ്വർഗത്തിലെ തിളങ്ങുന്ന വെളിച്ചത്തിൽ ജീവിച്ചവർ അവരുടെ പാപത്തിനു പരിഹാരം ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പാപ-മലിനരായ മനുഷ്യർക്ക്, കർത്താവിന് അവരെ തിരികെ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നു അവനിൽ വിശ്വസിക്കുമെങ്കിൽ.

എന്നിരുന്നാലും പാപത്തിന് ഭവിഷ്യത്തുകൾ ഉണ്ട്. ലൂസിഫറിനെയും ദുഷ്ട ദൂതന്മാരെയും ദൈവം സ്വർഗത്തെ പറുദീസയിൽ നിന്നും വേർതിരിച്ചതുപോലെ, ദൈവം മനുഷ്യനും അവന്റെ ഭാര്യയും ഭൗമിക പറുദീസയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി.

> അവരെ തോട്ടത്തിൽ നിന്ന് പുറന്തള്ളിയ ശേഷം, യഹോവയായ ദൈവം ഏദെൻ കിഴക്കോട്ട് ശക്തമായ ദൂതന്മാരെ കാവൽ നിറുത്തി. തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാളിന്റെ ജ്വാലയുമായി നിർത്തി ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിങ്കലേക്കുള്ള വഴികാപ്പാൻ. (ഉല്പത്തി 3:24)

ജീവന്റെ വൃക്ഷം മറ്റൊരു പ്രത്യേക വൃക്ഷമായിരുന്നു തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ. പൂർണരായ ആളുകൾ മാത്രമേ അതിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ. ആദാമും ഹവ്വായും ഇനി പൂർണതയുള്ളവരായിരുന്നില്ല. അവർ പാപം ചെയ്തു, പ്രായമാകുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യും.

നമ്മുടെ മഹാസ്രഷ്ടാവായ ദൈവം വിശുദ്ധനാണ്. ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് അവൻ പരിശുദ്ധനും മലിനതയില്ലാത്തവനും പൂർണ്ണനും നീതിമാനുമാണ്. അവന്റെ വിശുദ്ധ സ്വഭാവവും വിശുദ്ധ നിയമങ്ങളും നിമിത്തം, അവൻ പാപത്തിന് വധശിക്ഷ നൽകണം - ജീവന്റെ ഉറവിടത്തിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തുക.

ദൈവം ഇത്രയേറെ "മഹത്തായവൻ" ആയതിനാൽ അവൻ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളെ അവന് അവഗണിക്കാൻ കഴിയും എന്ന് ചിലർ ചിന്തിക്കുന്നു. ഒരു കോടതിമുറി ഒന്ന് ഭാവനയിൽ കാണുക സ്ഥലത്തെ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന ജഡ്ജി ഉള്ള ഇടം. അത്തരമൊരു ന്യായാധിപൻ ശ്രേഷ്ഠൻ എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുമോ? ഒരു ഫുട്ബോൾ മത്സരം സങ്കൽപ്പിക്കുക. മുഖ്യ റഫറി/മദ്ധ്യസ്ഥൻ കളിയുടെ നിയമങ്ങൾ അവഗണിക്കുന്ന പോലെ. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു വലിയ റഫറി അല്ലെങ്കിൽ മോശം റഫറി എന്ന് വിളിക്കുമോ?

സാത്താൻ സ്രഷ്ടാവ് അവന്റെ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കില്ല എന്ന് ഹവ്വ വിശ്വസിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. നിയമം ലംഘിക്കുന്നവരെ അവൻ മരണത്താൽ ശിക്ഷിക്കുകയില്ല എന്ന്. എന്നാൽ നീതിയുള്ള രാജാവും പ്രപഞ്ചംത്തിന്റെ ന്യായാധിപനും എപ്പോഴും അവന്റെ വചനം പാലിക്കുന്നു.

ദൈവം വലിയവനാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അവനെ വിശ്വസിക്കാം.

> നീതിയും ന്യായവും നിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാകുന്നു; ദയയും വിശ്വസ്തതയും നിനക്കു മുമ്പായി നടക്കുന്നു. (സങ്കീർത്തനം 89:14)

ഈ കടംകഥ നിങ്ങൾക്കു പരിഹാരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന് നോക്കു. ദൈവമായ കർത്താവിന് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതെന്ത് സാത്താനും മനുഷ്യരും ചെയ്യാൻ കഴിയും?

ഇതാ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം ഉത്തരം:

> "ഞാൻ എന്റെ നിയമത്തെ ലംഘിക്കയോ എന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്നു ഭേദം വരുത്തുകയോ ചെയ്കയില്ല... ഞാൻ ഭോഷ്കുപറകയില്ല." (സങ്കീർത്തനം 89:34)

പ്രപഞ്ചത്തിലെ രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്ക് മാറുകയില്ലാ.

രംഗം 20
ആദ്യ കുട്ടികൾ

തോട്ടത്തിന്ന് പുറത്ത്, ലോകം ഇപ്പോഴും മനോഹരമായ ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു, എന്നാൽ അതിൽ മോശമായ കാര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു മുള്ളുനിറഞ്ഞ മുൾപടർപ്പുകൾ, ശല്യപ്പെടുത്തുന്ന ജീവികൾ, തൊലിഉരഞ്ഞ മുട്ടുകൾ, അടഞ്ഞ മൂക്കുകൾ എന്നിവ പോലെ. അനേകം മൃഗങ്ങൾ സൗഹാർദ്ദപരമായിരുന്നില്ല. ഭക്ഷണം കണ്ടെത്താൻ എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. ആദാമിനും ഹവ്വയ്ക്കും വിശപ്പടക്കാൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു.

അവർക്ക് സന്തോഷത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും നിമിഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

> അനന്തരം മനുഷ്യൻ തന്റെ ഭാര്യയായ ഹവ്വയെ പരിഗ്രഹിച്ചു; അവൾ ഗർഭംധരിച്ചു കയീനെ പ്രസവിച്ചു: "യഹോവയാൽ എനിക്കു ഒരു പുരുഷപ്രജ ലഭിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു." (ഉല്പത്തി 4: 1)

ഹവ്വാ ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ കുഞ്ഞിനേ കയീൻ എന്നു വിളിച്ചു, അർത്ഥം സ്വത്ത്. ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള വിലയേറിയ നിക്ഷേപം! ഒരുപക്ഷേ അവളുടെ മകൻ വാഗ്ദത്ത രക്ഷകൻ ആണെന്ന് അവൾ വിചാരിച്ചേക്കാം, എന്നാൽ അവൾ പെട്ടെന്നു തന്നെ അവളുടെ സുന്ദരനായ കുട്ടി ദുർവാശിയുള്ളവനും സ്വാർത്ഥതയും ഉള്ളവൻ എന്ന് കണ്ടു—അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെ പോലെ!

പിന്നീട്, അവരുടെ രണ്ടാമത്തെ മകൻ ജനിച്ചപ്പോൾ, ഹവ്വാ അവനെ ഹാബേൽ എന്ന് പേരിട്ടു, മായ അല്ലെങ്കിൽ ശൂന്യം എന്ന് അർത്ഥം. വ്യക്തമായും, ആദാമിനും ഹവ്വായ്ക്കും പാപത്തിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുടെ പാപരഹിത സന്തതിയേ ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പ്രതിമ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിന് പകരം, ആദാമിന്റെയും ഹവ്വായുടെയും സന്താനങ്ങൾ അവരുടെ പാപപാരമ്പര്യം പ്രകടമാക്കി.

> ആദാമിന് പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു അവന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ, അവന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ. (ഉല്പത്തി 5: 4,3)

ചിത്രത്തിലേക്ക് നോക്കു. തന്റെ ചെറിയ സഹോദരനിൽ നിന്ന് കയീൻ മത്തങ്ങ തട്ടിയെടുത്തതായി നിങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടോ? അവൻ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെ പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, അവർ അവരുടെതല്ലാത്ത ഫലം എടുത്തതു പോലെ. പകർച്ചവ്യാധി പോലെ, ആദാമും ഹവ്വായും ചെയ്ത പാപം അവരുടെ കുട്ടികളെ ബാധിച്ചു.

> അതുകൊണ്ടു ഏകമനുഷ്യനാൽ പാപവും പാപത്താൽ മരണവും ലോകത്തിൽ കടന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും പാപം ചെയ്കയാൽ മരണം സകലമനുഷ്യരിലും പരന്നിരിക്കുന്നു. (റോമർ 5:12)

ഒരു ആഫ്രിക്കൻ ആപ്തവാക്യം പറയുന്നു, ഒരു എലിക്ക് മാളം കുഴിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ മാത്രമേ ജനിപ്പിക്കാൻ സാദിക്കയുള്ളൂ.
ഒരു അറബി സദൃശവാക്യം ഇതേ വസ്തുതയാണ് പറയുന്നത്: ഒരു താറാവിന്റെ മകന് വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങികിടക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന്.

നമ്മുടെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കൾ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ അവർ ഒരു മരത്തിൽനിന്നു ഒടിഞ്ഞ ഒരു ശാഖപോലെ ആയി. തകർന്ന ശാഖയിലേ ഓരോ ചുള്ളിയും ഇലയും ബാധിച്ചതുപോലെ, ആദാമിന്റെ പാപം അവന്റെ എല്ലാ കുടുബാംഗങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്നു.

ആദം മരിച്ച് വളരെക്കാലത്തിനു ശേഷം, പ്രവാചകനും രാജാവുമായ ദാവീദ് ഇപ്രകാരം എഴുതി:

> ഇതാ, ഞാൻ അകൃത്യത്തിൽ ഉരുവായി; പാപത്തിൽ എന്റെ അമ്മ എന്നെ ഗർഭം ധരിച്ചു. (സങ്കീർത്തനം 51: 5)

നമുക്ക് ഇത് കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടമായില്ലെങ്കിലും അത് ശരിയാണെന്ന് നമുക്കറിയാം.

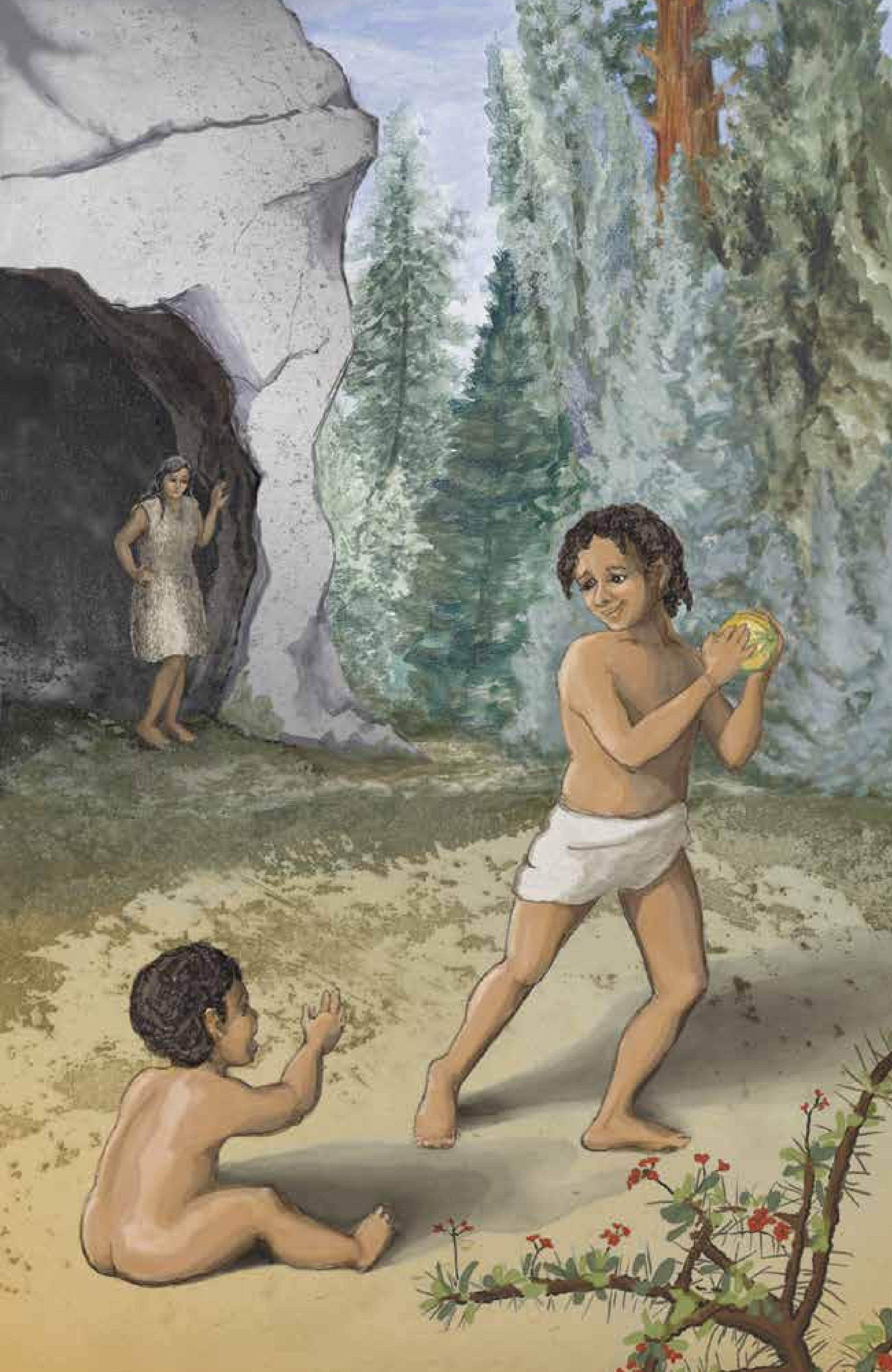

രംഗം 21
പാപികളുടെ ആരാധന

ആദാമിനും ഹവ്വായ്ക്കും അനേകം ആൺമക്കളും പെൺമക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ തിരുവെഴുത്തുകൾ തങ്ങളുടെ ആദ്യ രണ്ടു ആൺകുട്ടികളുടെ കഥയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു.

> ഹാബെൽ ആട്ടിടയനും കയീൻ കൃഷിക്കാരനും ആയിത്തീർന്നു. (ഉല്പത്തി 4: 2)

ഇരുവരും, കയീനും ഹാബെലും, നല്ല വേലക്കാരായിരുന്നു.
ഇരുവരും, അവരുടെ സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ച് അറിയാമായിരുന്നു.
ഇരുവരും, ദൈവം അവരേയും അവരുടെ ആരാധനയും സ്വീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.
ഇരുവരും, ഒരേ പ്രശ്നം നേരിട്ടു: പാപം.

പാപികളായി ജനിച്ചത് മാത്രമല്ല, അവർ പാപികളെപ്പോലെ ജീവിച്ചു. ഓരോ ദിവസവും അവർ ദൈവത്തിന്റെ നിർമ്മലവും സ്നേഹപൂർവവുമായ സ്വഭാവത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാത്ത വിധത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പ്രപഞ്ചത്തിലെ രാജാവ് ഇതിനെ പാപം എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

> എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു ദൈവതേജസ്സ ഇല്ലാത്തവരായിത്തീർന്നു, (റോമർ 3:23)

കയീനിനോടും ഹാബെലിനോടും ക്ഷമിക്കാനും തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവരെ നീതിമാന്മാരായി പ്രഖ്യാപിക്കാനും ദൈവത്തിന് എന്തെങ്കിലും വഴിയുണ്ടോ? ഉവ്വ്, പക്ഷെ അത് വളരെ വളരെ വില കൂടിയതാണ്.

> രക്തം ചൊരിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ വിമോചനമില്ല. (എബ്രായർ 9:22)

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അഭേദ്യമായ നിയമമാണ്—പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമം—അത് നിർവഹിക്കണം. പാപം മരണത്താൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം. അതുകൊണ്ടാണ് രാജാവിന്റെ മോചനമാർഗത്തിന് മരണം ആവശ്യമായിരുന്നു. പാപി മരിക്കാൻ അർഹരാണെങ്കിലും, ദൈവംചില മൃഗങ്ങളുടെ രക്തത്തെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു, കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെയുള്ളതിനെ.

ആട്ടിൻകുട്ടി രോഗം ഇല്ലാത്തതും, പോറലില്ലാത്തതും അഴുക്ക് ഇല്ലാത്തതും ആയിരിക്കണം. ആരോഗ്യമുള്ളതും ശുദ്ധിയുള്ളതുമായിരിക്കണം അത്. അത് ഒരു തികഞ്ഞ ആട്ടിൻകുട്ടി ആയിരിക്കണം.

കുഞ്ഞാടിനെ കൊന്നു ദഹിപ്പിക്കും. കുറ്റവാളിയായ പാപിയുടെ സ്ഥാനത്ത് അതു മരിക്കും. കുഞ്ഞാട് പാപിക്ക് പകരമായിരിക്കും.

ഒരു ദിവസം സഹോദരന്മാർ ദൈവത്തിന് യാഗം അർപ്പിക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നു, എന്നാൽ ഒരുവനേ ശരിയായ നേർച്ച കൊണ്ടുവന്നുള്ളൂ.

> കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു കയീൻ നിലത്തെ അനുഭവത്തിൽനിന്നു യഹോവെക്കു ഒരു വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു.
>
> ഹാബെലും ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിലെ കടിഞ്ഞൂലുകളിൽനിന്നു, അവയുടെ മേദസ്സിൽനിന്നു തന്നേ, ഒരു വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു. (ഉല്പത്തി 4: 3-4)

ദൈവം ഏതു തരത്തിലുള്ള യാഗമാണ് സ്വീകരിച്ചത്?

രംഗം 22
പാപയാഗത്തിന്റെ നിയമം

സഹോദരന്മാരെ നോക്കുക. അവർ ദൈവത്തിന് അർപ്പിക്കാൻ പോകുന്നതെന്തെന്ന് നോക്കൂ. ബലിപീഠങ്ങളെ നോക്കൂ.

ഒരു യാഗപീഠം ഉയർന്നസ്ഥലം ആയിരുന്നു, സാധാരണയായി കല്ല് അല്ലെങ്കിൽ മണ്ണ് കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. മരണത്തിന്റെ സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. യാഗപീഠം ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും മദ്ധ്യേ നേർച്ച വഹിച്ചു, ദൈവവും മനുഷ്യനും ഇടയിൽ. ബലിപീഠത്തിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെല്ലാം തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം.

ദൈവം എപ്പോഴും നീതിയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു, പക്ഷേ കരുണ കാണിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവൻ ഇതു രണ്ടും എങ്ങനെ ചെയ്തു? പാപിയെ ശിക്ഷിക്കാതെ പാപത്തെ എങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കാനൊക്കും?

കയീനിന്റെയും ഹാബേലിന്റെയും കാലത്തിനുശേഷം, ദൈവം പ്രവാചകനായ മോശയോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

> മാംസത്തിന്റെ ജീവൻ രക്തത്തിൽ അല്ലോ ഇരിക്കുന്നതു; യാഗപീഠത്തിന്മേൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിപ്പാൻ ഞാൻ അതു നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു; രക്തമല്ലോ ജീവൻ മൂലമായി പ്രായശ്ചിത്തം ആകുന്നതു. (ലേവ്യപുസ്തകം 17:11)
>
> അവൻ ഹോമയാഗത്തിന്റെ തലയിൽ കൈവെക്കേണം; എന്നാൽ അതു അവനുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം വരുത്തുവാൻ അവന്റെ പേർക്കു സുഗ്രാഹ്യമാകും. (ലേവ്യപുസ്തകം 1: 4)

എന്താണ് പാപപരിഹാരത്തിനുള്ള അർഥം? ആവശ്യമായ മറുവില വിലകൊണ്ട് അത് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട് അതിനാൽ പാപങ്ങൾ മറയ്ക്കുകയും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. പഴയനിയമകാലത്ത്, ആരോഗ്യമുള്ള കുഞ്ഞാടുകൾ, ആട്ടുകൊറ്റൻ, കോലാട് , കാള, പ്രാവ് എന്നിവയുടെ ചൊരിഞ്ഞ രക്തം അവരുടെ പാപം വീട്ടുന്നതിനായി സ്വീകരിക്കാമെന്ന് ദൈവം ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു. അത്തരം രക്തം പാപപരിഹാരമായിത്തീരും—പാപത്തിനു മറയുണ്ടായി—ദൈവം ഒരു പൂർണ യാഗമായി നൽകുന്ന ദിവസം വരെ, പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള യഥാർഥവില കൊടുക്കുന്നതുവരെ.

കയീനിനെ നോക്കൂ, അവൻ ദൈവത്തിന് അർപ്പിക്കാൻ പോകുന്നതെന്താണ്? പഴങ്ങളും പച്ചക്കറികളും എന്തൊരു നല്ല തെരഞ്ഞെടുപ്പ്! ഈ വഴിപാടുചെയ്യാൻ എത്ര കഠിനാദ്ധ്വാനം അവൻ ചെയ്തു! എന്നാൽ രക്തം ഇല്ലായിരുന്നതിനാൽ അവന്റെ പാപത്തെ മറയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, മരണ വില ഇല്ല.

ഹാബെലും അവന്റെ വഴിപാടുകളും കണ്ടോ? എത്ര ദുഃഖകരമായ ഒരു കാഴ്ച! ചെറിയ കുഞ്ഞാടിനെ ബന്ധിച്ചു കൊല്ലുവാനിരിക്കുന്നു. ഹാബേലിന്റെ കൈ കുഞ്ഞാടിന്റെ തലയിൽ വയ്ക്കുന്നതു കണ്ടോ? ഹാബേൽ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി വിശ്വസിച്ചതിനാൽ, ദൈവം ഹാബേലിന്റെ എല്ലാ പാപങ്ങളെയും എടുത്തു ആട്ടിൻമേൽ ഇട്ടു. ഹാബേൽ യഹോവയ്ക്കു നന്ദി പറയുന്നു, അവൻ മരണശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നു എങ്കിലും, ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ രക്തം പാപത്തിന്റെ മൂടുപടമായി ദൈവം സ്വീകരിക്കും.

എല്ലാ പാപികളും മരണത്താൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്ന് ദൈവനിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ നീതിയിലും കരുണയിലും ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് സ്വീകരിക്കും. ദൈവം "പാപയാഗത്തിന്റെ പ്രമാണം" എന്ന് ഇതിനെ വിളിക്കുന്നു. (ലേവ്യപുസ്തകം 6:25)

പാപയാഗത്തിന്റെ നിയമം ഹാബേലിനെ പാപവും മരണത്തിന്റെയും നിയമത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രനാക്കി.

എന്നാൽ കയീനോ?

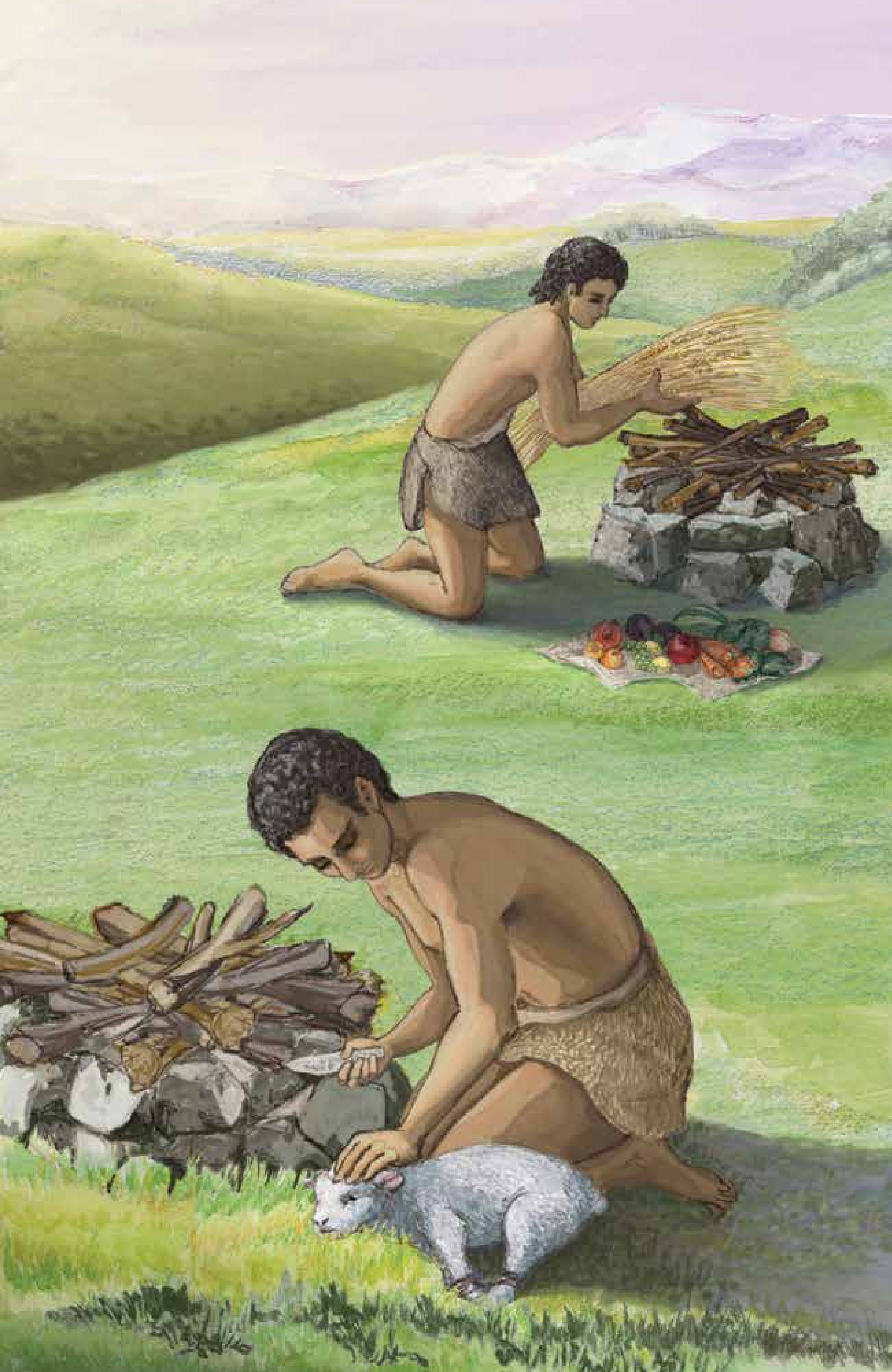

രംഗം 23
സ്വീകരിച്ചു നിരസിച്ചു

കയീന്റെ ബലിപീഠത്തെ നിങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടോ? അതിന്മേൽ എന്താണുള്ളത്? വാടിയ ധാന്യങ്ങൾ. ഇപ്പോൾ ഹാബെലിന്റെ ബലിപീഠത്തെ നോക്കുക. അതിന്മേൽ എന്താണുള്ളത്? രക്തവും, ചാരവും.

ഈ രണ്ടു സഹോദരങ്ങളേയും അവരുടെ ആരാധനയേയുംക്കുറിച്ച് ദൈവം എന്തു വിചാരിച്ചു?

> യഹോവ ഹാബെലിലും വഴിപാടിലും പ്രസാദിച്ചു. കയീനിലും അവന്റെ വഴിപാടിലും പ്രസാദിച്ചില്ല. (ഉല്പത്തി 4: 4–5)

ദൈവം ഹാബേലിന്റെ ബലിയേ എങ്ങനെ അങ്ങീകരിച്ചു എന്നും കയീനിന്റെ ബലിയുടെ തിരസ്കരണവും നമ്മളോട് പറയുന്നില്ലാ.[10] തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നു:

> വിശ്വാസത്താൽ ഹാബേൽ ദൈവത്തിന്നു കയീന്റേതിലും ഉത്തമമായ യാഗം കഴിച്ചു; അതിനാൽ അവന്നു നീതിമാൻ എന്ന സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചു; ദൈവം അവന്റെ വഴിപാടിന്നു സാക്ഷ്യം കല്പിച്ചു. (എബ്രായർ 11: 4)

അവൻ യഹോവയിലും അവന്റെ പദ്ധതിയിലും ആശ്രയിച്ചതിനാൽ, ഹാബേൽ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടുകയും നീതിമാനെന്നു തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹാബെലിനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായിരുന്നു അത്.

ഹാബേലിന്റെ പാപങ്ങൾ ആട്ടിൻകുട്ടിയിൽ ദൈവം ചുമത്തി. ആട്ടിൻകുട്ടി ഹാബേലിന്റെ സ്ഥാനത്തു കൊല്ലപ്പെട്ടു. കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞ് അതിന്റെ ശരീരം വെന്തു ചാരമായി. പാപത്തിനെതിരായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള കോപം ഹാബെലിനു പകരം ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ മേൽ വീണു. ദൈവം ഹാബേലിന്റെ യാഗ കുഞ്ഞാടിൽ പ്രസാദിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? കാരണം അത് വരുന്ന രക്ഷകനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ലോകത്തിന്റെ പാപകടംത്തീർപ്പാൻ ഒരു ദിവസം വരുന്നവനെ.

ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയിലുള്ള അവന്റെ വിശ്വാസം നിമിത്തം ഹാബേൽ ഇപ്പോൾ ദൈവവുമായി ശരിയായ ബന്ധത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീട്, ഹാബേൽ മരിച്ചപ്പോൾ, എന്നേക്കും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനു പകരം, അവൻ ദൈവ സന്നിധിയിലായിരിക്കും, അവൻ ഇപ്പോൾ അവന്റെ സ്നേഹിതനായിത്തീർന്നു. പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും പ്രമാണത്തിന്മേൽ പാപബലിയുടെ പ്രമാണം വിജയിച്ചിരുന്നു.

കയീൻ തന്റെ പ്രാർഥനകളോടെ ദൈവത്തെ സമീപിച്ചു, പാപത്തെ മരണത്താൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടണംമെന്ന് ദൈവം പറയുന്ന ന്യായപ്രമാണത്തെ അവൻ അവഗണിച്ചു. കയീൻ മതപരമായിരുന്നു, എന്നാൽ അവൻ ദൈവവുമായി ശരിയായ ബന്ധത്തിലല്ലായിരുന്നു. പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമം ഇപ്പോഴും ഒരു കാർമേഘം പോലെ അവന്റെ മീതെ ഇരുന്നു. അവൻ ദൈവത്തെയും അവന്റെ പദ്ധതികളെയും വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ദൈവത്തെ അവന്റെ സ്നേഹിതനായി ഒരിക്കലും അറിയില്ല. അവൻ ദൈവത്തെ തന്റെ ന്യായാധിപനായി നേരിടും.

ചിലയാളുകൾ കയീനിനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, “കയീൻ ഒരു കർഷകൻ ആയിരുന്നു. അവൻ തനിക്കുള്ളതിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്നു എന്ന്. എങ്കിലും ദൈവം അവനുള്ളത് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ആബേലിന്റെ കുഞ്ഞാടുകളിൽ ഒന്നിനെ കയീൻ തന്റെ വിളകൾ കൊടുത്ത് കൈമാറാമായിരുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഹാബെലിന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ മേൽ കൈവെച്ചു ഒരേ യാഗപീഠത്തിങ്കൽ നമസ്കരിക്കാമായിരുന്നു.

കയീൻ എന്തു ചെയ്യും?

അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ശരിയായ വഴിപാടുമായി ദൈവത്തിങ്കലേക്കു വരുമോ?

രംഗം 24

ആദ്യ കൊലപാതകം

കയീന്റെ യാഗം യഹോവ തിരസ്കരിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവം ഇപ്പോഴും അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും മാനസാന്തരപ്പെടാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാനസാന്തരമെന്നതിന്റെ അർഥമെന്താണ്?

നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക നഗരത്തിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യണമെന്നു കരുതുക. തീവണ്ടിയിൽ കേറിയതിനു ശേഷം, നിങ്ങൾ തെറ്റായ തീവണ്ടിയിൽ കയറിയെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യുന്നു? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തെറ്റ് സമ്മതിക്കുക, തീവണ്ടിയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി, ശരിയായ തീവണ്ടിയിൽ കയറുക. അതാണ് മാനസാന്തരം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം.

മാനസാന്തരം എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് മാറ്റൽ എന്നാണ് അർത്ഥം; അസത്യത്തെ തള്ളികളകയും സത്യത്തിന് കീഴടങ്ങുകയും എന്ന്. ദൈവമുമ്പാകെ മാനസാന്തരപ്പെട്ടുമെന്ന് വെച്ചാൽ എന്റെ അതിക്രമങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എന്നെതന്നെ ശിക്ഷിക്കും എന്നല്ല. ദൈവം അതു കാണുന്ന പോലെ എന്റെ പാപത്തെ ഞാൻ കാണണം എന്നാണർത്ഥം.

കയീൻ മാനസാന്തരപ്പെടാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചു—അവന്റെ വഴിയിൽ ആശ്രയിക്കാതെ, ദൈവിക വഴിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുക.

> കയീന്നു ഏറ്റവും കോപമുണ്ടായി, അവന്റെ മുഖം വാടി.
>
> അപ്പോൾ യഹോവ കയീനോടു: “നീ കോപിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? നിന്റെ മുഖം വാടുന്നതും എന്തു? നീ നന്മചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ പ്രസാദമുണ്ടാകയില്ലയോ? നീ നന്മ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലോ പാപം വാതിൽക്കൽ കിടക്കുന്നു; അതിന്റെ ആഗ്രഹം നിങ്കലേക്കു ആകുന്നു; നീയോ അതിനെ കീഴടക്കേണം” (ഉല്പത്തി 4: 5-7)

അഹങ്കാരിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് കയീൻ അനുതപിച്ചില്ല. അവൻ തന്റെ സഹോദരനാൽ ലജ്ജിതനായി. ഈ ലജ്ജാവഹം അവൻ തന്നെ ഒഴിവാക്കും അവന്റെ മഹത്വം അവൻ സ്വയം വീണ്ടെടുക്കും.

> കയീൻ തന്റെ അനുജനായ ഹാബെലിനോടു:”നമുക്ക് വയലിലേക്ക് പോകാം” എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ വയലിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ: കയീൻ തന്റെ സഹോദരനായ ഹാബെലിനെ ആക്രമിച്ചു അവനെ കൊന്നു.
>
> അപ്പോൾ യഹോവ കയീനോടു,നിന്റെ സഹോദരനായ ഹാബെൽ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു?”
>
> “ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ എന്റെ അനുജന്റെ കാവൽക്കാരനോ?” എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.
>
> അതിന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തതു. നീ എന്തു ചെയ്തു? നിന്റെ അനുജന്റെ രക്തത്തിന്റെ ശബ്ദം ഭൂമിയിൽ നിന്നു എന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു. (ഉല്പത്തി 4: 8-10)

ഹാബേലിന്റെ പ്രാണനും ആത്മാവും കർത്താവിനോടു കൂടെ ചേർന്നു; എന്നാൽ അവന്റെ മൃതദേഹം പൊടിയിൽ തിരികെ പോകും, ഭാവിയിൽ ആ പൊടി ദൈവം നിത്യതയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായ മഹത്തായ ശരീരത്തിലേക്ക് രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന ദിവസം വരെ.

കയീനിനോ ദൈവം അനുതപിക്കാൻ മറ്റൊരു അവസരം നൽകി, എന്നാൽ അവൻ നിരസിച്ചു.

> അങ്ങനെ കയീൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കിറങ്ങി. (ഉല്പത്തി 4:16)

കലാപത്തിന്റെയും അഹങ്കാരത്തിന്റെയും ആത്മാവിൽ, കയീൻ കിഴക്കോട്ട് മാറി ഒരു നഗരവും പണിതു. അവനും ഭാര്യക്കും അനേകം കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പിൻ തലമുറക്കാരാണ് ആദ്യത്തേ ലോഹ ഉപകരണങ്ങളും, സംഗീതോപകരണങ്ങളും. ഉണ്ടാക്കിയത്.

കയീനിന്റെ പിൻഗാമികൾ വളരെ ബുദ്ധിയുള്ളവരായിരുന്നു, അവർ യഹോവയെ അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

രംഗം 25

ക്ഷമയും ന്യായവിധിയും

പത്ത് നീണ്ട തലമുറകൾ കഴിഞ്ഞു ആദം ആദ്യം പാപം ചെയ്തതിനു ശേഷം:

> ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടത വലിയതെന്നും അവന്റെ ഹൃദയവിചാരങ്ങളുടെ നിരൂപണമൊക്കെയും എല്ലായ്പ്പോഴും ദോഷമുള്ളതത്രേ എന്നും യഹോവ കണ്ടു. (ഉല്പത്തി 6: 5)

എന്നാൽ ഭൂമിയിലെ ഒരു കുടുംബം അപ്പോഴും ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു.

> എന്നാൽ നോഹെക്കു യഹോവയുടെ കൃപ ലഭിച്ചു.
>
> ദൈവം നോഹയോടു അരുളിച്ചെയ്തു, "സകലജഡത്തിന്റെയും അവസാനം എന്റെ മുമ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; ഭൂമി അവരാൽ അതിക്രമംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരെ ഭൂമിയോടുകൂടെ നശിപ്പിക്കും. നീ ഗോഫർമരംകൊണ്ടു ഒരു പെട്ടകംഉണ്ടാക്കുക; പെട്ടകത്തിന്നു അറകൾ ഉണ്ടാക്കി, അകത്തും പുറത്തും കീൽ തേക്കേണം. അതു ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നാൽ..." (ഉല്പത്തി 6: 8,13-15)

ഈ വിശാലമായ മൂന്ന്നില പത്തേമാരി, ഒരു ഫുട്ബോൾ മൈതാനത്തിന്റെ ഒന്നര ഇരട്ടി നീളവും, എല്ലാ വർഗ്ഗത്തില്പമുള്ള ഒരോ ജോടി മൃഗങ്ങൾക്കും, പാപപരിഹാരയാഗത്തിനായി ഏഴ് ജോഡി മൃഗങ്ങൾക്കും മതിയായ ഇടയുള്ളതുമായിരുന്നു. പെട്ടകത്തിന് ഒരു വായുസഞ്ചാര മാർഗം ഉണ്ടായിരിക്കും, ഒരു വലിയ വാതിലും.

ഒരു നൂറ്റാണ്ട് മുഴുവൻ, നോഹ പെട്ടകത്തെ പണിതു, ഭാര്യയോടും അവന്റെ മൂന്നു പുത്രന്മാരും അവരുടെ ഭാര്യമാരോടും കൂടെ ഒരുമനപ്പെട്ടു. അവൻ ജോലി ചെയ്തിരിക്കെ, ദൈവത്തിന്റെ വരാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധിയെ കുറിച്ച് നോഹ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി, എന്നാൽ ആളുകൾ അവനെ പരിഹസിച്ചു.

ഒടുവിൽ പെട്ടകം പണി പൂർത്തിയായി. നോഹയുടെ കുടുംബം അതിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട സാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. ദൈവം മൃഗങ്ങളെ, ഉഴജീവികളെയും കീടങ്ങളേയും, പക്ഷികളെയും കൊണ്ടുവന്നു. അവർ പെട്ടകത്തിൽ കയറിയപ്പോൾ എന്തൊരു കാഴ്ചയായിരുന്നു, ആയിരക്കണക്കിന് അറകളിൽ കടന്നപ്പോൾ!

നോഹയും കുടുംബവും പ്രവേശിച്ചു. മറ്റാരെങ്കിലും സുരക്ഷ സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് വന്നോ? ഇല്ല. ദൈവം അങ്ങനെ വാതിൽ അടച്ചു. രോഷഗംഭീരമായ മേഘങ്ങൾ ഭൂതലത്തെ വലയം ചെയ്തു, മിന്നലും ഇടിമുഴക്കവും ഉണ്ടായി.

> അന്നുതന്നേ ആഴിയുടെ ഉറവുകൾ ഒക്കെയും പിളർന്നു; ആകാശത്തിന്റെ കിളിവാതിലുകളും തുറന്നു. നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്തു. (ഉല്പത്തി 7: 11-12)

ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ഭീകരമായ പ്രകൃതി ദുരന്തം. പെട്ടകത്തിൽ അഭയംചെയ്ത എട്ടുപേർ ഒഴികെ എല്ലാ മനുഷ്യരാശിയും നശിച്ചു. അഹങ്കാരികളും അവിശ്വസികളുമായ ലോക ജനത സത്യത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ വൈകിപോയി.

ഭൂമിശാസ്ത്രവും ജൈവശാസ്ത്രപരവുമായ രേഖകൾ ബൈബിൾ രേഖ ഉറപ്പിക്കുന്നു. സഹാറ മുതൽ ഹിമാലയത്തിൽ വരെ, സമുദ്രത്തിലും ലോകത്തിലെ വലിയ മരുഭൂമികളിലും, പർവതങ്ങളിലും അന്നത്തെ ജീവാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ ജൈ വവിഷടം കണ്ടുകിട്ടി.

അവന്റെ ദയയിൽ ദൈവം ക്ഷമയുള്ളവനാണ്, എങ്കിലും അവന്റെ നീതിൽ അവൻ പാപത്തെ ന്യായംവിധിക്കും.

രംഗം 26

ഒരു പുതിയ തുടക്കം

അപ്പോൾ പെട്ടകത്തിൽ നോഹയ്ക്കും അവന്റെ കുടുംബത്തിനും മൃഗങ്ങൾക്കും എന്തു സംഭവിച്ചു? ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയിൽനിന്ന് അവർ രക്ഷപ്പെട്ടു.

> ദൈവം നോഹയെയും അവനോടുകൂടെ പെട്ടകത്തിൽ ഉള്ള സകല ജീവികളെയും സകലമൃഗങ്ങളെയും ഓർത്തു; ദൈവം ഭൂമിമേൽ ഒരു കാറ്റു അടിപ്പിച്ചു; വെള്ളം നിലെച്ചു. (ഉല്പത്തി 8: 1)

വലിയ പെട്ടകം ഒഴകി, അവസാനം കിഴക്കൻ തുർക്കിയിലെ ഒരു വലിയ ഇരട്ട പർവ്വതമായ അരരാത്തിൽ, ഉറച്ചു.

നോഹ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ഒരു പ്രാവിനെ അയച്ചു ഉണങ്ങിയ നിലത്തെ കണ്ടെത്തുവാൻ. ആദ്യമായി പ്രാവ് തിരികെ വന്നു. രണ്ടാം പ്രാവശ്യം പ്രാവ് നോഹയ്ക്ക് ഒലിവ് ഇല കൊണ്ടു വന്നു. മൂന്നാം പ്രാവശ്യം പ്രാവ് മടങ്ങിയില്ല. ഒരു വീട് കണ്ടെത്തി! പെട്ടകത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടക്കാൻ സമയമായി എന്ന് നോഹയ്ക്ക് മനസ്സിലായി. പ്രളയം ആരംഭിച്ചതിനു ശേഷം ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു.

നോഹയും കുടുംബവും പെട്ടകത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നപ്പോൾ എന്താണ് ആദ്യം ചെയ്തതെന്ന് അറിയാമോ?

> നോഹ യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിതു, ശുദ്ധിയുള്ള സകല മൃഗങ്ങളിലും ശുദ്ധിയുള്ള എല്ലാപറവകളിലും ചിലതു എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഹോമയാഗം അർപ്പിച്ചു. യഹോവ സൌരഭ്യവാസന മണത്തു... (ഉല്പത്തി 8: 20-21)

ദൈവത്തിന്റെ നീതിയും കരുണയും മാറിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. പാപത്തിന് ഇപ്പോഴും മരണമായിരുന്നു പ്രതിഫലം. അതുകൊണ്ടാണ് നോഹ നിഷ്കളങ്കരായ ജീവികളുടെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞതും, ദേഹം ഒരു ബലിപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിച്ചതും. ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കും മദ്ധ്യേ, മനുഷ്യനും ദൈവത്തിനും മദ്ധ്യേ. അത്തരം യാഗങ്ങൾ പാപത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള യഥാർഥ പരിഹാരം (മറുവില) നൽകാൻ ഭൂമിയിൽ ഒരു ദിവസം വരുന്ന പാപരഹിത മശിഹായെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

തുടർന്ന് ദൈവം അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തതെന്തന്നാൽ:

> നിങ്ങൾ സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി പെരുകി ഭൂമിയിൽ നിറവിൻ. (ഉല്പത്തി 9: 1)

യഹോവയായ ദൈവം ഭൂഗ്രഹത്തോട് ഒരു ഉടമ്പടിയും ഉണ്ടാക്കി;

> "ഞാൻ എന്റെ വില്ല മേഘത്തിൽ വെക്കുന്നു; അതു ഞാനും ഭൂമിയും തമ്മിലുള്ള നിയമത്തിന്നു അടയാളമായിരിക്കും. ... ഇനി സകല ജഡത്തെയും നശിപ്പിപ്പാൻ വെള്ളം ഒരു പ്രളയമായി തീരുകയുമില്ല." (ഉല്പത്തി 9: 13,15)

അവന്റെ ഉടമ്പടിയുടെ പ്രതീകമായി, ആകാശത്തെ കാർമേഘത്തിലേക്ക് മഹത്തായ മഴവില്ല് ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തി. ഒരു ആഗോള പ്രളയത്തെ ഇനി ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വിടുകയില്ലെന്ന് ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.

മഴവില്ല് അത് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു, ശിക്ഷിക്കാനോ അതോ സംരക്ഷിക്കാനോ, ദൈവം എല്ലായ്പ്പോഴും തന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ പാലിക്കുന്നു.

എല്ലായ്പ്പോഴും.

രംഗം 27

അഹംഭാവ ഗോപുരം

ഒരു പുതിയ തുടക്കത്തോടെ അനുഗ്രഹീതരായവർ പോലും, ഏതാനും തലമുറകളിൽ അധികപേരും യഹോവയോടു അകന്നുനില്പാനും സ്വന്തം വഴിക്ക് പോകാനും പിന്തിരിഞ്ഞിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ദൈവം മനുഷ്യവർഗത്തെ വ്യാപിക്കാനും 'ഭൂമിയിൽ നിറയുവാനും' കല്പിച്ചിരുന്നു. (ഉല്പത്തി 1:28, 9: 1). അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ എന്തു ചെയ്തു?

തിരുവെഴുത്ത് നമ്മോടു പറയുന്നു.

> ഭൂമിയിൽ ഒക്കെയും ഒരേ ഭാഷയും ഒരേ വാക്കും ആയിരുന്നു.
>
> എന്നാൽ അവർ കിഴക്കോട്ടു യാത്ര ചെയ്തു, ശിനാർദേശത്തു ഒരു സമഭൂമി കണ്ടു അവിടെ കുടിയിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ: വരുവിൻ, നാം ഇഷ്ടക അറുത്തു ചുട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അങ്ങനെ അവർ ഇഷ്ടക കല്ലായും പശമണ്ണു കുമ്മായമായും ഉപയോഗിച്ചു.
>
> വരുവിൻ, നാം ഭൂതലത്തിൽ ഒക്കെയും ചിതറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ ഒരു പട്ടണവും ആകാശത്തോളം എത്തുന്ന ഒരു ഗോപുരവും പണിക; നമുക്കു ഒരു പേരുമുണ്ടാക്കുക എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. (ഉല്പത്തി 11:1-4)

യഹോവയുടെ മഹത്വം കീർത്തിക്കുന്നതിനു പകരം, ഈ നഗരം പണിതുയർത്തിയവർ ജനങ്ങളുടെ സ്തുതി ആഗ്രഹിച്ചു. സാത്താനെപ്പോലെ, അവർക്ക് അഹങ്കാരത്തിന്റെയും മത്സരത്തിന്റെയും ആത്മാവായിരുന്നു.

"ആകാശത്തേക്കു പോകുന്ന ഒരു ഗോപുരം" പണിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിലൂടെ, അവരുടെ സ്വന്തം പരിശ്രമങ്ങൾകൊണ്ട് സ്വർഗത്തിൽ എത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ മതവിശ്വാസികളേ പോലെയായിരുന്നു അവർ. കയീനെപ്പോലെ ഈ ആളുകൾ മതപരമായിരുന്നു, എന്നാൽ അവർ ക്ഷമയുടെയും നീതിയുടെയും ദൈവത്തിന്റെ വഴി അവഗണിച്ചു. അവർ ദൈവത്തിനെയൊ അവന്റെ പദ്ധതിയിലോ വിശ്വസിച്ചില്ല.

അപ്പോൾ യഹോവയായ ദൈവം,

> "വരുവിൻ; നാം ഇറങ്ങിച്ചെന്നു, അവർ തമ്മിൽ ഭാഷതിരിച്ചറിയാതിരിപ്പാൻ അവരുടെ ഭാഷ കലക്കിക്കളക" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
>
> അങ്ങനെ യഹോവ അവരെ അവിടെനിന്നു ഭൂതലത്തിലെങ്ങും ചിന്നിച്ചു; അതോടെ നഗരം കെട്ടിപ്പണിയുന്നത് അവസാനിച്ചു. സർവ്വഭൂമിയിലെയും ഭാഷ യഹോവ അവിടെവെച്ചു കലക്കിക്കളകയാൽ അതിന്നു ബാബേൽ എന്നു പേരായി; യഹോവ അവരെ അവിടെനിന്നു ഭൂതലത്തിൽ എങ്ങും ചിന്നിച്ചുകളഞ്ഞു. (ഉല്പത്തി 11: 7-9)

ഓരോ കുടുംബത്തിനും അല്ലെങ്കിൽ കുലത്തിൽ മറ്റൊരു ഭാഷ നൽകുന്നതിലൂടെ, യഹോവ അവരുടെ കെട്ടിടം പദ്ധതി നിർത്തി. ജനങ്ങൾക്ക് ബാബേലിൽ നിന്ന് നീങ്ങാൻ അല്ലാതെ യാതൊരു മാർഗവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ഭൂമിയെ നിറയ്ക്കുവാനും, ദൈവം കല്പിച്ചതു പോലെ തന്നേ.

ജനം തങ്ങളുടെ ഗോപുരം പൂർത്തിയാക്കിയില്ല, എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ നിശ്ചിത പദ്ധതികൾ കൃത്യസമയ ചിട്ടയിൽ

രംഗം 28

ദൈവം അബ്രഹാമിനെ വിളിക്കുന്നു

നോഹ പ്രവാചകന്റെ കാലം മുതൽ പത്തു തലമുറകൾ കടന്നുപോയി. സാത്താന് ഒരു ശക്തമായ പിടി ഉണ്ടായിരുന്നു രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ തോന്നി.

യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനുപകരം ആളുകൾ തങ്ങളുടെ മതങ്ങളിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു. ചില ജനത സൂര്യനെ ആരാധിച്ചു അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചവനു പകരം. മറ്റുള്ളവർ ചന്ദ്രനെ വണങ്ങി.

വർഷം ഏകദേശം 1925 ബി.സി.

അറേബ്യയുടെ വടക്കുകിഴക്കിൽ, അബ്രാം എന്നു പേരുള്ള ഒരു വൃദ്ധൻ ജീവിച്ചു. പിന്നീട് ദൈവം അവന്റെ പേര് അബ്രാഹം എന്ന് മാറ്റി, അർത്ഥം ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ പിതാവ്.

അബ്രഹാമിന് 75 വയസ്സായിരുന്നു. സാറാ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യക്ക് 65 വയസ്സായിരുന്നു; അവർക്ക് മക്കൾ ഇല്ലായിരുന്നു. അവരുടെ മാതാപിതാക്കളും അയൽക്കാരും വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്നു, സ്രഷ്ടാവിനു പകരം സൃഷ്ടിയെ ആരാധിക്കുന്നവർ.

ഒരു ദിവസം യഹോവ അബ്രാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ:

> നീ നിന്റെ ദേശത്തെയും ചാർച്ചക്കാരെയും പിതൃഭവനത്തെയും വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു ഞാൻ നിന്നെ കാണിപ്പാനിരിക്കുന്ന ദേശത്തേക്കു പോക.
>
> ഞാൻ നിന്നെ വലിയോരു ജാതിയാക്കും; നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു നിന്റെ പേർ വലുതാക്കും; നീ ഒരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കും. നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരെ ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കും. നിന്നെ ശപിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ശപിക്കും; നിന്നിൽ ഭൂമിയിലെ സകല വംശങ്ങളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. (ഉല്പത്തി 12: 1-3)

ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു ഒരു ഉടമ്പടിചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ കുടുംബത്തെ വിട്ട് ഒരു അജ്ഞാത ദേശത്തേക്കു പോയാൽ, യഹോവ അവന് രണ്ടു വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യും:

1. ദൈവം അബ്രാഹാമിനെ ഒരു വലിയ ജനത്തിന്റെ പിതാവാക്കും.
2. ആ പുതിയ ജനത്തിലൂടെ ദൈവം ഓരോ രാജ്യത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നു.

എബ്രഹാം യഹോവയിൽ തന്നെ ആശ്രയിച്ചു പിന്തുടർന്നതിനാൽ, അവൻ ഒരു ജനതയുടെ പിതാവായിത്തീർന്നു അതിൽനിന്ന് പ്രവാചകന്മാരും, തിരുവെഴുത്തുകളും, ലോകത്തിന്റെ രക്ഷകനും വന്നു.

അബ്രാഹാം എന്തു ചെയ്തു?

> വിശ്വാസത്താൽ അബ്രഹാം തനിക്കു അവകാശമായി കിട്ടുവാനിരുന്ന ദേശത്തേക്കു യാത്രയാവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടാറെ അനുസരിച്ചു എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നറിയാതെ പുറപ്പെട്ടു. (എബ്രായർ 11: 8)

അബ്രാഹാമും ഭാര്യയും തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളെ വിട്ടുപോകാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു കുടുംബത്തിന്റെ മതത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറാനും. എങ്കിലും അവർ ഏക സത്യദൈവത്തെ അനുഗമിക്കാൻ അവരുടെ സമുദായം അവരെ വിമർശിച്ചപ്പോഴും അത് സഹിച്ചു നില്കുവാൻ ഉറച്ചു.

ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുകയോ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് എപ്പോഴും ലളിതമല്ലാ, പക്ഷെ എല്ലായ്പ്പോഴും ഉത്തമമാണ്.

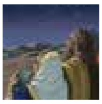

രംഗം 29

വാഗ്ദാന സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ

അബ്രാഹാമും അവന്റെ ഭാര്യയും വൃദ്ധരായിരുന്നു, മക്കളും ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും യഹോവ അബ്രാഹാം ഒരു വലിയ ജനതയുടെ പിതാവാകും എന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ "അസാദ്ധ്യമായ" വാഗ്ദാനത്തോട്ട അബ്രാഹാം എങ്ങനെയാണു പ്രതികരിച്ചത്?

> അബ്രാഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കയും അതു അവന്നു നീതിയായി കണക്കിടുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയായി അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ എന്നു പേർ പ്രാപിച്ചു. (യാക്കോബ് 2:23; ഉല്പത്തി 15: 6)

ആദാമിന്റെ എല്ലാ സന്തതികളെയും പോലെ, അബ്രഹാമും പാപിയായിരുന്നു, എന്നാൽ ഹാബെലിനെയും നോഹയെയും പോലെ അബ്രഹാമും ദൈവത്തിന് പാപയാഗം അർപ്പിച്ചു. അബ്രാഹാം യഹോവയെയും അവന്റെ വാഗ്ദാനവും വിശ്വസിച്ചു. ദൈവം അബ്രഹാമിന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നീതി രേഖപ്പെടുത്തി, അവന്നു നിത്യജീവൻ എന്ന ദാനം കൊടുത്തു. സാറായും യഹോവയിൽ ആശ്രയിച്ചു, ദൈവം അവളേയും നീതിയുള്ളവളെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു.

പക്ഷെ കാത്തിരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

പത്തുവർഷമായി അവർ പാലസ്തീൻ ദേശത്ത് ആയിരുന്നതിനു ശേഷം, സാറാ ഗർഭിണിയാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ, ദൈവം അബ്രാഹാമിന് ഒരു മകനെ നൽകാനുള്ള അവന്റെ വാഗ്ദത്തം നിറവേറ്റാൻ അവർ അവനെ സഹായിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു പ്രാദേശിക ആചാരം പ്രകാരം, സാറാ എബ്രഹാമിന് തന്റെ ഈജിപ്ഷ്യൻ ദാസിയായ ഹാഗാറിനെ കൊടുത്തു. അവൻ ഹാഗാരിനോട്ട ഇണങ്ങി; അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. അവർ അവന്നു യിശ്മായേൽ എന്നു പേർ വിളിച്ചു.

13 വർഷത്തിനു ശേഷം, അബ്രാഹാം 99തും സാറ 89ഉം വയസ്സായപ്പോൾ, സർവ്വശക്തനായ ദൈവം വീണ്ടും അവർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവൻ അവരോട്ട പറഞ്ഞു അവർക്ക് ഒരു മകൻ ജനിക്കും, അവനെ യിസ്ഹാക്ക് എന്ന് വിളിക്കും എന്ന്. യഹോവ അബ്രാഹാമിനോട്ട പറഞ്ഞു,

> ഇസ്മായിലിനെ കുറിച്ച് ... ഞാൻ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കും ... എന്റെ നിയമം ഞാൻ ഉറപ്പിക്കുന്നതോ, ഇനിയത്തെ ആണ്ടു ഈ സമയത്തു സാറാ നിനക്കു പ്രസവിപ്പാനുള്ള യിസ്ഹാക്കിനോട്ട ആകുന്നു. (ഉല്പത്തി 17: 20-21)

ഒരു വർഷത്തിനു ശേഷം സാറാ യിസ്ഹാക്കിനെ പ്രസവിച്ചു, വാഗ്ദത്തിന്റെ പുത്രൻ.

ചിത്രത്തിലേക്ക് നോക്കു. അബ്രാഹാമും അവന്റെ ഭാര്യയും രാത്രി ആകാശത്തിൽ നോക്കിനിൽക്കുന്നതായി നിങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടോ? അവന്റെ വിശ്വസ്തതയ്ക്കായി അവർ യഹോവയ്ക്കു നന്ദി പറയുന്നു. പിന്നീട് ഹാഗറിനെയും, യിശ്മായേലിനേയും പറഞ്ഞ് അയച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ ദൈവം അവർക്കും നല്ലവനായിരുന്നു.

> ദൈവം ബാലനോട്ടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; മുതിർന്നപ്പോൾ ഒരു വില്ലാളിയായി തീർന്നു. അവൻ പാരാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു; അവന്റെ അമ്മ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു അവന്നു ഒരു ഭാര്യയെ കൊണ്ടുവന്നു. (ഉല്പത്തി 21: 20-21)

യിശ്മായേൽ ശക്തനായ അറബി ജനതയുടെ പിതാവായി, ദൈവം അവരെ പല രീതിയിലും അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

യിസ്ഹാക്കോ, അവൻ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു, തന്റെ പിതാവിന്റെ കന്നുകാലി കൂട്ടങ്ങളെ കരുതികൊണ്ടു. ചിലപ്പോൾ യിസ്ഹാക് അവന്റെ അപ്പനെ ആരോഗ്യകരമായ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ സഹായിച്ചു, അതിനെ കൊന്ന് യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിച്ചു അവരുടെ പാപത്തിന്നായി. പക്ഷേ, യിസ്ഹാക്കോ പിതാവോ ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല ദൈവം യാഗം അർപ്പിക്കാൻ എന്താണ് ആവശ്യപ്പെടാൻ പോകുന്നതെന്ന്.

രംഗം 30

അന്തിമ പരീക്ഷ

ദൈവം അബ്രാഹാമിനെയും അവന്റെ പുത്രനെയും ഉപയോഗിക്കുവാൻ പോകുകയായിരുന്നു തന്റെ പദ്ധതിയുടെ ചില പ്രവചനങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും ലോകത്തിനു മുന്നിൽ വെക്കുവാൻ, പാപത്തിൽനിന്നും മരണത്തിൽനിന്നും പാപികളെ രക്ഷിക്കാൻ. അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസം പരീക്ഷിച്ചറിയുവാൻ അവസാനംവരെ വെളിപ്പെടാത്ത (മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത) ഒരു കാര്യം, ഒരു ഭയങ്കര കാര്യം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, ദൈവം ഒരു പദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്തു.

അവന്റെ ജീവിതിൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ അബ്രാഹാമിന് യഹോവയിൽ സമ്പൂർണ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. അബ്രാഹാം ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവം നല്ലവനും നീതിമാനുമാണെന്ന് അബ്രാഹാം അറിഞ്ഞു. എങ്കിലും, അബ്രാഹാം വിശ്വസിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നോ ദൈവം അവനോടു ന്യായവിരുദ്ധമായത് ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ?

ഇതാണ് കഥ, തിരുവെഴുത്തുകളിൽനിന്ന്:

> കുറച്ചു കാലം കഴിഞ്ഞ് ദൈവം അബ്രാഹാമിനെ പരീക്ഷിച്ചു.
>
> അബ്രാഹാമേ, എന്നു വിളിച്ചതിന്നു: ഞാൻ ഇതാ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
>
> അപ്പോൾ അവൻ: നിന്റെ മകനെ, നീ സ്നേഹിക്കുന്ന നിന്റെ ഏകജാതനായ യിസ്ഹാക്കിനെ തന്നേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മോരിയാദേശത്തേക്ക് പോകണം.[11] അവിടെ ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്ന ഒരു മലയിൽ അവനെ ഹോമയാഗം കഴിക്കണം.
>
> അബ്രാഹാം അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു കഴുതെക്കു കോപ്പിട്ടു കെട്ടി ബാല്യക്കാരിൽ രണ്ടുപേരെയും തന്റെ മകൻ യിസ്ഹാക്കിനെയും കൂട്ടി ഹോമയാഗത്തിന്നു വിറകു കീറി എടുത്തുംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു, ദൈവം തന്നോടു കല്പിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു പോയി.
>
> മൂന്നാം ദിവസം അബ്രാഹാം നോക്കി ദൂരത്തു നിന്നു ആ സ്ഥലം കണ്ടു. അബ്രാഹാം ബാല്യക്കാരോടു: നിങ്ങൾ കഴുതയുമായി ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ; ഞാനും ബാലനും അവിടത്തോളം ചെന്നു ആരാധന കഴിച്ചു മടങ്ങിവരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അബ്രാഹാം ഹോമയാഗത്തിന്നുള്ള വിറകു എടുത്തു തന്റെ മകനായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ ചുമലിൽ വെച്ചു; തീയും കത്തിയും താൻ എടുത്തു
>
> ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു നടന്നു. അപ്പോൾ യിസ്ഹാക് തന്റെ അപ്പനായ അബ്രാഹാമിനോടു: അപ്പാ, എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു
>
> അവൻ: എന്താകുന്നു മകനേ എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> തീയും വിറകുമുണ്ടു; എന്നാൽ ഹോമയാഗത്തിന്നു ആട്ടിൻ കുട്ടി എവിടെ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
>
> ദൈവം തനിക്കു ഹോമയാഗത്തിന്നു ഒരു ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ നോക്കിക്കൊള്ളും, മകനേ, എന്നു അബ്രാഹാം പറഞ്ഞു.
>
> അങ്ങനെ അവർ ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു നടന്നു. (ഉല്പത്തി 22: 1-8)

രംഗം 31

ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട മകൻ

നിങ്ങൾ അബ്രാഹാം ദാസന്മാരോട് എന്തു പറഞ്ഞു എന്ന് കേട്ടുവോ അവനും അവന്റെ മകനും ബലി പർവ്വതത്തിലേക്ക് കയറുന്നതിൻ മുൻപ്?

"ഞങ്ങൾ ആരാധന കഴിച്ചു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് തിരികെ വരും."

അബ്രഹാമിന്റെ മകൻ കൊല്ലപ്പെട്ട് അവന്റെ ശരീരം കത്തിച്ചാൽ എങ്ങനെ തിരികെ വരും?

> അബ്രാഹാം ദൈവം മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിപ്പാൻ ശക്തൻ എന്നു എണ്ണുകയും ചെയ്തു. (എബ്രായർ 11:19)

യിസ്ഹാക്കിനെ ഒരു പുതിയ ജനതയുടെ പിതാവാക്കും എന്ന് ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു (അതിലൂടെ വാഗ്ദാനം രക്ഷകൻ വരും എന്ന്). ദൈവം കള്ളം പറയുകയില്ല. അബ്രാഹിമിന് അത് മതിയായിരുന്നു.

അതേസമയം, ഐസക് എന്തായിരുന്നു ചിന്തിക്കുന്നത്? അവൻ ഒരു പാപിയാണെന്ന് അവന് അറിയാമായിരുന്നു, അവന്റെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മരിക്കാൻ അവൻ അർഹിക്കുന്നു എന്നും. പകരം, ദൈവം ഒരു പ്രതിനിധിയേ അവനായി സ്വീകരിക്കും എന്ന് അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് അവർ ബലിയുടെസ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്നു ഒരു ആട്ട്കൊറ്റനോ കുഞ്ഞാടോ ഇല്ലാതെ? ഇതിന് ഒരു അർത്ഥമില്ലല്ലോ! അപ്പോൾ യിസ്ഹാക് തന്റെ അപ്പനോടു:

> തീയും വിറകുമുണ്ടു; എന്നാൽ ഹോമയാഗത്തിന്നു ആട്ടിൻ കുട്ടി എവിടെ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
>
> ദൈവം തനിക്കു ഹോമയാഗത്തിന്നു ഒരു ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ നോക്കിക്കൊള്ളും, മകനേ, എന്നു അബ്രാഹാം പറഞ്ഞു.

ഇനി നമുക്ക് കഥ തുടരാം.

> ദൈവം കല്പിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു അവർ എത്തി; അബ്രാഹാം ഒരു യാഗപീഠം പണിതു, വിറകു അടുക്കി, തന്റെ മകൻ യിസ്ഹാക്കിനെ കെട്ടി യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വിറകിന്മീതെ കിടത്തി.
>
> പിന്നെ അബ്രാഹാം കൈ നീട്ടി തന്റെ മകനെ അറുക്കേണ്ടതിന്നു കത്തി എടുത്തു.
>
> ഉടനെ യഹോവയുടെ ദൂതൻ ആകാശത്തുനിന്നു:
> അബ്രാഹാമേ, അബ്രാഹാമേ, എന്നു വിളിച്ചു;
>
> ഞാൻ ഇതാ, എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
>
> ബാലന്റെ മേൽ കൈവെക്കരുതു; അവനോടു ഒന്നും ചെയ്യരുതു; നിന്റെ ഏകജാതനായ മകനെ തരുവാൻ നീ മടിക്കായ്കകൊണ്ടു നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു. (ഉല്പത്തി 22: 9-12)

അബ്രാഹാമും പുത്രനും സന്തോഷിച്ചു! എന്നാൽ ആവശ്യമായ ബലി എങ്ങനെ നിറവേറും?

> അബ്രാഹാം തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ പിമ്പുറത്തു ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ കൊമ്പു കാട്ടിൽ പിടിപെട്ടു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. (ഉല്പത്തി 22:13)

അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രൻ മരണശിക്ഷയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടും.

ദൈവം പ്രതിനിധിയെ നൽകിയിരുന്നു!

രംഗം 32

ചിത്രങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും

അബ്രാഹാമിന്റെ കുറ്റാരോപിതനായ മകനെ ദൈവം രക്ഷിച്ചത് എങ്ങനെ? അവനു പകരം മരിക്കാൻ കളങ്കമില്ലാത്ത, നിരപരാധിയായ മൃഗത്തേ നൽകി.

> അബ്രാഹാം തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ പിമ്പുറത്തു ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ കൊമ്പു കാട്ടിൽ പിടിപെട്ടു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു; അബ്രാഹാം ചെന്നു ആട്ടുകൊറ്റനെ പിടിച്ചു തന്റെ മകന്നു പകരം ഹോമയാഗം കഴിച്ചു. (ഉല്പത്തി 22:13)

ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഭൂമിയിലെ ഒരു വിശുദ്ധ രക്ഷകനെ അയയ്ക്കാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയെ ചിത്രീകരിച്ചു പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യകതകൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നവൻ.

> അബ്രാഹാം ആ സ്ഥലത്തിന്നു യഹോവ-യിരേ എന്നു പേരിട്ടു. യഹോവയുടെ പർവ്വതത്തിൽ അവൻ പ്രത്യക്ഷനാകും എന്നു ഇന്നുവരെയും പറഞ്ഞുവരുന്നു. (ഉല്പത്തി 22:14)

എന്തുകൊണ്ടാണ് അബ്രാഹാം പർവതത്തെ യഹോവ കരുതും എന്ന് വിളിച്ചത് യഹോവ കരുതി എന്നല്ലാതെ?

ദൈവം മറുവില കൊടുത്തില്ലായിരുന്നുവോ?

പർവ്വത്തിന് *യഹോവ നൽകും* എന്ന് പേരുനൽകിക്കൊണ്ട്, പ്രവാചകനായ അബ്രാഹാം ആ പർവതത്തിൽ വരാൻ ഇരിക്കുന്ന ദിവസത്തെ പറ്റി മുൻകൂട്ടി പറയുകയായിരുന്നു, ലോകത്തിലെ പാപ കടത്തിന്റെ പൂർണമായ പ്രതിഫലമായി ദൈവത്തിനു ഉചിതമായ വിലയേറിയ രക്തത്താൽ ഒരു ത്യാഗം ദൈവം തന്നെ നൽകുന്നതിനേ കുറിച്ച്, അങ്ങനെ, ആ യാഗത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കും.

പ്രവാചകനായ അബ്രഹാം ആട്ടുകൊറ്റനെ ബലിപീഠത്തിൽ അർപ്പിച്ച് 1,900 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, വാഗ്ദത്ത രക്ഷകൻ തന്നെ ഈ ചരിത്ര സംഭവത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കിയിട്ട് പറയും,

> “നിങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം എന്റെ ദിവസം കാണും എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു ഉല്ലസിച്ചു; അവൻ കണ്ടു സന്തോഷിച്ചുമിരിക്കുന്നു” (യോഹന്നാൻ 8:56)

ആട്ടുകൊറ്റന്റെ പുക സ്വർഗത്തിലോട്ട് ഉയർന്നപ്പോൾ, ദൈവം അബ്രാഹാമിന് ഒരു ഭാവി ഹോമയാഗത്തിന്റെ ദർശനം നൽകി ഇതേ മലയിൽ നടക്കുവാൻ പോകുന്ന യാഗത്തെ കുറിച്ച്. പെട്ടെന്നു തന്റെ മകന്റെ “എവിടെ ആട്ടിൻകുട്ടി?” എന്ന ചോദ്യത്തിന് അബ്രാഹാമിന്റെ ഉത്തരത്തിന്ന് ഒരു ആഴമേറിയ അർത്ഥം കൈവന്നു.

> “ദൈവം തനിക്കു ഹോമയാഗത്തിന്നു ഒരു ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ നോക്കിക്കൊള്ളും, മകനേ.” (ഉല്പത്തി 22: 8)

ദൈവം അബ്രാഹാമിനും അവന്റെ പുത്രനും ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കൊടുത്തില്ലായിരുന്നു. അവൻ ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെ നൽകി.

കുഞ്ഞാട് എവിടെയായിരുന്നു?

കൃത്യസമയത്ത് ദൈവം തന്നെ ഉത്തരം നൽകും.

രംഗം 33

വിശ്വസ്തനും പരിശുദ്ധനുമായ ദൈവം

യഹോവ അബ്രാഹാമിനു നൽകിയ രണ്ടു വലിയ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ലേ?

ദൈവം ആദ്യം പറഞ്ഞിരുന്നു

"ഞാൻ നിന്നെ വലിയോരു ജാതിയാക്കും." (ഉല്പത്തി 12: 2)

ദൈവം തന്റെ വചനം പ്രമാണിച്ചു. അബ്രാഹാം യിസ്ഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു, യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യാക്കോബിനു പന്ത്രണ്ടു പുത്രന്മാരും അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾ ഇസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ടുഗോത്രങ്ങളായിത്തീർന്നു. ദൈവം പറഞ്ഞു:

"നിന്നിൽ ഭൂമിയിലെ സകല വംശങ്ങളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും." (ഉല്പത്തി 12: 3)

ദൈവം തന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ ആ ഭാഗവും സൂക്ഷിക്കും. ഈ പ്രത്യേകവും—പലപ്പോഴും മത്സരികളായ ജാതികളിലൂടെ പ്രവർത്തിച്ചു, താൻ എങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്ന് സർവ ഭൂവാസികളും അറിയണം എന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചു, എങ്ങനെ പാപികൾ അവനരികിൽ ചെല്ലാനൊക്കും എന്നും. ഈ ജനതയെ ദൈവം സംരക്ഷിച്ചപ്പോൾ, തന്റെ പദ്ധതികൾ നിങ്ങളെയും എന്നെയും അനുഗ്രഹിക്കാൻ സംരക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു—ഈ സമുദായത്തിൽ നിന്നും ആയിരുന്നു, പ്രവാചകന്മാരും, വിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്തുകളും, വാഗ്ദത്ത രക്ഷകനും വരാനരിക്കുന്നത്.

ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യ പദ്ധതി മുന്നോട്ട് നീങ്ങി.

ഏകദേശം ക്രി.മു. 1500ൽ, ദൈവം അബ്രാഹാമിന്റെ പിൻമുറക്കാരാനായ മോശെയെ വിളിച്ചു, അവന്റെ പ്രവാചകൻ ആകാൻ. മോശെ ബൈബിളിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതി. അബ്രാഹാമിന്റെ മൂന്നു ദശലക്ഷം സന്താനങ്ങളെ നാലു നൂറ്റാണ്ടുകളോളമായ അടിമത്തിൽ നിന്ന് നയിക്കാൻ ദൈവം മോശെയെയും ഉപയോഗിച്ചു. ദൈവം തന്നെ വിരുദ്ധമായ മരുഭൂമിയിലൂടെ അവരെ നയിച്ചു പകൽ സമയത്ത് തണൽ നൽകുന്നതിന് ഒരു മേഘസ്തംഭം കൊണ്ട്, രാത്രിയിൽ വെളിച്ചത്തിന്നായി ഒരു അഗ്നി തൂണായി നിറുത്തി; അവന്റെ ബലമുള്ള ഭുജംകൊണ്ടു, അവൻ അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു പാത തുറന്നുകൊടുത്തു, ആകാശത്തുനിന്നു അപ്പവും പാറയിൽനിന്നു വെള്ളവും അവർക്ക് നൽകി; അവൻ അവരെ സീനായിപർവ്വതത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു;

പർവതത്തിന്റെ അടിവാരത്തിൽ ദൈവം ജനത്തോടു പറഞ്ഞു,

"നിങ്ങൾ എനിക്കു ഒരു പുരോഹിതരാജത്വവും വിശുദ്ധജനവും ആകും." (പുറപ്പാട്ട 19: 6)

ഈ ജനതയെ വിശുദ്ധരായിരിക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചു: അവനായി അവരുടെ ചുറ്റുമുള്ള ജാതികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി യിരിക്കുന്നതിനായി എന്നാൽ ആളുകൾക്ക് മനസ്സിലായില്ല പരിശുദ്ധി ആയിരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം. അവർ സ്വയം നിസ്സഹരായ പാപികളായി കണ്ടില്ല. എങ്ങനെയെങ്കിലും ദൈവപ്രീതി നേടാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുമെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു. പാപത്തിനെതിരായ തന്റെ ജ്വലിക്കുന്ന കോപത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാൻ, യഹോവ ഭൂമികുലുക്കത്തോടും, അഗ്നിജ്വാലയോടും, ഗംഭീരര കാഹളനാദത്തൊടും കൂടെ ഇറങ്ങി വന്നു

> യഹോവ തീയിൽ സീനായി പർവ്വതത്തിൽ ഇറങ്ങുകയാൽ അതു മുഴുവനും പുകകൊണ്ടു മൂടി; അതിന്റെ പുക തീച്ചൂളയിലെ പുകപോലെ പൊങ്ങി; പർവ്വതം ഒക്കെയും ഏറ്റവും കുലുങ്ങി. കാഹളധ്വനി ദീർഘമായി ഉറച്ചുറച്ചുവന്നപ്പോൾ മോശെ സംസാരിച്ചു; ദൈവം ഉച്ചത്തിൽ അവനോടു ഉത്തരം അരുളി. (പുറപ്പാട്ട 19: 18-19)

ദൈവം ആദാമിനു ഒരു നിയമം നൽകിയിരുന്നു.

അവൻ ഈ പുതിയ ജാതിക്ക് പത്തു നൽകാൻ ഭാവിച്ചു.

രംഗം 34
പത്തു കൽപ്പനകൾ

ഈ രാജ്യത്തെ മിക്ക ആളുകളും ചിന്തിച്ചു അവർ ദൈവജനമാകാൻ യോഗ്യതയുള്ളവർ ആയിരുന്നു എന്ന്. അതുകൊണ്ട് യഹോവ അവർക്ക് പത്തു കല്പനകൾ നൽകി, ആദ്യം സീനായ്മലയിൽ നിന്നുള്ള ഇടിനാദത്തോടെ, പിന്നെ രണ്ടു കൽപ്പലകകളിൽ.

നമ്മൾക്ക് പത്തു കൽപ്പനകൾ വായിക്കാം:

ദൈവം മോശയോട് പറഞ്ഞു അവർ എല്ലാ പത്തു നിയമങ്ങളും അനുസരിക്കണം എന്ന്.

> “ഈ ന്യായപ്രമാണത്തിലെ വചനങ്ങൾ പ്രമാണമാക്കി അനുസരിച്ചുനടക്കാത്തവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ.” (ആവർത്തനപുസ്തകം 27:26)

ഈ പത്തു കല്പനകൾ കേട്ടതിനുശേഷം ആളുകൾക്ക് എന്തു തോന്നി എന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു? അവർ ഇപ്പോഴും നല്ലവരാണന്ന് അവർ കരുതുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെയിരിക്കുന്നു? ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ രാജ്യത്തിൽ ജീവിക്കാൻ നിങ്ങൾ മതിയായതാണെന്ന് കരുതുന്നുണ്ടോ?

വീണ്ടും വായിക്കു ഒന്നാം കല്പന. “ ഞാനല്ലാതെ അന്യദൈവങ്ങൾ നിനക്കു ഉണ്ടാകരുത്”. നിങ്ങൾ എപ്പോഴും ദൈവത്തേ ആദ്യം വെക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ, ഈ നിയമം പാലിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു. അഞ്ചാമതേത് വായിക്കുക. “നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക.” നിങ്ങളുടെ അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ദൈവമുന്പാകെ കുറ്റക്കാരാണ്. ഇപ്പോൾ എട്ട് നിയമം നോക്കുക. “നിങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കരുത്.” നിങ്ങളുടേതല്ലാത്ത എന്തെങ്കിലും നിങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പരീക്ഷയിൽ ചതിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഈ നിയമം ലംഘിച്ചു. നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും നുണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒമ്പതാം നിയമം അനുസരിച്ചിട്ടില്ല. അവസാനത്തെ കല്പന നമ്മോടു പറയുന്നു മറ്റൊരാളുടേത് സ്വന്തം ആകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലെ പാപത്തെ കാണുന്നു.

ആദാമും ഹവ്വായും ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം നശിപ്പിക്കുവാൻ എത്ര പാപങ്ങൾ എടുത്തു? ഒന്ന് മാത്രം. ദൈവത്തിന്റെ തികഞ്ഞ നിലവാരം മാറിയിട്ടില്ല.

> ഒരുത്തൻ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും അനുസരിച്ചു നടന്നിട്ടും ഒന്നിൽ തെറ്റിയാൽ അവൻ സകലത്തിന്നും കുറ്റക്കാരനായിത്തീരും. (യാക്കോബ് 2:10)

ദൈവം വിശുദ്ധനാണ്, പാപത്തെ അവഗണിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഒരു ചത്ത പന്നിയുടെ ചീഞ്ഞ ശരീരമുള്ള ഒരു മുറി പങ്കിടുന്നതെങ്ങനെ? നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ അതിന് തുല്യമാണ് ദൈവത്തിന്. മലിനമായ ശരീരത്തിൽ സുഗന്ധം തളിക്കുന്നത് പോലെ മുറി വൃത്തിയാക്കുന്നില്ല, അതിനാൽ മതപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നും നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

എന്റെ മുഖത്തെ അഴുക്ക് കാണിക്കുന്ന ഒരു കണ്ണാടി പോലെ, ദൈവത്തിന്റെ നിയമം എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ പാപം കാണിക്കുന്നു. കണ്ണാടിക്ക് എന്റെ മുഖം വൃത്തിയാക്കാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ, പത്തു കൽപ്പനകൾക്ക് എന്റെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

അതുകൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ഒരു ജഡവും അവന്റെ സന്നിധിയിൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; ന്യായപ്രമാണത്താൽ പാപത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനമത്രേ വരുന്നതു. (റോമർ 3:20)

നാം സ്വയം എത്ര നല്ലവരാണെന്ന് കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ദൈവത്തോടൊപ്പം സ്വർഗത്തിൽ ജീവിക്കാൻ നമുക്ക് പര്യാപ്തമില്ല. നമുക്ക് ഒരു രക്ഷകനെ ആവശ്യമാണ്.

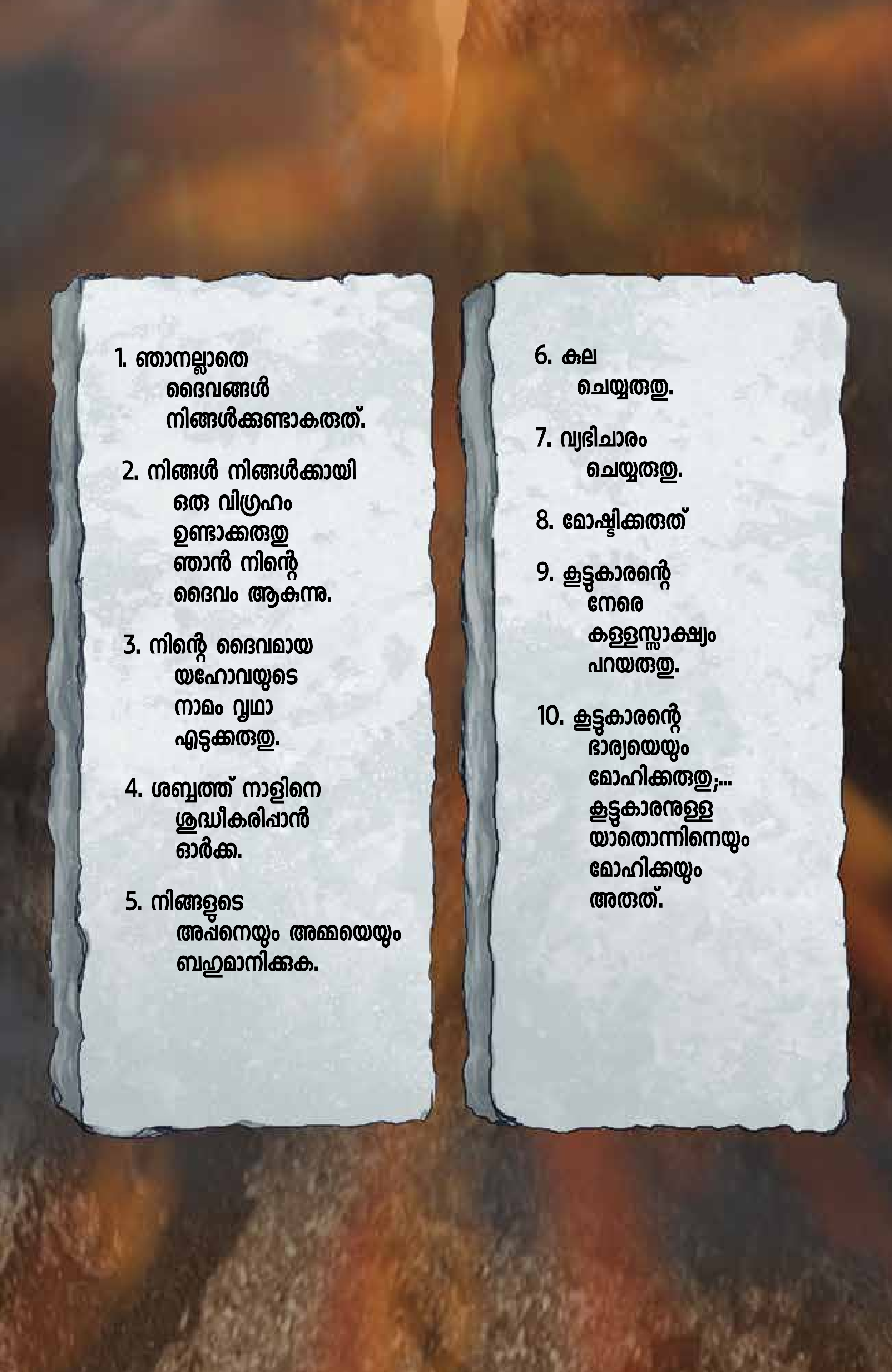
1. ഞാനല്ലാതെ
ദൈവങ്ങൾ
നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകരുത്.
2. നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി
ഒരു വിഗ്രഹം
ഉണ്ടാക്കരുതു
ഞാൻ നിന്റെ
ദൈവം ആകുന്നു.
3. നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ
നാമം വൃഥാ
എടുക്കരുതു.
4. ശബ്ബത്ത് നാളിനെ
ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ
ഓർക്ക.
5. നിങ്ങളുടെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും
ബഹുമാനിക്കുക.
6. കുല
ചെയ്യരുതു.
7. വ്യഭിചാരം
ചെയ്യരുതു.
8. മോഷ്ടിക്കരുത്
9. കൂട്ടുകാരന്റെ
നേരെ
കള്ളസ്സാക്ഷ്യം
പറയരുതു.
10. കൂട്ടുകാരന്റെ
ഭാര്യയെയും
മോഹിക്കരുതു;...
കൂട്ടുകാരനുള്ള
യാതൊന്നിനെയും
മോഹിക്കയും
അരുത്.

രംഗം 35

കുട്ടതൽ ചിത്രങ്ങൾ

പത്തു കൽപ്പനകൾ ശരിയും തെറ്റും സംബന്ധിച്ച വ്യക്തമായ മാനദണ്ഡം പുതിയ രാഷ്ട്രത്തിന് നൽകി. അത് ഒരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ നിയമം മോശം വാർത്തയും കൊണ്ടുവന്നു. അവർ വലിയ കുഴപ്പത്തിലാണെന്ന് ഇത് ജനങ്ങളെ കാണിച്ചു. അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം എല്ലാവരും മരിക്കുകയും, ദൈവത്തിൽനിന്നു വേർപെടുകയും ചെയ്യും.

നല്ല വാർത്ത യഹോവ തുടർന്നും കുഞ്ഞാടുകൾ, കാള, കോലാട്, പ്രാവ് എന്നിവയുടെ രക്തം അവരുടെ പാപങ്ങളെ മറയ്ക്കുന്നതിന് അംഗീകരിക്കുമെന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ, ദൈവം തന്റെ പത്തു കല്പനകൾ ഗംഭീരനാദത്താൽ പ്രഖ്യാപിച്ച അതേ ദിവസം, ദൈവം മോശെയോടു പറഞ്ഞു,

> “ഒരു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കുക. അതിന്മേൽ നിന്റെ ഹോമയാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കുക.” (പുറപ്പാട് 20:24)

മോശ കുഞ്ഞാടിന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ചുവെന്ന് നിങ്ങൾ കാണുന്നുവോ? ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ നേരെ ജനം കൈകൾ നീട്ടുന്നത് നിങ്ങൾ കാണുന്നുവോ? അവർ ദൈവത്തിനെയും അവന്റെ ക്ഷമയുടെ വഴി വിശ്വസിക്കുന്നത് കാരണം, അവരുടെ പാപങ്ങൾ കുറ്റമില്ലാത്ത കുഞ്ഞാടിന്മേൽ വച്ചു. കുഞ്ഞാട് പിന്നെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വധിക്കപ്പെടും. ചൊരിഞ്ഞ രക്തം ജനങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ മറയ്ക്കും. അടുത്തതായി, മൃഗങ്ങളുടെ ശരീരം ചുട്ട് ചാരമാകും. ചാരം ദൈവം തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ചെയ്തതു എന്തന്ന് ജനങ്ങളെ കാണിക്കും. അവരെ ക്ഷമിച്ചിരുന്നു!

എന്നാൽ പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി മൃഗരക്തം നേർച്ച ചെയ്യുന്ന ഈ വ്യവസ്ഥ ദൈവം വാസ്തവത്തിൽ എന്താണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നതിന്റെ ഒരു ചിത്രം മാത്രമാണ്.

> പഴയ വ്യവസ്ഥയുടെ കീഴിലുള്ള യാഗങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. വർഷാവർഷം, എന്നാൽ പൂർണമായ ശുദ്ധീകരണം അവർക്ക് നൽകാൻ സാധിച്ചില്ല ആരാധനയ്ക്കായി വന്നവരെ. അവർ പൂർണമായി ശുദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ, യാഗങ്ങൾ നിർത്തിയിരിക്കുമായിരുന്നു, കാരണം, ആരാധകർ എല്ലായ്പ്പോഴേക്കുമായി ഒരിക്കൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുമായായിരുന്നു, അവരുടെ കുറ്റബോധം അപ്രത്യക്ഷമാകുമായിരുന്നു.
>
> എന്നാൽ നേരെ വിപരീതമാണ് സംഭവിച്ചത്. വാർഷിക യാഗങ്ങൾ വർഷംതോറും അവരുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരെ ഓർമിപ്പിച്ചു. കാളകളുടെയും ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും രക്തത്തിന്നു പാപങ്ങളെ നീക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. (എബ്രായർ 10: 1-4)

മൃഗങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.

ഒരു കുഞ്ഞാടിന്റെ മൂല്യം ഒരു മനുഷ്യന്റെ മൂല്യത്തിനു തുല്യമല്ല. നിങ്ങൾ ഒരു കാർ ഡീലറുമായി ഒരു കളിപ്പാട്ടമായ കാർ കൊണ്ടു ഒരു യഥാർത്ഥ കാറിന് പണം വീട്ടുവാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ, അങ്ങനെ ഒരു കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമപ്രകാരം ആവശ്യമായ ഉയർന്ന വില നൽകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഉത്തമമായ യാഗം ആവശ്യമാണ്.

ലോകത്തിന്റെ പാപകടത്തെ നിക്കിക്കളയാൻ മൃഗബലിക്ക് കഴിയാത്തതിനാൽ, അവർ പാപികൾക്ക് ചെയ്യുവാൻ ഒക്കുന്നവന്റെ ഒരു ചിത്രം കൊടുത്തു.

രംഗം 36

കൂടുതൽ പ്രവചനങ്ങൾ

രക്ഷകന്റെ വരവിനുവേണ്ടിയുള്ള സമയം അടുത്തു സമീപിച്ചപ്പോൾ, യഹോവ തന്റെ പ്രവാചകന്മാരോടു പറഞ്ഞു എഴുതാൻ ഈ മിശിഹാ-രാജാവിനെ കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ പ്രവചനങ്ങൾ.[12] ആ പുരാതന വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ ചിലത് ഇവിടെയുണ്ട്:

കന്യക ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും...

—പ്രവാചകൻ യെശയ്യാവ് 7:14

"നീയോ, ബേത്ത്ളേഹേം... അധിപതിയായിരിക്കേണ്ടുന്നവൻ എനിക്കു നിന്നിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചുവരും; അവന്റെ ഉത്ഭവം പണ്ടേയുള്ളതും പുരാതനമായതും തന്നേ."

—പ്രവാചകൻ മീഖാ 5: 2

നമുക്കു ഒരു ശിശു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; നമുക്കു ഒരു മകൻ നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ... അവന്നു അത്ഭുതമന്ത്രി, വീരനാം ദൈവം, ..., സമാധാന പ്രഭു എന്നു പേർ വിളിക്കപ്പെടും.

—പ്രവാചകൻ യെശയ്യാവ് 9:6

നിന്റെ ദൈവം വരും ... നിന്നെ രക്ഷിക്കാൻ. അന്നു കുരുടന്മാരുടെ കണ്ണു തുറന്നുവരും; ചെകിടന്മാരുടെ ചെവി അടഞ്ഞിരിക്കയുമില്ല. അന്നു മുടന്തൻ മാനിനെപ്പോലെ ചാടും...

—പ്രവാചകൻ യെശയ്യാവ് 35: 4-6

അവൻ കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ...

—പ്രവാചകൻ യെശയ്യാവ് 53: 7

അവർ എന്റെ കൈകളെയും കാലുകളെയും തുളെച്ചു.

—പ്രവാചകൻ ദാവീദ് (സങ്കീ. 22:16)

വാഗ്ദത്ത രക്ഷകൻ വരുന്നു!

പക്ഷെ എപ്പോള്? അവൻ ആരായിരിക്കും?

ഈ പ്രവചനങ്ങൾ എങ്ങനെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും?

ഭാഗം 2

രാജാവ്
തന്റെ പദ്ധതി
നിറവേറ്റുന്നു

— പുതിയ നിയമം —

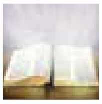

രംഗം 37

രാജാവിന്റെ കഥ തുടരുന്നു

രാജാവിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തെ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു? നിങ്ങൾ പഴയ നിയത്തിൽ നിന്ന് എന്തു പഠിച്ചു?

ഉടമ്പടി എന്നത് കരാർ അഥവാ ഉഭയസമ്മതം എന്നാണർത്ഥം. ദൈവം പുതിയ നിയമം കൊടുത്തതിന് ഏറെ കാലം മുൻപ് അവൻ പറഞ്ഞു,

> "പുതിയോരു നിയമം ചെയ്യുന്ന കാലം വരും." (യിരെമ്യാവു 31:31)

തന്റെ ജനത്തോടുള്ള ആദ്യത്തെ ഉടമ്പടിയിൽ, ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധിയും അവരുടെ പാപവും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അനേകം നിയമങ്ങൾ അവർക്കു നൽകി. അവൻ അവർക്ക് അനേകം ചിത്രങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു വരാനിരിക്കുന്ന രക്ഷകനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ. പഴയനിയമത്തിൽ പ്രവാചകന്മാർ ഇങ്ങനെ മുൻകൂട്ടിപ്പറഞ്ഞു: മശീഹ രാജാവ് വരും. എന്നാൽ പുതിയ നിയമത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു: മശീഹ രാജാവ് വന്നു!

പുതിയ നിയമത്തിൽ സുവിശേഷം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അറബി ഭാഷയിൽ അതിനെ ഇൻജിൽ എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ രണ്ടു വാക്കുകളും സുവാർത്ത എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. സുവിശേഷങ്ങൾ ഈ വാക്കുകളോടെ ആരംഭിക്കുന്നു:

> അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വംശാവലി: അബ്രാഹാം യിസ്ഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു.. (മത്തായി 1: 1-2)

പേര് പേര് അനുസരിച്ച്, തിരുവെഴുത്തുകൾ അബ്രാഹാമിനിൽനിന്ന് യേശുവിന്റെ പിൻഗാമികളുടെ ഒരു ചങ്ങലയായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അബ്രഹാം കുടുംബാംഗങ്ങളിലൂടെ രക്ഷകനെ അയച്ചുകൊണ്ട് സകല ജനതകളെയും അനുഗ്രഹിക്കുമെന്ന അവന്റെ വാഗ്ദാനം ദൈവം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമായിരുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ നാലു സുവിശേഷ പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് നാല്? എന്തുകൊണ്ട് ഒന്നല്ല? ദൈവം പഴയനിയമത്തിൽ മോശെയോടു പറഞ്ഞു,

> രണ്ടോ മൂന്നോ സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴിമേൽ കാര്യം ഉറപ്പാക്കേണം. (ആവർത്തനപുസ്തകം 19:15)

അവന്റെ കഥയും സന്ദേശവും സ്ഥിരീകരിക്കാൻ, മശിഹയുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് നാലു വ്യത്യസ്ത അറിയിപ്പുകൾ എഴുതാൻ ദൈവം രണ്ടോ മൂന്നോ മാത്രമായിരുന്നില്ല, നാലുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവരുടെ പേരുകൾ മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നാണ്. ഒരേ സംഭവം നാലു വാർത്ത പ്രസ്താവികരെ പോലെ, ഓരോരുത്തരും ഒരേ കഥ പറയുന്നു, എന്നാൽ നാലു വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ നിന്ന്.

പുതിയ നിയമത്തിൽ 27 പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ട്. ലൂക്കോസ് എഴുതിയ പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകം മശിഹായുടെ ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്ന് വിവരിക്കുന്നു. ദൈവം പൌലോസിനെ (ഒരു മുൻ ഭീകരൻ), യാക്കോബും യൂദായും (യേശുവിന്റെ അർധസഹോദരന്മാർ), പത്രോസും യോഹന്നാനും (മീൻപിടുത്തക്കാർ) പുതിയനിയമത്തിന്റെ ബാക്കി എഴുതുവാൻ പ്രചോദിപ്പിച്ചു. ഓരോ പുസ്തകവും രാജാവിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഏവർക്കുമായുള്ള പദ്ധതികളെ കുറിച്ച്.

അവന്റെ കഥയുടെ ബാക്കി ഭാഗം ഇതാണ്.

രംഗം 38

മേരിയുടെ കഥ

സമയമായിരുന്നു. ആയിരക്കണക്കിനു വർഷത്തെ ഒരുക്കത്തിന്നു ശേഷം, ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്ന രക്ഷകൻ-മിശിഹാ രാജാവിനെ ലോകത്തിലേക്കു അയയ്ക്കാൻ പോകുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ആരാണ്? അവൻ എങ്ങനെ വരും?

> യെഹൂദ്യരാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ കാലത്തു... ദൈവം ഗബ്രീയേൽദൂതനെ നസറെത്ത് എന്ന ഗലീലപട്ടണത്തിൽ, ദാവീദ് ഗൃഹത്തിലുള്ള യോസേഫ് എന്നൊരു പുരുഷന്നു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു; ആ കന്യകയുടെ പേർ മറിയ എന്നു ആയിരുന്നു.
>
> ദൂതൻ അവളോടു: മറിയയേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിനക്കു ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചു. നീ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന്നു യേശു എന്നു പേർ വിളിക്കേണം. അവൻ വലിയവൻ ആകും; അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; കർത്താവായ ദൈവം അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം അവന്നു കൊടുക്കും... എന്നേക്കും രാജാവായിരിക്കും; അവന്റെ രാജ്യത്തിന്നു അവസാനം ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> മറിയ ദൂതനോടു: "ഞാൻ പുരുഷനെ അറിയായ്കയാൽ ഇതു എങ്ങനെ സംഭവിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അതിന്നു ദൂതൻ: "പരിശുദ്ധാത്മാവു നിന്റെ മേൽ വരും; അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെ മേൽ നിഴലിടും; ആകയാൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധപ്രജ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും." (ലൂക്കോസ് 1: 5,26-27,30-35)

ഗബ്രീയേൽ യേശുവിനെ 'ദൈവപുത്രൻ' എന്നു വിളിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

ദൈവം ഒരു ഭാര്യയെ എടുത്ത് ഒരു പുത്രനെ ജനിപ്പിച്ചു എന്നു ചിലർ കരുതുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം അതല്ല. നിങ്ങൾ ആഫ്രിക്കയുടെ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ നിന്നാണെങ്കിൽ, ചിലർ നിങ്ങളെ "ആഫ്രിക്കയുടെ പുത്രൻ" എന്ന് വിളിക്കാം. ഇതിനർത്ഥം ആഫ്രിക്ക വിവാഹം കഴിച്ചെന്നും ഒരു കുട്ടിയുമുണ്ടെന്നും ആണോ അർത്ഥം? നിങ്ങൾ ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്ന് വരുന്നതെന്നാണ് അതിനർത്ഥം.

മശീഹ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അവൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവൻ ആയതുമൂലമാണ്. അവൻ ആദാമിന്റെ പാപത്തിൽ-നാശകരമായ കുടുംബത്തിൽ പ്രവേശിച്ചെങ്കിലും അതിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചില്ല. അവൻ തന്നെ വചനവും, ജീവനും, ദൈവപുത്രനും ആകുന്നു.

> ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടു കൂടെ ആയിരുന്നു. സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി. ഉളവായതു ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉളവായതല്ല. ...
> വചനം ജഡമായി തീർന്നു, നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. അവൻ ദയയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു. (യോഹന്നാൻ 1: 1-3,14)

ആദം വിലക്കപ്പെട്ട പഴം ഭക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ ദിവസം ദൈവം നൽകിയ വാഗ്ദത്തം നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? സ്ത്രീയുടെ സന്തതി സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർക്കും എന്ന് ദൈവം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

വാഗ്ദത്ത സന്തതി ഇപ്പോൾ കന്യകയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലായിരുന്നു.

സർപ്പത്തിന്റെ തല എങ്ങനെ തകർക്കും എന്ന് കാണപ്പെടുവാൻ പോകുന്നതേ ഉള്ളൂ.

രംഗം 39

ജോസഫിന്റെ കഥ

മറിയ നസറേത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ആശാരി ജോസഫിനെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ പ്രതിഞ്ജാ കൊടുത്തവളായിരുന്നു.

മറിയയും യോസേഫും യഹൂദരായിരുന്നു, അവരുടെ വംശാവലി ദാവീദ് രാജാവിലേക്കും അബ്രഹാമിലേക്കും പിന്തുടർന്നിരുന്നു. ജോസഫ് രാജകുമാരൻ ആയിരിക്കുമായിരുന്നു, എന്നാൽ അവന്റെ രാജ്യം റോമാസാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചു. തെരുവുകളെ റോമാ പടയാളികൾ റോന്തുചുറ്റി നടന്നിരുന്നു. രാജ്യദ്രോഹത്തെക്കുറിച്ച് സംശയിക്കപ്പെട്ട യഹൂദന്മാരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്തു. നികുതി പിരിക്കുന്നവർ ജനങ്ങളെ കൊള്ളയടിച്ചു. ജീവിതം കയ്പുള്ളതായിരുന്നു.

പക്ഷെ യോസേഫ് ഉത്സാഹിതനായിരുന്നു. ഉടൻ അവൻമറിയയെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കും. വിവാഹാനന്തരം ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ അവൻ കഠിനമായി പരിശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു ദിവസം അയാൾ ഞെട്ടിക്കുന്ന ഒരു വാർത്ത കേട്ടു: മറിയ ഗർഭിണിയായിരുന്നു.

യോസേഫിന് എന്ത് തോന്നി എന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നു? മറിയ അവനോട് അവിശ്വസ്തതകാണിച്ചു എന്ന് തോന്നിക്കാണണം.

ജോസഫ് ഹൃദയം തകർന്നവനായി, എന്നാൽ അവൻ ശരിയായ കാര്യം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ശാന്തമായി വിവാഹനിശ്ചയം മാറ്റാൻ തീരുമാനിച്ചു, അവൻ മറിയയെ ലജ്ജിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല.

> ഇത് കണക്കാക്കി ഇരുന്നപ്പോൾ, അവൻ ഉറങ്ങിപ്പോയി, കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ സ്വപ്നത്തിൽ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി.
>
> ദാവീദിന്റെ മകനായ യോസേഫേ, നിന്റെ ഭാര്യയായ മറിയയെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ ശങ്കിക്കേണ്ടാ; അവളിൽ ഉല്പാദിതമായതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ആകുന്നു. അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരിക്കകൊണ്ടു നീ അവന്നു യേശു എന്നു പേർ ഇടേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> “കന്യക ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. അവന്നു ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ എന്നർത്ഥമുള്ള ഇമ്മാനൂവേൽ എന്നു പേർ വിളിക്കും” എന്നു കർത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ ഇതൊക്കെയും സംഭവിച്ചു. (മത്തായി 1: 20-23)

ജോസഫിന്റെ ദുഃഖം സന്തോഷമായിത്തീർന്നു. എത്ര വലിയ ബഹുമതി! മറിയ വാഗ്ദത്ത മശിഹയുടെ അമ്മയാകും! അവൻ യോസേഫ് കുട്ടിയുടെ നിയമപരമായ രക്ഷാകർത്താവാകും!

അവന്റെ പേര് യേശു എന്ന് ആയിരിക്കും യഹോവ രക്ഷിക്കും എന്നർത്ഥം, അല്ലെങ്കിൽ കേവലം രക്ഷകൻ എന്ന്.

> യോസേഫ് ഉറക്കം ഉണർന്നു. കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു ഭാര്യയെ ചേർത്തുകൊണ്ടു മകനെ പ്രസവിക്കുംവരെ അവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചില്ല. മകന്നു അവൻ യേശു എന്നു പേർ വിളിച്ചു. (മത്തായി 1: 24-25)

ദൈവത്തിന്റെ കൈ ആ കാര്യത്തിൽ മുഴുവനും ഉണ്ടായിരുന്നു.

രംഗം 40

ആഗമനം

എഴുന്നൂറു വർഷം മുമ്പ്, മശിഹ-രാജാവ് ബേത്ലഹേമിൽ ജനിക്കുമെന്ന് മീഖാ പ്രവാചകൻ മുൻകൂട്ടിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു. ദാവീദ് രാജാവിന്റെ പുരാതന ജന്മസ്ഥലത്തിൽ.

പക്ഷെ ഒരു പ്രശ്നം ഉണ്ടായിരുന്നു. മറിയയും യോസേഫും നാസറെതിൽ താമസിച്ചിരുന്നു, വടക്കോട്ട് മൂന്ന് ദിവസത്തെ വഴി ദൂരമുള്ള സ്ഥലം. തിരുവെഴുത്തുകൾ എങ്ങനെ നിവർത്തിക്കുമായിരുന്നു?

ദൈവത്തിന് എല്ലാം നിയന്ത്രണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

മറിയയ്ക്കു പ്രസവിക്കാൻ സമയമായപ്പോൾ, റോമൻ ചക്രവർത്തി സീസർ അഗസ്റ്റസ് ഒരു കൽപ്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു സാമ്രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ പ്രജകളും ഉടൻ തങ്ങളുടെ പൂർവികരുടെ നഗരത്തിലേക്ക് നികുതി അടയ്ക്കുന്നത് രേഖപ്പെടുത്താൻ ചെല്ലണം എന്ന്. അങ്ങനെ യോസേഫ് പൂർണ്ണ ഗർഭിണിയായ മറിയയുമൊത്ത് നസ്രേത്തിൽനിന്നു ബേത്ലഹേമിലേക്കു പോയി.

> അവർ അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൾക്കു പ്രസവത്തിനുള്ള കാലം തികെഞ്ഞു. അവൾ ആദ്യജാതനായ മകനെ പ്രസവിച്ചു,
>
> ശീലകൾ ചുറ്റി വഴിയമ്പലത്തിൽ അവർക്കു സ്ഥലം ഇല്ലായ്കയാൽ പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി. (ലൂക്കോസ് 2: 6-7)

ബെത്ലഹേമിൽ, നികുതി രേഖപ്പെടുത്താൻ വന്ന ക്ഷീണിച്ച യാത്രക്കാരുടെ ജനത്തിരക്കുള്ള ഒരിടം, ഒരു സ്ത്രീയുടെ വാഗ്ദത്ത സന്തതി ജനിച്ചു. സുവിശേഷം കൃത്യതയോടെ ഈ സംഭവം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

> അവൾ ആദ്യജാതനായ മകനെ പ്രസവിച്ചു. (ലൂക്കോസ് 2: 6)

അവന്റെ അമ്മയുടെ ഭാഗത്തു ഈ കുഞ്ഞ് മറിയത്തിന്റെ പുത്രൻ, എന്നാൽ പിതാവിന്റെ വശത്ത്, അവൻ ദൈവത്തിന്റെ നിത്യപുത്രൻ ആയിരുന്നു. ദൈവം ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ച അതേ വചനത്താലാണ്, സീനായ് പർവതത്തിൽ നിന്ന് മുഴങ്ങിയ അതേ ശബ്ദം ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ മൃദു കരച്ചലിലാണ് ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നത്.

എവിടെയാണ് അവൻ ജനിച്ചത്?

ഒരു രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലല്ല, ആശുപത്രിയിൽ അല്ല, ഒരു വഴിയമ്പലത്തിൽ പോലും അല്ല. ആട്ടിൻ കുട്ടികൾ ജനിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ രാജാവ് ജനിച്ചു—ഒരു കളപ്പുരയിൽ അവന്റെ കിടക്ക ഒരു പശുത്തൊട്ടിയിൽ.

അത് ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു.

> നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സമ്പന്നൻ ആയിരുന്നിട്ടും അവന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ ആകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദരിദ്രനായിത്തീർന്ന കൃപ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. (2 കൊരിന്ത്യർ 8: 9)

എന്നാൽ, തന്റെ പുത്രന്റെ വരവിനെ ആദരിക്കാൻ ചില ആഘോഷങ്ങൾ ദൈവത്തിന്ന് ക്രമീകരിച്ചുകൂടായിരുന്നുവോ?

അവൻ ചെയ്തു.

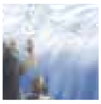

രംഗം 41

ഇടയന്മാരുടെ കഥ

ഭൂമിയിലേക്ക് വരാനിരിക്കുന്ന മശിഹായുടെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത ആദ്യമായി ആരെ ആണ് ദൈവം അറിയിച്ചത്? ചക്രവർത്തിക്ക്? ധനികരും പ്രശസ്തരുമായവർക്ക്? മതനേതാക്കന്മാർക്ക്?

അല്ല.

ഞെട്ടിക്കുന്ന വാർത്തകൾ ആദ്യം ലഭിച്ചത് പാവപ്പെട്ട ഇടയന്മാർക്കാണ്, യെരുശലേമിലെ ആലയത്തിലെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ യാഗം ചെയ്യാനുള്ള കുഞ്ഞാടുകളെ വളർത്തിയവർ.

> അന്നു ആ പ്രദേശത്തു ഇടയന്മാർ രാത്രിയിൽ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ കാവൽകാത്തു വെളിയിൽ പാർത്തിരുന്നു. അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ഒരു ദൂതൻ അവരുടെ അരികെ നിന്നു, കർത്താവിന്റെ തേജസ്സ് അവരെ ചുറ്റിമിന്നി, അവർ ഭയപരവശരായിതീർന്നു.
>
> ദൂതൻ അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; സർവ്വജനത്തിന്നും ഉണ്ടാവാനുള്ളോരു മഹാസന്തോഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു. കർത്താവായ ക്രിസ്തു[13] എന്ന രക്ഷിതാവു ഇന്നു ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അടയാളമോ; ശീലകൾ ചുറ്റി പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> പെട്ടെന്നു സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു സംഘം ദൂതനോടു ചേർന്നു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി. "അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം; ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യർക്കു സമാധാനം" എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> ദൂതന്മാർ അവരെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയശേഷം ഇടയന്മാർ: നാം ബേത്ത്ളേഹെമോളം ചെന്നു കർത്താവു നമ്മോടു അറിയിച്ച ഈ സംഭവം കാണേണം എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
>
> അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു, മറിയയെയും യോസേഫിനെയും പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവിനെയും കണ്ടു.
>
> കണ്ടശേഷം ഈ പൈതലിനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു അറിയിച്ചു. കേട്ടവർ എല്ലാവരും ഇടയന്മാർ പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. (ലൂക്കോസ് 2: 8-18)

ആട്ടിടയന്മാർക്ക് എന്തൊരു കഥയാണ് പറയാനുണ്ടായിരുന്നത്!

രക്ഷകൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങൾ അവനെ കണ്ടു! ഞങ്ങൾ അവനെ തൊട്ടു! ദൂതന്മാരുടെ ഒരു സംഘം ആകാശം നിറഞ്ഞു! രാത്രി പകൽ പോലെ ആയിരുന്നു! മശീഹ വന്നിരിക്കുന്നു! അവൻ ഇവിടെയുണ്ട്! അവൻ ഇവിടെയുണ്ട്!

ചിലർ ഇടയന്മാരുടെ സന്ദേശത്തെ വിശ്വസിച്ചു. മിക്കവരും ചെയ്തില്ല.
എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, തന്റെ ജന്മദിനത്താൽ ലോക ചരിത്രം രണ്ടായി[14] പിളർത്തിയ രാജാവ്, മനുഷ്യരാശിയോടു ചേർന്നിരുന്നു.

> പരിച്ഛേദന കഴിപ്പാനുള്ള എട്ടു ദിവസം തികെഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ഗർഭത്തിൽ ഉല്പാദിക്കുംമുമ്പെ ദൂതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അവന്നു യേശു എന്നു പേർ വിളിച്ചു. (ലൂക്കോസ് 2:21)

രംഗം 42

വിദ്വാന്മാരുടെ കഥ

കളപ്പുരയിൽ യേശുവിന്റെ ജനനത്തിനു ശേഷം, യോസേഫ് തന്റെ ചെറിയ കുടുംബത്തിന് ശരിയായ പാർപ്പിടം ഏർപ്പാടാക്കി.

ഒരു ദിവസം ചില ഉത്തേജിതരായ വിദ്വാന്മാർ യെരുശലേമിലെത്തി. ഒരു പ്രത്യേക നക്ഷത്രം നടത്തി, ഈ പുരുഷന്മാർ നവജാതനായ രാജാവിനെ അന്വേഷിച്ച് ദൂരദേശമായ പേർഷ്യയിൽ നിന്നും വന്നു.

ഈ ജ്ഞാനികൾക്ക് ഒരു ചോദ്യവും ഒരു ലക്ഷ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു:

> യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി പിറന്നവൻ എവിടെ?
> ഞങ്ങൾ അവന്റെ നക്ഷത്രം കിഴക്കു കണ്ടു അവനെ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> ഹെരോദാരാജാവു അതു കേട്ടിട്ടു അവനും യെരൂശലേം ഒക്കെയും ഭ്രമിച്ചു, ജനത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും എല്ലാം കൂട്ടിവരുത്തി: ക്രിസ്തു എവിടെ ആകുന്നു ജനിക്കുന്നതു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു.
>
> അവർ അവനോടു: യെഹൂദ്യയിലെ ബേത്ത്ളേഹെമിൽ തന്നേ: ... എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> എന്നാറെ ഹെരോദാവു വിദ്വാന്മാരെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചു, നിങ്ങൾ ചെന്നു ശിശുവിനെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിപ്പിൻ; കണ്ടെത്തിയാൽ ഞാനും ചെന്നു അവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു, വന്നു എന്നെ അറിയിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> രാജാവു പറഞ്ഞതു കേട്ടു അവർ പുറപ്പെട്ടു; അവർ കിഴക്കു കണ്ട നക്ഷത്രം ശിശു ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു മീതെ വന്നു നില്ക്കുവോളം അവർക്കു മുമ്പായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു.
>
> നക്ഷത്രം കണ്ടതുകൊണ്ടു അവർ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു:
>
> ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു, ശിശുവിനെ അമ്മയായ മറിയയോടുകൂടെ കണ്ടു, വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു നിക്ഷേപപാത്രങ്ങളെ തുറന്നു അവന്നു പൊന്നും കുന്തിരുക്കവും മൂരും കാഴ്ചവെച്ചു.
>
> ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോകരുതു എന്നു സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു അവർ വേറെ വഴിയായി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
>
> അവർ പോയശേഷം കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ യോസേഫിന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുംവരെ അവിടെ പാർക്കുക. ഹെരോദാവു ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ അന്വേഷിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്തായി 2: 1-13)

കുട്ടിയെ കൊല്ലാൻ ഹെരോദാവ് ശ്രമിച്ചു. യെരുശലേം നിവാസികൾ അവനെ നിരസിച്ചു. എന്നാൽ വിദ്വാന്മാർ, അവനെ കണ്ടെത്താൻ കത്തുന്ന മരുഭൂമി കടന്നു വന്നവർ, അവനെ നമസ്കരിച്ചു, അവനെ ഒരു രാജാവിനെ ഉജിതമായ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു: സ്വർണം, ധൂപവർഗ്ഗവും, മരിച്ചവരെ സുരഭീകരിക്കുന്ന പദാർത്ഥം വിലയേറിയ സുഗന്ധവസ്തുവും ആയി. എന്തുകൊണ്ട് സുരഭീകരിക്കുന്ന സാധനം?

ഈ ജ്ഞാനികൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നൊ യേശു മരിക്കാൻ ജനിച്ചു എന്ന്?

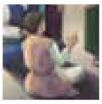

രംഗം 43
തികഞ്ഞ കുഞ്ഞ്

ദൂതന്റെ മുന്നറിയിപ്പിനുശേഷം, യോസേഫ് മറിയേയും ബാലനായ യേശുവിനേയും എടുത്തു ഈജിപ്തിലേക്കു പോയി, അവിടെ അവർ ക്രൂരനായ ഹെരോദാവിന്റെ മരണംവരെ അഭയാർഥികളായി ജീവിച്ചു..

> എന്നാൽ ഹെരോദാവു കഴിഞ്ഞുപോയശേഷം കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ മിസ്രയീമിൽ വെച്ചു യോസേഫിന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: ശിശുവിന്നു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവർ മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യിസ്രായേൽദേശത്തേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്തായി 2: 19-20)

കർത്താവ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു പുരാതന പ്രവചനം നിവർത്തിച്ചു:

> മിസ്രയീമിൽ നിന്നു ഞാൻ എന്റെ മകനെ വിളിച്ചു. (ഹോശേയ 11: 1)

അതുകൊണ്ട് യോസേഫും മറിയയും യേശുവിനെ നസറെത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ അവൻ തന്റെ അർധസഹോദരന്മാരോടൊപ്പം വളർന്നു.[15]

പലവിധത്തിലും യേശു മറ്റു കുട്ടികളെപ്പോലെ ആയിരുന്നു. അവൻ കഴിച്ചു, ഉറങ്ങി, കളിച്ചു, പഠിച്ചു, ഒരു തൊഴിലിൽ അറിവുള്ളവനായി. എന്നാൽ മറ്റു വഴികളിൽ, യേശു മറ്റു കുട്ടികളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അവൻ സ്വാർത്ഥനല്ലായിരുന്നു. അവൻ എപ്പോഴും തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിച്ചു. അവൻ കള്ളം ഒരിക്കലും പറഞ്ഞില്ല. അവൻ എപ്പോഴും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ തന്റെ പിതാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു.

> പവിത്രൻ, നിർദ്ദോഷൻ, നിർമ്മലൻ, പാപികളോടു വേർവിട്ടവൻ.

ചരിത്രത്തിലെ ഏക തികഞ്ഞ സന്താനമാണ് യേശു. തികഞ്ഞതെന്നതിന്റെ അർത്ഥം അവന്റെ മുട്ടിലെ തൊലി ഒരിക്കലും ഉരഞ്ഞില്ല അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മുഖക്കുരു ഇല്ലയിരുന്നു എന്നല്ല. അവന് ഒരു തികഞ്ഞ സ്വഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. അവൻ തികച്ചും വിശുദ്ധനും നല്ലവനുമായിരുന്നു. അവൻ ശക്തിയിലും ജ്ഞാനത്തിലും തികഞ്ഞവനായിരുന്നു. മറിയയുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവൻ തന്നെ ചില പരിമിതികൾ ചുമത്തി മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഒരു മനുഷ്യനായി ജീവിക്കാൻ വേണ്ടി.

> യേശുവോ ജ്ഞാനത്തിലും വളർച്ചയിലും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും കൃപയിലും മുതിർന്നു വന്നു. (ലൂക്കൊസ് 2:52)

യേശുവിന് 12 വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം നസറെത്തിൽനിന്ന് യെരുശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു പെസഹാ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുന്ന യാഗോത്സവം ആചരിക്കേണ്ടതിനായി.[16] അവന്റെ ബാല്യകാല സുഹൃത്തുക്കൾ വലിയ നഗരം പര്യവേക്ഷണം നടത്തിയപ്പോൾ, ആഴ്ചവട്ടം ദൈവാലയ മുറ്റത്തിൽ യേശു സമയം ചെലവഴിച്ചു. ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ ഇടയില് ഇരിന്ന്, അവരുടെ ഉപദേശം കേൾക്കയും അവരോടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കയും ചെയ്തു.

> അവന്റെ വാക്കു കേട്ടവർക്കെല്ലാവർക്കും അവന്റെ വിവേകത്തിലും ഉത്തരങ്ങളിലും വിസ്മയം തോന്നി. (ലൂക്കൊസ് 2:47)

ദൈവാലയം കുഞ്ഞാടുകളെ ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കായി ഒരു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലം ആയിരുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർക്ക മനസിലാകത്തത് ബാലനായ യേശുവിന് മനസ്സിലായിരുന്നു.

അവൻ അവസാനത്തെ കുഞ്ഞാടിനെ അർപ്പിക്കാൻ വന്നു.

രംഗം 44

ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്

ബേത്ലഹേമിൽ യേശു ജനിച്ചതിനു ശേഷം മുപ്പത് വർഷം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സീസർ അഗസ്റ്റസ് മരിച്ചു. തന്റെ വളർത്തു മകനായ കൈസർ തീബെർയ്യൊസ് റോമൻ സാമ്രാജ്യം വാണു. ഹെരോദാവ് അന്തിപ്പാസ് ഗലീലയിൽ ഭരിച്ചു. പൊന്തൊസ് പീലാത്തോസ് യെഹൂദ്യയിൽ ഭരണം നടത്തി. ഒരു പുതിയ പ്രവാചകന് പാലസ്തീനിൽ പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു.

> ആ കാലത്തു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ വന്നു, യെഹൂദ്യയിലെ മരുഭൂമിയിൽ പ്രസംഗിച്ചു "സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> "മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ വാക്കാവിതു: കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കി അവന്റെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ" എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ.
>
> യോഹന്നാന്നു ഒട്ടക രോമംകൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പും അരയിൽ തോൽവാറും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ ആഹാരമോ വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും ആയിരുന്നു. (മത്തായി 3: 1-4)

അക്കാലത്തെ പലരും പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ച് മികച്ച ഭക്ഷണവും കഴിച്ചു പോന്നിരുന്ന സമയത്ത്, യോഹന്നാൻ ലളിതമായി ജീവിച്ചു. അവൻ ഒരു ദൗത്യം ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ആയിരുന്നു.

യോഹന്നാൻ രാജാവിന്റെ മുൻഗാമി ആയിരുന്നു.

നൂറുകണക്കിനു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് രണ്ടു പ്രവാചകന്മാർ, യെശയ്യാവും മലാഖിയും, ഭാവിയിലെ ഒരു പ്രവാചകനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരുന്നു മശിഹായുടെ വരവ് അറിയിക്കുന്നവൻ എന്ന്. ആ പ്രവാചകൻ യോഹന്നാൻ ആയിരുന്നു.

മുൻ പ്രവാചകന്മാർ പ്രവചിച്ചിരുന്നു കൃത്യസമയത്തു വാഗ്ദത്ത രക്ഷകൻ ഭൂമിയിലേക്കു വരും എന്ന്, യോഹന്നാൻ പ്രസംഗിച്ചു: ആ സമയം വന്നിരിക്കുന്നു. രക്ഷകൻ ഇതാ ഇവിടെ!

യോഹന്നാനെ കേൾക്കുവാൻ ജനക്കൂട്ടം മരുഭൂമിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. പാപികളെന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞു രക്ഷകനെ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് ചിന്തിച്ചവർ യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ സ്നാനം ഏറ്റു. ഇങ്ങനെയാണ് അവർ മശീഹയിൽ, അവരുടെ പാപത്തിന്റെ വലിയ കടം കഴുകി, അവരെ അവന്റെ നീതിയാൽ ധരിപ്പിക്കുന്നവനിൽ വിശ്വാസം പ്രകടമാക്കിയത്.

ദിവസംതോറും, പല ആഴ്ചതോറും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വരുന്ന ദീർഘനാൾ കാത്തിരുന്ന രക്ഷകനെപ്പറ്റി യോഹന്നാൻ ജനത്തോടു സംസാരിച്ചു, "അവന്റെ ചെരിപ്പു ചുമപ്പാൻ ഞാൻ മതിയായവനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും തീയിലും സ്നാനം ഏല്പിക്കും." (മത്തായി 3:11).

ഒരു ദിവസം രക്ഷകൻ വന്നു—കുന്നിന്മേൽ നിന്നിറങ്ങി, പുരുഷാരം വഴി, യോഹന്നാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചിരുന്ന ഇടത്തു വന്നു.

യോഹന്നാൻ യേശുവിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പറഞ്ഞു,

> "ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു;" (യോഹന്നാൻ 1:29)

എന്തുകൊണ്ടാണ് യോഹന്നാൻ യേശുവിനെ ദൈവകുഞ്ഞാടെന്നു വിളിച്ചത്?

എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അറിയാമെങ്കിൽ രാജകീയ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കറിയും.

രംഗം 45
തികഞ്ഞ പുത്രൻ

അവനെ സ്നാനപ്പെടുത്താൻ യേശു യോഹന്നാനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വന്ന മശീഹ-രാജാവ് മാനസാന്തരപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നതിനാൽ യോഹന്നാൻ എതിർത്തിരുന്നു.

> യേശു അവനോടു: "ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്ക; ഇങ്ങനെ സകലനീതിയും നിവർത്തിക്കുന്നതു നമുക്കു ഉചിതം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു" (മത്തായി 3:15)

യോഹന്നാൻ യേശുവിനെ സ്നാപനപ്പെടുത്തി. സ്നാപനമേൽക്കുന്നതിലൂടെ അവൻ രക്ഷിക്കാൻ വന്ന മനുഷ്യകുടുംബത്തിലെ അംഗമാണ് എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

> യേശു സ്നാനം ഏറ്റ ഉടനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കയറി അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു ദൈവാത്മാവു പ്രാവെന്നപോലെ ഇറങ്ങി തന്റെ മേൽ വരുന്നതു അവൻ കണ്ടു; ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. (മത്തായി 3: 16-17)

സൃഷ്ടിയുടെ ഒന്നാം ദിവസം പോലെ, ദൈവത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ ഐക്യം വീണ്ടും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദൈവവും, അവന്റെ ആത്മാവും, അവന്റെ വചനവും ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി ഒന്നായി പ്രവർത്തിച്ചു പോലെ, അങ്ങനെ ഇപ്പോൾ അവർ രക്ഷിക്കാൻ ഒന്നായി പ്രവർത്തിക്കും.[17]

ദൈവാത്മാവ് (ആരംഭത്തിൽ വെള്ളതിന്മേൽ പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവൻ) യേശുവിന്റെമേൽ വരുന്നതായി നാം കാണുന്നു. നാം ദൈവപുത്രനെ (ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ച വചനം) നദിയിൽ നിന്ന് കയറുന്നത് കണ്ടു. നാം പിതാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു സംസാരിക്കുന്നത് കേട്ടു.

കഴിഞ്ഞ 30 വർഷം യേശു അവ്യക്തതയിൽ, പൊതുജനത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു മാറി ജീവിച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അവന്റെ പിതാവ് അവന്റെ ഓരോ ചിന്തയും വാക്കും പ്രവൃത്തിയും നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ പുത്രന്റെ ജീവിതത്തിനനെ കുറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ വിധി എന്തായിരുന്നു?

> "ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു!"

മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ യേശു മാത്രമാണ് ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എല്ലാം ചെയ്തവൻ. എല്ലാം. എല്ലായ്പ്പോഴും. പൂർണ്ണമായി.

യേശു ആദാം ചെയ്യാൻ പരാജയപ്പെട്ടതു ചെയ്തു; ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ. എന്നാൽ യേശു അതു പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ചെയ്തു. അവൻ അത് തന്നെയായിരുന്നു.

> ദൈവം പണ്ടു ഭാഗം ഭാഗമായിട്ടും വിവിധമായിട്ടും പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം പിതാക്കന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടു ഈ അന്ത്യകാലത്തു പുത്രൻ മുഖാന്തരം നമ്മോടു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവനെ താൻ സകലത്തിന്നും അവകാശിയാക്കി വെച്ചു; അവൻ മുഖാന്തരം ലോകത്തെയും ഉണ്ടാക്കി. അവൻ അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രഭയും തത്വത്തിന്റെ മുദ്രയും സകലത്തേയും തന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനത്താൽ വഹിക്കുന്നവനും... (എബ്രായർ 1: 1-3)

യേശു പിന്നീട് ഇങ്ങനെ പറിഞ്ഞതിൽ അത്ഭുതമില്ല:

> "ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു." എന്ന് (യോഹന്നാൻ 10:30)

യേശു തികഞ്ഞ പുത്രനാണ്.

രംഗം 46

രണ്ടാമത്തെ മനുഷ്യൻ

ഈ തികഞ്ഞ മനുഷ്യൻ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ ജീവിക്കുകയായിരുന്നതിനാൽ സാത്താൻ സന്തുഷ്ടനായിരുന്നില്ല! എന്നാൽ പിശാചിന് ഒരു തന്ത്രമുണ്ടായിരുന്നു. പാപം ചെയ്യുവാൻ ആദ്യ മനുഷ്യൻ പരീക്ഷിച്ചതു പോലെ, അങ്ങനെ ഇപ്പോൾ ഈ മനുഷ്യനെ പാപത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ ശ്രമിക്കും.

യേശുവിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചു ആദാമിനെ അവൻ നിയന്ത്രിച്ചതുപോലെതന്നെ. ദൈവപുത്രനെ പാപത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചെങ്കിൽ, അപ്പോൾ അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കാൻ യോഗ്യനല്ലാതാകും.

> അനന്തരം പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യേശുവിനെ ആത്മാവു മരുഭൂമിയിലേക്കു നടത്തി. നാല്പതു ദിനരാത്രങ്ങൾ ഉപവസിച്ച ശേഷം അവനു വിശന്നു.
>
> അപ്പോൾ പരീക്ഷകൻ അടുത്തു വന്നു: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ കല്ല് അപ്പമായ്ത്തീരുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്തായി 4: 1-3)

യേശു വിശന്നിരിക്കയായിരുന്നു, പക്ഷേ, അവൻ പിശാചിനെ അനുസരിച്ചില്ല. അവൻ പിതാവിന്റെ ഹിതത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കയില്ല.. മനുഷ്യാഗ്രഹങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ തന്റെ അനന്തശക്തി അവൻ ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നില്ല. യേശു പിശാചിനോട് പൊരുതുവാൻ മോശെയുടെ തോറയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചു:

> "മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽകൂടി വരുന്ന സകലവചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു." (മത്തായി 4: 4, ആവർത്തനപുസ്തകം 8: 3)

അവന്റെ വിവേകശൂന്യമായ അഹങ്കാരത്താൽ പിശാച് പരിശുദ്ധനായവനെ പരീക്ഷിക്കാൻ വീണ്ടും ശ്രമിച്ചു.

> പിന്നെ പിശാചു അവനെ ഏറ്റവും ഉയർന്നോരു മലമേൽ കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളെയും അവയുടെ മഹത്വത്തെയും കാണിച്ചു: വീണു എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ ഇതൊക്കെയും നിനക്കു തരാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. (മത്തായി 4: 8-9)

ആദാം പാപം ചെയ്തപ്പോൾ മനുഷ്യവർഗത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടു ഭൂമിയെ ഭരിക്കാനുള്ള അവകാശം. സാത്താൻ ലോകത്തിന്റെ ആധിപത്യം തട്ടിയെടുത്ത് സ്വയം അതിന്റെ രാജാവാകുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ആധിപത്യം തിരിച്ചെടുക്കാൻ മഹത്ത്വരാജാവ് ഭൂമിയിലെത്തിയിരുന്നു, എങ്കിലും അവൻ തകർക്കാൻ വന്നവനെ കുമ്പിട്ടുകൊണ്ടല്ല അത് ചെയ്യുന്നത്.

> യേശു അവനോടു: "സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോ; 'നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ' എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്തായി 4:10)

ഒടുവിൽ പിശാച് യേശുവിനെ വിട്ടുപോയി. സാത്താന് അവനെപ്പോലെ ഉള്ള ആരെയും ഒരിക്കലും പരീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല, പാപം ചെയ്യാൻ കഴിവോ ആഗ്രഹമോ ഇല്ലാത്ത ഒരാൾ. യേശു ആദാമും അവന്റെ സന്തതിപരമ്പരയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു.

> ഒന്നാം മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവൻ; രണ്ടാം മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ. (1 കൊരിന്ത്യർ 15:47)

ആദം ആദ്യത്തെ പൂർണ മനുഷ്യനാണ്. യേശു രണ്ടാം പൂർണ മനുഷ്യൻ ആയിരുന്നു.

സാത്താൻ ആദാമിനെ പാപം ചെയ്യാൻ പരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ, ആദം പരാജയപ്പെട്ടു, സാത്താൻ വിജയിച്ചു. യേശുവിനെ പാപം ചെയ്യുവാൻ സാത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ചപ്പോൾ സാത്താൻ പരാജയപ്പെട്ടു, യേശു വിജയിച്ചു.

ആദ്യ മനുഷ്യൻ നമ്മെ പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും സാത്താന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു നയിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ മനുഷ്യൻ നമ്മെ പുറത്തേക്കു നയിക്കുവാൻ വന്നു.

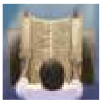

രംഗം 47

മശീഹ-രാജാവ്

സാത്താൻ അവനെ പാപം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം കഴിഞ്ഞ്, യേശു നസറെത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി, അവൻ വളർന്ന് ഒരു മരപ്പണിക്കാരനായി ജോലി ചെയ്തിരുന്നയിടം.

> ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ പതിവുപോലെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു. (ലൂക്കോസ് 4:16)

എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും തിരുവെഴുത്തുകളെ വായിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ആരാധനാലയമാണ് ജൂതദേവാലയം. ഈ പ്രത്യേക ശനിയാഴ്ച യേശുവിന് ഒരു പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായിരുന്നു.

> അവൻ വായിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു.
>
> യെശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം അവന്നു കൊടുത്തു. അവൻ പുസ്തകം വിടർത്തി:
>
> "ദരിദ്രന്മാരോടു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ കർത്താവു എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്കയാൽ അവന്റെ ആത്മാവു എന്റെമേൽ ഉണ്ടു; ബദ്ധന്മാർക്കു വിടുതലും കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ചയും..." (ലൂക്കോസ് 4: 17-18)

യേശു തിരുവെഴുത്തുകളിൽ വായിച്ചത് മിശിഹാ-രാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പുരാതന പ്രവചനം ആയിരുന്നു, ദൈവം എങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നും, സാത്താന്റെ അധീനത, പാപം, മരണം, നരകം എന്നിവയിൽനിന്ന് പാപികളെ എങ്ങനെ രക്ഷിക്കാമെന്നും കാണിക്കുന്ന വചനം.

> പിന്നെ അവൻ പുസ്തകം മടക്കി ശുശ്രൂഷക്കാരന്നു തിരികെ കൊടുത്തിട്ടു ഇരുന്നു
>
> പള്ളിയിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും കണ്ണു അവങ്കൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ അവരോടു: "ഇന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ വചനം കേൾക്കയിൽ ഈ തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തി വന്നിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. (ലൂക്കോസ് 4: 20-21)

യേശുവിന്റെ അയൽക്കാർ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞിരുന്നത് നിറവേറ്റാൻ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് വന്ന മശിഹ ആണ് അവനെന്നുള്ള അവകാശ വാദത്തിന് പ്രതികരിച്ചത് എങ്ങനെ?

> പള്ളിയിലുള്ളവർ ഇതു കേട്ടിട്ടു എല്ലാവരും കോപം നിറഞ്ഞവരായി.
> അവർ എഴുന്നേറ്റു അവനെ പട്ടണത്തിന്നു പുറത്താക്കി
> അവരുടെ പട്ടണം പണിതിരുന്ന മലയുടെ വക്കോളം കൊണ്ടുപോയി
> തള്ളിയിടുവാൻ ഭാവിച്ചു.
> അവനോ അവരുടെ നടുവിൽ കൂടി കടന്നുപോയി. (ലൂക്കോസ് 4: 28-30)

യേശുവിന് ആധിപത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദാമിന്റെ പാപം ബാധിതരും മരിക്കുന്നവരുമായ സന്തതിപരമ്പരയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ദൈവത്താൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട[18] മശീഹ-രാജാവ് പൂർണമായ അധികാരത്തിൽ ആയിരുന്നു. അവന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ അവനെ ആർക്കും സ്പർശിക്കാനാവില്ല.

എന്നാൽ അവന് അവരെ തൊടാം.

രംഗം 48

ഭൂതങ്ങളും രോഗങ്ങളുടെയും മേലുള്ള ആധിപത്യം

പ്രവാചകന്മാരുടെ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ, മശിഹയുടെ നാമങ്ങളിൽ ഒന്ന് യഹോവയുടെ ഭുജം എന്നാണ്. (യെശയ്യാവു 53: 1). യേശുവിന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിച്ചത് അവൻ ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൈ ആയിട്ടാണ്. അവന്റെ കൈകളുടെ സ്പർശനത്തിലൂടെ അഥവാ അവന്റെ വായിൽനിന്നു ഒരു വാക്കിലൂടെ, രോഗികളും മരിക്കുന്നവരും തൽക്ഷണം സൌഖ്യമായി.

> വളരെ പുരുഷാരം മുടന്തർ, കുരുടർ, ഊമർ, കൂനർ മുതലായ പലരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ കാൽക്കൽ വെച്ചു; അവൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കി. (മത്തായി 15:30)

പ്രവാചകന്മാരുടെ വചനങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടു.

> "കുരുടർ കാണുന്നു; മുടന്തർ നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുദ്ധരായിത്തീരുന്നു; ചെകിടർ കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നു; ദരിദ്രരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു. (മത്തായി 11: 5) (യെശയ്യാവു 35: 4-6, 61: 1)

യേശുവിന് ചികിത്സിക്കാൻ കഴിയാത്ത ബാധ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

> ഒരു കുഷ്ഠരോഗി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു മുട്ടുകുത്തി: നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
>
> യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: മനസ്സുണ്ടു, ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ കുഷ്ഠം വിട്ടുമാറി അവന്നു ശുദ്ധിവന്നു. (മർക്കോസ് 1: 40-42)
>
> സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ നാനാവ്യാധികൾ പിടിച്ച ദീനക്കാർ ഉള്ളവർ ഒക്കെയും അവരെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ ഓരോരുത്തന്റെയും മേൽ കൈവെച്ചു അവരെ സൌഖ്യമാക്കി. പലരിൽ നിന്നും ഭൂതങ്ങൾ; നീ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടുപോയി
>
> താൻ ക്രിസ്തു എന്നു അവ അറികകൊണ്ടു മിണ്ടുവാൻ അവൻ സമ്മതിക്കാതെ അവയെ ശാസിച്ചു. (ലൂക്കോസ് 4: 40-41)

പിശാചുകൾ അവനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ യേശു ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ഈ ദുഷ്ട ദൂതന്മാർ അവന്റെ അധികാരവും ശക്തിയും സാക്ഷീകരിച്ചിരുന്നു അവൻ ആകാശവും ഭൂമിയേയും വാക്കാൽ നിവർത്തിച്ചപ്പോൾ. അവർ ഞടുങ്ങി അവരെ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയ ദിവസം ഓർത്ത്. അവൻ ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനായി വസിക്കുന്നു. അവരുടെ യജമാനന്റെ ആധിപത്യം തകർന്നു. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു തങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ആക്രമിച്ചു.

യേശു എവിടെപ്പോയിരുന്നാലും, സാത്താന്റെ ശക്തി ദുർബലമായി. യേശു എവിടെപ്പോയിരുന്നാലും, പാപത്തിന്റെ ശാപം അവൻ ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.

അത്ഭുതങ്ങൾക്കൊപ്പം യേശുവിന് ഒരു സന്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നു:

> കാലം തികഞ്ഞു ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; മാനസാന്തരപ്പെട്ടു സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു. (മർക്കൊസ് 1:15)

രംഗം 49

കാറ്റിനും തിരമാലകൾക്കും മേലുള്ള ആധിപത്യം

യേശു തന്നോടൊപ്പം സഞ്ചരിക്കാനും അവനിൽനിന്നു പഠിക്കാനും പന്ത്രണ്ടു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അനേകം സ്ത്രീകളും അവനെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. യേശുവിനും ശിഷ്യന്മാർക്കും അവർ ഭക്ഷണവും പണവും നൽകി സഹായിച്ചു.

അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് യേശുവിന്റെ വിളി ലളിതമായിരുന്നു:

> "എന്നെ അനുഗമിക്ക" (ലൂക്കോസ് 5:27)

എന്നാൽ അവന്റെ വിളിവിലയേറിയതായിരുന്നു:

> എന്നെക്കാൾ അധികം അപ്പനേയോ അമ്മയേയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യനല്ല; എന്നെക്കാൾ അധികം മകനെയോ മകളെയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യനല്ല. (മത്തായി 10:37)

അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ ആയതിനാൽ, യേശു പലപ്പോഴും ഗലീലക്കടലിനു സമീപം സമയം കഴിച്ചിരുന്നു. അടുത്തും അകലെയുമുള്ള ആളുകൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.

> അവൻ പിന്നെയും കടൽക്കരെവെച്ചു ഉപദേശിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഏറ്റവും വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടുകകൊണ്ടു അവൻ പടകിൽ കയറി കടലിൽ ഇരുന്നു; പുരുഷാരം ഒക്കെയും കടലരികെ കരയിൽ ആയിരുന്നു (മർക്കൊസ് 4: 1)

അന്നു സന്ധ്യയായപ്പോൾ: "നാം അക്കരെക്കു പോക" എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവൻ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു, പടകിൽഇരുന്നപാടെ, അവർ അവനെ കൊണ്ടുപോയി.

> അപ്പോൾ വലിയ ചുഴലിക്കാറ്റു ഉണ്ടായി. പടകിൽ തിര തള്ളിക്കയറുകകൊണ്ടു അതു മുങ്ങുമാറായി. അവൻ അമരത്തു തലയണ വെച്ചു ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു അവർ അവനെ ഉണർത്തി: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ നിനക്കു വിചാരം ഇല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അവൻ എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെ ശാസിച്ചു, കടലിനോടു: "അനങ്ങാതിരിക്ക, അടങ്ങുക" എന്നു പറഞ്ഞു
>
> പെട്ടെന്ന് കാറ്റു അമർന്നു, വലിയ ശാന്തത ഉണ്ടായി.
>
> പിന്നെ അവൻ അവരോടു: "നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഭീരുക്കൾ ആകുവാൻ എന്തു? നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോഴും വിശ്വാസമില്ലയോ" എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അവർ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു. "കാറ്റും കടലും കൂടെ ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നുവല്ലോ; ഇവൻ ആർ?" എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

ഇവൻ ആർ? ആയിരം വർഷം മുമ്പ്, പ്രവാചകൻ ദാവീദ് ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകിയിരുന്നു:

> അവർ അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തിയുടെ അന്ത്യത്തിൽ ആയിരുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ കഷ്ടതയിൽ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു; അവൻ അവരെ അവരുടെ ഞെരുക്കങ്ങളിൽ നിന്നു വിടുവിച്ചു. അവൻ കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശാന്തമാക്കി; തിരമാലകൾ അടങ്ങി. (സങ്കീർത്തനം 107: 27-29)

ആർക്കാണ് കാറ്റിനോടും തിരമാലകളോടും വെറുതെ സംസാരിച്ച് അവരെ ശാന്തമാക്കാൻ കഴിയുന്നത് ?

അവരെ സൃഷ്ടിച്ച അതേ ശബ്ദത്തിന്.

രംഗം 50

പാപത്തിൻ മേലുള്ള ആധിപത്യം

ഒരു ദിവസം, ഒരു മുടന്തനായ മനുഷ്യനെ ഒരു കിടക്കയിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് നാലു പുരുഷന്മാർ യേശു ഉള്ള വീട്ടിൽ ചെന്നു.

അവർ അകത്തു കയറാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നാൽ മുറിയിൽ ആളുകളാൽ തിങ്ങിയതുമൂലം അവർക്ക് കയറുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട്, അവൻ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മേല്പുര പൊളിച്ചു തുറന്നു, പക്ഷവാതക്കാരനെ കിടക്കയോടെ ഇറക്കി വെച്ചു.

> യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു പക്ഷവാതക്കാരനോടു: “മകനേ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. (മർക്കൊസ് 2: 5)

യേശുവിന് അറിയാമായിരുന്നു ഈ മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം വീണ്ടും നടക്കുന്നതല്ല പിന്നെയോ അവന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നതാണെന്ന്

> അവിടെ ചില ശാസ്ത്രിമാർ ഇരുന്നു: ഇവൻ ഇങ്ങനെ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നതു എന്തു? ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർ എന്നു ഹൃദയത്തിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
>
> ഇങ്ങനെ അവർ ഉള്ളിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു യേശു ഉടനെ മനസ്സിൽ ഗ്രഹിച്ചു അവരോടു: “നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു? പക്ഷവാതക്കാരനോടു നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു എളുപ്പം” എന്നു ചോദിച്ചു. “എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രന്നു അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു”
>
> അവൻ പക്ഷവാതക്കാരനോടു: “എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു എല്ലാവരും കാൺകെ പുറപ്പെട്ടു; അതുകൊണ്ടു എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു: ഇങ്ങനെ ഒരു നാളും കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. (മർക്കൊസ് 2: 6-12)

നിയമത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപകർ അവരുടെ മതത്തിനാലും അഹങ്കാരത്തിനാലും അന്ധരായിരുന്നു. അവരുടെ ചിന്തകൾ ഇതുപോലെ പോയിരുന്നു: യേശു, നീ ദൈവദൂഷകനാണ്! നിങ്ങൾ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുമെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നു, ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അതു ചെയ്യാൻ കഴിയൂ!

അവർ ദൈവത്തിന് മാത്രമേ പാപങ്ങള് മോചിക്കാനാകു എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് ശരിയാണ് എന്നാൽ യേശു ആരാണെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ നിഗമനങ്ങൾ തെറ്റായിരുന്നു.

യേശു ആരെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു? നിങ്ങൾ അവന്റെ നാമത്തിന്റെ അർത്ഥം ഓർക്കുന്നുവോ? യഹോവ രക്ഷിക്കുന്നു എന്നാണ്.

യേശു പഠിപ്പിച്ച ഒരു പലസ്തീൻ പട്ടണത്തിൽ, ആളുകൾ ഈ നിഗമനത്തിൽ എത്തി:

> ഞങ്ങൾ തന്നേ കേൾക്കയും അവൻ സാക്ഷാൽ ലോകരക്ഷിതാവു എന്നു അറികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (യോഹന്നാൻ 4:42)

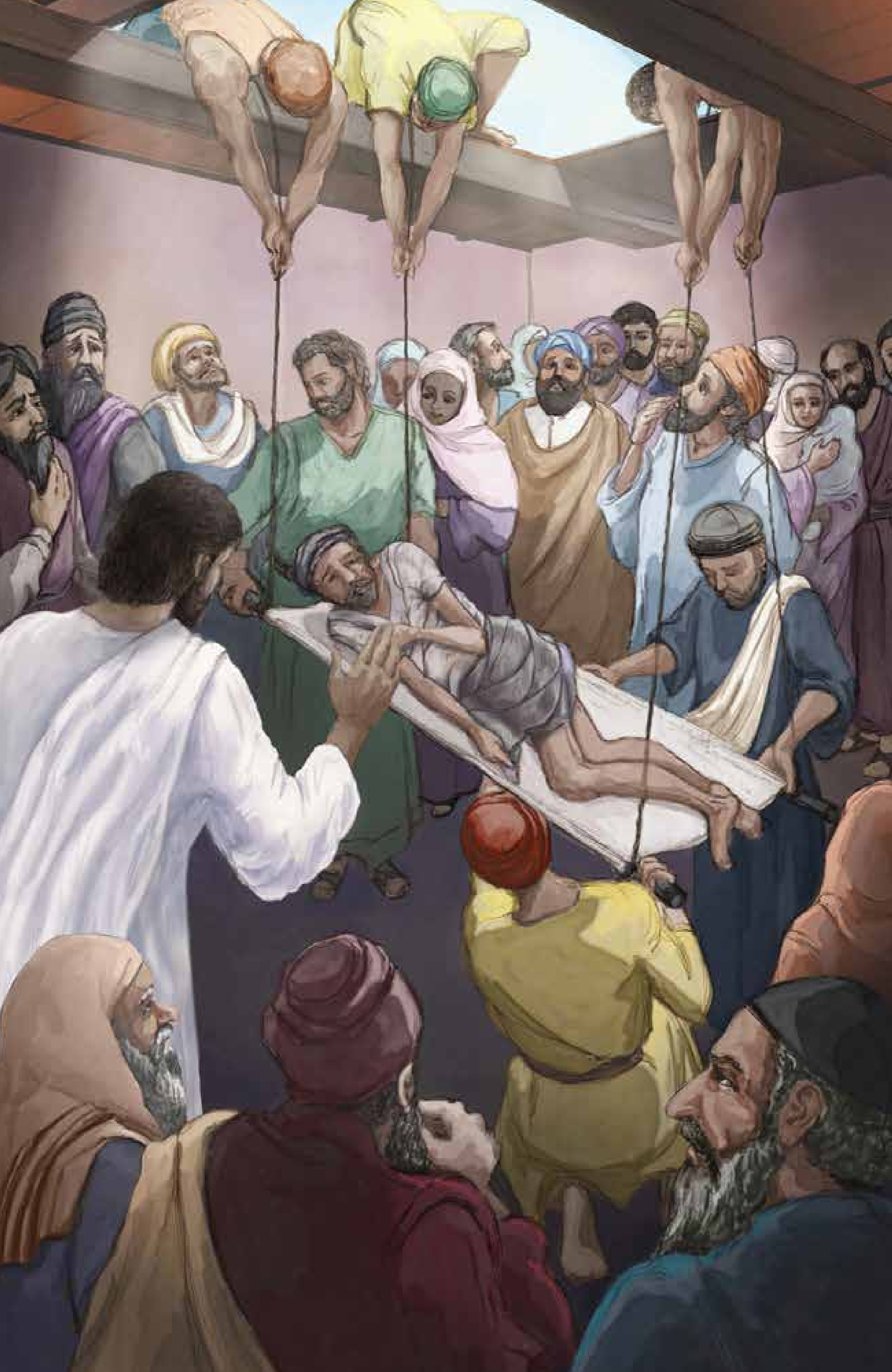

രംഗം 51

മരണത്തിൻ മേലുള്ള ആധിപത്യം

സകല സൃഷ്ടികളുടെയും മേൽ യേശുവിന് അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ചുറ്റും നടന്നില്ല "എന്നെ ആരാധിക്ക ഞാനാണു ദൈവം! ഞാനാണു ദൈവം!!" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്. ദൈവം മാത്രം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് അവൻ ചെയ്തത്. പിന്നീട് ആളുകളെ സ്വന്തം നിഗമനങ്ങളിൽ എത്താൻ അനുവദിച്ചു.

അടുത്ത രണ്ട് കഥകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, നിങ്ങൾ യേശു ആരാണെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നു?

> പിറ്റെന്നാൾ അവൻ നയിൻ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും വളരെ പുരുഷാരവും കൂടെ പോയി. അവൻ പട്ടണത്തിന്റെ വാതിലോടു അടുത്തപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ ഒരുത്തനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു; അവൻ അമ്മെക്കു ഏകജാതനായ മകൻ; അവളോ വിധവ ആയിരുന്നു. പട്ടണത്തിലെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരവും അവളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
>
> അവളെ കണ്ടിട്ടു കർത്താവു മനസ്സലിഞ്ഞു അവളോടു: "കരയേണ്ടാ" എന്നു പറഞ്ഞു;
>
> അവൻ അടുത്തു ചെന്നു മഞ്ചം തൊട്ടു ചുമക്കുന്നവർ നിന്നു. ബാല്യക്കാരാ എഴുന്നേൽക്ക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു" എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
>
> മരിച്ചവൻ എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി; അവൻ അവനെ അമ്മെക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. എല്ലാവർക്കും ഭയംപിടിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചു. (ലൂക്കോസ് 7: 11-16).

മറ്റൊരു ദിവസം യേശു സന്ദർശിച്ചു രണ്ട് ദുഃഖിതരായ സഹോദരിമാരെ മാർത്തയേയും മറിയയേയും. നാലു ദിവസം മുൻപ് അവരുടെ സഹോദരനായ ലാസർ മരിച്ചു.

> മാർത്ത യേശുവിനോടു: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു.
>
> യേശു അവളോടു: ഞാൻ തന്നേ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും. ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും ഒരു നാളും മരിക്കയില്ല. ഇതു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?
>
> അവൾ അവനോടു: ഉവ്വ, കർത്താവേ, ലോകത്തിൽ വരുവാനുള്ള ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു നീ തന്നേ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.
>
> യേശു ... കല്ലറെക്കൽ എത്തി; അതു ഒരു ഗുഹ ആയിരുന്നു; ഒരു കല്ലും അതിന്മേൽ വെച്ചിരുന്നു. കല്ലു നീക്കുവിൻ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു
>
> മരിച്ചവന്റെ സഹോദരിയായ മാർത്ത: കർത്താവേ, നാറ്റം വെച്ചുതുടങ്ങി; നാലുദിവസമായല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> യേശു അവളോടു: വിശ്വസിച്ചാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണും എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ കല്ലു നീക്കി. യേശു ലാസരേ, പുറത്തുവരിക എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു. മരിച്ചവൻ പുറത്തുവന്നു; അവന്റെ കാലും കയ്യും ശീലകൊണ്ടു കെട്ടിയും മുഖം റൂമാൽകൊണ്ടു മൂടിയുമിരുന്നു. അവന്റെ കെട്ടു അഴിപ്പിൻ; അവൻ പോകട്ടെ എന്നു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു. (യോഹന്നാൻ 11:21, 25-27, 38-41, 43-44)

കർത്താവായ യേശു ചരിത്രത്തിലെ ഒരേയൊരു വ്യക്തിക്കു മാത്രമാണ് ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു

> "ഞാൻ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു" എന്ന്.

അവന്റെ വാക്കുകൾ സത്യവചനം ആണെന്ന് അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ തെളിയിച്ചു.

രംഗം 52

പരിപാലകൻ

വലിയ ജനക്കൂട്ടം യേശുവിനെ നിഴലായി പിന്തുടർന്നു, ചിലപ്പോൾ ഏറെ ദിവസത്തേക്ക്. പലപ്പോഴും അവർ അവനെ മരുഭൂമിയിൽ കണ്ടു, അവിടെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം സമയം ചെലവഴിച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ജനക്കൂട്ടത്തിനു വിശന്നു.

ഒരു ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഇത് സംഭവിച്ചു. 5,000ൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ. ഒരു മലഞ്ചെരുവിൽ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു ഗലീലക്കടലിന്റെ കിഴക്കു ഭാഗത്ത്. യേശു വലിയൊരു പുരുഷാരം തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഫിലിപ്പൊസിനോടു:

> “ഇവർക്കു തിന്നുവാൻ നാം എവിടെ നിന്നു അപ്പം വാങ്ങും” എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതു അവനെ പരീക്ഷിപ്പാനത്രേ ചോദിച്ചതു; താൻ എന്തു ചെയ്‌വാൻ പോകുന്നു എന്നു താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു.
>
> ഫിലിപ്പൊസ് അവനോടു: ഓരോരുത്തന്നു അല്പമല്പം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ഇരുനൂറു പണത്തിന്നു അപ്പം മതിയാകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
>
> ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനായി ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ് അവനോടു: ഇവിടെ ഒരു ബാലകൻ ഉണ്ടു; അവന്റെ പക്കൽ അഞ്ചു യവത്തപ്പവും രണ്ടു മീനും ഉണ്ടു. എങ്കിലും ഇത്രപേർക്കു അതു എന്തുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> “ആളുകളെ ഇരുത്തുവിൻ” എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. ആ സ്ഥലത്തു വളരെ പുല്ലുണ്ടായിരുന്നു; അയ്യായിരത്തോളം പുരുഷന്മാർ ഇരുന്നു.
>
> പിന്നെ യേശു അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി, ഇരുന്നവർക്കു പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു; അങ്ങനെ തന്നേ മീനും വേണ്ടുന്നേടത്തോളം കൊടുത്തു. അവർക്കു തൃപ്തിയായശേഷം
>
> അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു: “ശേഷിച്ച കഷണം ഒന്നും നഷ്ടമാകാതെ ശേഖരിപ്പിൻ ” എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അഞ്ചു യവത്തപ്പത്തിൽ തിന്നു ശേഷിച്ച കഷണം അവർ ശേഖരിച്ചു പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു. (യോഹന്നാൻ 6: 5-13)

അടുത്ത ദിവസം ജനക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചു. അവരുടെ രാജാവാകാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. റോമാക്കാരുടെ പീഡനയിൽനിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കാനും അവർക്ക് കൂടുതൽ ആഹാരം കൊടുക്കാനുമായി.

> നശിച്ചുപോകുന്ന ആഹാരത്തിന്നായിട്ടല്ല, നിത്യജീവങ്കലേക്കു നിലനില്ക്കുന്ന ആഹാരത്തിന്നായിട്ടു തന്നേ പ്രവർത്തിപ്പിൻ; അതു മനുഷ്യപുത്രൻ[19] നിങ്ങൾക്കു തരും. അവനെ പിതാവായ ദൈവം മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു” എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
>
> യേശു അവരോടുപറഞ്ഞതു: “ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു; എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവന്നു വിശക്കയില്ല; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു ഒരു നാളും ദാഹിക്കയുമില്ല. (യോഹന്നാൻ 6: 27,35)

ഭക്ഷണതിന് നിങ്ങളുടെ ശരീരം ഒരു സമയംവരെ ജീവിച്ചിരിക്കാൻ സഹായിക്കും, കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനു മാത്രമേ നിത്യജീവൻ ഇന്നും നിത്യതയ്ക്കും വേണ്ടി നിങ്ങൾക്കു തരുവാൻ കഴിയൂ.

യേശുവിനു മാത്രമേ ഇത് പറയാൻ കഴിയൂ

> “ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു” എന്ന്.

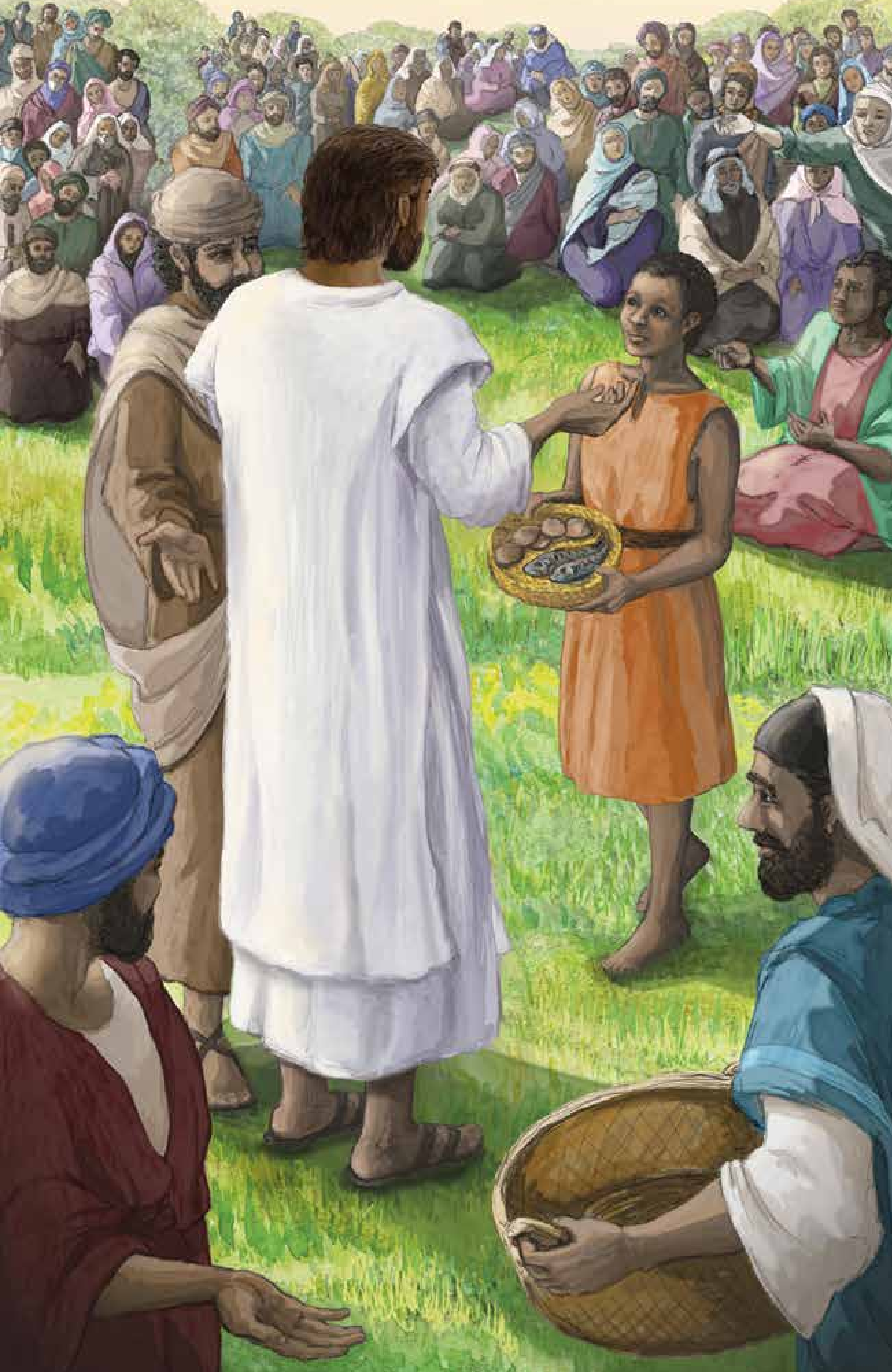

രംഗം 53

ഗുരുനാഥൻ

മതപരമായ അധ്യാപകർ "ഇതു ചെയ്യിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അത് ചെയ്യരുത്! ഈ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുക! ഇതാണ് വഴി!" എന്ന് പറയുന്നവരെ പോലെ അല്ലായിരുന്നു യേശു. യേശുവിനു മാത്രമേ

> "ഞാൻ തന്നേ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു" എന്ന് പറയുവാൻ ഒക്കുകയുള്ളു. (യോഹന്നാൻ 14:6)

അവരുടെ പാപങ്ങൾക്ക് യാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ച് വരാൻ പോകുന്ന മശിഹയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ പ്രവാചകന്മാരിൽ നിന്നും യേശു വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു യേശു പറഞ്ഞു,

> "ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയൊ പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിന്നു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുതു; നീക്കുവാനല്ല നിവർത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നതു." (മത്തായി 5:17)

യേശു മിക്കപ്പോഴും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു എങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ പൗരന്മാർ ജീവിക്കേണമെന്ന് തങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും മഹത്വത്തെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി.

> കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക എന്നും ശത്രുവിനെ പകെക്ക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ;
>
> നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ആകരുതു; ... അവർ മനുഷ്യരെ കാണിക്കാനായി ചെയ്യുന്നു. നീയോ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അറയിൽ കടന്നു വാതിൽ അടെച്ചു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്ക. നിങ്ങൾ ഈവണ്ണം പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ഇന്നു തരേണമേ...
>
> ആകയാൽ നാം എന്തു തിന്നും എന്തു കുടിക്കും എന്തു ഉടുക്കും എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടരുതു. ഈ വക ഒക്കെയും ജാതികൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നു അറിയുന്നുവല്ലോ. മുമ്പെ അവന്റെ രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിപ്പിൻ; അതോടുകൂടെ ഇതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും.
>
> കള്ള പ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ വേഷം പൂണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമെയോ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു.
>
> ആകയാൽ എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും പാറമേൽ വീടു പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലെച്ചു; അതു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതാകയാൽ വീണില്ല.
>
> എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കെയും മണലിന്മേൽ വീടുപണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലെച്ചു, അതു വീണു; അതിന്റെ വീഴ്ച വലിയതായിരുന്നു." (മത്തായി 5: 43-44; 6: 5-6, 9-11, 31-33; 7:15, 24-27)

സ്വർഗത്തിൽനിന്നുള്ള ഗുരുവിനെപ്പോലെ ആരും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല.

രംഗം 54
അവന്റെ മഹിമ

ജനകൂട്ടം യേശുവിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നിൽ യഹൂദന്മാരുടെ ഗുരുക്കന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും സന്തുഷ്ടരായിരുന്നില്ല. ജനങ്ങൾ അവരെ ശ്രവിക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു.

ഒരു ദിവസം മഹാപുരോഹിതന്മാർ യേശുവിനെ പിടിപ്പാൻ ആലയസൂക്ഷിപ്പുകാരെ അയച്ചു, എന്നാൽ അവർക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ചേവകർ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവർ അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുവരാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:

> ഈ മനുഷ്യൻ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ ആരും ഒരുനാളും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്നു ചേവകർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (യോഹന്നാൻ 7:46)

പ്രവാചകന്മാർപോലും യേശുവിനെ പോലെ സംസാരിച്ചില്ല. പ്രവാചകന്മാർ ഒരു ഇരുണ്ട ലോകത്തിൽ പ്രകാശം വീശുന്ന മെഴുകുതിരിയുടെ കിരണങ്ങൾ പോലെ ആയിരുന്നു, എന്നാൽ മശീഹ "നീതിയുടെ സൂര്യൻ" ആയിരുന്നു (മലാഖി 4: 2) സൂര്യൻ ഉദിച്ചാൽ ആർക്കാണ് മെഴുകുതിരിയുടെ ആവശ്യം?

യേശു പിന്നെയും അവരോടു സംസാരിച്ചു:

> "ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു; എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുളിൽ നടക്കാതെ ജീവന്റെ വെളിച്ചമുള്ളവൻ ആകും" എന്നു പറഞ്ഞു. (യോഹന്നാൻ 8:12)

ആദിയിൽ പറഞ്ഞ വചനം യേശു ആകുന്നു: "വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ." അവനാണ് ആത്യന്തിക ഉറവിടം, ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ വെളിച്ചം.

മശിഹയുടെ ദൗത്യം നിറവേറ്റാൻ സമയം അടുത്തുവരവേ, അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ മൂന്നുപേരെ പത്രോസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാനെയും ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.

> അവിടെ അവരുടെ മുമ്പിൽ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അവന്റെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ ശോഭിച്ചു അവന്റെ വസ്ത്രം വെളിച്ചം പോലെ വെള്ളയായി തീർന്നു.
>
> അപ്പോള് തന്നേ മോശെയും ഏലിയാവും അവനോടു സംഭാഷിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു...
> പ്രകാശമുള്ളോരു മേഘം അവരുടെ മേൽ നിഴലിട്ടു; മേഘത്തിൽ നിന്നു:
>
> ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ, ഇവങ്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു; ഇവന്നു ചെവികൊടുപ്പിൻ എന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി.
>
> ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു കവിണ്ണുവീണു. യേശു അടുത്തു ചെന്നു അവരെ തൊട്ടു: "എഴുന്നേല്പിൻ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ" എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അവർ തലപൊക്കിയാറെ യേശുവിനെ മാത്രമല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല. (മത്തായി 17: 1-3, 5-8)

ശിഷ്യന്മാർ അന്നു കണ്ടത് ഒരിക്കലും മറന്നുകളഞ്ഞില്ല. പത്രോസ് പിന്നീട് എഴുതി, "ഞങ്ങൾ അവന്റെ മഹിമ കണ്ട സാക്ഷികളത്രേ." (2 പത്രൊസ് 1:16) യോഹന്നാൻ എഴുതി, കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി ... ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു. (യോഹന്നാൻ 1:14).

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, പുത്രന്റെ മഹത്വം ജഡത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

തന്റെ ദൗത്യം നിറവേറ്റാൻ രാജാവിനു സമയമായി.

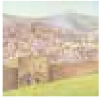

രംഗം 55

അവന്റെ ദൗത്യം

മൂന്നു വർഷം, കർത്താവായ യേശു പലസ്തീൻ ദേശത്തിനു ചുറ്റും "അവൻ നന്മചെയ്തും പിശാചു ബാധിച്ചവരെ ഒക്കെയും സൌഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചു" (പ്രവൃത്തികൾ 10:38) സാധാരണക്കാർ അവനെ സ്നേഹിച്ചു, പക്ഷേ യെരുശലേമിലെ മതനേതാക്കന്മാർ അവനെ കൊല്ലാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തി—അതു യേശു അറിഞ്ഞു.

> അവന്റെ ആരോഹണത്തിന്നുള്ള കാലം തികയാറായപ്പോൾ അവൻ യെരുശലേമിലേക്കു യാത്രയാവാൻ മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു. (ലൂക്കോസ് 9:51)

ദൂരെയുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിലെ ദുഷ്ടമനുഷ്യർ നിങ്ങളെ പിടികൂടുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ അവിടേക്ക് പോകുമോ?

അതാണ് യേശു ചെയ്തത്.

> അന്നു മുതൽ യേശു താൻ യെരുശലേമിൽ ചെന്നിട്ടു, മൂപ്പന്മാർ, മഹാപുരോഹിതന്മാർ, ശാസ്ത്രിമാർ എന്നിവരാൽ പലതും സഹിച്ചു കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും വേണ്ടതു എന്നു ശിഷ്യന്മാരോടു പ്രസ്താവിച്ചു തുടങ്ങി. (മത്തായി 16:21)

ഈ ശിഷ്യന്മാർ തേടുന്ന രാജാവ് ഇതരത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഒരു മിശിഹയോ? ദൈവം അത്തരമൊരു വേദനയും ലജ്ജയും അനുഭവിക്കാൻ തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനെ അനുവദിക്കില്ല. പത്രൊസ് അവനോട്,

> "കർത്താവേ, അതു അരുതേ; നിനക്കു അങ്ങനെ ഭവിക്കരുതേ" എന്ന് പറഞ്ഞു.
>
> അവനോ തിരിഞ്ഞു പത്രൊസിനോടു; "സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോ; നീ എനിക്കു ഇടർച്ചയാകുന്നു; നീ ദൈവത്തിന്റേതല്ല മനുഷ്യരുടേതത്രെ കരുതുന്നതു" എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്തായി 16: 22-23)

ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഒരു മശിഹ രാജാവ് ആവശ്യമായിരുന്നു റോമൻ രാജ്യത്തെ നശിപ്പിക്കാനും യെരുശലേമിൽ ഒരു പുതിയ സർക്കാർ സ്ഥാപിക്കാൻ. അവർ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ, ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങൾ ആർക്കു ലഭിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർ വാദിച്ചു.

> നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം ... മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും വന്നതുപോലെ തന്നേ" എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്തായി 20:26, 28)

അവന്റെ ഭൂമിയിലേക്കുള്ള ആദ്യവരവിൽ, മശിഹ രാഷ്ട്രീയ രാജ്യങ്ങളെ കീഴടക്കുവാനും ഭൌമികപാരമ്പര്യങ്ങളെ ഭരിക്കുവാനുമായിരുന്നില്ല. അവൻ സാത്താനെ കീഴടക്കി മാനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ വാഴുവാനുമായിട്ടാണ്.

> ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തന്നേ ഉണ്ടല്ലോ "എന്നു അവൻ അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. (ലൂക്കോസ് 17:21)

എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള രാജാവ് ഹൃദയത്തിൽ വാഴുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് (പിന്നീട് മുഴുവൻ ഭൂമിയിലും) ലോകത്തിന്റെ പാപം കടം തിരിച്ചടയ്ക്കുകയും മരണത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമായിരുന്നു.

അതായിരുന്നു അവന്റെ ദൗത്യം.

രംഗം 56

രാജാവ് ജറുസലേമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു

എല്ലാം പദ്ധതി അനുസരിച്ച് പോകുകയായിരുന്നു. കർത്താവു യെരുശലേമിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ, അവൻ ഒരു കാര്യത്തിനായി രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചു.

> നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടക്കുമ്പോൾ ആരും ഒരിക്കലും കയറീട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. അതിനെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ: കർത്താവിന്നു ഇതിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അയക്കപ്പെട്ടവർ പോയി തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു പോലെ കണ്ടു. പറഞ്ഞതു പോലെ കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉടയവർ: കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
>
> കർത്താവിനു ഇതിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അതിനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം കഴുതക്കുട്ടിമേൽ ഇട്ടു യേശുവിനെ കയറ്റി.
>
> അവൻ പോകുമ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു. അവൻ ഒലീവുമലയുടെ ഇറക്കത്തിന്നു അടുത്തപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടം എല്ലാം തങ്ങൾ കണ്ട സകല വീര്യപ്രവൃത്തികളെയും കുറിച്ചു സന്തോഷിച്ചു അത്യുച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി:
>
> കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സമാധാനവും അത്യുന്നതങ്ങളിൽ മഹത്വവും എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> പുരുഷാരത്തിൽ ചില പരീശന്മാരോ[20] അവനോടു: ഗുരോ, നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വിലക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അതിന്നു അവൻ: "ഇവർ മിണ്ടാതിരുന്നാൽ കല്ലുകൾ ആർത്തുവിളിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു" എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (ലൂക്കോസ് 19: 30-40)

എന്തൊരു വ്യത്യസ്തമായൊരു രാജാവ്!

മശിഹ-രാജാവ് കാഹളധ്വനിയും ശക്തമായ ഒരു സൈന്യവുമായി രാജധാനി ആഞ്ഞടിച്ചില്ല. അവൻ യുദ്ധകുതിരപ്പുറത്തു കയറിയല്ല എഴുന്നള്ളിയത്.

അവൻ ഒരു എളിയ കഴുതപ്പുറത്തു കയറി—ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയുടെ, മെരുങ്ങാത്ത കഴുതയുടെ (സാധാരണയായി അത് ചവിട്ടുകയോ കുതിക്കുകയോ ചെയ്യും). വിശേഷകമായ അതിന്റെ തോളിലും പുറത്തുമായി ഒരു കുരിശിന്റെ അടയാളം ഉള്ള ഒരു മൃഗം, ഏറ്റവും പ്രധാനമായി, പ്രവാചകനായ സെഖര്യാവ് അഞ്ഞൂറു വർഷം മുൻപ് എഴുതിയത് നിറവേറ്റാൻ കഴിയുന്ന ഒരേയൊരു മൃഗം

> സീയോൻ പുത്രിയേ, ഉച്ചത്തിൽ ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്ക; യെരുശലേംപുത്രിയേ, ആർപ്പിടുക! ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അവൻ നീതിമാനും ജയശാലിയും താഴ്മയുള്ളവനും ആയി കഴുതപ്പുറത്തും പെൺകഴുതയുടെ കുട്ടിയായ ചെറുകഴുതപ്പുറത്തും കയറിവരുന്നു. (സെഖര്യാവു 9: 9)

എന്തുകൊണ്ടാണ് മശിഹ-രാജാവ് ശക്തിയുള്ള ഒരു കുതിരപ്പുറത്ത് യെരുശലേമിലേക്കു സഞ്ചരിക്കാതെ ഇരുന്നത്? കാരണം അവൻ അവരുടെ റോമൻ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് ആളുകളെ രക്ഷിക്കാൻ അല്ല വന്നിരുന്നത്.

അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കാനാണു വന്നത്.

രംഗം 57

രാജാവിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു

അടുത്ത കുറച്ച് ദിവസങ്ങളിൽ, യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ജനത്തെ പഠിപ്പിച്ചു, അവിടെ, ഒരു ബാലൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ, പണ്ഡിതന്മാരെ ആഴമായ ചോദ്യങ്ങളോട്ടും ജ്ഞാനപൂർവമായ ഉത്തരങ്ങളോട്ടും അവൻ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ദൈവാലയത്തിലെ നേതാക്കന്മാർക്ക് മറ്റൊരു മനോഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നു.

"അവൻ ഞങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ല എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു!"

അതിനാൽ യേശുവിനെ സ്ഫോടനാത്മകമായ ചോദ്യങ്ങളുമായി അവർ ആക്രമിച്ചു. സാധാരണ ജനങ്ങളെ തനിക്കെതിരായി തിരിയുമെന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു.

> തങ്ങളുടെ അവസരം നോക്കി നേതാക്കന്മാർ സത്യസന്ധരായ മനുഷ്യരെന്നു നടിക്കുന്ന ചാരന്മാരെ അയച്ചു. യേശുവിനെ അറസ്റ്റുചെയ്യുന്നതിനായി റോമാ ദേശാധിപതിക്കു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാനാകുന്ന എന്തെങ്കിലും പറയിപ്പിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു.
>
> അവർ അവനോടു: ഗുരോ, നീ നേർ പറഞ്ഞു ഉപദേശിക്കയും മുഖപക്ഷം നോക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി യഥാർത്ഥമായി പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. നാം കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. (ലൂക്കോസ് 20: 20-22)

യേശു എന്ത് ഉത്തരം നൽകും? അവൻ "ചക്രവർത്തിക്ക് നികുതി കൊടുക്കുക," എന്ന് പറഞ്ഞെങ്കിൽ യഹൂദന്മാർ അവനെ കുറ്റം ചുമത്തും കാരണം അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് അവിശ്വസ്തത കണിക്കുന്നതിന്. മറുവശത്ത്, യേശു "ഇല്ല, നികുതി ചെയ്യരുതു," എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, റോമൻ ഭരണാധികാരി അത് കേട്ടിട്ട് രാജാവിനെ കുറ്റം വിധിക്കും.

> അവരുടെ ഉപായം ഗ്രഹിച്ചിട്ടു അവൻ അവരോടു: "ഒരു വെള്ളിക്കാശ് കാണിപ്പിൻ; അതിനുള്ള സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും ആരുടേതു" എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
>
> കൈസരുടേതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
>
> എന്നാൽ കൈസർക്കുള്ളതു കൈസർക്കും ദൈവത്തിന്നുള്ളതു ദൈവത്തിന്നും കൊടുപ്പിൻ " എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു.
>
> അങ്ങനെ അവർ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു അവനെ വാക്കിൽ പിടിപ്പാൻ കഴിയാതെ അവന്റെ ഉത്തരത്തിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു മിണ്ടാതിരുന്നു. (ലൂക്കോസ് 20: 23-26)

വീണ്ടും വീണ്ടും, വിവിധ കൂട്ടം മത ഗുരുക്കൾ യേശുവിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, അവൻ അവരോടു തികഞ്ഞ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

> അന്നുമുതൽ ആരും അവനോടു ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞതുമില്ല. (മത്തായി 22:46)

നാണംകെട്ടപ്പോൾ ആ പുരുഷന്മാർ ഒഴിഞ്ഞുപോയി മഹാപുരോഹിതന്മാരോട്ടുകൂടെ ഗൂഢാലോചന ചെയ്യുവാൻ യേശുവിനെ പിടികൂടാനും വധിക്കുവാനും. എന്തൊരു അത്ഭുത! ആലയ യാഗപീഠത്തിൽ യാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഈ പുരോഹിതന്മാർക്ക്, ആ യാഗങ്ങളിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നവൻ അവർ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിച്ച മനുഷ്യനാണ് എന്ന് യാതൊരു ആശയവും ഇല്ലായിരുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യപദ്ധതി പൂർത്തീകരിക്കാൻ പോകുകയാണ്.

രംഗം 58

രാജാവിനെ തടയപ്പെട്ടത്തി

പെസഹാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന യാഗ വാർഷിക പെരുന്നാളിന്റെ തലേന്നാള് ആയിരുന്നു.[16] അടുത്ത ദിവസം ആയിരക്കണക്കിന് കുഞ്ഞാടുകൾ കൊല്ലപ്പെടും.

യേശുവിന് അറിയാമായിരുന്നു അടുത്ത ദിവസം അവൻ കൊല്ലപ്പെടും എന്ന്, എങ്കിലും യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം അവസാന അത്താഴ സമയം പങ്കുവെച്ചു. ഭക്ഷണം കഴിക്കുംബോൾ അവൻ അപ്പം എടുത്തു അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു. അവൻ ഒരു പാനപാത്രവും കൊടുത്തു. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നുറുങ്ങിയ അപ്പം അവരെ അവന്റെ ശരീരത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കണം എന്ന്. ചുവന്ന പാനീയം പാപക്ഷമ കൊണ്ടുവരാൻ പോകുന്ന പുതിയ ഉടമ്പടിയായ അവന്റെ രക്തത്തെയും

പാതിരാത്രിയില് അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ നയിച്ചു ഗെത്ത്ശെമന എന്ന തോട്ടത്തിൽ, അവിടെ, അവന് വരാനുള്ള ഭീകരതകൾ അറിഞ്ഞു തന്റെ പിതാവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അപ്പോൾ, ഉധിഷ്ട പ്രകാരം, മതനേതാക്കന്മാർ ആയുധധാരികളായ ഒരു സംഘവുമായി എത്തി. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:

> "ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിപ്പാൻ വാളും വടിയുമായി വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ദിവസേന ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇതു ഒക്കെയും പ്രവാചകന്മാരുടെ എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു സംഭവിച്ചു" എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി. (മത്തായി 26: 55-56)

അവനെ ബന്ധിക്കുന്നതിനു യേശു അവരെ അനുവദിച്ചു ഭരണാധികാരികൾ കൂടിയിരുന്ന മഹാപുരോഹിതന്റെ വീടിനു സമീപമുള്ള സ്ഥലത്തേക്കുകൊണ്ടു പൊയി. അവടെ അനേകർ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് കള്ളം പറഞ്ഞു.

> മഹാപുരോഹിതൻ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു യേശുവിനോടു: നീ ഒന്നും ഉത്തരം പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. അവനോ മിണ്ടാതെയും ഉത്തരം പറയാതെയും ഇരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെയും അവനോടു: നീ വന്ദ്യനായവന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
>
> ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും ആകാശമേഘങ്ങളോടെ വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും
>
> അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം കീറി: ഇനി സാക്ഷികളെകൊണ്ടു നമുക്കു എന്തു ആവശ്യം? ദൈവദൂഷണം നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ; നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
>
> അവൻ മരണയോഗ്യൻ എന്നു എല്ലാവരും വിധിച്ചു.
>
> ചിലർ അവനെ തുപ്പുകയും അവന്റെ മുഖം മൂടി അവനെ മുഷ്ടി ചുരുട്ടി കുത്തുകയും പ്രവചിക്ക എന്നു അവനോടു പറകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി; ചേവകർ അവനെ അടിച്ചുംകൊണ്ടു കയ്യേറ്റു. (മർക്കോസ് 14: 60-65)

യഹൂദ കോടതി ഈ വിധി നടപ്പാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിലും അത് നിറവേറ്റാൻ അധികാരം ഇല്ലായിരുന്നു. റോമൻ കോടതിക്കു മാത്രമേ അത് ചെയ്യാൻ കഴിയൂ.

രംഗം 59

രാജാവിനെ കുറ്റംവിധിച്ചു

അതിരാവിലെ പുലർച്ചെ, മതഭരണാധികാരികളും വളർന്നുവരുന്ന ജനക്കൂട്ടവും യെരുശലേമിന്റെ തെരുവിലൂടെ റോമിലെ ഗവർണറായ പൊന്തിയൊസ് പീലാത്തോസിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു യേശുവിനെ നയിച്ചു.

മതനേതാക്കന്മാർ ആഗ്രഹിച്ചു പീലാത്തൊസ് യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ.

> അവർ ഇങ്ങനെ പറയാൻ തുടങ്ങി: "ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ ജാതിയെ മറിച്ചുകളകയും താൻ ക്രിസ്തു എന്ന രാജാവാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിരോധിക്കയും ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു കുറ്റം ചുമത്തിത്തുടങ്ങി."
>
> [യേശുവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തശേഷം] പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും പുരുഷാരത്തോടും: ഞാൻ ഈ മനുഷ്യനിൽ കുറ്റം ഒന്നും കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കോസ് 23: 2, 4)
>
> കുറ്റക്കാരൻ അല്ലാഞ്ഞു എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവനെ നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു അവർ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ...
>
> പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു യേശുവിനെ വിളിച്ചു: നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചു. ... നീ എന്തു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്റെ രാജ്യം ഐഹികം ആയിരുന്നു എങ്കിൽ എന്നെ യഹൂദന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാതവണ്ണം എന്റെ ചേവകർ പോരാടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
>
> പീലാത്തൊസ് അവനോടു: എന്നാൽ നീ രാജാവു തന്നേയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യേശു:
>
> നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ രാജാവുതന്നേ; സത്യത്തിന്നു സാക്ഷിനിൽക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ജനിച്ചു അതിന്നായി ലോകത്തിൽ വന്നുമിരിക്കുന്നു; സത്യതല്പരനായവൻ എല്ലാം എന്റെ വാക്കുകേൾക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
>
> പീലാത്തൊസ് അവനോടു: സത്യം എന്നാൽ എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു
>
> പിന്നെയും യെഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നു അവരോടു: ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല. (യോഹന്നാൻ 18: 30,33,35-38)

അവരോ: ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു.

> അവനെ ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക എന്നു.
>
> അവൻ മൂന്നാമതും അവരോടു: അവൻ ചെയ്ത ദോഷം എന്തു? മരണയോഗ്യമായതു ഒന്നും അവനിൽ കണ്ടില്ല; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ അടിപ്പിച്ചു വിട്ടയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അവരോ അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു ഉറക്കെ മുട്ടിച്ചു ചോദിച്ചു; അവരുടെ നിലവിളി ഫലിച്ചു; (ലൂക്കോസ് 23: 21-23)

പീലാത്തോസിന് യേശു നിരപരാധിയാണെന്ന് അറിയാമായിരുന്നു, എന്നാൽ അവൻ മതനേതാക്കളെയും അവരുടെ ജനാവലിയും ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവൻ യേശുവിനെ മരണത്തിനു വിധിച്ചു.

രംഗം 60

രാജാവിനെ കിരീടം ധരിപ്പിച്ചു

റോമൻ നിയമത്തിന്റെ കടുത്ത ശിക്ഷയാണ് പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ ശിക്ഷിച്ചത് ക്രൂരമായ അടിക്കലിനുശേഷം ക്രൂശീകരണം. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട പീഡിതരെ മൂർച്ചയുള്ള ലോഹക്കഷ്ണങ്ങൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു.

ഏഴു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ്, കർത്താവ് എഴുതാൻ പ്രവാചകനായ യെശയ്യാവിനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു:

> "അടിക്കുന്നവർക്കു, ഞാൻ എന്റെ മുതുകും രോമം പറിക്കുന്നവർക്കു, എന്റെ കവിളും കാണിച്ചുകൊടുത്തു; എന്റെ മുഖം നിന്ദെക്കും തുപ്പലിന്നും മറെച്ചിട്ടുമില്ല." (ഇസയ്യ 50:6)

കർത്താവിന് ചാട്ടകൊണ്ടടികിട്ടിയതിനു ശേഷം എന്തു സംഭവിച്ചെന്ന് സുവിശേഷം നമ്മോട് പറയുന്നു.

> അനന്തരം നാടുവാഴിയുടെ പടയാളികൾ യേശുവിനെ ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി പട്ടാളത്തെ എല്ലാം അവന്റെ നേരെ വരുത്തി,
>
> അവന്റെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു ഒരു ചുവന്ന മേലങ്കി ധരപ്പിച്ചു.
>
> മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു, വലങ്കയ്യിൽ ഒരു കോലും കൊടുത്തു അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി: യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയജയ എന്നു പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവന്റെമേൽ തുപ്പി, കോൽ എടുത്തു അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു. (മത്തായി 27: 27-30)

ഭടന്മാർ യേശുവിന്റെ തലയിൽ വെച്ചമർത്തിയ മുൾകിരീടത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു. ആദാമിന്റെ പാപത്തിന്റെ ഫലമായ ശാപത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉല്ഭവിച്ച മുള്ളുകൾ. മഹത്വത്തിന്റെ വിശുദ്ധരാജൻ വന്നിരുന്നു നമുക്കു വേണ്ടി പാപം ശാപം എടുക്കാൻ.

> അവനെ പരിഹസിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ മേലങ്കി നീക്കി അവന്റെ സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു, ക്രൂശിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി. (മത്തായി 27:31)

രണ്ട് കുറ്റവാളികളെ യേശുവിന്റെ കൂടെ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം കുരിശു ചുമന്ന് വധശിക്ഷ നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക്.

ഈ ഘോരമായ പ്രകടനത്തിന്റെ ഇടയില്, റോമൻ പടയാളികൾ വടക്കു-ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ യേശുവിന്റെ ക്രൂശിനെ ചുമക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ തിരക്കേറിയ യെരുശലേം തെരുവുകളിലൂടെ, നഗര മതിലുകൾക്ക് പുറത്ത്, ഗോൽഗോഥ എന്ന കുന്നിൻ മുകളിലേക്കും, മോറിയ പർവതത്തിന്റെ വടക്കൻ ഭാഗം, ഏതാണ്ട് 1,900 വർഷം മുമ്പ്, പ്രവാചകനായ അബ്രാഹാം പറഞ്ഞിരുന്നു,

> "ദൈവം തനിക്കു ഹോമയാഗത്തിന്നു ഒരു ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ നോക്കിക്കൊള്ളും, മകനേ" (ഉല്പത്തി 22: 8)

ആ കുഞ്ഞാട് മരിക്കാനുള്ള സമയമായി.

രംഗം 61

രാജാവ് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു

വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്ന ഭരണകൂടങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ രീതിയാണ് കുരിശിലേറ്റൽ. തീവ്രമായ വേദനയുള്ളപ്പോൾ പൊതു ലജ്ജ ചേർക്കാനായി, റോമൻ പടയാളികൾ കുറ്റവാളികളെ നഗ്നരാക്കി ആണികൾ കൈകാലുകളിലൂടെയും ഒരു കുരിശിലേക്കോ മരത്തിലോ അടിച്ചു കയറ്റും.

> തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവിടെ അവനെയും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരെയും, ഒരുത്തനെ വലത്തും ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി, ക്രൂശിച്ചു. എന്നാൽ യേശു: "പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അറിയായ്കകൊണ്ടു ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ" എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അനന്തരം അവർ അവന്റെ വസ്ത്രം വിഭാഗിച്ചു ചീട്ടിട്ടു. ജനം നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചുവല്ലോ; ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത ക്രിസ്തു എങ്കിൽ തന്നെത്താൻ രക്ഷിക്കട്ടെ എന്നു പ്രധാനികളും പരിഹസിച്ചുപറഞ്ഞു. (ലൂക്കോസ് 23: 33-35).

യേശു തന്നെത്തന്നെ രക്ഷിച്ചാൽ, നമ്മെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. രക്ഷിതാവ് പ്രവാചകനായ ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അവർ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു എന്ന് പുരുഷാരത്തിന് ഒരു പിടിയുമില്ലായിരുന്നു.

> "അവർ എന്റെ കൈകളെയും കാലുകളെയും തുളെച്ചു. ... അവർ എന്നെ ഉറ്റുനോക്കുന്നു. എന്റെ വസ്ത്രം അവർ പകുത്തെടുത്തു, എന്റെ അങ്കിക്കായി അവർ ചീട്ടിടുന്നു. ... എന്നെ കാണുന്നവരൊക്കെയും എന്നെ പരിഹസിക്കുന്നു; അവർ അധരം മലർത്തി തല കുലുക്കുന്നു; ... യഹോവ അവനെ രക്ഷിക്കട്ടെ! അവൻ അവനെ വിടുവിക്കട്ടെ! അവനിൽ പ്രസാദമുണ്ടല്ലോ." (സങ്കീ 22: 16-18, 6-8)

ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാ പദ്ധതി എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നിറവേറിയിരിക്കുന്നു.

പ്രവാചകനായ അബ്രാഹാം പറഞ്ഞിരുന്ന അതേ മലയിൽ[11] "ദൈവം തന്നെ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ നൽകും", "കർത്താവ് നൽകുമെന്ന്" (ഉല്പത്തി 22: 8,14) ദൈവം തന്റെ സ്വന്തം കുഞ്ഞാടിനെ-യേശുവിനെ നൽകിയിരുന്നു.

നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ ഒരു നിരപരാധികയായ ആട്ടുകൊറ്റനെ അബ്രഹാമിന്റെ കുറ്റംചുമത്തപ്പെട്ട മകനായി മറുവിലക്കായി യാഗപീഠത്തിന്റെ വിറകിന്മേൽ യാഗം ചെയ്തത്? ഇപ്പോൾ പാപരഹിതനായ ദൈവപുത്രൻ ആദാമിന്റെ കുറ്റവാളികളായ സന്തതികളെ വീണ്ടെടുക്കാൻ ഒരു മര കുരിശിൽ ബലി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ദൈവം അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രനെ മോചിച്ചു, സ്വന്തപുത്രനെ ആദരിക്കാതെ നമുക്കു എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഏല്പിച്ചുതന്നവൻ (റോമർ 8:32)

> തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. (യോഹന്നാൻ 3:16)
>
> വ്യർത്ഥവും പിതൃപാരമ്പര്യവുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ നടപ്പിൽനിന്നു നിങ്ങളെ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നതു പൊന്നു, വെള്ളി മുതലായ അഴിഞ്ഞുപോകുന്ന വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടല്ല, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ക്രിസ്തു എന്ന നിർദ്ദോഷവും നിഷ്കളങ്കവുമായ കുഞ്ഞാടിന്റെ വിലയേറിയ രക്തംകൊണ്ടത്രേ (1 പത്രോ. 1: 18-19)

അത്രത്തോളമാണ് നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന് വിലയേറിയത്.

രംഗം 62

രക്ഷകൻ-രാജാവ്

ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാ ഉദ്ദേശ്യം പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ, പാപത്തിന്റെ നാണക്കേട് കർത്താവായ യേശു അനുഭവിച്ചു. നമ്മുടെ സ്ഥലത്തു അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനായിത്തീർന്നു. നാം അർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷ അവൻ എടുത്തു.

ആദാം ദൈവത്തിന്റെ നിയമം ലംഘിച്ച ദിവസം, മശീഹ ഒരു ദിവസം സർപ്പത്തെ തകർത്തുകളയുമെന്ന് ദൈവം വ്യക്തമാക്കി. ദൈവം സാത്താനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു:

> "അവൻ നിന്റെ തല തകർക്കും. നീ അവന്റെ കുതികാൽ തകർക്കും." (ഉല്പത്തി 3:15)

രക്ഷകന്റെ കുതികാൽ തകർക്കുന്ന സാത്താനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പുരാതന, നിഗൂഢമായ പ്രവചനം ലജ്ജയും ഭാവവും മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്നു. ലജ്ജയും വേദനയും ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട് ക്രൂശിൽ അനുഭവിച്ച്,, "നമ്മുടെ അകൃത്യങ്ങൾനിമിത്തം തകർന്നും ഇരിക്കുന്നു" (യെശയ്യാവു 53: 5).

യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചവർ ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യ പദ്ധതിയെപ്പറ്റി അജ്ഞരായിരുന്നു.

> അതു ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാർ ആരും അറിഞ്ഞില്ല; അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ തേജസ്സിന്റെ കർത്താവിനെ ക്രൂശിക്കയില്ലായിരുന്നു.
>
> ക്രൂശിന്റെ വചനം നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കു ഭോഷത്വവും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന നമുക്കോ ദൈവശക്തിയും ആകുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 2: 8; 1:18)

രണ്ടു കുറ്റവാളികൾക്കും ഇടയിലായിരുന്നു യേശുവിന്റെ ക്രൂശ്.

> തൂക്കിയ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ: നീ ക്രിസ്തു അല്ലയോ? നിന്നെത്തന്നേയും ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ദുഷിച്ചു.
>
> മറ്റവനോ അവനെ ശാസിച്ചു: സമശിക്ഷാവിധിയിൽ തന്നേ ആയിട്ടും നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലയോ? നാമോ ന്യായമായിട്ടു ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു; നാം പ്രവർത്തിച്ചതിന്നു യോഗ്യമായതല്ലോ കിട്ടുന്നതു; ഇവനോ അരുതാത്തതു ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ: യേശുവേ, നീ രാജത്വം പ്രാപിച്ചു വരുമ്പോൾ എന്നെ ഓർത്തുകൊള്ളേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> യേശു അവനോടു: "ഇന്നു നീ എന്നോടുകൂടെ പറുദീസയിൽ ഇരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിന്നോടു പറയുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. (ലൂക്കോസ് 23: 39-43)

ആദ്യ കുറ്റവാളി ഭൌതിക കഷ്ടപ്പാടുകളിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ മാത്രം ആഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ സ്ഥലത്തു മരിക്കാൻ ഒരു രക്ഷകനെ ആവശ്യമാണെന്ന് അവന് തോന്നിയില്ല.

രണ്ടാമത്തെ കുറ്റവാളിയും യേശുവിനെ ദുഷിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം മാറി. സാത്താന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു യഹോവ അവനെ രക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. രാജാവിന് ഹിതമെങ്കിൽ അവൻ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ പൗരനായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. യേശുവിന്റെ മറുപടിക്ക് യാതൊരു സംശയവും ഇല്ലായിരുന്നു:

> "ഇന്നു നീ എന്നോടുകൂടെ പറുദീസയിൽ ഇരിക്കും" (ലൂക്കോസ് 23:43).

പിന്നീട് ആ വൈകുന്നേരം, ഇരുവരും കുറ്റവാളികൾ മരിച്ചു. ഒരുവൻ നരകത്തിൽ പോയി. മറ്റൊരാൾ സ്വർഗത്തിലേക്കു പോയി. എന്തായിരുന്നു വ്യത്യാസം?

ഒരുവൻ രക്ഷകനായ രാജാവിനെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നില്ല. മറ്റേയാൾ ചെയ്തു.

രംഗം 63

അന്തിമ ത്യാഗം

ഇപ്പോൾ മദ്ധ്യാഹ്നമാണ്. യേശു ഇപ്പോൾ മൂന്നു മണിക്കൂറുകളായി ക്രൂശിൽ. ഇരുണ്ട മേഘങ്ങൾ ഉരുളുന്ന ദിവസം രാത്രി പോലെ ആയി. ഭയചകിതരായ കാഴ്ചക്കാർ ചിതറുന്നു. ഒരു വലിയ മൌനം കുന്നിനെ മൂടിയിരുന്നു. മൂന്നു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ് യേശു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:

> "എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്ത്?" (മത്തായി 27:46)

ക്രൂശിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ നിത്യനായ പുത്രൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തിൽ നിന്നു വേർപെടുന്ന ഭയം അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇരുട്ടിന്റെ ആ സമയങ്ങളില്,മനുഷ്യരുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവം നമ്മുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളെയും എടുത്തു തന്റെ വിശുദ്ധപുത്രന്മേൽ ഇട്ടു. യേശു അവസാനത്തെ പാപയാഗമായിരുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ, ഇപ്പോഴത്തെ, ഭാവിയിലുള്ള പാപങ്ങൾ യേശുവിന്മേൽ ചുമത്തിയപ്പോൾ, സ്വർഗത്തിലെ ദൈവം അവന്റെ കണ്ണുകളെ മാറ്റിയിരുന്നു, കാരണം ദോഷം കണ്ടുകൂടാതവണ്ണം നിർമ്മലദൃഷ്ടിയുള്ളവനായതാൽ. (ഹബക്കൂക് 1:13) മൂന്നു മണിക്കൂർ ദൈർഘ്യത്തിൽ, പാപത്തിനെതിരായുള്ള ദൈവക്രോധം തന്റെ ഹോമയാഗത്തിൽ അവൻ ചൊരിഞ്ഞു. ഒരു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ യാഗകുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട് ദൈവവും മനുഷ്യനും മദ്ധ്യത്തില്, ആകാശവും ഭൂമിക്കും ഇടയില് ക്രൂശിൽ തൂങ്ങികിടന്നു. അനന്തമായവൻ നമ്മുടെ നരകത്തെ കാലയളവിൽ സഹിച്ചതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ നിത്യതയിൽ നമ്മക്ക് അത് സഹിക്കേണ്ടതില്ല.

പിന്നെ അത് നിവർത്തിച്ചിരുന്നു.

പാപത്തിന്റെ ശാപം അവൻ ഉൾക്കൊണ്ട്, പഴയനിയമത്തിന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ അവൻ നിവർത്തിച്ചും കഴിഞ്ഞു എന്ന് അറിഞ്ഞ്,

> നിവൃത്തിയായി എന്നു പറഞ്ഞു
>
> തല ചായ്ച്ചു ആത്മാവിനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. (യോഹന്നാൻ 19:30)
>
> അപ്പോൾ മന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല മേൽതൊട്ടു അടിയോളം രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി; ഭൂമി കുലുങ്ങി, പാറകൾ പിളർന്നു, (മത്തായി 27:51)

നൂറ്റാണ്ടുകളായി, കുഞ്ഞാടുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ട ദൈവാലയത്തിന്റെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിച്ചു. യേശു മരിച്ചപ്പോൾ, പാപം മറയ്ക്കുന്നതിനായി ഓരോ വർഷവും രക്തം തളിക്കുന്ന പ്രത്യേക മുറി മറച്ചുവെച്ച തിരശ്ശീല ദൈവം വലിച്ചുകീറി. മൂടുപടം കീറികൊണ്ട് ദൈവം ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു: അത് പൂർത്തിയായി! പാപം കടം പൂർണ്ണമായി നൽകപ്പെട്ടു! എന്റെ കുഞ്ഞാടിന്റെ വിശുദ്ധ രക്തം ലോകത്തിന്റെ പാപത്തിനായി ചൊരിഞ്ഞു. ഞാൻ ഇനി പാപങ്ങൾക്കു മൃഗങ്ങളുടെ രക്തം സ്വീകരിക്കുകയില്ല. എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ അവസാനത്തെ ബലിയാണ്. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും സ്വർഗത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകഴിഞ്ഞു!

ഏഴുനൂറ് വർഷങ്ങക്കു മുമ്പ്, യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ എഴുതി,

> എന്നാൽ അവൻ നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾനിമിത്തം മുറിവേറ്റും നമ്മുടെ അകൃത്യങ്ങൾനിമിത്തം തകർന്നും ഇരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ സമാധാനത്തിന്നായുള്ള ശിക്ഷ അവന്റെമേൽ ആയി അവന്റെ അടിപ്പിണരുകളാൽ നമുക്കു സൌഖ്യം വന്നുമിരിക്കുന്നു. നാം എല്ലാവരും ആടുകളെപ്പോലെ തെറ്റിപ്പോയിരുന്നു നാം ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ വഴിക്കു തിരിഞ്ഞിരുന്നു; എന്നാൽ യഹോവ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും അകൃത്യം അവന്റെമേൽ ചുമത്തി. (യെശയ്യാവു 53: 5-6)

അത് നിവൃത്തിയായി.

രംഗം 64

രാജാവിനെ അടക്കം ചെയ്തു

നസറായനായ യേശു മരിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും പടയാളികളിൽ ഒരുത്തൻ കുന്തംകൊണ്ടു അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കുത്തി; ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു.

ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷകളും മരിച്ചിരുന്നു. യേശു റോമരെ തകർക്കുകയും ഭൂമിയിൽ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്കു ചിന്ത ഉണ്ടായിരുന്നു, മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും എന്ന് അവന്റെ വാഗ്ദാനം ഇതുവരെ അവർക്ക് മനസിലായിരുന്നില്ല.

ക്രൂശിതരായ ഇരകളുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ സാധാരണയായി നഗരത്തിനു പുറത്ത് ഒരു ചവർക്കൂമ്പാരത്തിൽ തള്ളും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ബഹുജന കുഴിമാടത്തിൽ . യേശുവിന്റെ ശരീരം അങ്ങനെ അല്ല.

> അവന്നു ദുഷ്ടന്മാരോടുകൂടെ ശവക്കുഴി കൊടുത്തു; അവന്റെ മരണത്തിൽ അവൻ സമ്പന്നന്മാരോടു കൂടെ ആയിരുന്നു. (യെശയ്യാവു 53: 9)

ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ബഹുമതിയോടുള്ള ഒരു കല്ലറയിൽ അടക്കം ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു.

> സന്ധ്യയായപ്പോൾ അരിമഥ്യക്കാരനായ യോസേഫ് എന്ന ധനവാൻ താനും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കയാൽ വന്നു, പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു; പീലത്തൊസ് അതു ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. (മത്തായി 27: 57-58)

യേശുവിന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പ് അരിമഥ്യക്കാരനായ ജോസഫും അവന്റെ കൂട്ടുകാരനായ നിക്കോദേമോസും യേശു മശീഹയുടെ രഹസ്യ അനുഗാമികളായിരുന്നു. അവർ മതനേതാക്കന്മാരെ ഭയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ യേശുവിനെ ക്രൂശിൽ കണ്ടതിനുശേഷം അവർക്ക് ഭയമില്ലായിരുന്നു. അവർ യേശുവിന്റെ ശരീരം എടുത്തു, കഴുകി, പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള ശീലയിൽ ഏകദേശം 35 കിലോ മൂറും, മാഗി പൈതൽ യേശുവിന് കൊടുത്ത വിലയേറിയ അതേ സുഗന്ധവസ്തു, പൊതിഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ ശരീരം യോസേഫിന്റെ പുതിയ കല്ലറയിൽ വച്ചു. പ്രവേശന കവാടത്തിൽ ഒരു വലിയ കല്ല് ഉരുട്ടിയതിനുശേഷം അവർ വീട്ടിലേക്കു പോയി.

ഒരു രാജാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രാജകീയമായ ഒരു ശവസംസ്കാരമായിരുന്നു അത്.

പിറ്റേന്നു രാവിലെ മതനേതാക്കന്മാർ പീലാത്തൊസിന്റെ അടുത്തേക്കു പോയി.

> യജമാനനേ, ആ ചതിയൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ: മൂന്നുനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കു ഓർമ്മ വന്നു. അതുകൊണ്ടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്നു അവനെ മോഷ്ടിച്ചിട്ടു, അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു ജനത്തോടു പറകയും ഒടുവിലത്തെ ചതിവു മുമ്പിലത്തേതിലും വിഷമമായിത്തീരുകയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മൂന്നാം നാൾവരെ കല്ലറ ഉറപ്പാക്കുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> പീലാത്തൊസ് അവരോടു: കാവൽക്കൂട്ടത്തെ തരാം; പോയി നിങ്ങളാൽ ആകുന്നെടത്തോളം ഉറപ്പുവരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ ചെന്നു കല്ലിന്നു മുദ്രവെച്ചു കാവൽക്കൂട്ടത്തെ നിറുത്തി കല്ലറ ഉറപ്പാക്കി. (മത്തായി 27: 63-66)

ഇതിനിടയിൽ, ശവക്കുഴിയിൽ, എന്താണ് യേശുവിന്റെ ശരീരത്തിന് സംഭവിച്ചതു?

ഒന്നുമില്ല.

രംഗം 65

ശൂന്യമായ ശവകുടീരം

ആദാം പാപം ചെയ്ത ദിവസം മുതൽ, മാനവകുടുംബത്തിന്മേൽ ക്രൂരനായ ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെ മരണം ഭരിച്ചു. യേശു എപ്പോഴെങ്കിലും പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, മരണം അവന്റെ ശരീരത്തെ ജീർണിച്ചു, നാറ്റം വെച്ചു, സാവധാനം പൊടിയിലേക്ക് തിരിക്കുമായിരുന്നു. ആയിരം വർഷം മുൻപ്, പ്രവാചകനായ ദാവീദ് എഴുതി:

> “നിന്റെ പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം കാൺമാൻ സമ്മതിക്കയുമില്ല. (സങ്കീർത്തനം 16: 9-10)

മരണത്തിനും ശവക്കുഴിക്കും ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവന്മേൽ.

യേശു കൊല്ലപ്പെട്ടു അടക്കം ചെയ്തതിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം, ഞായറാഴ്ച രാവിലെ നിരവധി സ്ത്രീകൾ കല്ലറക്കടുത്തു ആദരിക്കാൻ ചെന്നു. പെട്ടെന്നു വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു, കല്ലു ഉരുട്ടിനീക്കി അതിന്മേൽ ഇരുന്നിരുന്നു. കാവൽക്കാർ അവനെ കണ്ടു പേടിച്ചു വിറെച്ചു മരിച്ചവരെപ്പോലെ ആയി. ദൂതൻ സ്ത്രീകളോടു:

> ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു; അവൻ കിടന്ന സ്ഥലം വന്നുകാൺമിൻ. അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു വേഗം ചെന്നു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറവിൻ ...
>
> അങ്ങനെ അവർ വേഗത്തിൽ കല്ലറ വിട്ടോടി. അവർ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു, പക്ഷേ അവർ ആഹ്ളാദത്താൽ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. അവർ ദൂതന്റെ സന്ദേശം ശിഷ്യന്മാർക്ക് കൊടുക്കാൻ ഒടിപ്പോയി.
>
> എന്നാൽ അവർ പോകുമ്പോൾ, യേശു അവരെ എതിരേറ്റു: “നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം” എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അടുത്തുചെന്നു അവന്റെ കാൽ പിടിച്ചു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. (മത്തായി 28: 5-9)

അതിനിടെ, പടയാളികൾ നഗരത്തിലേക്കു വന്നു, സംഭവിച്ചതെന്താണെന്ന് മതനേതാക്കളോട് പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് നേതാക്കന്മാർ പടയാളികൾക്കു കൈക്കൂലിയായി ഏറെ പണം കൊടുത്തു;

> അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ രാത്രിയിൽ വന്നു ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവനെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി എന്നു പറയുവാൻ പറഞ്ഞു. (മത്തായി 28:13)

എന്നാൽ അവരുടെ നുണകൾക്ക് സത്യം മറയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ശവക്കുഴി ശൂന്യമായിരുന്നു!

അവന്റെ മരണത്താൽ, യേശു നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ കടം കൊടുത്തു.
അവന്റെ അടക്കത്താൽ, യേശു മരണത്തിന്റെയും ജീർണ്ണതയുടെയും കുഴിയിൽ ഇറങ്ങിചെന്നിരുന്നു.
അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ, യേശു മരണത്തെ ജയിച്ചു. ഇപ്പോൾ പറയുന്നു,

> ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ഞാൻ ആദ്യനും അന്ത്യനും ജീവനുള്ളവനും ആകുന്നു. ഞാൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു എന്നാൽ ഇതാ, എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു; മരണത്തിന്റെയും പാതാളത്തിന്റെയും താക്കോൽ എന്റെ കൈവശമുണ്ടു. (വെളിപ്പാട് 1: 17-18)

ഈ നല്ല വാർത്ത, വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും, മരണം കേവലം രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് തുറക്കുന്ന വാതിൽ ആണ്,

> “ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ജീവിക്കും,എന്നു പറയുന്ന രാജാവിന്റെ” (യോഹന്നാൻ 14:19)

രംഗം 66

പ്രവാചകന്മാരുടെ സന്ദേശം

അവന്റെ പുനരുത്ഥാനദിവസം യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പലർക്കും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു: ആദ്യം സ്ത്രീകൾക്കും പത്രോസിനും അടുത്തതായി രണ്ടു യാത്രക്കാർക്കും...

> അന്നു തന്നേ അവരിൽ രണ്ടുപേർ യെരൂശലേമിൽനിന്നു ഏഴു നാഴിക ദൂരമുള്ള എമ്മവുസ്സ് എന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോകയിൽ
>
> യേശു താനും അടുത്തുചെന്നു അവരോടു ചേർന്നു നടന്നു. അവനെ അറിയാതവണ്ണം അവരുടെ കണ്ണു നിരോധിച്ചിരുന്നു. അവൻ അവരോടു: "നിങ്ങൾ വഴിനടന്നു തമ്മിൽ വാദിക്കുന്ന ഈ കാര്യം എന്തു" എന്നു ചോദിച്ചു
>
> അവർ വാടിയ മുഖത്തോടെ നിന്നു. ക്ലെയൊപ്പാവു എന്നു പേരുള്ളവൻ; യെരൂശലേമിലെ പരദേശികളിൽ നീ മാത്രം ഈ നാളുകളിൽ അവിടെ സംഭവിച്ച കാര്യം അറിയാതിരിക്കുന്നുവോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
>
> "ഏതു" എന്നു അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചു. (ലൂക്കോസ് 24: 13,15-19)

നസറായനായ യേശു തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ കീഴടക്കുന്നതിനുള്ള മിശിഹാ ആയിരിക്കുമെന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചതായി യാത്രക്കാർ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ കല്ലറ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നു. ഇതിനൊന്നും ഒരു അർത്ഥമില്ലല്ലോ!

> യേശു അവരോടു: "അയ്യോ, ബുദ്ധിഹീനരേ, പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എല്ലാം വിശ്വസിക്കാത്ത മന്ദബുദ്ധികളേ, ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിട്ടു തന്റെ മഹത്വത്തിൽ കടക്കേണ്ടതല്ലയോ" എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> മോശെ തുടങ്ങി സകലപ്രവാചകന്മാരിൽ നിന്നും എല്ലാതിരുവെഴുത്തുകളിലും തന്നെക്കുറിച്ചുള്ളതു അവർക്കു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്തു.
>
> അവർ പോകുന്ന ഗ്രാമത്തോടു അടുത്തപ്പോൾ അവൻ മുമ്പോട്ടു പോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചു. അവരോ: ഞങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കുക; നേരം വൈകി അസ്തമിപ്പാറായല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നിർബന്ധിച്ചു; അവൻ അവരോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ ചെന്നു.
>
> അവരുമായി ഭക്ഷണത്തിന്നു ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപ്പം എടുത്തു അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു. ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു അവർ അവനെ അറിഞ്ഞു; അവൻ അവർക്കു അപ്രത്യക്ഷനായി!
>
> അവൻ വഴിയിൽ നമ്മോടു സംസാരിച്ചു തിരുവെഴുത്തുകളെ തെളിയിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലയോ എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. (ലൂക്കോസ് 24: 25-32)

അവർ ചാടി വീണ്ടും തിരികെ പോയി യെരൂശലേമിലേക്ക് ശിഷ്യന്മാരോട് പറയാൻ: കർത്താവ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു! തിരുവെഴുത്തുകളിൽ വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത രക്ഷകനാണ് അവൻ! അവനാണ് യാഗങ്ങളിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന കുഞ്ഞാടു! അവനാണ് യഹോവ.

ഒടുവിൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ സന്ദേശം യുക്തിസഹമായി.

പരിപൂർണ്ണമായ ധാരണ.

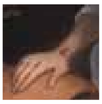

രംഗം 67

രൂപാന്തരപ്പെട്ട ശരീരം

ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേരം. ശിഷ്യന്മാർ ഒന്നിച്ചായിരുന്നു, വാതിൽ പൂട്ടിയിരുന്നു. യേശു വന്നു നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു:

> നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
>
> ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ കയ്യും വിലാപ്പുറവും അവരെ കാണിച്ചു; കർത്താവിനെ കണ്ടിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷിച്ചു. (യോഹന്നാൻ 20: 19-20)

എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമൊസ് എന്ന തോമാസ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മറ്റേ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാറെ

> ഞാൻ അവന്റെ കൈകളിൽ ആണിപ്പഴുതു കാണുകയും ആണിപ്പഴുതിൽ വിരൽ ഇടുകയും അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കൈ ഇടുകയും ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു.
>
> എട്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും അകത്തു കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ തോമാസും ഉണ്ടായിരുന്നു. വാതിൽ അടെച്ചിരിക്കെ യേശു വന്നു നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> പിന്നെ തോമാസിനോടു: നിന്റെ വിരൽ ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടി എന്റെ കൈകളെ കാൺക; നിന്റെ കൈ നീട്ടി എന്റെ വിലാപ്പുറത്തു ഇടുക; അവിശ്വാസി ആകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> തോമാസ് അവനോടു: എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും ആയുള്ളോവേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
>
> യേശു അവനോടു: നീ എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു. (യോഹന്നാൻ 20: 24-29)

അടുത്ത നാല്പതു ദിവസങ്ങളിൽ കർത്താവ് തന്റെ അനുയായികൾക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടും, അവരുമായി സംസാരിച്ച് അപ്രത്യക്ഷമാകും. യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം ചെയ്ത ശരീരം മതിലുകളിലൂടെയും ചിന്തയുടെ വേഗത്തിലും യാത്ര കഴിക്കാമായിരുന്നു. അവന്റേത് അത്തരത്തിലുള്ള ശരീരം ആദ്യമായിരുന്നുവെങ്കിലും അവൻ അവസാനത്തേതായിരിക്കുകയില്ല.

> നാം മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവന്റെ പ്രതിമ ധരിച്ചതുപോലെ സ്വർഗ്ഗീയന്റെ പ്രതിമയും ധരിക്കും...
>
> മനുഷ്യൻ മൂലം മരണം ഉണ്ടാകയാൽ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും മനുഷ്യൻ മൂലം ഉണ്ടായി. ആദാമിൽ എല്ലാവരും മരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാവരും ജീവിക്കപ്പെടും. (1 കൊരിന്ത്യർ 15: 49,21-22)

നിങ്ങൾ ദൈവരാജ്യത്തിൽ ജീവിക്കാൻ ഒരവകാശമില്ലാത്ത ഒരു നിസ്സഹായ പാപിയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തു നിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മരിച്ചു നിന്റെ പാപങ്ങൾക്കായി മരണത്തെ ജയിച്ചു ജീവനോടെ തിരിച്ചുവന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ദൈവം പറയുന്നു നിങ്ങൾ ഇനി ആദാമിലല്ല. നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിൽ നീതിമാനായി ദൈവം കാണുന്നു. ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾക്കും ഇതു പോലെ രൂപാന്തരപ്പെട്ട ഒരു ശരീരം ലഭിക്കും.

എന്നാൽ ആണി പാടുകൾ കൂടാതെയുള്ളത്.

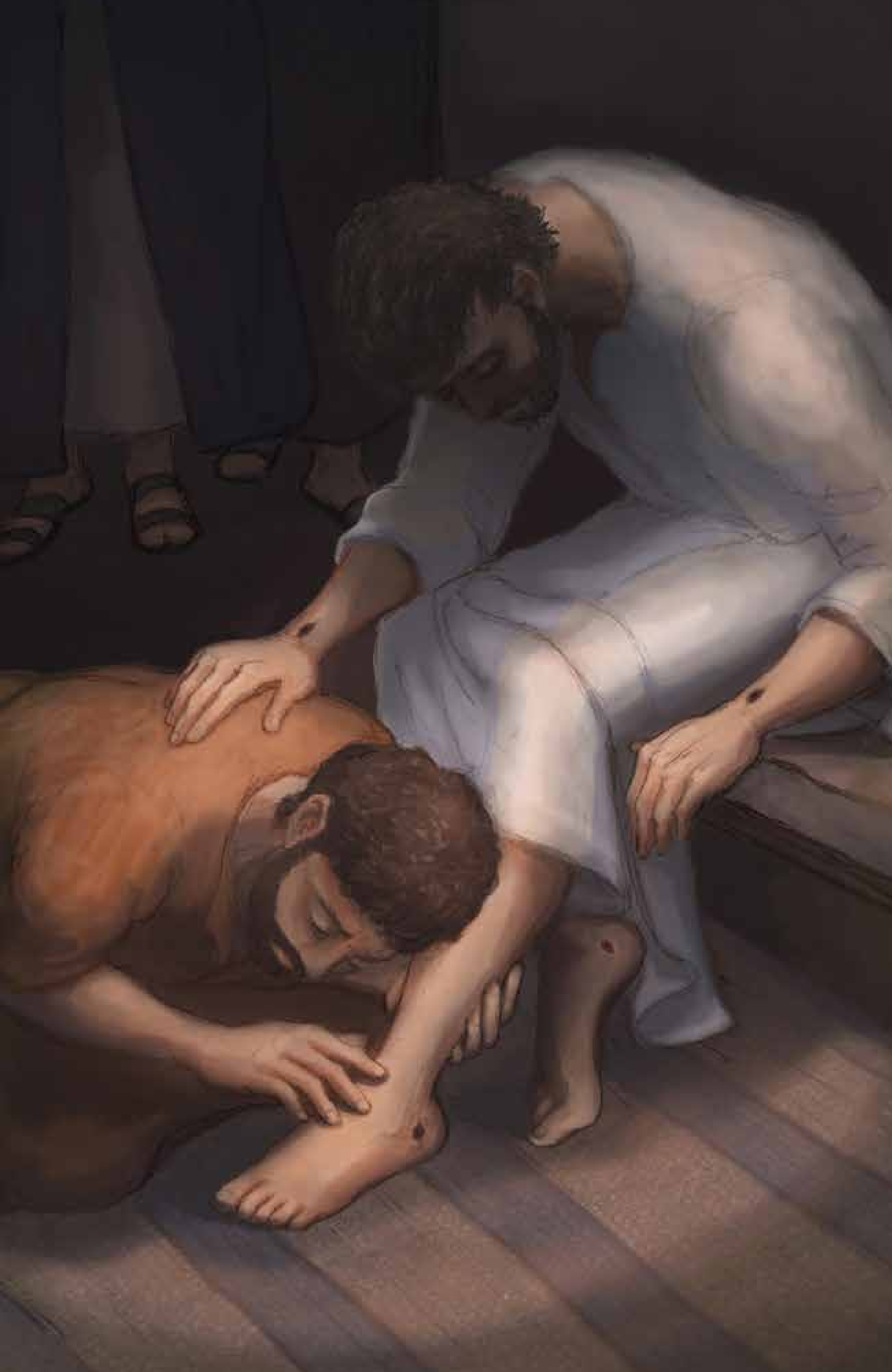

രംഗം 68

പുറപ്പെടൽ

സാത്താനു നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ആദാമിന്റെ ആധിപത്യം യേശു വീണ്ടെടുത്തിരുന്നു. പിശാചും ഭൂതങ്ങളും, കാറ്റും തിരയും, രോഗവും, വിശപ്പും, പാപവും മരണവും എന്നിവയുടെമേൽ അവന്റെ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് അവൻ പൂർണ്ണനിയന്ത്രണത്തിൽ ആണെന്ന് യേശു കാണിച്ചുതന്നു. മതനേതാക്കന്മാർ, പടയാളികൾ അറസ്റ്റ ചെയ്യുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പോലും അവൻ അത് അനുവദിച്ചതുകൊണ്ട് ചെയ്തു.

അതുകൊണ്ടാണ് പിതാവിന്റെ വീട്ടിൽ തിരികെ പോകുന്നതിനു മുമ്പ്, കർത്താവായ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞത്:

> “സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം[21] കഴിപ്പിച്ചും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും പ്രമാണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചുംകൊണ്ടു സകലജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ ഞാനോ ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാനാളും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു” എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. (മത്തായി 28: 18-20)

യേശു തന്റെ അനുയായികളോട്,

> നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു പുതിയോരു കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു തന്നേ. നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്നു എല്ലാവരും അറിയും. (യോഹന്നാൻ 13: 34-35)

അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു നാല്പതു ദിവസത്തിനു ശേഷം യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ യെരുശലേമിനു പുറത്തുള്ള ഒലിവുമലയിൽ കൂട്ടിവരുത്തി. ശിഷ്യന്മാർ അവൻ തിരികെ എപ്പോഴാണ് മടങ്ങി വരുന്നതറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

അവൻ അവരോടു:

> പിതാവു തന്റെ സ്വന്ത അധികാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള കാലങ്ങളെയോ സമയങ്ങളേയോ അറിയുന്നതു നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു[22] നിങ്ങളുടെ മേൽ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി ലഭിച്ചിട്ടു യെരുശലേമിലും യെഹൂദ്യയിൽ എല്ലാടത്തും ശമര്യയിലും ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും എന്റെ സാക്ഷികൾ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> ഇതു പറഞ്ഞശേഷം അവർ കാൺകെ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു ഒരു മേഘം അവനെ മൂടീട്ടു അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചെക്കു മറഞ്ഞു. അവൻ പോകുന്നേരം അവർ ആകാശത്തിലേക്കു ഉറ്റുനോക്കുമ്പോൾ വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവരുടെ അടുക്കൽനിന്നു:
>
> ഗലീലാപുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കിനില്ക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത ഈ യേശുവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നവനായി നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ തന്നേ അവൻ വീണ്ടും വരും എന്നു പറഞ്ഞു.
>
> അവർ യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു... (പ്രവൃത്തികൾ 1: 7-12)

അതേസമയം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ, രാജാവിനെ “മഹത്വവും ബഹുമാനവും അണിയാൻ” കാലം ആയിരുന്നു. (സങ്കീർത്തനം 8: 5; എബ്രായർ 2: 9)

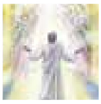

രംഗം 69
വിജയാഘോഷം

മഹത്വം സങ്കൽപ്പിക്കുക. നിറങ്ങൾ. സംഗീതം. ആവേശം.
പത്ത് കോടി ദൂതന്മാർ പരസ്പരം സംസാരിക്കുന്നു: രാജാവ് വീട്ടിലേക്കു വരുന്നു! എന്നാൽ അവൻ വ്യത്യസ്തമായതായിരിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ എന്നേക്കും മനുഷ്യന്റെ പ്രതിരൂപം വഹിക്കും!

നിശ്ശബ്ദത ദിവ്യമായ നഗരത്തെ വലംയം ചെയ്തു.

പെട്ടെന്നു നിശബ്ദത ഒരു ഗംഭീര കാഹള ധ്വനിയും മുഴങ്ങുന്ന പ്രഘോഷണത്താലും തകർന്നിരുന്നു:

> വാതിലുകളേ, നിങ്ങളുടെ തലകളെ ഉയർത്തുവിൻ; പണ്ടേയുള്ള കതകുകളേ, ഉയർന്നിരിപ്പിൻ;
> മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു പ്രവേശിക്കട്ടെ.
>   മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു ആർ?
> ബലവാനും വീരനുമായ യഹോവ യുദ്ധവീരനായ യഹോവ തന്നേ.
>   മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു ആർ?
> സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ തന്നേ; അവനാകുന്നു മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു. (സങ്കീർത്തനം 24: 7-8,10)

വാതിലുകൾ തുറന്നുകിടന്നു, ആകാശത്തിലെ ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ കരഘോശം ധ്വനിച്ചു, അതാ വരുന്നു, ജയവീരൻ, കുഞ്ഞാട്, യുദ്ധ മുറിവിന്റെ പാടുള്ള മനുഷ്യപുത്രനായ—യേശു! ആരാധകരുടെ ബാഹുല്യത്തിലൂടെ അവൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ സിംഹാസനത്തിനടുതേക്ക് നടക്കുന്നു. തിരിഞ്ഞു അവൻ ആദാമിന്റെ മറുവിലകൊടുത്ത വംശത്തെ നോക്കിയിട്ട്, അവിടിരുന്നു.

ദൗത്യം പൂർത്തീകരിച്ചു.

പിന്നീട്, സ്വർഗത്തിലെ പൗരന്മാർ ഈ പുതിയ പാട്ട് അവരുടെ പ്രിയരാജാവിനൊട് പാടി:

> "നീ യോഗ്യൻ; നീ അറുക്കപ്പെട്ടു നിന്റെ രക്തം കൊണ്ടു സർവ്വഗോത്രത്തിലും ഭാഷയിലും വംശത്തിലും ജാതിയിലും നിന്നുള്ളവരെ ദൈവത്തിന്നായി വിലെക്കു വാങ്ങി." (വെളിപ്പാടു 5: 9)

പിന്നെ സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റിലും ഏറിയ ദൂതന്മാർ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി

> അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടു ശക്തിയും ധനവും ജ്ഞാനവും ബലവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും സ്തോത്രവും ലഭിപ്പാൻ യോഗ്യൻ എന്നു പറഞ്ഞു. (വെളിപ്പാടു 5:12)

ഇന്ന്, ഭൂമിയിൽ ഭൂരിഭാഗം ആദാമിന്റെ സന്തതികൾ പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും സാത്താന്റെ നശിച്ച ആധിപത്യതിൽ അടിമകളായി കഴിയുന്നു. എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭ്യമാണ്. അവന്റെ മരണം, അടക്കം, പുനരുത്ഥാനത്തിലൂടെ കർത്താവായ യേശു നിർണ്ണായക യുദ്ധത്തിൽ വിജയം നേടിയിരിക്കുന്നു. തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവരോടും, അവൻ പറയുന്നു:

> "നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകരുതു; ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ, എന്നിലും വിശ്വസിപ്പിൻ. എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടു. ... ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ, ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു പിന്നെയും വന്നു നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ ചേർത്തുകൊള്ളും."
>
> "ഞാൻ തന്നേ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു; ഞാൻ മുഖാന്തരമല്ലാതെ ആരും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തുന്നില്ല." (യോഹന്നാൻ 14:1-3,6)

രംഗം 70

രാജാവിന്റെ പുനരാഗമനം

ഈ നാളുകളിൽ, ലോകം അതിന്റെ നിസ്സാരമായ വ്യവസ്ഥിതിയിലും വ്യാജമതങ്ങളിലും മുഴുകിയിരിക്കുംബോൾ, മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ് ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് മടങ്ങിവരും, എന്നാൽ ഒരു എളിയ കഴുതപ്പുറത്തല്ല, പരിഹസിക്കപ്പെടാനുമല്ല, മുൾ കിരീടം അണിയാനുമല്ല.

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായ രാജാവ് ആ ഭാവനയുടെ ഒരു പൂർവ്വദർശനം യോഹന്നാന് കൊടുത്തു:

> അനന്തരം സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; ഒരു വെള്ളക്കുതിര പ്രത്യക്ഷമായി; അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവന്നു വിശ്വസ്തനും സത്യവാനും എന്നും പേർ. അവൻ നീതിയോടെ വിധിക്കയും പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ കണ്ണു അഗ്നിജ്വാല, തലയിൽ അനേകം രാജമുടികൾ; ... അവന്നു ദൈവവചനം എന്നു പേർ പറയുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യം നിർമ്മലവും ശുഭ്രവുമായ വിശേഷ വസ്ത്രം ധരിച്ചു വെള്ളക്കുതിരപ്പുറത്തു കയറി അവനെ അനുഗമിച്ചു. ... രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും എന്ന നാമം അവന്റെ ഉടുപ്പിന്മേലും തുടമേലും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (വെളിപ്പാടു 19: 11-14,16)

രാജാവ് മടങ്ങിവരുബോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു മഹാഘോഷം ഉണ്ടായി

> ലോകരാജത്വം നമ്മുടെ കർത്താവിന്നും അവന്റെ ക്രിസ്തുവിന്നും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്നെന്നേക്കും വാഴും എന്നു. (വെളിപ്പാടു 11:15)

രാജാവിന്റെ ശത്രുക്കൾ അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉരുകിപ്പോകും. അപ്പോൾ അവൻ സാത്താനെ നിയന്ത്രിക്കുകയും നീതിനിഷ്ഠമായ ഒരു രാജ്യഭരണം എന്തെന്ന് പരിഭ്രമിക്കുന്ന ലോകത്തെ കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. അത് ഭൂമിയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച മണിക്കൂറായിരിക്കും.

> യഹോവ സർവ്വഭൂമിക്കും രാജാവാകും; അന്നാളിൽ യഹോവ ഏകനും അവന്റെ നാമം ഏകവും ആയിരിക്കും. (സെഖര്യാവു 14: 9)

ന്യായവിധിയുടെ ദിവസത്തിൽ കർത്താവായ യേശു ന്യായാപാലകനായിരിക്കും.

> അവന്റെ സിംഹാസനം അഗ്നിജ്വാലയും അവന്റെ രഥചക്രങ്ങൾ കത്തുന്ന തീയും ആയിരുന്നു. ഒരു അഗ്നിനദി അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഒഴുകി. ആയിരമായിരം പേർ അവന്നു ശുശ്രൂഷചെയ്തു; പതിനായിരം പതിനായിരം പേർ അവന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു; ന്യായവിസ്താരസഭ ഇരുന്നു; പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്നു. (ദാനീയേൽ 7: 9-10)

സാത്താനെയും തന്റെ ഇരുട്ടിന്റെ രാജ്യത്തെയും "ഗന്ധകത്തീപ്പൊയ്കയിലേക്കു തള്ളിയിടും" (വെളിപ്പാട് 20: 10). ഒടുവിൽ, സർപ്പത്തിന്റെ തല എന്നെന്നേക്കുമായി നശിപ്പിക്കപ്പെടും.

വെളിച്ചത്തിന്റെ രാജ്യത്തിലെ പൗരന്മാർക്ക് ദൈവം അവർക്ക് ഉണ്ടാക്കും "പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും ... അവർ അവന്റെ ജനമായിരിക്കും; ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും. അവൻ അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടെച്ചുകളയും. ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല; ദുഃഖവും മുറവിളിയും കഷ്ടതയും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല" (വെളിപ്പാടു 21: 1,3-4)

അവസാനം, തങ്ങളുടെ രാജാവിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഏവരുടെയും പ്രാർത്ഥന എപ്പോഴും എന്നെന്നേക്കും സഫലമാകപ്പെടും:

> "നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ!" (മത്തായി 6:10)

ഇതാണോ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന? മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവിനെ നിങ്ങൾ കുമ്പിട്ടിട്ടുണ്ടോ?

അവൻ നിങ്ങളുടെ രാജാവാണോ?

സമാപ്തി

ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു, എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നവൻ
എന്നെ അയച്ചവനിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ
നിത്യജീവൻ ഉണ്ടായിരിക്കും, ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയുമില്ല;
അവൻ മരണത്തിൽ നിന്ന് ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നു.

— യേശു, മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ് (യോഹന്നാൻ 5:24)

അവൻ ലോകത്തിലായിരുന്നു, ലോകം
അവനിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, ലോകം
അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലാ. ... എങ്കിലും
അവനെ സ്വീകരിച്ചേവർക്കും,
അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചേവർക്കും, അവൻ
ദൈവമക്കളാവാൻ അവകാശം നൽകി.

— സുവിശേഷം (യോഹന്നാൻ 1:10,12)

കഥയുടെ സന്ദേശം • 1

എല്ലാക്കാലവും സന്തോഷത്തോടെയോ?

എല്ലാ പ്രായത്തിലുമുള്ള ആളുകൾ പ്രണയത്തിന്റെയും രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിന്റെയും സാങ്കൽപ്പിക കഥകൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സന്തോഷകരമായ അവസാനങ്ങളുള്ള കഥകൾ. ആളുകൾ അത്തരം കഥകൾ പറയുന്ന കാരണം ഒരു യഥാർത്ഥ ദൈവം മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ആകാംക്ഷയോടെ പണിതു തിന്മയിൽ നിന്ന് വിടുവിക്കപ്പെടുകയും സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവിന്റെ കഥ സാങ്കൽപ്പിക കഥയല്ല.

ഒരു വിശ്വസനീയമായ കഥ പതിനഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി നാൽപത് പ്രവാചകന്മാർ എഴുതിയതല്ല, പക്ഷേ ദൈവത്തിന്റെ പുസ്തകം. നൂറുകണക്കിന് പ്രവചനങ്ങളും പുരാവസ്തു കണ്ടെത്തലുകളും ഫിക്ഷൻ സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടില്ല, പക്ഷേ ദൈവത്തിന്റെ കഥയാണ്.

ഒരു വ്യാജമായ സൂപ്പർഹീറോ ചരിത്രത്തിന്റെ വിഭജന അടയാളമല്ല, പക്ഷെ യേശു ആണ്. ഭ്രമാത്മകതക്ക് നമ്മുടെ പാപവും ലജ്ജയും നീക്കംചെയ്യാനും ദൈവത്തിലേക്ക് അടുപ്പിക്കാനും അവന്റെ സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം എന്നിവയാൽ നിറഞ്ഞ ഒരു പുതിയ ഹൃദയം നൽകാനും കഴിയില്ല, പക്ഷേ യേശുവിന് കഴിയും.

പ്രവാചകന്മാരുടെ തിരുവെഴുത്തുകൾ നിറവേറ്റുന്നതിലൂടെ, ആദാമിന്റെ പിൻഗാമികൾക്ക് അവരുടെ സ്രഷ്ടാവായ രാജാവിനോടൊപ്പം എന്നേക്കും ജീവിക്കാൻ മിശിഹാ യേശു സാധ്യമാക്കി. എന്നാൽ എല്ലാവരും അവന്റെ രാജ്യത്തിൽ വസിക്കുകയില്ല.

ദൈവം തന്റെ ഏക നിയമം ഭൗമിക പൂന്തോട്ടത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആദാമിനു വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, സ്വർഗ്ഗീയ നഗരത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനെ ക്കുറിച്ച് ദൈവം ആദാമിന്റെ പിൻഗാമികൾക്ക് തന്റെ ഏക നിയമം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്:

> കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവരല്ലാതെ അശുദ്ധമായതു യാതൊന്നും മ്ളേച്ഛതയും ഭോഷ്കും പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ ആരും അതിൽ കടക്കയില്ല. (വെളിപ്പാടു 21:27)

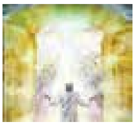

ആദാമിന്റെ കാലം മുതൽ, ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാമാർഗത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും പേരിലുള്ള സ്വർഗ്ഗീയ രജിസ്ട്രിയാണ് കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവിത പുസ്തകം. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ് നിങ്ങളെയോ കുടുംബത്തെയോ അവനിലോ; സാത്താൻ, പാപം, മരണം, നരകം എന്നിവയിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ അവൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളോവിശ്വസിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയില്ല.

അവിടുത്തെ രാജ്യത്തിൽ മനസ്സില്ലാത്ത പ്രജകൾ ഉണ്ടാകില്ല.
എന്നാൽ ആരും നശിച്ചുപോകാൻ രാജാവ് ആഗ്രഹിക്കാത്തതിനാൽ, ഒരു ക്ഷണം, മുന്നറിയിപ്പ്, വാഗ്ദാനം എന്നിവയുമായി അവൻ തന്റെ പുസ്തകം അടയ്ക്കുന്നു:

> ദാഹിക്കുന്നവൻ വരട്ടെ; ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ജീവജലം സൌജന്യമായി വാങ്ങട്ടെ. ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം കേൾക്കുന്ന ഏവനോടും ഞാൻ സാക്ഷീകരിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: അതിനോടു ആരെങ്കിലും കൂട്ടിയാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ ബാധകളെ ദൈവം അവന്നു വരുത്തും. ഈ പ്രവചന പുസ്തകത്തിലെ വചനത്തിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും വല്ലതും നീക്കിക്കളഞ്ഞാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ജീവവൃക്ഷത്തിലും വിശുദ്ധനഗരത്തിലും അവന്നുള്ള അംശം ദൈവം നീക്കിക്കളയും. ഇതു സാക്ഷീകരിക്കുന്നവൻ: അതേ, ഞാൻ വേഗം വരുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
>
> ആമേൻ, കർത്താവായ യേശുവേ, വരേണമേ, (വെളിപ്പാടു 22:17-20)

ആദാം പാപം ചെയ്തശേഷം, ദൈവം വന്നപ്പോൾ അവൻ ദൈവത്തോട് എന്താണ് പറഞ്ഞത് പൂന്തോട്ടം അവനെ വിളിക്കുന്നു? ആദാം ലജ്ജയോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു

> "ഞാൻ നിങ്ങളെ തോട്ടത്തിൽ കേട്ടു, ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു." (ഉല്പത്തി 3:10)

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, ആദാമിന്റെ പിൻഗാമികളിൽ ചിലർ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഭൂമിയിലേക്ക് വരുമെന്ന കർത്താവിന്റെ വാഗ്ദാനത്തോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും? അവർ സന്തോഷത്തോടെ ഉത്തരം നൽകുന്നു,

> ആമേൻ, കർത്താവായ യേശുവേ, വരേണമേ (വെളിപ്പാട് 22:20)

എന്താണ് അത്തരം പരിവർത്തനത്തിന് കാരണമായത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് ഭൂമിയിലെ ന്യായാധിപന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കാൻ ചില ആളുകൾ ഭയപ്പെടാത്തത്? രാജാവിനെ മുഖാമുഖം കാണുന്നതിൽ അവർ ആവേശഭരിതരാകുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

അവന്റെ കഥയും സന്ദേശവും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാലാണിത്.

യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ എഴുതി,

> ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു ആർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു?... നാം എല്ലാവരും ആടുകളെപ്പോലെ തെറ്റിപ്പോയിരുന്നു; നാം ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ വഴിക്കു തിരിഞ്ഞിരുന്നു; എന്നാൽ യഹോവ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും അകൃത്യം അവന്റെമേൽ ചുമത്തി. (യെശയ്യാവ് 53: 1,6)

യെശയ്യാവ് രാജാവിന്റെ കഥയും സന്ദേശവും മൂന്ന് പ്രസ്താവനകളായി സംഗ്രഹിച്ചു:

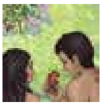

1. നമ്മൾക്ക് ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്.

"ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു നമ്മുടെ പാത പിന്തുടരാൻ വേണ്ടി."

2. ദൈവത്തിന് പരിഹാരമുണ്ട്.

"യഹോവ നമ്മുടെ പാപമെല്ലാം അവന്റെ പുത്രന്ടെ മേൽ ചുമത്തി."

3. നമ്മൾക്ക് ഒരു തിരഞ്ഞെടുക്കൽ ഉണ്ട്.

"ആരാണ് നമ്മളുടെ സന്ദേശം വിശ്വസിച്ചത്?"

നിങ്ങൾ രാജാവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

> നാം മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം കൈക്കൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം അതിലും വലുതാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമോ അവൻ തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നേ.
>
> ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ അവനെ അസത്യവാദിയാക്കുന്നു. ആ സാക്ഷ്യമോ ദൈവം നമുക്കു നിത്യജീവൻ തന്നു; ആ ജീവൻ അവന്റെ പുത്രനിൽ ഉണ്ടു എന്നുള്ളതു തന്നേ. പുത്രനുള്ളവന്നു ജീവൻ ഉണ്ടു; ദൈവപുത്രനില്ലാത്തവന്നു ജീവൻ ഇല്ല.
>
> ദൈവപുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു തന്നേ. (1 യോഹന്നാൻ 5:9-13)

അതെ, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാൻ കഴിയും. രാജാവ് നിങ്ങളെ ഊഹിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല.

നിങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ മതത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയുകയും ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ രാജാവിനോടൊപ്പം നിത്യത ചെലവഴിക്കും...

സന്തോഷത്തോടെ എന്നേക്കും.

കഥയുടെ സന്ദേശം • 2

മോശ വാർത്ത

അവന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ നാം വായിക്കുമ്പോൾ, പ്രപഞ്ചരാജാവ് മനുഷ്യനെ സ്വന്തം സ്വരൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിച്ചു. തന്റെ മഹത്വത്തിനായി അവൻ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചു. അവന്റെ വെളിച്ചത്തിന്റെ രാജ്യത്തിലെ ആളുകൾ അവന്റെ പ്രത്യേക നിധി, ഉറ്റസുഹൃത്തുക്കൾ, വിശുദ്ധ പൗരന്മാർ എന്നിവരായിരിക്കും. എന്നാൽ ആദ്യം പരിശോധന സമയം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

വലിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുള്ള ഒരു ചെറിയ പരീക്ഷണം യഹോവയായ ദൈവം ആദാമിനു നൽകി. തോട്ടത്തിലെ ഒരു വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നൊഴികെ മറ്റെല്ലാറ്റിൽ നിന്നും ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് ദൈവം അവനോടു പറഞ്ഞു. ഈ ഒരു നിയമം ലംഘിച്ചാൽ ആദാമിന് എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞു?

ദൈവം ആദാമിനോട് പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലാനും ഉപവസിക്കാനും അവന്റെ ചീത്ത പ്രവർത്തികൾ തുലനം ചെയ്യാൻ മതിയായ സത്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനും ആരംഭിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞോ? ഇല്ല! ദൈവം പറഞ്ഞു, "എന്നാൽ നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം തിന്നരുതു; തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും." (ഉല്പത്തി 2:17).

എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് നമ്മൾക്കറിയാം. മനുഷ്യൻ തന്റെ സ്രഷ്ടാവായ രാജാവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചു. ആദാമും ഹവ്വായും പാപം ചെയ്തു. എന്നാൽ അന്നുതന്നെ അവർ മരിച്ചുപോയോ? ഇല്ല. "നിങ്ങൾ അത് ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും മരിക്കും" എന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കിയത്?

തിരുവെഴുത്തുകളനുസരിച്ച് മരണത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

ചിത്രത്തിലേക്ക് നോക്കു. മരക്കൊമ്പിന് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? മരത്തിൽ നിന്ന് ഒടിഞ്ഞതിനുശേഷം അതിന് എന്ത് സംഭവിക്കും? അത് ജീവിച്ചിരിക്കുമോ? അതോ മരിക്കുമോ?

ശാഖ ഇപ്പോഴും സജീവമായി കാണപ്പെടാം, പക്ഷേ അത് അതിന്റെ ജീവിത ഉറവിടത്തിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തിയതിനാൽ അത് മരിച്ചുപോകും.

മരണം എന്നാൽ വേർപിരിയൽ എന്നാണ്. ഇതൊരു മോശം വാർത്തയാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ വഴിക്കുപകരം ആദാമും ഹവ്വായും സ്വന്തം വഴിക്ക് പോകാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ, മരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശാഖ മുറിച്ചതുപോലെ ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ദൈവവുമായുള്ള അവരുടെ ബന്ധം മരിച്ചു. അവനോടൊപ്പം ജീവിക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അവർ ഒളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആദാമും ഹവ്വായും ആത്മീയമായി മരിച്ചു.

> നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ അത്രേ നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെയും തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു; നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ അത്രേ അവൻ കേൾക്കാതവണ്ണം അവന്റെ മുഖത്തെ നിങ്ങൾക്കു മറെക്കുമാറാക്കിയതു. (യെശയ്യാ 59:2)

ആദാമും ഹവ്വായും ശാരീരികമായി മരിക്കാൻ തുടങ്ങി. തകർന്ന ഇലകൾ തൽക്ഷണം വരണ്ടുപോകാത്തതിനാൽ, അവർ പാപം ചെയ്ത ദിവസം അവരുടെ ശരീരം പൊടിയിലേക്ക് മടങ്ങുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രായമാകൽ പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു. മരണം ഒരു ശത്രുവായിരുന്നു, അതിൽ നിന്ന് അവർ രക്ഷപ്പെടില്ല.

എന്നാൽ മോശം വാർത്ത കൂടുതൽ വഷളാകുന്നു. ദൈവം രക്ഷ നൽകിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ആദാമും ഹവ്വായും "പിശാചിനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും വേണ്ടി ഒരുക്കിയ നിത്യ തീയിൽ" ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നിത്യമായ വേർപിരിയലിനെ നേരിട്ടും. (മത്തായി 25:41)

തിരുവെഴുത്തുകൾ പറയുന്നതുപോലെ മൂന്നാം ദിവസം അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. (1 കൊരിന്ത്യർ 15: 2-4)

ചില ആളുകൾ നരകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയത്തെ പരിഹസിക്കുന്നു —പാപത്താൽ മലിനമായ ആത്മാക്കൾ എല്ലാ നിത്യതയ്ക്കും വേർതിരിക്കപ്പെടുന്ന തീയുടെ തടാകം. എന്നാൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാകാത്തതിനെ പരിഹസിക്കുന്നത് ബുദ്ധിയാണോ? മനുഷ്യരെന്ന

നിലയിൽ നമുക്ക് നിത്യത എന്ന ആശയം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇത് മറ്റൊരു പരിമാണമാണ്. പെട്ടകം പണിയുമ്പോൾ ആളുകൾ നോഹയെ പരിഹസിക്കുകയും വരാനിരിക്കുന്ന വെള്ളപ്പൊക്കത്തെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, എന്നാൽ പെട്ടകത്തിന്റെ വാതിൽ അടച്ച് വെള്ളപ്പൊക്കം വന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവർക്ക് പരിഹസിച്ച സത്യം മനസ്സിലായി. സമാനമായ രീതിയിൽ, ആളുകൾ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന നിമിഷം, അതിന്റെ ഗൗരവമേറിയ യുക്തി അവർ മനസ്സിലാക്കും.

സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർ കർത്താവിന്റെ സന്നിധാനവും അവന്റെ വല്ലഭത്വത്തോടുകൂടിയ മഹത്വവും വിട്ടകുന്ന നിത്യനാശം എന്ന ശിക്ഷാവിധി അനുഭവിക്കും. (2 തെസ്സലൊനീക്യർ 1:10)

തന്റെ പ്രപഞ്ചത്തെ എന്നെന്നേക്കുമായി മലിനപ്പെടുത്താൻ രാജാവ് പാപത്തെ അനുവദിക്കില്ല.

നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തിലെ ഏറ്റവും വിനാശകരമായ ശക്തിയും ദൂരവ്യാപകമായ ദുരന്തവുമാണ് പാപം. പാപമാണ് എല്ലാ തിന്മയ്ക്കും കാരണം.

ഒരു പകർച്ചവ്യാധി പോലെ, ആദാമിന്റെ പാപം നമ്മെയെല്ലാം ബാധിച്ചു. തകർന്ന ഒരു ശാഖയിലെ ഓരോ തണ്ടും ഇലയും മരിച്ചതുപോലെ, നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരും ആദാമിന്റെ പാപം ബാധിക്കുന്നു. നാമെല്ലാം ആദം ശാഖയുടെ ഭാഗമാണ്.

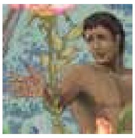

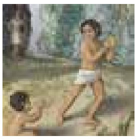

അതുകൊണ്ടു ഏകമനുഷ്യനാൽ പാപവും പാപത്താൽ മരണവും ലോകത്തിൽ കടന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും പാപം ചെയ്കയാൽ മരണം സകലമനുഷ്യരിലും പരന്നിരിക്കുന്നു. (റോമർ 5:12)

മോശെയുടെ നാളിൽ, ആളുകൾക്ക് ഇന്നത്തെ അതേ തെറ്റായ ആശയം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ തിന്മയേക്കാൾ നല്ലത് ചെയ്താൽ, ന്യായവിധി ദിവസത്തിൽ ദൈവം അവർക്ക് കരുണ കാണിക്കുമെന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അവരുടെ തെറ്റായ ചിന്താഗതി തിരുത്താൻ, തീജ്വാലയിൽ ദൈവം സീനായി പർവതത്തിൽ ഇറങ്ങി, അനുസരിക്കാൻ പത്തു കൽപ്പനകൾ ജനങ്ങൾക്ക് നൽകി. പത്ത് നിയമങ്ങളും കൃത്യമായി പാലിക്കാത്ത ആരെയും കുറ്റവാളിയാണെന്നും മരണത്തിന് യോഗ്യനാണെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു.

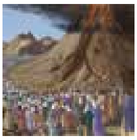

പത്തു കൽപ്പനകൾ ഒരു കണ്ണാടി പോലെയാണ്. നിങ്ങളുടെ മുഖം വൃത്തികെട്ടതാണെങ്കിൽ, ഒരു കണ്ണാടി അഴുക്ക് കാണാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു, പക്ഷേ അഴുക്ക് നീക്കംചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. സമാനമായ രീതിയിൽ, കൽപ്പനകൾ നൽകിയത് ദൈവവുമായി നമ്മെ ശരിആക്കുവാനല്ല. പകരം, പരിശുദ്ധനായ ഒരു ദൈവമുമ്പാകെ നാം കുറ്റവാളികളാണെന്ന് അവർ കാണിക്കുന്നു. അവന്റെ നീതിയുള്ള രാജ്യത്തിൽ ജീവിക്കാൻ നമ്മൾ യോഗ്യരല്ല. തികഞ്ഞ രക്ഷകനെ ആവശ്യമുള്ള നിസ്സഹായ പാപികളാണ് നമ്മൾ.

എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു ദൈവതേജസ്സു ഇല്ലാത്തവരായിത്തീർന്നു (റോമർ 3:23)

മോശ വാർത്ത ദൈവത്തിന്റെ തികഞ്ഞ നന്മയുടെ നിലവാരം നമ്മൾ കണക്കാക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് . ചരിത്രത്തിൽ ഇത് ചൈത ഒരു വ്യക്തി ഉണ്ട് എന്നതാണ് സന്തോഷവാർത്ത.

അവന്റെ പേര് യേശു എന്നാണ്.

കഥയുടെ സന്ദേശം • 3

നല്ല വാർത്ത

യഹോവ നീതിയിലും കരുണയിലും തികഞ്ഞവനാകുന്നു. നീതി എന്നാൽ എന്റെ പാപത്തിനെതിരെ നിയമത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശിക്ഷയും നടപ്പാക്കി എന്നാണ്. കാരുണ്യം എന്നാൽ നിയമത്തിന്റെ ശിക്ഷ എനിക്കെതിരെ നടന്നിട്ടില്ല എന്നാണ്.

നമ്മെ ശിക്ഷിക്കാതെ ദൈവം നമ്മുടെ പാപത്തെ എങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കും?

നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കെത്തിയ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഉത്തരം കാണാം.

പഴയനിയമ കാലഘട്ടത്തിൽ, യേശു വരുന്നതിനുമുമ്പ്, പാപികളുടെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമത്തിൽ നിന്ന് പാപികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ദൈവം പാപയാഗത്തിന്റെ നിയമം സ്ഥാപിച്ചു. നിരപരാധികളായ മൃഗങ്ങളുടെ രക്തം പാപത്തിനുള്ള പ്രതിഫലമായി ദൈവം സ്വീകരിച്ചു. പാപിയെ ശിക്ഷിക്കാതെ പാപത്തെ ശിക്ഷിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്.

പക്ഷേ ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടി മനുഷ്യന് പകരം ന്യായമായതാണോ? അല്ലാ. നീതിക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് മൃഗങ്ങളുടെ രക്തത്തിന് ചിത്രീകരിക്കാൻ മാത്രമേ കഴിയൂ.

ലോകത്തിന്റെ പാപ കടം വീട്ടാൻ ഏതുതരം രക്തത്തിന് കഴിയും? തികഞ്ഞ, അനന്തമായ മനുഷ്യന്റെ രക്തം മാത്രം. സ്രഷ്ടാവ്-വചനം തന്നെ ആ മനുഷ്യനായി.

ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു... വചനം ജഡമായി തീർന്നു, കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു. (യോഹന്നാൻ 1:1,14)

ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെ രക്തത്തിന് പാപത്തെ മറയ്ക്കാൻ മാത്രമേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. യേശു "ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടാണ്!" (യോഹന്നാൻ 1:29)

ഹാബെലിനെ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? ദൈവം ഹാബേലിന്റെ പാപങ്ങളെ ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ മേൽ വെച്ചു. ആബേലിന്റെ താൽക്കാലിക പാപവാഹിയായിരുന്നു ആട്ടിൻകുട്ടി. യേശു നമ്മുടെ സ്ഥിരമായ പാപം വഹിക്കുന്നവനാണ്. ദൈവം നമ്മുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം അവനിൽ ചുമത്തി.

ഹാബേലിന്റെ സ്ഥലത്ത് വെച്ച് ചാരത്തിൽ കത്തിച്ച ആട്ടിൻകുട്ടി നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്ക് മുഴുവൻ ശിക്ഷയും നൽകിയ യേശുവിന്റെ ചിത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, മരിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ്, യേശു വിജയത്തോടെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, "ഇത് പൂർത്തിയായി!" (യോഹന്നാൻ 19:30)

നീതി സംതൃപ്തമാണ്. കരുണ ലഭ്യമാണ്.

ഈ സുവിശേഷം തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും... തിരുവെഴുത്തുകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ അടക്കം ചെയ്തു, തിരുവെഴുത്തുകൾ പറയുന്നതുപോലെ മൂന്നാം ദിവസം അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. (1 കൊരിന്ത്യർ 15: 2-4)

അബ്രഹാമിനെയും മകനെയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. യാഗത്തിനായി ദൈവം അവരെ ഒരു പ്രത്യേക വിദൂര പർവതത്തിലേക്ക് അയച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്?

ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം സ്വന്തം പുത്രൻ മരിക്കാൻ പോകുന്ന സ്ഥലം ദൈവം അടയാളപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു.

അബ്രാഹാം പർവതത്തിന് "യഹോവ പ്രദാനം ചെയ്യും" എന്ന് പേരിട്ടത് എന്തുകൊണ്ട്? കാരണം, ആ പർവതത്തിലാണ് ദൈവം പൂർണ്ണവും അന്തിമവുമായ യാഗം നൽകിയത്.

അബ്രഹാമിന്റെ മകനായി ദൈവം എന്താണ് നൽകിയത്? ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ. നിങ്ങളെ ന്യായവിധിയിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ ദൈവം എന്താണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്?
യേശു, ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്.

മരണത്തെയും ന്യായവിധിയെയും നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ രക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾ യേശുവിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല, കാരണം നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്ക് ദൈവം അവനിൽ നിന്ന് പൂർണമായ പ്രതിഫലം സ്വീകരിച്ച് അവനെ ഉയിർപ്പിച്ചു.

ഇപ്പോൾ ആദാമിനെയും ഹവ്വായെയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. അവരുടെ പാപവും ലജ്ജയും അവരെ അത്തിയിലകൊണ്ട് മൂടുകയും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് മറയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ നീതിയിലും കാരുണ്യത്തിലും ദൈവം അവരുടെ പാപത്തെ തുറന്നുകാട്ടി ബലിയർപ്പിച്ച മൃഗങ്ങളുടെ തൊലികൊണ്ട് വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു. ചിത്രീകരിച്ച മൃഗങ്ങളുടെ ചൊരിഞ്ഞ രക്തം അവരുടെ പാപം മറയ്ക്കാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു, അതിനൊപ്പം മൃഗങ്ങളുടെ തൊലി അവരുടെ ലജ്ജ മറയ്ക്കാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു.

നാമെല്ലാവരും നമ്മുടെ പൂർവ്വികരുടെ പാപവും ലജ്ജയും പങ്കിടുന്നു. നാം ദൈവത്തിന്റെ നീതിയിൽ കുറവാണ്. അവനോടൊപ്പം ജീവിക്കാൻ ഞങ്ങൾ യോഗ്യരല്ല. യേശുക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ നമ്മുടെ പാപവും ലജ്ജയും എടുത്തു എന്നതാണ് സന്തോഷവാർത്ത. അന്ധകാരത്തിന്റെ ആ സമയങ്ങളിൽ, നാം അർഹിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള വേർപാട് അവൻ അനുഭവിച്ചു. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അവന് സ്വന്തമായി ഒരു പാപവും ഇല്ലാത്തതിനാൽ, കല്ലറയ്ക്ക് അവനെ പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

യേശുവിന്റെ മരണവും പുനരുത്ഥാനവും നിമിത്തം, ദൈവം നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കാനും വസ്ത്രം ധരിക്കാനും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു: അവന്റെ നീതിക്കായി നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ കൈമാറാൻ.

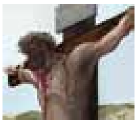

> നമ്മൾ എല്ലാവരും അശുദ്ധനെപ്പോലെ ആയ്ത്തീർന്നു; നമ്മളുടെ നീതിപ്രവർത്തികൾ ഒക്കെയും കറപിരണ്ട തുണിപോലെ. (യെശയ്യാവ് 64: 6)
>
> ഞാൻ യഹോവയിൽ ഏറ്റവും ആനന്ദിക്കും! ... അവൻ എന്നെ രക്ഷാവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു നീതി എന്ന അങ്കി ഇടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. (യെശയ്യാവ് 61: 10)
>
> പാപം അറിയാത്തവനെ, നാം അവനിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീതി ആകേണ്ടതിന്നു, അവനെ നമുക്കു വേണ്ടി പാപം ആക്കി. (2 കൊരിന്ത്യർ 5:21)

ന്യായവിധി ദിനത്തിൽ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം മതപരമായ പരിശ്രമങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ദൈവമുമ്പാകെ നിൽക്കുമോ?

അതോ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുദ്ധമായ നീതിയിൽ നിങ്ങൾ നിൽക്കുമോ?

കഥയുടെ സന്ദേശം • 4

രാജാവിനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണം

ഏകാന്തമായ ഒരു വനത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ നടക്കുന്നത് സങ്കൽപ്പിക്കുക. ഏതിനെയാണ് നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്—ആട്ടിൻകുട്ടിയെയോ അതോ സിംഹത്തെയോ?

അവന്റെ ആദ്യ വരവിൽ മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവിനെ കുഞ്ഞാട് എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു. പാപികളെ രക്ഷിക്കാനായി അവൻ താഴ്മയോടെ വന്നു. രാജാവ് മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അവനെ സിംഹം എന്ന് വിളിക്കും. അനുതപിക്കാത്ത പാപികളെ വിധിക്കാൻ അവൻ മഹിമയോടെ വരും.

യേശു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷകനായ രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുമോ അതോ നിങ്ങളുടെ ന്യായാധിപന്റെ മുമ്പാകെ വിറയ്ക്കുമോ? ഇതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശത്തോടുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

യേശു യാത്ര ചെയ്യാനും പഠിപ്പിക്കാനും തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അവന്റെ ആദ്യ വാക്കുകളിൽ ചിലത്,

> "അനുതപിച്ച് സുവാർത്ത വിശ്വസിക്കുക!" (മർക്കോസ് 1:15)

"അനുതപിക്കുക" എന്നാൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിനായി നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് മാറ്റുക എന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം വഴിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കുക, ദൈവത്തിന്റെ വഴി വിശ്വസിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുക എന്നിവയാണ് ഇതിനർത്ഥം.

"സുവാർത്ത വിശ്വസിക്കുക" എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം മരിക്കുകയും നിങ്ങൾക്ക് പുതിയ ജീവൻ നൽകാനായി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്ത രക്ഷകനിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുക. എന്നാൽ മറ്റൊരാളിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

പശ്ചിമാഫ്രിക്കയിൽ നിന്നുള്ള നേരിട്ടുള്ള കഥ ഉപയോഗിച്ച് ഞാൻ വിശദീകരിക്കാം. ഇത് രണ്ട് സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചാണ്, ഫാറ്റു, ബിന്റു.

ഇരുവരുടെയും കണ്ണിൽ അണുബാധയുണ്ടായിരുന്നു. ഫാറ്റു ആശുപത്രിയിൽ പോയി. ഡോക്ടർ അവർക്ക് ആൻറിബയോട്ടിക് കണ്ണ് തുള്ളികൾ നൽകി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ സുഖപ്പെട്ടു. പരമ്പരാഗത രോഗശാന്തിക്കാരന്റെ അടുത്തേക്ക് ബിന്റു പോയി. അയാൾ അവളുടെ "രോഗശമനം" അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തടവി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ വെളുത്തതായി അവൾ അന്ധയായി.

ഫാറ്റുവിനും ബിന്റുവിനും വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ വിശ്വസിച്ച ഒരു രോഗശാന്തിക്കാരന്റെ അടുത്തേക്ക് പോയി രണ്ടു സ്ത്രീകളും അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു - എന്നാൽ ഫലം എത്ര വ്യത്യസ്തമാണ്.

നിത്യതയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, എല്ലാവരും എന്തെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു.

പലരും മാതാപിതാക്കളുടെ മതത്തിൽ പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ജീവിതം ശവക്കുഴിയിൽ അവസാനിക്കുന്നു എന്ന് പറയുന്നവരുമായി ചില പക്ഷം.

മറ്റുള്ളവർ ജീവിതം, മരണം, നിത്യത എന്നിവയെക്കുറിച്ച് സ്വന്തം ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അവസാനം, ഒരു ചോദ്യം മാത്രമേ പ്രാധാന്യമുള്ളൂ: നിങ്ങൾ സത്യം തിരഞ്ഞെടുത്തോ?

എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഞാൻ എന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തി. പറഞ്ഞ രാജാവിനെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു

> "സത്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തുള്ള എല്ലാവരും ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുന്നു." (യോഹന്നാൻ 18:37)

അവന്റെകൂടെയാണ് ഞാൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവനാണ് "എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും എനിക്കുവേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത്" (ഗലാത്യർ 2:20).

അദ്ദേഹം വെറും ഒരു രാജാവല്ല. അവൻ എന്റെ രാജാവാണ്!

ആദ്യ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിനാണ്. ആ ചിത്രം പാപത്താൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. യേശുക്രിസ്തു, "അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപം" (കൊലോസ്യർ 1:15), നിങ്ങൾക്ക് പുതിയ ജീവൻ നൽകാനും നിങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപം പുനഃസ്ഥാപിക്കാനും വന്നു.

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ആദാമിൽ അല്ല. നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിലാണ്. നിങ്ങൾ സ്വർഗത്തിലെ പ്രിയപ്പെട്ട പൗരനും ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മക്കളാണ്. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നിധിയാണ്, അവൻ സ്വന്തം പുത്രന്റെ രക്തത്താൽ മോചിപ്പിച്ചത്.

ദൈവത്തിന്റെ കുടുംബത്തിലെ നവജാത അംഗമെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ദൈവത്തെ പിതാവ് എന്ന് വിളിക്കാം. എന്നാൽ വലിയ പദവിയോടെ വലിയ ഉത്തരവാദിത്തം വരുന്നു.

> പണ്ടു നിങ്ങളുടെ അജ്ഞാനകാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന മോഹങ്ങളെ മാതൃകയാക്കാതെ നിങ്ങളെ വിളിച്ച വിശുദ്ധനു ഒത്തവണ്ണം അനുസരണമുള്ള മക്കളായി എല്ലാനടപ്പിലും വിശുദ്ധരാകുവിൻ. "ഞാൻ വിശുദ്ധൻ ആകയാൽ നിങ്ങളും വിശുദ്ധരായിരിപ്പിൻ " എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. (1 പത്രോസ് 1: 14-15)

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു അനുഗാമിയെന്ന നിലയിൽ, നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്കുപോലും ക്ഷമിക്കാനും സ്നേഹിക്കാനും എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനും നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശു പറയുന്നു,

> നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്നു എല്ലാവരും അറിയും. (യോഹന്നാൻ 13:35)

നിങ്ങൾ അവനു കീഴ്പെടുമ്പോൾ, സുവിശേഷം വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പാപത്തെ അതിജീവിക്കാനും അവന്റെ വിശുദ്ധ സ്വഭാവം പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനും നിങ്ങളെ സഹായിക്കും.

> ആത്മാവിന്റെ ഫലമോ: സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ, പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത, സൌമ്യത, ഇന്ദ്രിയജയം. (ഗലാത്യർ 5: 22-23)

രാജാവിന്റെ മക്കൾ എന്ന നിലയിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ജീവിതത്തിൽ ഒരു പുതിയ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്: അവനെ ബഹുമാനിക്കുക. നഷ്ടപ്പെട്ട ലോകത്തിന് അവന്റെ സ്ഥാനപതികളാണ് നിങ്ങൾ. അവനെ നന്നായി പ്രതിനിധീകരിക്കുക. ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ അവനെ മുഖാമുഖം കാണും, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ "അവനെപ്പോലെയാകും" (1 യോഹന്നാൻ 3: 2). അത് വരെ, എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും അവനോട് സംസാരിക്കുക. എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും അവനെ സ്തുതിക്കുക. ആരാധിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യുക, അവന്റെ വചനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം. ദിവസവും തിരുവെഴുത്തുകൾ പഠിക്കുക (ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ, പ്രവൃത്തികൾ, റോമാക്കാർ എന്നിവയിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുക). പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളുടെ ഗുരുവാകുന്നു. സാത്താനെതിരെയുള്ള നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ ഭക്ഷണവും ആയുധവുമാണ് ബൈബിൾ; അവൻ നിങ്ങൾ യേശുവിനെപ്പോലെ ചിന്തിക്കാനും സംസാരിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകൾ കൂടുതൽ ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ആത്മീയമായി ശക്തരായിത്തീരും.

സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഈ പദ ചിത്രം ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു:

> മാൻ നീർത്തോടുകളിലേക്കു ചെല്ലുവാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവമേ, എന്റെ ആത്മാവു നിന്നോടു ചേരുവാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നു. (സങ്കീർത്തനം 42: 1)

നിങ്ങൾക്ക് അത് പറയാൻ കഴിയുമോ?

തീരുമാനം നിങ്ങളുടേതാണ്.

പോൾ ഡി. ബ്രാംസൻ
resources@rockintl.org

ബോണസ് സവിശേഷതകൾ

നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ ദൈവം തന്റെ കൃപയാൽ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു. നിങ്ങൾക്ക് ഇതിന്റെ ക്രെഡിറ്റ് എടുക്കാനാവില്ല; അത് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സമ്മാനമാണ്. രക്ഷ നാം ചെയ്ത നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലമല്ല, അതിനാൽ നമ്മിൽ ആർക്കും അതിനെക്കുറിച്ച് പ്രശംസിക്കാൻ കഴിയില്ല. നമ്മൾ ദൈവത്തിന്റെ മാസ്റ്റർപീസ് ആണ്. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ അവൻ നമ്മെ പുതിയതായി സൃഷ്ടിച്ചു, അതിനാൽ വളരെക്കാലം മുമ്പ് അവൻ നമുക്കായി ആസൂത്രണം ചെയ്ത നല്ല കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയും.

അതിനാൽ, വിശ്വാസത്താൽ നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ ശരിയാക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, നമുക്ക് ദൈവവുമായി സമാധാനമുണ്ട് നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതു നിമിത്തം. നമ്മുടെ വിശ്വാസം നിമിത്തം, ക്രിസ്തു നമ്മെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു, യോഗ്യതയില്ലാത്ത നാം ഇപ്പോൾ നിൽക്കുന്ന ഈ സ്ഥലത്തേക്ക് ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം പങ്കിടാൻ നമ്മുടെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെയും സന്തോഷത്തോടെയും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

— പുതിയ നിയമത്തിൽ നിന്ന്

(എഫെസ്യർ 2: 8-10; റോമർ 5: 1-2)

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്
വിമർശന ചോദ്യങ്ങൾ • ഭാഗം 1 • പഴയ നിയമം

70 സീനുകളിൽ ഓരോന്നിനും ഈ ലിസ്റ്റ് ഒരു ചോദ്യമോ രണ്ടോ നൽകുന്നു. അനുബന്ധമായ ഓരോ രംഗത്തിന്റെയും വാചകത്തിൽ ഉത്തരങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഗ്രൂപ്പ് പഠനത്തിനായി ഈ പേജുകൾ പകർത്താൻ മടിക്കേണ്ട. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്: www.one-god-one-message.com സന്ദർശിക്കുക

രംഗം നമ്പർ • ചോദ്യം(ങ്ങൾ)

1 • മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ് തന്റെ പദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കാൻ ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾ എടുക്കും. രാജാവിനെക്കുറിച്ച് ഇത് എന്താണ് നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്?

2 • ബൈബിളിന്റെ രണ്ട് പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾക്ക് പേര് നൽകുക.
അവ എങ്ങനെ പരസ്പരം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?

3 • തിരുവെഴുത്തിലെ ആദ്യത്തെ വാക്കുകൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ (ഉല്പത്തി 1: 1)? എന്തുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട്?

4 • ദൈവം മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവൻ ഒരിക്കലും തനിച്ചായിരുന്നില്ല.
ഈ പ്രസ്താവനയിലൂടെ നിങ്ങൾ എന്താണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്?

5 • ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചവയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് അവനെക്കുറിച്ച് എന്ത് പഠിക്കാം?

6 • ദൈവം മനുഷ്യരെ മൃഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തനാക്കിയ ചില വഴികൾക്ക് പേരുനൽകുക.

7 • ഏദനിൽ ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ദൈവം ആദാമിനോട് ചോദിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?

8 • എന്താണ് പാപം? ദൈവത്തിന്റെ കൽപന അനുസരിക്കാതിരുന്നാൽ ആദാമിന് എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞു? മരണത്തിന്റെ മറ്റൊരു വാക്ക് എന്താണ്?

9 • ആദാമിനെപ്പോലെ ഹവ്വായും ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. എന്താണ് ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്?

10 • സ്വർഗത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച ആകർഷണം ഏതാണ്?

11 • പാപം എങ്ങനെ പ്രപഞ്ചത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു?

12 • നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ മനുഷ്യൻ ഫലം ഭക്ഷിച്ചാൽ എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് യഹോവ പറഞ്ഞു? എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് സാത്താൻ പറഞ്ഞു?

13 • പാപം മനുഷ്യകുടുംബത്തിൽ എങ്ങനെ പ്രവേശിച്ചു?

14 • പാപത്തിന്റെ ആദ്യ ഫലം എന്തായിരുന്നു? ആദാമിന്റെയും ഹവ്വായുടെയും പാപം അവരുടെ ബഹുമാനത്തെ ലജ്ജയോടെ ഏതുവിധത്തിൽ മാറ്റി?

15 • പാപം ചെയ്ത അതേ ദിവസം ആദാമും ഹവ്വായും ഏതുവിധത്തിൽ മരിച്ചു?
അവ എങ്ങനെ തകർന്ന ശാഖ പോലെയായിരുന്നു? (പേജ് 160ഉം കാണുക.)

16 • പാപത്തിന്റെ ശാപം യഥാർത്ഥ സൃഷ്ടിയെ താറുമാറാക്കിയ ചില വഴികൾക്ക് പേര് നൽകുക.

17 • ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യ പദ്ധതിയിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയായിരിക്കുന്ന ഒരു രക്ഷകനെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ് (ഒരു മനുഷ്യ അമ്മയുണ്ട്, പക്ഷേ മനുഷ്യ പിതാവില്ല).

18 • ആദാമിന്റെയും ഹവ്വായുടെയും പാപവും ലജ്ജയും മറയ്ക്കാൻ ദൈവം എന്താണ് ചെയ്തത്? താൻ നീതിയുടെയും കരുണയുടെയും കൃപയുടെയും ദൈവമാണെന്ന് ദൈവം അവരെ എങ്ങനെ കാണിച്ചു?

19 • എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം ആദാമിനെയും ഹവ്വായെയും ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയത്?

20 • ആദാമിന്റെയും ഹവ്വായുടെയും പാപം അവരുടെ മക്കളെ എങ്ങനെ ബാധിച്ചു? ഇത് നമ്മെയും ഞങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെയും എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു? (പേജ് 161ഉം കാണുക.)

21 • പാപിയുടെ സ്ഥാനത്ത് മരിക്കാൻ ദൈവം ഏതുതരം ആട്ടിൻകുട്ടിയെ സ്വീകരിക്കും?

22 • പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം മരണശിക്ഷ ആവശ്യപ്പെട്ടത്?

23 • ഹാബെലിന്റെ പാപത്തിൽ ദൈവം എന്തു ചെയ്തു? കയീന്റെ വഴിപാടിൽ എന്താണ് തെറ്റ്?

24 • അനുതപിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? കയീൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചു? കയീൻ എന്തു ചെയ്തു?

25 • നോഹയുടെ കാലത്തെ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള വെള്ളപ്പൊക്കം നമ്മെ എന്താണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷമയെയും ന്യായവിധിയെയും കുറിച്ച്?

26 • പെട്ടകത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയ ശേഷം നോഹയും കുടുംബവും ആദ്യമായി ചെയ്തതെന്താണ്?

27 • ബാബേൽ ഗോപുരം ഏത് വിധത്തിലാണ് വ്യാജമതത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്?

28 • യഹോവയെ വിശ്വസിക്കുകയും അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്താൽ യഹോവ അബ്രാഹാമിനു എന്തു വലിയ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകി?

29 • ദൈവം അബ്രഹാമിനോടും സാറായോടും അവരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും നീതിമാന്മാരായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തത് എന്തുകൊണ്ട്?

30 • ത്യാഗപർവ്വതത്തിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ അബ്രഹാമിന്റെ മകൻ പിതാവിനോട് എന്ത് ചോദ്യമാണ് ചോദിച്ചത്?

31 • യിസ്ഹാക്കിനെ ഒരു പുതിയ ജനതയുടെ പിതാവാക്കുമെന്ന് ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. ദൈവത്തിന് നുണ പറയാനാവില്ലെന്ന് അബ്രഹാമിന് അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ, യിസ്ഹാക്കിനെ ബലിപീഠത്തിൽ ബലിയർപ്പിച്ചശേഷം ദൈവം എന്തുചെയ്യുമെന്ന് അബ്രഹാം കരുതി?

32 • യഹോവ നൽകുന്ന പർവ്വതത്തിന് അബ്രഹാം പേരിട്ടത് എന്തുകൊണ്ട്? അന്ന് അബ്രഹാമിന്റെ മകന്റെ സ്ഥലത്ത് ആട്ടിൻകുട്ടി മരിച്ചുവോ?

33 • യഹോവ അബ്രഹാമിനു നൽകിയ രണ്ടു വലിയ വാഗ്ദാനങ്ങൾ എങ്ങനെ നിറവേറ്റി?

34 • ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പനകൾ അനുസരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ കഠിനമായി പരിശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, സ്വർഗത്തിൽ ദൈവത്തോടൊപ്പം ജീവിക്കാൻ യോഗ്യത നേടാൻ നമുക്ക് എപ്പോഴെങ്കിലും കഴിയുമോ? പത്തു കൽപ്പനകൾ ഒരു കണ്ണാടി പോലെയാകുന്നത് എങ്ങനെ? നമുക്ക് ഒരു രക്ഷകനെ വേണമെന്ന് കൽപ്പനകൾ ഏതു വിധത്തിൽ കാണിക്കുന്നു?

35 • മൃഗങ്ങളുടെ ത്യാഗത്തിന് ലോകത്തിന്റെ പാപ കടം നീക്കാൻ കഴിയാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?

36 • ചുരുളിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രവചനം തിരഞ്ഞെടുത്ത് അത് വരാനിരിക്കുന്ന രക്ഷകനെ എങ്ങനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുവെന്ന് പറയുക.

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്

വിമർശന ചോദ്യങ്ങൾ • ഭാഗം 2 • പുതിയ നിയമം

37 • യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷ കഥ എഴുതാൻ ദൈവം നാലുപേരെ (ഒരു വ്യക്തിക്ക് പകരം) ഉപയോഗിച്ചതെന്തുകൊണ്ട്?

38 • ഗബ്രിയേൽ ദൂതൻ യേശുവിനെ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്?

39 • യേശു എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

40 • യേശുവിന്റെ ജനനത്തിന്റെ കഥയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് എന്താണ്?

41 • ദൂതൻ ഇടയന്മാരോടു പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾക്ക് ഒരു രക്ഷകൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ കർത്താവായ ക്രിസ്തു." ഈ വാർത്ത കേട്ട് ഇടയന്മാർ ആവേശഭരിതരാകുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

42 • കുട്ടി യേശുവിനെ ആരാധിക്കുന്നത് മാഗിക്ക് ശരിയാണോ? എന്തുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട്?

43 • യേശു മറ്റു കുട്ടികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തനായിരുന്നതെങ്ങനെ?

44 • യോഹന്നാൻ പ്രവാചകന്റെ സന്ദേശം മുമ്പത്തെ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും സന്ദേശത്തിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു? യോഹന്നാൻ യേശുവിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച്, "ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടിനെ നോക്കൂ" എന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

45 • ഈ രംഗം വീണ്ടും നോക്കൂ, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചും ദൈവപുത്രനെക്കുറിച്ചും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾക്ക് തിരുവെഴുത്തിൽ നിന്ന് അറിയാവുന്ന എന്തെങ്കിലും പറയുക.

46 • യേശുവിനെ പാപത്തിലാക്കാൻ സാത്താൻ ശ്രമിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്?

47 • യെശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ ചുരുളിൽ നിന്ന് യേശു വായിച്ചതിനുശേഷം, "ഇന്ന് ഈ തിരുവെഴുത്ത് നിങ്ങളുടെ കേൾവിയിൽ നിറവേറ്റി!" ഇത് അയൽവാസികളെ പ്രകോപിപ്പിച്ചതെന്തിനാണ്?

48 • യേശു ദൈവത്തിന്റെ ഭുജം ഭൂമിയിൽ എങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നു? പിശാചുക്കൾ യേശുവിനെ ഭയപ്പെട്ടത് എന്തുകൊണ്ട്?

49 • യേശു കൊടുങ്കാറ്റിനോട് കൽപ്പിച്ച ശേഷം, "മൗനം! നിശ്ചലമായിരിക്കുക! " ശിഷ്യന്മാർ പറഞ്ഞു: "ഈ മനുഷ്യൻ ആരാണ്? കാറ്റും തിരമാലകളും അവനെ അനുസരിക്കുന്നു!" യേശു ആരാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നു?

50 • മതനേതാക്കന്മാർ യേശുവിനെ മതനിന്ദ ആരോപിച്ചു?

51 • യേശു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും. " അവൻ സത്യം സംസാരിച്ചുവെന്ന് നമുക്കെങ്ങനെ അറിയാം?

52 • കൂടുതൽ ഭക്ഷണം തേടി അടുത്ത ദിവസം തിരിച്ചെത്തിയ ആളുകളോട് യേശു എന്താണ് പറഞ്ഞത്?

53 • ഈ രംഗം അവലോകനം ചെയ്ത് നിങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയ യേശു പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം പറയുക.

54 • പ്രവാചകന്മാർ മിശിഹായെ "നീതിയുടെ സൂര്യൻ" എന്ന് വിളിച്ചു.
യേശു തന്നെത്തന്നെ "ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം" എന്ന് വിളിച്ചു.
യേശു മിശിഹാ പ്രവാചകന്മാരിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?

55 • മിശിഹാ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് ശിഷ്യന്മാർ കരുതി? മിശിഹാ എന്തു ചെയ്യാൻ വന്നു?

56 • എന്തുകൊണ്ടാണ് കർത്താവായ യേശു യെരുശലേമിലേക്ക് പോയത്? ശക്തനായ ഒരു യുദ്ധക്കുതിരയ്ക്കു പകരം താഴ്ന്ന കഴുത?

57 • എന്തുകൊണ്ടാണ് മതനേതാക്കന്മാർക്ക് യേശുവിനെ തെറ്റ് പറയാൻ കഴിയാത്തത്?

58 • യേശുവിനെ വധിക്കണം എന്ന് മഹാപുരോഹിതനും യഹൂദ ഭരണാധികാരികളും പറഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ട്?

59 • പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്?

60 • പീലാത്തോസ് എന്തിനാണ് സൈനികർ മുള്ളുകളുടെ ഒരു കിരീടം യേശുവിന്റെ തലയിൽ അടിച്ചത്. മുള്ളുകൾ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്?

61 • അബ്രഹാമിന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ യേശു എങ്ങനെ നിറവേറ്റി? നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ എത്രമാത്രം വിലമതിക്കുന്നു?

62 • യേശുവിന്റെ അരികിൽ രണ്ട് കള്ളന്മാരെ ക്രൂശിച്ചു. ഇന്ന് ഒരാൾ നരകത്തിലാണ് (എന്നെന്നേക്കുമായി കർത്താവിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) ഒരാൾ സ്വർഗത്തിലാണ് (എന്നേക്കും കർത്താവിനോടൊപ്പം). എന്താണ് വ്യത്യാസം?

63 • കർത്താവായ യേശു ഇരുട്ടിൽ ക്രൂശിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നതുപോലെ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് അവനിൽ എന്താണ് ചുമത്തിയത്? "പൂർത്തിയായി" എന്ന് യേശു പറഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ട്? എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തിരശ്ശീല വലിച്ചുകീറിയത്?

64 • ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്ന യേശുവിന്റെ വാഗ്ദാനം ശിഷ്യന്മാർ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? ദുഷ്ട മതനേതാക്കൾ അവന്റെ വാഗ്ദാനം ഓർത്തിരുന്നോ?

65 • ഞായറാഴ്ച രാവിലെ കല്ലറയിലെത്തിയപ്പോൾ സ്ത്രീകൾ എന്താണ് കണ്ടെത്തിയത്? ശൂന്യമായ ശവകുടീരത്തെക്കുറിച്ച് മതനേതാക്കൾ എന്തു ചെയ്തു? ഞാൻ എന്റെ പാപങ്ങളുടെ പേരിൽ മരിക്കുകയും ഉയിർക്കുകയും ചെയ്ത ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട് യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ, എന്തിനാണ് മരണം ഭയപ്പെടുന്നു ചെയ്യേണ്ടതില്ല?

66 • എമ്മാവസിലേക്കുള്ള വഴിയിലുള്ള രണ്ടു യാത്രക്കാരെയും തങ്ങൾ വിഡ്ഢികളാണെന്ന് കർത്താവായ യേശു പറഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

67 • ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ രക്ഷകൻ മുറിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ തോമസ് അവനോടു പറഞ്ഞു, "എന്റെ നാഥനും എന്റെ ദൈവവും!" യേശുവിനെ തന്റെ നാഥൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നത് തോമസിന് ശരിയോ തെറ്റോ ആയിരുന്നോ? അവന്റെ ദൈവവും? എന്തുകൊണ്ട്?

68 • സ്വർഗത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ശേഷം എന്തു ചെയ്യാൻ യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു?

69 • മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ് ആരാണ്? അവനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നത്?

70 • രാജാവ് തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു സന്തോഷമോ ഭയമോ ആയിരിക്കുമോ? എന്തുകൊണ്ട്?

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്
അവസാന കുറിപ്പുകൾ

തിരശ്ശീലയ്ക്ക് പിന്നിൽ: [1] ആലീസ് ഇൻ വണ്ടർലാൻഡ് 200 ഓളം ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ, വിശുദ്ധ ബൈബിൾ മുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ 2500 ലധികം ഭാഷകളിലാണ്.

[2] പുരാവസ്തു, മതേതര ചരിത്രം, പൂർത്തീകരിച്ച പ്രവചനം, രണ്ടു സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി എഴുതിയ സങ്കീർണ്ണമായ കഥയുടെ തികഞ്ഞ സ്ഥിരത എന്നിവയാൽ ബൈബിൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

രംഗം 2: [3] രാജാവ് തന്റെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനും മാത്രമല്ല, തന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ രചയിതാവും രക്ഷാധികാരിയുമാണ്. ഇന്നത്തെ പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തിനുമുമ്പുള്ള അതേ തിരുവെഴുത്തുകളാണെന്ന് ചാവുകടൽ ചുരുളുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആയിരക്കണക്കിന് പുരാതന കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളാൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, അവയിൽ പലതും ക്രിസ്തുവിനു ശേഷമുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ആരംഭമാണ്. യഥാർത്ഥ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുരുഷന്മാർ അപഹരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അഴിമതി നടത്തിയെന്നും ഉള്ള ജനകീയ വാദത്തിന് വസ്തുതാപരമായ അടിസ്ഥാനമില്ല. ഒരു ദൈവം ഒരു സന്ദേശം, അധ്യായം 3 കാണുക. www.one-god-one-message.com

രംഗം 5: [4] സൃഷ്ടിയുടെ ആറ് ദിവസങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ആഴത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്നതിന്, ഏകദൈവം ഒരു സന്ദേശം, എട്ടാം അധ്യായം കാണുക.

രംഗം 6: [5] ദൈവം ഏകനായിരിക്കുന്നതിനാൽ, "നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കട്ടെ..." എന്ന് അവൻ എന്തിനാണ് പറയുന്നത്? ഉത്തരം അവന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ ഐക്യത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. തിരുവെഴുത്തുകളിൽ, "ദൈവം" എന്നതിന്റെ എബ്രായ പദം *എലോഹിം* ആണ്, ഇത് ഒരു ബഹുവചന നാമമാണ്. "ദൈവം ഒന്നാണ്" എന്ന വാക്യത്തിലെ "ഒന്ന്" എന്ന വാക്ക് *എച്ചാഡ്* ആണ്, ഇത് ഒരു സംയുക്ത ഐക്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നിത്യതയിൽ, ദൂതന്മാരെയോ മനുഷ്യനെയോ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, ദൈവം തന്നിൽത്തന്നെ കൂട്ടായ്മ ആസ്വദിച്ചു—തന്റെ വചനം / പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിവയിലൂടെ. "ദൈവം എത്ര വലിയവനാണ് നമ്മുടെ ഗ്രാഹ്യത്തിന് അതീതമാണ്!" (ഇയ്യോബ് 36:26)

രംഗം 7: [6] ശരീരത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അതേ രാസ മൂലകങ്ങളെല്ലാം ഭൂമിയുടെ വരണ്ട പൊടിയിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഈ വസ്തുത അടുത്ത കാലം വരെ ശാസ്ത്രം അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. മിക്ക ശാസ്ത്രജ്ഞരും തങ്ങളുടെ അറിവ് നിരീക്ഷണത്തിലും സിദ്ധാന്തത്തിലും (മനുഷ്യന്റെ ആശയങ്ങൾ) അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെങ്കിലും, ബൈബിൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ അറിവ് നിരീക്ഷണത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തലിനെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് (ദൈവവചനം).

രംഗം 11: [7] സാത്താന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതലറിയാൻ, ഏകദൈവം ഒരു സന്ദേശം, അധ്യായം 11 കാണുക.

രംഗം 16: [8] നിത്യശിക്ഷയുടെ സ്ഥലമായ അഗ്നി തടാകം നമ്മുടെ മനസ്സിന് അന്യായമോ യുക്തിരഹിതമോ ആണെന്ന് തോന്നുകയാണെങ്കിൽ, ഒരുപക്ഷേ, ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ വിശുദ്ധി, മനുഷ്യന്റെ ശാശ്വത സ്വഭാവം, പാപത്തിന്റെ ഗുരുത്വാകർഷണം, ആശയം എന്നിവ നാം ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. നിത്യത. നിത്യത എന്ന വാക്ക് നമ്മുടെ മാനസിക ശേഷിയെ ഓവർലോഡ് ചെയ്യുന്നു, കാരണം നമ്മുടെ റഫറൻസ് ഫ്രെയിം സമയമാണ്. നിത്യത കാലാതീതമാണ്. സമയം സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം അതിനോട് ബന്ധിതനല്ല (2 പത്രോസ് 3: 8-9). നിത്യത വർഷങ്ങളായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ അതിനെ ഒരു ശാശ്വതമായി കരുതുക. ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത മേഖലയിലേക്ക് പാപികൾ പ്രവേശിക്കുന്ന നിമിഷം, അവർ അതിന്റെ ഗൗരവമേറിയ യുക്തി മനസ്സിലാക്കും.

രംഗം 17: [9] മോചനദ്രവ്യം (അല്ലെങ്കിൽ വീണ്ടെടുക്കുക) എന്നാൽ ആവശ്യമായ വില നൽകി തിരികെ വാങ്ങുക എന്നാണ്. *ഒരു ദൈവം ഒരു സന്ദേശത്തിന്റെ* 18-ാം അധ്യായത്തിൽ രചയിതാവ് കുട്ടിക്കാലം മുതലുള്ള ഒരു കഥയുമായി ഇത് വിശദീകരിക്കുന്നു:

കാലിഫോർണിയയിൽ വളർന്നുവരുന്ന ഒരു ആൺകുട്ടി എന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് ഒരു ചെറിയ നായ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അവളെ പോറ്റുകയും അവളെ പരിപാലിക്കുകയും അവളോടൊപ്പം കളിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഞാൻ സ്കൂളിൽ നിന്ന് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ അവൾ എന്നെ പിന്തുടരുകയും ആവേശഭരിതരാകുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ അവൾക്ക് ഒരു തെറ്റ് ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലായ്പ്പോഴും അവൾ തിരിച്ചുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ അവൾ അയൽപക്കത്ത് അലഞ്ഞുതിരിയുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം വരെ.

ഞാൻ സ്കൂളിൽ നിന്ന് വീട്ടിലെത്തി, പക്ഷേ എന്നെ സ്വീകരിക്കാൻ എന്റെ നായ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉറക്കസമയം, അവളെ ഇപ്പോഴും എവിടെയും കണ്ടെത്താനായില്ല. അടുത്ത ദിവസം അച്ഛൻ പ്രാദേശിക മൃഗസംരക്ഷണ കേന്ദ്രം എന്ന് വിളിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു, പരിമിതമായ സമയത്തേക്ക് വഴിതെറ്റിയ പൂച്ചകളെയും നായ്ക്കളെയും സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരിടം. ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത മൃഗങ്ങളെ ദയാവധം ചെയ്യുന്നു.

ഞാൻ ഷെൽട്ടറിനെ വിളിച്ചു. അതെ, അവർക്ക് എന്റെ വിവരണം പാലിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ നായ ഉണ്ടായിരുന്നു. നഗരത്തിലെ ഡോഗ് ക്യാച്ചർ അവളെ എടുത്തിരുന്നു. സ്വയം രക്ഷിക്കാൻ എന്റെ നായ നിസ്സഹായനായിരുന്നു. ആരെങ്കിലും അവളെ രക്ഷിക്കാൻ വന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൾ വധിക്കപ്പെടും.

ഞാൻ അഭയകേന്ദ്രത്തിലേക്ക് പോയി. ഞാൻ എന്റെ നായയെ തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ പോവുകയായിരുന്നു! എന്നാൽ ഫ്രണ്ട് ഡെസ്കിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു, എനിക്ക് അവളെ തിരികെ ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു പിഴ നൽകണം. ഒരു നായ തെരുവിൽ അഴിച്ചുവിടുന്നത് നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമായിരുന്നു.

ഞാൻ ആവശ്യമായ വില നൽകി എന്റെ നായയെ വിട്ടയച്ചു. ആ ഭയങ്കരമായ കൂട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടന്ന് അവളെ പരിപാലിച്ചവന്റെ കൂടെ തിരിച്ചെത്തിയതിൽ അവൾക്ക് എത്ര സന്തോഷം! അവളെ മോചനദ്രവ്യം ചെയ്തു.

എന്റെ വഴിപിഴച്ച നായയെ തിരികെ വാങ്ങുന്നതിനുള്ള എന്റെ ബാല്യകാല അനുഭവം ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ഒരു മങ്ങിയ ആശയം നൽകുന്നു. മത്സരികളായ, കുറ്റവാളികളായ പാപികളെന്ന നിലയിൽ, നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിയമത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ഒരു മാർഗവുമില്ല.

മോചനദ്രവ്യം നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഒരു രക്ഷകനെ നമ്മൾക്ക് ആവശ്യമാണ്.

രംഗം 23: [10] മോശെയുടെയും ശലോമോന്റെയും ഏലിയാവിന്റെയും പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലങ്ങളിലെന്നപോലെ ദൈവം ഹാബെലിന്റെ യാഗത്തിന് അംഗീകാരം കാണിച്ചു: "യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു തീ ജ്വലിച്ചു, ദഹിപ്പിച്ച വഴിപാടും കൊഴുപ്പും ദഹിപ്പിച്ചു യാഗപീഠം. " (ലേവ്യപുസ്തകം 9:24; 2 ദിനവൃത്താന്തം 7: 1; 1 രാജാക്കന്മാർ 18:38).

രംഗം 30 & 61: [11] മോറിയ എന്നാൽ യഹോവയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നാണർത്ഥം. പിൽക്കാലത്ത് ജറുസലേം പണിത പ്രദേശമാണിത്. ഇന്ന്, ശലോമോന്റെ ക്ഷേത്രം ഒരിക്കൽ നിലനിന്നിരുന്ന സ്ഥലമാണ് മോറിയ പർവ്വതം (2 ദിനവൃത്താന്തം 3: 1). അധികം ദൂരെയല്ല, അതേ പർവതനിരയിൽ "തലയോട്ടി എന്ന സ്ഥലം" (ലൂക്കോസ് 23:33).

രംഗം 36: [12]നിറവേറ്റിയ പ്രവചനം ലോകത്തിലെ മറ്റെല്ലാ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും ബൈബിളിനെ വേറിട്ടു നിർത്തുന്നു. ഭാവിയിലെ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രവചനവും ചരിത്രത്തിൽ അവയുടെ പൂർത്തീകരണവും ദൈവം തന്റെ സന്ദേശത്തെ സാധൂകരിച്ച ഒരു മാർഗമാണ്. "തുടക്കം മുതൽ പുരാതന കാലം വരെ, ഇനിയും വരാനിരിക്കുന്നവയെ അറിയിക്കാൻ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ" (യെശയ്യാവു 46:10). യേശു മിശിഹാ പറഞ്ഞു, "സംഭവിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവനാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കും" (യോഹന്നാൻ 13:19). ഒരു ദൈവം ഒരു സന്ദേശം, അഞ്ചാം അധ്യായം കാണുക.

രംഗം 41: [13] ക്രിസ്തു എന്നത് എബ്രായ പദമായ മിശിഹായുടെ ഗ്രീക്ക് പദമാണ്, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നർത്ഥം.

[14] ചരിത്രത്തിലെ സംഭവങ്ങളുടെ ഡേറ്റിംഗ് യേശുക്രിസ്തു ജനിച്ച വർഷത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, അബ്രഹാം പ്രവാചകൻ ജനിച്ചത് ബിസി 2000 ലാണ് (ക്രിസ്തു ജനിക്കുന്നതിനു 2,000 വർഷം മുമ്പ്). ഈ പുസ്തകം (മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്) എഡി 2011 ൽ എഴുതിയതാണ് (ക്രിസ്തു ജനിച്ച് 2,000 വർഷത്തിലേറെയായി). നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വർഷത്തിൽ ലാറ്റിൻ ഭാഷയായ അന്നോ ഡൊമിനിക്ക് AD ചെറുതാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ ചുരുക്കത്തിൽ നിന്ന് നീക്കംചെയ്യാൻ ഇന്ന് പലരും ക്രി.മു. (പൊതുയുഗത്തിന് മുമ്പ്), സി.ഇ (പൊതു കാലഘട്ടം) എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നു, എന്നാൽ ചരിത്രത്തിന്റെ വിഭജനം ഇപ്പോഴും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനമാണ്.

രംഗം 43: [15] "'ഇത് തച്ചനല്ലേ? ഈ മറിയയുടെ മകനും ജെയിംസ്, ജോസഫ്, യൂദാസ്, സൈമൺ എന്നിവരുടെ സഹോദരനും അല്ലേ? അവന്റെ സഹോദരിമാർ ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഇല്ലേ? 'അവർ അവനെ അധിക്ഷേപിച്ചു." (മർക്കോസ് 6: 3). ജോസഫ് യേശുവിന്റെ ജീവശാസ്ത്രപരമായ പിതാവായിരുന്നില്ല എന്നതിനാൽ, യേശു തന്റെ സഹോദരങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം അവന്റെ അമ്മയുടെ പക്ഷത്തു മാത്രമായിരുന്നു. യേശു ദൈവപുത്രനും മനുഷ്യപുത്രനുമായിരുന്നു. അവസാന കുറിപ്പ് 19 കാണുക (രംഗം 52).

രംഗം 43 & 58: [16] ഓരോ വർഷവും പെസഹാ പെരുന്നാളിൽ, യഹൂദന്മാർ മോശയുടെ നാളിൽ ഈജിപ്തിൽ അടിമകളായിരുന്ന ഒരു സംഭവം ഓർത്തു. അവരുടെ പൂർവ്വികർ ആട്ടിൻകുട്ടികളെ കൊന്ന് അവരുടെ വീടുകളുടെ പടിവാതിൽക്കൽ രക്തം വച്ചിരുന്നു, കാരണം "രക്തം കാണുമ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ കടന്നുപോകും" (പുറപ്പാട് 12:13). വാതിൽപ്പടിയിൽ ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ രക്തം ഇല്ലാതിരുന്ന എല്ലാ വീട്ടുകളിലും അർദ്ധരാത്രിയിൽ യഹോവ ആദ്യജാതനെ കൊന്നു. 400 വർഷത്തെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് തന്റെ ജനത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ദൈവം ഈ സംഭവം ഉപയോഗിച്ചു.

രംഗം 45: [17] സ്വർഗത്തിന്റെ ഈ വശം, ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും ദൈവത്തിന്റെ ത്രിത്വ ഐക്യം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. എല്ലാത്തിനുമുപരി, അവൻ അല്ലാഹുവാകുന്നു. നമുക്കെല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകുന്ന ഒരു കാര്യം, എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ മൂന്ന് എന്ന ആശയം, എന്നാൽ ഒന്ന്. ത്രീ-ഇൻ-വൺ ഐക്യങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ലോകം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: സമയം: ഭൂതകാലം, വർത്തമാനം, ഭാവി എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. സ്പേസ്: നീളം, വീതി, ഉയരം. മനുഷ്യൻ: ആത്മാവ്, ആത്മാവ്, ശരീരം. ആറ്റം: ഇലക്ട്രോണുകൾ, പ്രോട്ടോണുകൾ, ന്യൂട്രോണുകൾ. ഞങ്ങളുടെ സൺ ഒരു ത്രി-ഐക്യമാണ്. നാം ആകാശഗോളത്തെ സൂര്യൻ എന്നും അതിന്റെ പ്രകാശം സൂര്യൻ എന്നും സൂര്യനെ ചൂടാക്കുന്നു എന്നും വിളിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും സൂര്യൻ ഒന്നാണ്. അങ്ങനെ നിത്യപിതാവും നിത്യപുത്രനും നിത്യ പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ യഹോവയോടാണ്. വെളിച്ചവും ചൂടും സൂര്യനിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവപുത്രനും ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു, എന്നിട്ടും "യഹോവ ഏകനാണ്" (ആവർത്തനം 6: 4). സീൻ 4, എൻനോട്ട് 5 (സീൻ 6) എന്നിവയും കാണുക. ദൈവത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ ഐക്യത്തെക്കുറിച്ചും യേശുവിന്റെ മാനുഷികവും ദൈവികവുമായ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതലറിയാൻ, ഒരു ദൈവം ഒരു സന്ദേശം, 9, 17 അധ്യായങ്ങൾ വായിക്കുക. ഇതിലും നല്ലത്, യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം വായിക്കുക.

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്
അവസാന കുറിപ്പുകൾ

രംഗം 47: [18] തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അഭിഷിക്തൻ എന്നാണ് മെസിയ എന്നർത്ഥം. കിഴക്കൻ പുരാതന കാലത്ത്, ഒരു പുതിയ രാജാവിനെ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു പുരോഹിതനോ പ്രവാചകനോ തലയിൽ ഒരു പ്രത്യേക അഭിഷേകതൈലം ഒഴിച്ച് താൻ രാജ്യത്തിന്റെ പുതിയ ഭരണാധികാരിയാണെന്ന് കാണിച്ചു. യേശുവിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തത് ഒരു മനുഷ്യനല്ല, മറിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് (രംഗം 45 കാണുക).

രംഗം 52: [19] യേശു തന്നെത്തന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്. അവൻ എപ്പോഴും ദൈവപുത്രനായിരുന്നു, പക്ഷേ അവൻ മനുഷ്യപുത്രനായി. ദൈവപുത്രനെന്ന നിലയിൽ അവൻ തുടക്കത്തിൽ ദൈവത്തോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന വചനം (യോഹന്നാൻ 1: 2; ഉല്പത്തി 1: 3), എന്നാൽ മനുഷ്യൻ അവൻ പുത്രനെ മാംസം മാറിയ വാക്ക്, ഒരു ലോകരക്ഷിതാവായിട്ടു-ജഡ്ജി-രാജാവ് (ദാനിയേൽ 7: 13-14; യോഹന്നാൻ 1:14) എന്നു ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തു.

രംഗം 56: [20] തീക്ഷ്ണതയുള്ള യഹൂദ വിഭാഗത്തിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു പരീശന്മാർ. അവരിൽ ചിലർ ദിവസത്തിൽ ആറു പ്രാവശ്യം പ്രാർത്ഥിച്ചു, വർഷത്തിൽ മൂന്നുമാസം ഉപവസിച്ചു, വരുമാനത്തിന്റെ പത്തു ശതമാനം ദരിദ്രർക്ക് നൽകി (ലൂക്കോസ് 18: 9-14). എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ഒരു ശൂന്യമായ ആചാരമായിരുന്നു. അവർ മതവിശ്വാസികളായിരുന്നു, പക്ഷേ അവർ ദൈവത്തെ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തില്ല.

രംഗം 68: [21] കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസികൾക്ക്, അവനെ അനുഗമിക്കാനുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗമാണ് സ്നാനം. വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുന്നത് പാപത്തെ അകറ്റുന്നില്ല. ഒരു വ്യക്തിയുടെ മരണം, ശ്മശാനം, പുനരുത്ഥാനം എന്നിവയിൽ യേശുവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനെ ഇത് പ്രതീകപ്പെടുത്തുന്നു. പഴയ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനത്തെയും ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കത്തെയും ജലസ്നാനം ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

[22] ദൈവപുത്രൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറി ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും, സുവിശേഷം വിശ്വസിച്ച ഓരോ പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും കുട്ടിയുടെയും ഹൃദയത്തിൽ ജീവിക്കാൻ ദൈവാത്മാവ് ഇറങ്ങി. യേശുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനും അവന്റെ സന്ദേശം ജനതകളെ അറിയിക്കാനും പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശിഷ്യന്മാർക്ക് ശക്തി നൽകിയതെങ്ങനെയെന്നതിന്റെ ആവേശകരമായ കഥ പുതിയനിയമത്തിലെ പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം മാറിയിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു വിശുദ്ധ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വേർപെട്ട ഒരു പാപിയാണെന്നും പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് സ്വയം രക്ഷിക്കാൻ നിസ്സഹായരാണെന്നും യേശുക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ നിങ്ങളുടെ ശിക്ഷ ഏറ്റെടുത്തു, അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു, മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന അവന്റെ സന്ദേശം വിശ്വസിക്കാൻ നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ. നിങ്ങൾക്കും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം ലഭിക്കും. ഇതിനർത്ഥം പ്രപഞ്ചരാജാവ് തന്നെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കും എന്നാണ്. അവൻ നിങ്ങളുടെ പുതിയ യജമാനനും പിതാവും സുഹൃത്തും ആകും. തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നു, "ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സത്യം കേട്ടിട്ടുണ്ട്, ദൈവം നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ, പണ്ടേ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നിങ്ങൾക്ക് നൽകി അവൻ നിങ്ങളെ സ്വന്തമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. താൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതെല്ലാം അവൻ തരുമെന്നും അവൻ നമ്മെ സ്വന്തം ജനമായി വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും ദൈവത്തിന്റെ ഉറപ്പ് ആത്മാവാണ്. നമ്മുടെ മഹത്വമുള്ള ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണം കൂടിയാണിത് "(എഫെസ്യർ 1: 13-14 NLT). ദൈവം ഒരു വലിയ, അത്ഭുതകരമായ രാജാവാണ്, നിത്യതയിലുടനീളം അവനുമായി ഒരു വലിയ, അത്ഭുതകരമായ കുടുംബം ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നു. നിങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടാകുമോ?

ആഴത്തിൽ പോകുന്നു

ഒരു ദൈവം ഒരു സന്ദേശം

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവിനെപ്പോലെ, ഒരു ദൈവം ഒരു സന്ദേശം നിങ്ങളെ പ്രവാചകന്മാരുടെ തിരുവെഴുത്തുകളിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്രയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു, എന്നാൽ ബൈബിളിന്റെ സന്ദേശത്തെ മറ്റ് ലോകവീക്ഷണങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആഴമേറിയ രീതിയിൽ. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവിൽ ഉത്തരം ലഭിക്കാത്ത ചോദ്യങ്ങൾക്ക് (സ്ഥലപരിമിതിയും പ്രായം കുറഞ്ഞ പ്രേക്ഷകരും കാരണം) ഒരു ദൈവം ഒരു സന്ദേശത്തിൽ ഉത്തരം നൽകുന്നു.

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ് ഉറക്കെ വായിക്കാൻ മൂന്ന് മണിക്കൂറിൽ താഴെ സമയമെടുക്കുമ്പോൾ, ഒരു ദൈവം ഒരു സന്ദേശം പന്ത്രണ്ട് മണിക്കൂറെടുക്കും.

വ്യക്തിപരമായ അനുഭവങ്ങൾ, സന്ദേഹവാദികളിൽ നിന്നുള്ള ഇമെയിലുകൾ, ചരിത്രത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കഥയുടെ പുതിയ പുനർവായന എന്നിവ ഒരുമിച്ച് നെയ്തെടുക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം ജീവിതത്തിലെ വലിയ ചോദ്യങ്ങളെ പുനർവിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു ബാഹ്യരൂപം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

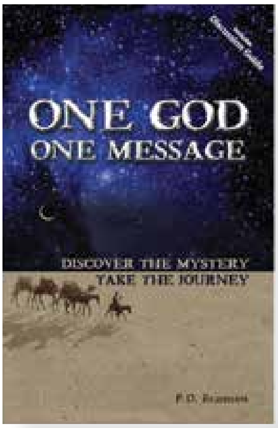

• രചയിതാവ്: പി. ഡി. ബ്രാമ്സൻ
• ഇല്ലസ്ട്രേറ്റർ: ഡി. സി. ബ്രാമ്സൻ
• പ്രസിദ്ധീകർത്താവ്: റോക്ക് ഇന്റർനാഷണൽ

ഈ പുസ്തകം സത്യത്തിന്റെ ഒരു ഖനിയാണ്; എഴുത്ത് രീതി സവിശേഷമാണ്; അത് മനുഷ്യ താൽപര്യത്താൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

– വില്ല്യം മക്ഡൊണാൾഡ്, വിശ്വാസിയുടെ ബൈബിൾ കമന്ററിയുടെ രചയിതാവ്

ഇത് ഒരു ഡിറ്റക്ടീവ് സ്റ്റോറി പോലെ വായിക്കുന്നു, അത് ഒരർത്ഥത്തിൽ അതാണ്.

– തിയോ, കാനഡയിലെ വായനക്കാരൻ

ഈ പുസ്തകം വായിച്ചതിനുശേഷം ബൈബിളിലെ യുക്തി അർത്ഥവത്താക്കുകയും എന്റെ മനസ്സിൽ ക്ലിക്കുചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ബൈബിൾ വായിക്കാൻ ഇത് എന്നിൽ താൽപര്യം സൃഷ്ടിച്ചു.

– മുഹമ്മദ്, മിഡിൽ ഈസ്റ്റേൺ ലേഖകൻ

www.rockintl.org/resources

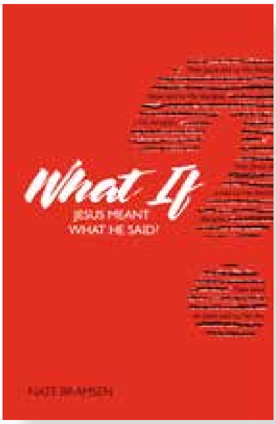

വാട്ട് ഇഫ് ജീസസ് മെൻറ് വാട്ട് ഹി സെഡ്

• രചയിതാവ്: നേറ്റ് ബ്രാമ്സൻ
• പകർപ്പവകാശം: റോക്ക് ഇന്റർനാഷണൽ
• പ്രസിദ്ധീകർത്താവ്/വിതരണകർത്താവ്: ഇമയെസ് ഇന്റർനാഷണൽ

നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാകാൻ യേശു ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യും? അവന് എല്ലാം വേണമെങ്കിലോ? യേശുവിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നതിൽ നിന്ന് യേശുവിനെ അറിയുന്നതിലേക്കുള്ള യാത്ര. ഓരോ അധ്യായവുമായും ചർച്ചാ ചോദ്യങ്ങൾ. മുന്നറിയിപ്പ്: ഇത് എല്ലാം മാറ്റിയേക്കാം!

"നിങ്ങൾക്ക് ഈ പുസ്തകം വായിച്ചിട്ട് അതേപടി തുടരാൻ കഴിയില്ല."

—അമസോൺ അവലോകനം

റോക്ക് ഇന്റർനാഷണൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന

മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ്

ദി മൂവി

കിംഗ് ഓഫ് ഗ്ലോറി എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു വാക്ക്-പ്രതി-വാക്ക് അവതരണം
പല ഭാഷകളിൽ

1 കഥ 2 ഭാഗങ്ങളായി. 70 സീനുകൾ 15 എപ്പിസോഡുകളിലായി

ഭാഗം 1 - രാജാവ് തന്റെ പദ്ധതി മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു	1 മണിക്കൂർ 47 മിനിറ്റ്	
1. അവതാരിക	സീനുകൾ 1-3	~ 10:40
2. സ്രഷ്ടാവും അവന്റെ സൃഷ്ടിയും	സീനുകൾ 4-9	~ 19:04
3. തിന്മയുടെ പ്രവേശനം	സീനുകൾ 10-15	~ 15:10
4. പാപത്തിന്റെ ശാപവും ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനവും	സീനുകൾ 16-19	~ 11:57
5. ത്യാഗത്തിന്റെ വഴി	സീനുകൾ 20-24	~ 14:58
6. മനുഷ്യന്റെ വിപ്ലവവും ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തതയും	സീനുകൾ 25-27	~ 9:05
7. ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി മുന്നേറുന്നു	സീനുകൾ 28-32	~ 14:04
8. ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും	സീനുകൾ 33-36	~ 12:20
ഭാഗം 2 - രാജാവ് തന്റെ പദ്ധതി നിറവേറ്റുന്നു	1 മണിക്കൂർ 55 മിനിറ്റ്	
9. രാജാവിന്റെ പ്രവേശനം	സീനുകൾ 37-42	~ 20:16
10. രാജാവിന്റെ വ്യക്തിത്വം	സീനുകൾ 43-47	~ 15:32
11. രാജാവിന്റെ ആധിപത്യം	സീനുകൾ 48-51	~ 14:02
12. രാജാവിന്റെ ദൗത്യം	സീനുകൾ 52-56	~ 15:24
13. രാജാവിന്റെ സമർപ്പണം	സീനുകൾ 57-61	~ 14:50
14. രാജാവിന്റെ ത്യാഗവും വിജയവും	സീനുകൾ 62-65	~ 13:53
15. രാജാവിന്റെ സുവിശേഷവും മഹത്വവും	സീനുകൾ 66-70	~ 18:26
നമ്മുടെ ദൈവം എത്ര വലിയവൻ (അറബിയിൽ ആലപിച്ചു)	അംഗീകാരം	~ 2:45

"സിനിമ എനിക്ക് മനസിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു." – ഏലി, 7

"ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ എന്റെ എല്ലാ വികാരങ്ങളോടും കൂടി ഞാൻ കഥ അനുഭവിച്ചു." – ലിഡിയ, 21

"എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ഞാൻ തിരയുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ ഈ സിനിമ എനിക്ക് തന്നു." – മദീന, 35

"പ്രപഞ്ചത്തിലെ ആഴമേറിയ ചില വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ ലളിതവും ശക്തവുമായ രീതിയിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു!" – ഡിക്ക്, 74

കളറിംഗ് ബുക്ക്

ചിത്രികരിച്ച പഠന പുസ്തകം

വിവിധ ഭാഷയിൽ സിനിമ

ചിത്ര പുസ്തകം

www.king-of-glory.com